

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

1904.

2. Aargang.

Indholdsfortegnelse:

	Spalte		Spalte
Opfordring (fra Fiskerikonsulentens).	1	Fra Foderdammene	192
Befrugtning af Ørredæg (af J. A. Bie)	3	Pariser Forelmarkedet (af J. A. Bie)	195
Lidt om Ørredfiskeriet i Kolding Aa før og nu	4	Ørred-Opdrætning som Storindustri (N. Petersen).	202
Fiskeriets fremtidige Betydning for Danmark (af Chr. Jensby)	18	Naturdammene (S. N.)	206
Regnbueørreden som Stamfisk i Øster- søen	22	Rational Fiskeavl (X)	208
Anlæg af Fiskedamme (af Morten Nielsen)	25	Udsættelse af Ørredyngel i frie Vande	213
Aalen	32	Fiskeriloven	214
Fisketyve — Nattevagt	35	Behandling af Fisk (Slagtning).	217
Laksefiskeri i Amerika	37	Aalens Yngel	221
Nogle Bemærkninger til Forslaget om en Saltvandslov (af S. N.)	50	Omsigt ved Ørredanlæg	223
Generalforsamling	57	Forsøg med Udsættelse af Geddeyngel i Ulf Sund	225
Advarsel (S. N.)	58	Dagsorden ved Bestyrelsesmødet	233
En Vandplante, der fanger Fiskeyngel (S. N.)	61	Forsøgs-Frysehuset	237
Om Behandling og Besætning af Karpedamme (af H. Bydekarken)	65	Beskrivelse af en Damkultur	239
Grundig Sødrift (Dr. O. Nordquist).	69	Brev fra Argentina	242
Anlæg af Fiskedamme (af Morten Nielsen)	73	Til Medlemmerne	244
Generalforsamling (Referat).	82	Fred for Opgangsfiskene (af J. Chr. Sørensen)	249
Grundig Sødrift (Dr. O. Nordquist)	94	Vort Aalefiskeri	255
Opdræt af Snegle	100	Hvorledes større Udbytte af Aale- fiskeriet kan opnaaes (af Dr. C. G. Joh. Petersen)	258
Praktiske Erfaringer om Suderavl (af H. Bydekarken)	102	Tørken og Fiskeriet	260
Produktion og Afsætning af Portions- ørred (af J. A. Bie).	114	Udstilling i Horsens	262
Smaa Anvisninger for Begyndere af Ørredyngel-Opdræt	119	Fra Dammene (S. N.)	263
Barber William Johnsens Rhinlaks (af S. N.)	122	Studier over de danske Søers Plankton	273
Rhinlaks-Spørgsmaalet	130	Transport af Fisk (levende).	277
Generalforsamling i dansk Fiskerifor- ening	135	Hvad der mangler (Foder-Frysning) (Jesper Sørensen)	279
Fabriksdrift og Fiskeri	142	Lovens Revision	289
Om Svævet i vore ferske Vande (af Dr. C. Wesenberg-Lund).	154	Sammenslutning	290
Til Medlemmerne af Ferskvandsfiskeri- foreningen	185	Told paa Ørreder ved Indførsel fra Danmark til Tyskland	291
Aa'en — Aalepas	189	Damfiskeri paa Vallø (Fr. Wedel)	292
		Medlemsbladet fra 1905	294
		Spørgsmaal og Svar 8, 28, 74, 143, 227, 264, 295	
		Mindre Meddelelser 13, 42, 105, 197, 244, 265, 282, 297	
		Litteratur 104, 196, 226, 265, 281	
		Ny Medlemmer 13, 35, 108, 123, 145, 295	

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 1

Januar

1904

*Eftertryk af Bladets Artikler til-
lades, naar Kilden angives. I Und-
tagelsestilfælde vil det være udtrykke-
lig angivet ved den paagældende Ar-
tikel.*

*Medlemmerne erholde Bladet gratis.
Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Be-
gæring om Indmeldelse tilsendes et
Bestyrelsesmedlem.*

*Prisen for Annoncer er 10 Øre pr.
Petitlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For
Annoncer over et længere Tidsrum
indrømmes betydelig Rabat.*

*Bladet udsendes som Regel den 15.
i Maaneden fra Trykkeriet, og skulde
det ikke komme Medlemmerne i Hænde
senest den 18., bedes Anmeldelse givet
til det stedlige Postkontor, og hvis
det ikke hjælper, da til en af Ud-
giverne.*

Indhold: Opfordring. — Befrugtning
af Ørredæg. — Lidt om Ørredfiskeriet i
Kolding Aa før og nu. — Spørgsmaal og
Svar. — Ny Medlemmer. — Mindre Med-
delelser. — Annoncer.

Opfordring.

For at indsamle Materiale til Ud-
arbejdelsen af den aarlige Beretning
om Ferskvandsfiskeriet, er der paa
Landbrugsministeriets Foranledning
i disse Dage udsendt Opfordring til

forskellige Fiskeriejere, Udklæknings-
anstalter m. m. om velvilligst at ind-
sende Meddelelser vedrørende Fiske-
riet, Udklækningen o. s. v. i Aaret
1903; men for at Opfordringen hertil
kan faa en saa stor Udbredelse som
mulig, henvender man sig herved
ogsaa til Medlemsbladets Læsere.

De forønskede Meddelelser, der
selvfølgelig maa indeholde Angivelse
af Pladsens (Søens, Aaens, Anstal-
tens o. s. v.) Navn, er særlig følgende:

1. Fangstudhyttet af Aal, Gedde,
Ørred og andre Fisk, opgivet i
Pund for hver Fiskeart for sig;
det samlede Udbytte, opgivet i
Kroner; Fangstmaaden (Red-
skabernes Art og Antal).
2. Meddelelser om Udklæknings-
virksomheden i Perioden fra
Efteraaret 1902 til Foraaret 1903.

Oplysningerne ønskes givne for
hver Fiskeart for sig og maa
helst angive:

- a) hvor megen Rogn der ind-
lagdes,
- b) hvor megen Yngel der klæk-
kedes,
- c) fra hvilke Vande Rognen
leveredes,
- d) om Yngelen blev sat til Op-
drætning i Damme eller om
tillige en Del er udsat i fri
Vande og i saa Fald i hvilke
Vande og i hvor stort et
Antal.

Meddelelserne bedes sendte direkte til Landbrugsministeriets Konsulent for Ferskvandsfiskeri, Magister *Chr. Levinsen*, Helenevej Nr. 7, København V.

Befrugtning af Ørredæg.

Man hører ofte det Spørgsmaal fremsat: „Hvor længe skal Ørredæggene staa med Mælken?“

Svaret herpaa har man ved at lægge Mærke til, hvorledes Befrugtningsprocessen gaar for sig i Naturen, og det lyder: „Æggene behøve kun at staa med Mælken et Øjeblik“.

I Naturen foregaar Befrugtningen paa den Maade, at Hannen stiller sig i Strømmen ovenfor Hunnen, saa at Mælken med Strømmen kan føres ned over Æggene. Man vil forstaa, at det her kun kan komme til at dreje sig om Sekunder, hvori Ægget har Lejlighed til at optage Mælkens Sporer, thi disse føres hurtigt med Strømmen videre.

Naar det er muligt for Ægget i den korte Tid at optage et af de med Strømmen forbiilende Sædlegermer, ligger det i, at Ægget, straks det kommer i Vand, suger sig fuldt deraf. Æggets yderste Hinde ligger, saa længe Ægget endnu er i Fisken, fast om det, men den er saa rigelig, at Ægget, straks det kommer i Vand, kan suge Vand i sig gennem Kimaabningen, hvorved en af de i Vandet svævende Sporer af Mælken kan følge med ind og befrugte Ægget.

Ved den kunstige Befrugtning maa Æggene derfor tages ud i en tør Skaal, nogle Draaber Mælke jgdes derpaa, Vand tilsættes, det hele omheldes hurtigt et Par Gange, og Befrugtningen er tilendebragt med det samme. Vil man være meget om-

hyggelig, behøver Vandet med Mælken i hvert Fald kun at staa et Par Minutter paa Æggene, hvorefter disse skylles rene.

Det gælder blot om, at Æggene ikke faa Lejlighed til at suge sig fulde af Vand, før dette er fyldt med Sædsporer, saa en af disse kan følge med Vandet ind i Ægget, en Proces, som foregaar hurtigere, end man egentlig aner. Gjorde den ikke det, vilde der ikke være nogen Chance for, at Befrugtningen i Naturen nogensinde vilde lykkes.

Hobro, den 30. Novbr. 1903.

I. A. Bie.

Lidt om Ørredfiskeriet i Kolding Aa før og nu.

(Sluttet.)

I Halvfjerdserne og Firserne spillede Engkulturen en ganske anderledes stor Rolle end nu. Da lavede man Engkultur paa alle mulige Steder. Man anlagde store Engvandingskanaler og udtørrede Søer og Vige for at skaffe Enge. Men siden Fodring med Roer og Oliekager er kommen i Forgrunden, har Interessen for Engkultur tabt sig.

I nævnte Tidsrum blev der derfor ogsaa ved Nebel—Kolding Aa, Aakjæraa og tilstødende Bække — ligesom ogsaa andre Steder i Landet — bygget Stemmeværker i Vandløbene med dertil hørende Vandingskanaler. Disse Kanaler har desværre været meget ødelæggende for den nedadgaaende Laks- og Ørredyngel, den Yngel, der er paa Vejen efter Havet.

Er Yngelen kommen ind i Kanalen — og her kommer den lettest, da Hovedstrømmen gaar her — saa naar den aldrig at komme ud i det store Spisekammer, som Havet er for den,

thi enten fanges den i Smaagrøfterne eller paa Engene af Fugle eller andre Dyr eller ogsaa gaar den til Grunde ved Engenes Tørlæggelse. Engvandskulturen har derfor her ved Aaen og Bækkene ydet sit Bidrag til Udryddelsen af Ørreden.

Dette ser man nu. Før fik Ørredgaarden ved Kolding med dens totale Afspærring for Fiskenes Opgang hele Skylden.

Saa kom Aaret 1888 med „Fiskerilov for de offentlige ferske Vande“. For os her ved Kolding—Nebel Aa og dens Tilløb var det vigtigste i Loven Bestemmelsen om, at der for Fremtiden *skulde* lukkes op for Ørredgaardene hele Landet over fra Lørdag Aften til Mandag Morgen hver Uge. Thi nu aabnede der sig jo ikke alene Udsigt til, at der igen kunde fanges Fisk efter en større Maalestok, men ogsaa til, at Fiskemængden kunde forøges, idet det jo nu blev muligt, at en Del kunde komme op i Aaen og dens mindre Tilløb og kaste deres Rogn.

Det varede dog en længere Tid, inden Ejerne af Ørredgaarden efterkom Lovens Bud. Men da det endelig skete, og Ørredgaarden blev lukket op den nævnte Tid, saa blev der et Liv langs Vandløbene, som man ikke havde set i mange Aar.

Vippegarne kom frem igen. Der blev igen fanget Ørreder, men ikke paa langt nær, mod hvad der var fanget forhen. Fiskemængden var nemlig aftagen i en meget betydelig Grad. Aarsagerne dertil var som allerede nævnt:

Den totale Afspærring ved Ørredgaarden siden 1864. Aaens Rensning for Skjulesteder og dybe „Høl“. Ingen Foreller ydede i Mellemtiden synderligt til Aaens Vedligeholdelse

af Smaayngel. Den Klat Yngel, som da blev udklækket i Aaen og Bækkene, tilintetgjordes for største Delen ved Engvandskanalerne.

Hertil kom nu efter Ørredgaardens Opkøb og Nedlæggelse, at Fjordfiskerne gjorde sig til Herre over det fredede Vand ud for Aaens Munding og et langt Stykke ud i Kolding Fjord. Dette Fredningsbælte tilhørte Ejeren af Ørredgaarden, og her var det forbudt at fiske og i det hele taget forstyrre Ørredens Ophold.

Kolding Byraad førte i Slutningen af Firserne en omfattende Proces med Ejerne af Ørredgaarden, blot fordi Kommunen ved Opmudring i Aaen og dens Udløb m. m. ikke alene hindrede Ørredens Træk op ad Aaen, men ogsaa fordi den forstyrredes i at vænne sig til Opholdet i Brakvandet.

Denne Proces gav vist Stødet til, at Byraadet sammen med Lodsejerne og ved Tilskud fra Amt og Stat købte og nedlagde Kolding Ørredgaard.

Aldrig saa snart var dette sket, før Fjordfiskerne mente sig berettigede til at fiske i det nævnte fredede Vand ud i Fjorden. Dette havde til Følge, at Opgangen af Ørreder aftog i en ganske forbavsende Grad, efterhaanden som dette Terræn blev besat med Garn, uagtet der blev fortsat i samme Spor som af Ørredgaardens Ejere med at udsætte Ørredyngel i Aaen.

Denne Sætten ud blev man da ogsaa ked af tilsidst, thi det var jo kun til at holde Fjordfiskerne vedlige med Ørreder.

Man indser nu, at det havde været langt heldigere under de nuværende Forhold, hvis Ørredgaarden var bleven staaende og Oplukning var sket efter Lovens Bud, thi da var Ejerne vedbleven med at føre Tilsyn med

Fredningsbæltet og derved fjærne de Hindringer, som er nu for at Ørreden kan vænne sig til i Brakvandet og i det hele for dens Opgang.

Kun undtagelsesvis undgaar nu Ørreden sine mange Efterstræbere i Brakvandet og i Aaens nedre Løb, hvor der staar Garn ved Garn.

I Aaens nedre Løb arbejder Vandet sig i Almindelighed jævnt roligt afsted. Derfor er her gode Betingelser for Ruse- og Sættegarns-Fiskeri. Ruserne anbringes her forbundne med meget lange Radgarn; saa det næsten er en Umulighed for Ørreden at slippe gennem Brakvandet og Aaens nedre Løb og op i Aaens stride Vand, hvor det ikke er saa let at anbringe den Slags Redskaber og derfor heller ikke saa let at fange dem.

Dette Fiskeri i Brakvandet og Aaens nedre Løb tillige med Fangsten af Ørreder i dens øvre Løb til den ny Fiskeavlskultur vil gøre det af med den sidste Rest af Ørredbestanden her, saa der tilsidst hverken er store eller smaa at fange.

Saaledes er Stillingen her.

Fra Lodsejernes Side er der bleven gjort Forsøg paa at faa Fjordfiskerne i Tale for at forebygge dette Udryddelsessystem baade her og der, men det førte ikke til noget.

Saa længe Fjordfiskerne tror, at Laks og Ørred kan yngle og formere sig i Fjorden eller Havet, saa længe har de hverken Brug for Aaen eller Lodsejerne ved denne, og saa længe er der ikke noget at stille op ad den Vej. Det lader nemlig til, at de to Parter ikke kan komme hinanden i Tale, før der ikke er noget at slaas om. Fiskeavlerne her ved Vandløbene staar rede til at sætte Tusinder af Ørredyngel ud, men de gør det ikke,

før Fjordfiskerne vil gøre dem delagtige i den Høst, som følger efter Udsæden.

Vi tillader os her at rette Læsernes Opmærksomhed paa Artiklen „Hobro Fjord“ i Medlemsbladets Decemberhæfte.

Fra Statens Side kunde og burde der gøres noget mere end hidtil for at Lakse- og Ørredfiskeriet i Aaer og Fjorde kunde blive en rig Indtægtskilde for mange.

Blot endda et enkelt Forsøg blev gjort fra Statens Side med et enkelt Vand, saaledes som det er bleven gjort af private Mænd i Hobro. Det vilde ikke alene virke overbevisende paa Fjord- og Kystfiskerne, men Regering og Rigsdag vilde faa Troen i Hænde paa, at en Næringsvej er gaaet tabt, men at den igen kan opbjudes, og det endda ved forholdsvis smaa pekuniære Ofre fra Statens Side.

Spørgsmaal og Svar.

Det er særlig kunstig Opfodring af Laksørred, af „Portionsfisk“, jeg tænker paa at ville give mig af med en Gang.

Allevegne kan man faa at vide, hvilke Egenskaber det benyttede Vand skal have, dets Bestanddele, Temperatur o. s. v., alle Steder staar der, at der skal benyttes „rigeligt“ Vand.

Men hvad forstaar man ved „rigeligt“? Hvad er den mindste Vandmængde, der daglig maa benyttes til Gennemstrømning af Damme, der indtager f. Eks. 1 Td. Land? Eller: Hvor tit skal en Dams hele Vandindhold kunne fornyes?

Literaturen — særlig den tyske — om Karpeavl indeholder ganske nøje Regler for, hvor mange Karper af en

given Alder man bør udsætte paa et givet Areal — baade med og uden kunstig Fodring.

Men de samme Spørgsmaal kan jeg ingen Steder finde besvarede for Laksefiskenes Vedkommende, skønt Erfaringen fra vellede Anlæg dog maa kunne opgive nogenlunde gyldige Regler derfor — særlig indenfor ret vide Grænser!

Hvis De, Hr. Smidt-Nissen, vilde delagtiggøre mig lidt i Deres Kundskab om ovenstaaende elementære og naivt stillede Spørgsmaal, vilde jeg være Dem meget taknemmelig.

Spørgsmaalet om, hvilket pekuniært Udbytte der kan ventes, er jo ret meningsløst, da det beror paa saa mange Ting. Men jeg skal ærlig indrømme, at jeg er meget nysgerrig efter at se et Par Tal desangaaende.

N. Dueholm-Larsen,

stud. polyt.

— — —
Svar:

Karper kan forsendes levende til Tyskland i vaad Mos eller Hø. Vilde man byde Ørreden denne Behandling, kreperede den efter 5 Minutters Forløb. Hvert Pund levende Ørred skal have mindst 10 Pd. Vand at transporteres i til samme Sted, og saa skal man endda passe paa, at Beholderen eller Tønden under Transporten er saadan beskaffen, at den kan vugge, at Vandet kan skvulpe for at samle Ilt. Holdes der for længe stille ad Gangen under Kørslen, bliver Fisken syg. Der maa da enten vugges med Tønden eller pumpes Luft i Vandet. Jeg vil endda antage, at Karpen i det vaade Mos kommer bedre levende frem end Ørreden. Ørreden kan bruge og gør Krav paa megen Ilt, men denne skal være forbunden eller indeholdes i Vandet.

Ud fra dette vil man noget kunne forstaa, hvorfor der kan ansættes Regler for Karpen i den af Spørgeren antydede Retning, men ikke for Ørred eller Laks.

I Prof. Feddersens saavel som i andre Forfatteres Skrifter har man undladt at give blot endda tilnærmelsesvis Besked af den simple Grund, at den for Tiden ikke kan gives.

Hvad forstaas ved „rigeligt“ Vand?

Rigeligt er et vidtstrakt Begreb i omhandlede Tilfælde. En Dam, 18 Fod bred, 200 Fod lang og 4 Fod dyb, rummer 3,200 Tdr. Vand. Naar denne Dam kan fyldes i 12 Timer ind ad Bredsidens, kunde man kanske sige „rigeligt“ Vand, hvis da samme Vand kommer fra en rislende Bæk eller fra et Vandløb, som plasker afsted over Stok og Sten. Hvis Vandet ledes ind ad Langsiden, vilde jeg ikke kalde det for „rigeligt“ Vand. Kanske heller ikke, hvis Vandet kommer fra en doven Aa, fra et Vandløb, som snegler sig afsted. Man kunde ogsaa tænke sig Forhold, hvor en mindre Vandstrøm vilde faa Benævnelsen „rigeligt“. For Eks. Vand fra nærliggende rige Springkilder eller Vand, som er stærkt iltet ved Møller eller Fabriker eller ved Fald ned i Dammen.

Terrænforholdene kommer herved stærk i Betragtning ogsaa angaaende Dammenes Dybde. Jo dybere Damme, desto mindre behøver Strømtilførslen til en vis Grad at være for at kaldes „rigeligt“. Ogsaa Dammenes Beliggenhed med Hensyn til Vandforholdene kan være medbestemmende.

„Hvad er den mindste Vandmængde, der daglig maa benyttes til Gennemstrømning af Damme o. s. v.“

Hvis en sagkyndig fik se den Td. Land, dens Beliggenhed, Terræn- og

Vandforhold, vilde han, hvad fremgaar af foranstaaende, kunne sige noget derom, ikke før.

Her er 2 Tdr. Land udlagt i 21 Damme. Til disse 2 Tdr. Land bruges ca. 30 Kbf. Vand i Sekundet. De Damme, hvori Portionsfiskene fabrikeres, har en Dybde paa indtil 3 Alen, og heri gaar 2—3 paa hver Kvadratalen. Vandet kommer fra nærliggende Kilder, altid samme Vandmængde Sommer og Vinter. Det samles først i en dyb Dam, fordeles derfra til smaa Damme paa $1\frac{1}{2}$ Al. Dybde; — disse Damme bruges til Opdræt af Ørredyngel; — fra disse igen til dybe Damme. Altid falder Vandet ned eller ind i Dammene.

Alt dette siger ingen Ting for en nøjagtig Regel i den ønskede Retning. Dette siger kun, for saa vidt der gives fuldstændig Opgørelse af Produktionens Størrelse, hvad der kan laves med dette Vand under nærværende Terrænforhold m. m. Under andre Forhold vilde det samme Vand eller andet Vand vilde under samme Terrænforhold m. m. give andet Resultat.

Nærmere Besked kan vist ikke gives endnu. Det kan tænkes, at Videnskabsmanden en Gang løser Opgaven ved Iagttagelser og Undersøgelser og kan sige: Naar en Kbf. Vand rummer — saa megen Ilt, da vil et Antal Kbf. kunne opfostre — saa mange Stkr. $1\frac{1}{2}$ Aars Ørreder, der ikke, alene kunne trække Vejret deri, men udføre det Arbejde, som er nødvendig for at omsætte — saa mange Pund Kunstfoder i Ørredkød.

Der findes Forhold med saa „rige- ligt“ Vand her til Lands, at der kan opfodres 5—10 Stkr. Portionsfisk pr. □-Al., og slige Pladser er det vel ikke

unemt at finde; men Damme som hos Jaffé, hvor der gaar 10—15 paa hver □-Al., kræver særlige Forhold.

Se Medlemsbladet Nr. 5.

For Tiden ønsker jeg ikke at meddele mit pekuniære Udbytte af et bestemt Areal, men tillader mig at henvise til et Regnskab i Medlemsbladets Nr. 4.

* * *

1. Skal Ørredyngel, der er udsat om Foraaret, sorteres om Efteraaret, saaledes at de større skilles fra de mindre?

2. Kan Smaaørreder paa ca. 5 Tommer æde de mindre paa ca. $2\frac{1}{2}$ Tomme?

3. I hvilke Maaneder skal der fodres?

4. Naar der fodres almindeligt, skal da den daglige Fodermængde være ca. 5 pCt. af Fiskenes Vægt?

5. Hvad forstaas ved „lidt“ Foder om Vinteren?

6. Hvor faas Fisk til Foder?

7. Hvorfor er Svineaffald ikke et godt Foder?

8. Naar man faar tilsendt Ørreder til Udsættelse i en Dam, skal man da før Udsættelsen lade dem staa i en Blanding af det Vand, de er ankomne i, og Dammens Vand, og hvortlængde skal de staa i en saadan Blanding?

J. L.

— — —

ad 1. Maa i Almindelighed besvares bekræftende.

ad 2. Ja, det kan forekomme.

ad 3. Stærkest Foraar og Efteraar. Svagere i de varmeste Sommermaaneder og svagt om Vinteren.

ad 4. Ja, det maa anses for passende.

ad 5. Kan ikke nærmere angives Erfaringen maa give Svaret.

ad 6. Ved Fiskehandlere eller direkte fra Fiskere.

ad 7. Det indeholder ikke de Stoffer, der er nødvendige for at frembringe gode, sunde og veludviklede Ørreder.

ad 8. Det maa tilraades at udvise Temperaturskellen, men iøvrigt bør man skynde sig med at udsætte Fiskene, der i Almindelighed vil være noget matte efter Transporten.

Ny Medlemmer.

Cand. Knudsen, Hienriksgade Nr. 4, 4. Sal, København.

Fiskeriassistent Søren Lomholdt, Lille Andst pr. Vamdrup.

Mindre Meddelelser.

Isen har mange Steder til stor Glæde for Ungdommen lagt sig over Dammene. I de Damme, hvor der er en Fiskebestand under rationel Opdrift, er det ikke heldigt at skride og glide. Dette vækker Uro for Fi-

skene, som derved flytter sig skræmmet fra Sted til Sted. Fiskene kommer i Bevægelse. Enhver Bevægelse fordrer et Forbrug af Kraft. Bliver dette Kraftforbrug ikke erstattet ved et Tilskud — her af Foder — vil Fiskene ganske simpelt hen lide et Tab af Kød, større end naar Fiskene uforstyrret i en halv Dvaletilstand staar stille i deres indtagne Skjulesteder. — Derfor burde man, hvor strengt det end kan falde, forbyde Skjøteløbning m. m. paa Damme, hvor man har Fisk under Opdræt.

Den Afinagring af Fiskene, som er forarsaget paa denne Maade, kan blandt andet virke til, at Fiskenes Graadighed bliver større, naar Tøvejret, Temperaturforandringen, indtræder. Er en Dam stærkt besat, kan Fiskene ganske let faa Hale i begge Ender. Fiskene overfalder og æder hinanden, før end Isen tør bort, og Fodringen kan begynde.

Nyt Fiskerianlæg. Et Interessentskab fra Koldingegnen, hvori bl. a. findes Gaardejer Smidt-Nissen, Hvilestedgaard, har købt Gaarden Hovgaard, Ejstrup Mark, for 20,000 Kr. og en tilgrænsende Englod under Højrup for 15,000 Kr. for paa Engarealerne at anlægge Fiskeri- og Damkultur.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af Kr. til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Virksomhed, eller for et Bidrag af Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning eller maa hæves ved Postopkrævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB.

Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer. Pengesendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors, Ribe.

Annoncer.

Damkultur.

Projektering, Overslag og Udførelse af Damanlæg
Sagkyndig, praktisk, billig.

A. Christiansen, Arkitekt.

„**Dansk Fiskerianstalt**“, Brabrand.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra
1/2 til 38 Mm., saavel
runde som aflange.

Prisliste gratis og
franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

KREBS

fra 2 Tommers Længde
købes.

Vi paatager os ogsaa
Fiskningen efter nær-
mere Aftale.

Vamdrup
Fiskeri-Selskab,
Vamdrup.

En Fiskemester

med gode Anbefalinger
søger Plads straks eller
senere, helst ved et nyt
Anlæg. Billet, mrkt. „S.
N. 100“, tilsendes dette
Blads Kontor.

Tilbud

paa

Flod-Niaal

i større og mindre

Partier

ønskes af

Niels C. Brinck,
Skive.

Fra H. Bydekarkens Fiskerianstalt,

Rendsborg, Holsten,

anbefales billigst

1-, 2- og 3-aarige Karper, Suder og Foreller.

Specialitet: Befrugtede Øjneæg af Foreller, bedste Kvalitet.

☛ **Telefon 72.** ☛

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 2

Februar

1904

*Eftertryk af Bladets Artikler til-
lades, naar Kilden angives. I Und-
tagelsestilfælde vil det være udtrykke-
lig angivet ved den paagældende Ar-
tikel.*

*Medlemmerne erholde Bladet gratis.
Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Be-
gæring om Indmeldelse tilsendes et
Bestyrelsesmedlem.*

*Prisen for Annoncer er 10 Øre pr.
Petitlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For
Annoncer over et længere Tidsrum
indrømmes betydelig Rabat.*

*Det er kommet til Redaktionens
Kundskab, at Bladet kun meget uregel-
mæssigt kommer flere Medlemmer i
Hænde og ofte endog helt udebliver.
Da Fejlen herfor maa antages at
ligge hos Postvæsenet, bedes Medlem-
merne, naar Bladet udebliver, anmelde
saadant til Formanden, af hvem Bla-
det besørges udsendt gennem Trykke-
riet, og der vil da af denne blive
gjort Skridt til at faa Sagen under-
søgt.*

*I denne Forbindelse erindres Med-
lemmerne om at, anmelde Bopæls-
forandring — ligeledes til Formanden.*

*De Medlemmer, der af ovennævnte
Grund mangler et eller flere Numre
af Bladet, kan faa det manglende
ved Henvendelse til Redaktionen.*

Indhold: Fiskeriets fremtidige Betyd-
ning for Danmark. — Regnbueørreden som
Stamfisk i Østersøen. — Anlæg af Fiske-
damme. — Spørgsmaal og Svar. — Aalen
(med Billede). — Fisketyve. Nattvag. —
Ny Medlemmer. — Laksefiskeriet i Ame-
rika. — Mindre Meddelelser. — Annoncer.

Fiskeriets fremtidige Betydning for Danmark.

Hvor Ploven ej kan gaa,
der bør et Træ at staa.
Og hvor Træet ikke gror,
bør sættes Fisk, jeg tror!

At Danmark med sine rigelige Om-
givelser af Vand har en betydelig
Indtægtskilde af Fiskeri, og at de
Mængder af Fisk, der hvert Aar af
Fiskerne fanges, bringer Millioner
af Kroner hjem til vort Land, til
den Stand, der lever deraf og er bosat
langs Kysterne ved Havet, Fjorde og
Vige, veed de fleste, og at Fiske-
bestanden i nævnte Vande er stor
nok til, at Millionerne maa kunne
fordobles, maa ingen være i Tvivl
om, men der fordres herfor gunstigere
Betingelser for Fiskerne og for, at
deres tit meget møjsommelige og
ligefrem livsfarlige Arbejde i større
Grad maa lønnes og blive til Fordel
for dem, maa mange Ting bedres
betydeligt; særlig i pekuniær Hen-
seende trænger den største Del til
Hjælp, for at de kan anskaffe sig de
nødvendige Redskaber. Mangt og

meget bliver gjort i den Retning, og vedblivende maa man haabe, der vil blive ydet større Hjælp, efterhaanden som Øjet vil gaa mere og mere op for, at der i Fiskeriet virkelig ligger en Hovedindtægtskilde for vort Land. Nidkærheden for Fiskernes Tarv og forbedrede Kaar bliver og maa ventes at blive Aar for Aar større, og fra Regeringens Side bliver der gjort en Del for lettere at sætte Fiskerne i Stand til at bekoste deres til Fiskeriet nødvendige og brugbare Ting. Paa Finansloven bliver der hvert Aar bevilget Penge til Udlaan til Fiskerne paa rimelige Vilkaar og billig Rente; den sidst givne Bevilling var endda sat op til over det dobbelte. Naar disse Goder i stigende og forskellig Grad maa blive lagte Fiskerne til Del, og i Forbindelse dermed en ikke ringe Del Ændringer i nuværende og gældende Fiskerilov for Saltvandsfiskeriet i Danmark blive foretagne i Form af en ny Lov, vil den Art af Fiskeri ubetinget kunne ernære langt flere Mennesker, end for Tiden er Tilfældet, og tilmed kunne give dem, der beskæftiger sig dermed, et rigeligere lønnet Arbejde og et mindre besværligt og strængt Arbejde og en gunstigere Plads i Samfundet, som velfortjent passer for dem.

En anden Side af Sagen vil jeg i samme Forbindelse gøre opmærksom paa, og for at dette kan fremmes, som det sig hør og bør, maa særlig Landboerne træde hjælpende til og fra deres Side opbølge en Gren af Fiskeriet, som hidtil har været uden videre Betydning for Danmark. Af Geografien veed man Besked om, at der foruden Havene, Fjordene og Vigene ogsaa findes en Del Søer og Aaer, men desforuden findes der trindt omkring utallige større og

mindre Vandløb, Bække, Damme og Grave, som enhver interesseret vil komme til at lægge Mærke til ved at rejse længere Strækninger. Det er Ferskvandsfiskeriet og Fiskeavlens, jeg her særlig vil slaa til Lyd for. Alle disse Søer, Aaer og Bække, Damme og Grave ville kunne gøres til Genstand for en Kultur, som, hvis Sagen bliver fulgt med Interesse, i Tidens Løb vil give store Indtægter i Forhold til det Arbejde og de Udgifter, der fordres. Man kan vist godt gaa ud fra, at der i største Parten af Menneskene er nedlagt Lyst til Fiskeri, og man veed tillige, at omtrent alle holder af Fisk, der er en god og velmagende Spise, hvad enten den er tilberedt som kogt, stegt, saltet, røget eller paa andre Maader. Jeg synes, at det paa Grund heraf maatte være let at vække Interesse hos Folk, men det er endnu ikke Tilfældet, man vil gerne fange Fisken og gerne spise den, naar den er tilberedt, men gøre noget for at den maa fredes, passes og trives, er der meget faa, der tænker paa. Jeg skal nu ikke komme ind paa Enkelthederne ved de forskellige Mangler ved Ferskvandsfiskeriet, men kun tillade mig at paapege, at der bliver gjort alt for lidt for at opbølge denne Art, saaledes at den virkelig vil kunne blive til stor Indtægtskilde. Derimod bliver der fra uvidendes Side gjort mangt og meget, som ikke burde ske, og en sand Forbrydelse mod Naturen maa det Rovfiskeri anses for at være, der foregaar overfor Yngelen i vore ferske Vande. En bedre Lov end den nugældende vil jo nok kunne hjælpe en Del herimod, men man fordrer ogsaa Menneskenes egen Hjælp. Enhver maa indse, at bliver der ikke gjort noget

til Ophjælpning baade i den ene og den anden Retning, vil om faa Aar største Delen af Ferskvandsfiskene gaa bort, og vi bør her erindre, at vi er satte som Herskere over dem, men ikke i den Forstand for at udrydde dem. Selvfølgelig bliver der her ogsaa gjort noget, og der er i sidst forløbne Aaringer blevet gjort en Del, men der bør gøres meget mere, og det maa man ogsaa kunne vente; men Folk maa selv hjælpe til, og det gør de bedst ved nøje at sætte sig ind i Tingene og hver for sig energisk at arbejde for Ferskvandsfiskenes Trivsel i den Tro, at saaledes maa det være. Alene den Masse af Damme, der saa godt som alle Vegne ligge unyttede hen, vil kunne komme til at give meget store Indtægter for deres Ejere, naar der bliver gjort kun en Ubetydelighed, som er overkommelig for enhver Mand, og man tilmed tænker sig, det vil kunne betale sig overordentlig godt, ved Siden af, at man til enhver Tid vil kunne skaffe frisk Fisk, hvilket er en stor Behagelighed. Enhver ønsker det, og derfor maa han gøre sit til Sagens Fremme ved at gøre Skridt til Besætning af Damme med forskellige Slags Fisk, som maa passe til Vandet i Dammene. Jeg tør paastaa, at man ved at begynde ikke alene viser et godt Eksempel til Efterfølgelse af andre, men vil faa megen Glæde og Fornøjelse af det gjorte Arbejde, foruden at vedkommende uden al Tvivl vil forøge sine Indtægter betydeligt ved paa nogenlunde ordentlig Vis at passe det paabegyndte. Hvordan Fiskeavl rationelt skal drives, kan jeg ikke her nærmere komme ind paa, men gælder Opgaven kun i det smaa og for mindre Damme, vil man kunne

lære en god Del ved at læse Prof. Arthur Feddersens udgivne Skrifter om Ferskvandsfiskeri og Fiskeavl, der kan faas i Boghandelen for en billig Penge. Er det større Anlæg, det drejer sig om, maa man helst søge kyndig Vejledning hos Folk, der baade teoretisk og praktisk har Forstand derpaa. Tillige tør jeg anbefale enhver interesseret at indmelde sig i Dansk Ferskvandsfiskeriforening, der kun koster 4 Kr. om Aaret for hvert Medlem, der saa faar Foreningens Medlemsblad tilsendt en Gang om Maaneden, og det Stof, det giver, vil snart kunne være Værdi for den Smule Udgift.

Dette til Overvejelse om en forbedret Udvikling for Betydningen af Fiskeriet for Danmark.

Sebbersund, i Februar 1904.

Chr. Jensby.

Regnbueørreden som Stamfisk i Østersøen?

(Efter „Allmän svensk Fiskeritidning“.)

Det er vel nu nogle Aar siden, den fremragende Ørredkender og Ørredopdrætter S. Jaffé fremsatte dette Spørgsmaal.

Regnbueørreden er jo som bekendt en fra Canada til Europa indført Fisk, som er Genstand for Opdræt i Damme, ogsaa paa nogle Steder i Sverrig. Nogen egentlig Ørred er det nu ikke, men vel snarere en Laks, som viser sig at kunne tage stadigt Ophold i Ferskvand.

Jaffé vil identificere den med en ved den kaliforniske Kyst forekommende Lakseart, Staalhovedlaksen (Salmo Gairdnerii, ogsaa denne er Genstand for Opdræt i Tyskland og Østerrig), og meger, at man i Regn-

bueørreden hverken har en egentlig Ørred eller en Laks, men en særlig Brakvandsørred af meget forskellig Skikkelse. I isolerede Indvande beholder den sin Ørredkarakter, men naar den er en 5—6 Aar, har den Tilbøjelighed til at vandre ned ad Floderne og ud i Kystvandet. Naar den da har ædt sig fed, vandrer den ligesom Laksen op i Floderne for at lege. Derfor, om denne Antagelse viser sig rigtig, vil Regnbueørreden være af Betydning som Kystfisk, en Betydning, som ikke maa undervurderes. Jaffé tilraader ogsaa at anstille Forsøg til dette Spørgsmaals Løsning og anser en i Østersøen udløbende Flod for at være bedst egnet hertil. En Flod, som passer til dette Forsøg, maa have rigelig Næring, dybt, langsomt Løb og naturlige Legepladser.

Forsøg i denne Retning og helt efter Jaffés Plan foretages nu paa andet Aar i Warnow, ledede og bekostede af Mecklenborgske Fiskeriforening. Floden Warnow ejer gode Betingelser som Forsøgsflod af denne Art. I sit øvre Løb er den af virkelig Ørredkarakter, i sin mellemste Del afvekslende dyb og langsom samt stærktrivende, i det nedre Løb nærmest havbugtsagtig og tildels med Brakvandskarakter.

1902 i April skete den første Udsætning. Man valgte hertil ikke Æg eller spæd Yngel, men aargamle, vel tilvoksede Ungfisk. Den Gang udsattes 10,000 Stkr. og i Oktober s. A. udsattes 10,000 Stkr. af samme Alder. Ørrederne udsattes i det øvre Løb paa forskellige Steder samt i nogle dertil egnede Tilløb. Dette Forsøg kostede 3,000 Mark, men Fragtomkostningerne havde været meget høje. I Warnow har man

imidlertid allerede en egen Opdrætningsanstalt under Bygning ved Starnberg.

Ved Forsøget vilde man vinde Klarhed over, hvorvidt disse Ørreder, som nogle antage, virkelig efter nogle Aars Forløb forsvinde fra det egentlige Ørredomraade og vandre nedad, og anbragte i den Hensigt et sikkert Observationsnet, samt vinde Klarhed over, hvor hurtigt Regnbueørreden vokser i Frihed.

Endnu er det jo for tidligt at udtale sig om Resultatet, men der foreligger dog en Del Beretninger, som alle tyde paa, at Forsøget kan betegnes som lykkedes. Allerede i Høsten 1902 fangedes af Foraarsudsættelsen Ørreder op til 16—18 Ctm. Længde, d. v. s. dobbelt saa store som ved Udsættelsen. Sidste Sommer havde de fangede Ørreder — altsaa 2 Somre gamle — en Middelvægt af $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ Pd., altsaa allerede over Portionsvægt.

Endnu har det ikke kunnet konstateres, at Ørrederne begyndte at vandre ned ad Floden, hvilket jo heller ikke var at vente.

Lignende Forsøg foretages ogsaa i Emsomraadet. Forsøgene bør jo interessere os i Sverrig, og vi haaber senere at komme tilbage hertil.

* * *

Det forekommer os, at det i ovenstaaende svenske Artikel omtalte Forhold bør interessere ikke alene Sverrig, men ogsaa Danmark. Regnbueørredens hurtige Vækst er jo ogsaa kendt her hjemme; ved Vamdrup har disse Ørreder under særlig gunstige Forhold naaet en Vægt af $2\frac{1}{2}$ Pd. ved $1\frac{1}{2}$ Aars Alderen. — Hvad om vi gjorde Forsøget med ved Udsættelse i vore til Østersøen løbende Vande, f. Eks. Haarby Aa paa Fyen,

Susaa og Kolding Aa. Omkostningerne vilde være let overkommelige, naar de bares af det offentlige eller af en større Forening eller Kreds af de deri interesserede. Det var vel nærmest Fjord- og Kystfiskerne, der her burde enes om at tage fat, da det, om Forsøgene vise, at Jaffé har Ret, hvilket er rimeligt, jo nærmest bliver dem, der faar Udbyttet deraf.

Dog maa de Fisk, der udsættes, absolut ikke være for smaa, helst ikke under 2 Somre gamle, for at man kan være sikker paa, at de klarer sig.

Anlæg af Fiskedamme.

Af Morten Nielsen, Kolding.

Ved Anlæg af Fiskedamme maa Jordstykket først nivelleres og et rigeligt Antal Højdepæle anbringes saaledes, at man har klar Oversigt over Jordstykkets Fald og Form. Man vælger nu den Størrelse og Vandstandshøjde, der anses for mest fordelagtigt, og Arbejdet kan da paa-begyndes.

Først Dæmningen. Her begaas ofte meget store Fejl, idet Dæmningerne bygges usolidt, saa at de gennembrydes ved første Regnskyl. Ved Anlæg af Dæmninger bør følgende iagttages:

1. Grunden, hvorpaa en Dæmning skal opføres, maa først gennemgraves i en Dybde af $\frac{3}{4}$ Alen, og al Græstørven lægges til Side; dette sker, for at Vandet ikke skal finde Vej under Dæmningen gennem Græstørvens Rotte- eller Muldvarpegange.

2. Indvendig i Dæmningen maa ikke fyldes Græstørv, større Sten, Træstumper eller lignende, der kan

gøre Dæmningen utæt og forårsage Gennembrud.

3. Hvor Bundkanalen fra Dammen føres igennem Dæmningen, i Forbindelse med Munken eller Afløbshuset, maa opføres en saakaldt Spundsvæg eller Betonmur, hvorigen-nem Renden føres og faststoppes med Blaar og Tjære eller lignende, saaledes at intet Vand kan slippe igen-nem mellem Renden og Muren eller Væggen. Muren eller Spundsvæggens Længde bør være fra 4 til 6 Alen, alt efter Dammens Størrelse, og føres ned til en Dybde af mindst 1 Alen under Bunden af Dammen, for at Vandet ikke skal bane sig Vej nede-nder. Paa begge Sider af Bundkanalen opføres i Forbindelse med Væg eller Mur en Vinge af mindst $1\frac{1}{2}$ Alens Længde, der i en spids Vinkel paa Mur eller Væg føres ind i Dæmningen; den Trekant, som her-ved fremkommer, stoppes fast med fedt Ler eller Tørvejord.

4. Munken eller Afløbshuset bør altid bygges saa stort, at det med Sikkerhed kan, under et Tøbrud eller en Tordenskyll, modtage den overflødige Vandmængde, saaledes at Dæmningen ikke overskylles og gennembrydes. Græstørv kan gøre god Nytte til Dæmningens udvendige Beklædning, og Stenene bør henlægges paa forskellige Steder i Dammen, hvor Bunden er fast, saaledes at de ikke begraves i Mudder; her vil de kunne gøre stor Nytte, særlig i Karpe-damme, idet Karpen ynder at gnide sig mod Sten eller andre faste Genstande for at befri sig for Iglar, Fiskelus og andre Plageaander. Munken eller Afløbshuset bør saavidt muligt anbringes ud for Dæmningens Midtpunkt, idet Dammen maa planeres med Fald fra begge Sider til

Midten og ligeledes med Fald fra den modsatte Ende og til Afløbshuset. Man bør aldrig spare paa Planeringen; det vil siden give gode Renter, naar Bunden er ordnet saaledes, at Vandet ved Udfiskningen gaar let og rent af, at ingen Huller eller lave Steder findes, hvor Fiskene blive tilbage og enten dø eller kun med stort Besvær kan opsamles. Naar Bundkanalen, der fører gennem Dæmningen, er rigelig stor, saaledes at de større Fisk ikke kommer fast, kan det anbefales at lade Fiskene gaa med Vandet, hvilket vil lette Udfiskningen betydeligt. I dette Tilfælde anbringer man for Enden af Bundkanalen et Hyttefad eller en større Kasse, hvis Bund, Laag og Sider bestaar af gennemhullede Zinkplader, hvor Vandet let gaar igennem og Fiskene bliver tilbage. Traadnet eller Riste kan ikke anbefales, idet Fiskene her let saares, især paa Finnerne. Er Bundrenden mindre, og man befrygter, at de større Fisk kan komme i Klemme, indsættes i Afløbshuset en anden Rist med større Aabninger; Smaafiskene vil da gaa med og kun de store blive tilbage.

* * *

„Forsigtighed er en Borgmesterdyd“ falder det en i Tanker, naar man læser Hr. M. Nielsens Punkt 3. Har man Evne eller Raad, saa er der intet at sige til det. For ikke at gøre den mindre bemidlede bange, fremkommer denne Tilføjelse, som vi haaber, Hr. Nielsen ikke tager os ilde op. Hr. N. anfører: „Der maa opføres en Betonmur om Renden, Bundkanalen, der tillige paa begge Sider i Forbindelse med Mur eller Væg skal have Vinger af mindst $1\frac{1}{2}$ Alens Længde; den derved fremkomne Trekant eller Vinkel o. s. v., og at

Bundkanalen føres ned i en Dybde af mindst 1 Alen under Dambunden.“ I mange Tilfælde vil mindre kunne gøre det. Naar Bunden, hvor Renden skal ligge, er godt løsnet og jævn og godt stoppet ved Siderne med Sand, Tørvejord eller Muld, vil Damme med indtil 3 Alen Vandstand være sikre for Brud, naar da ellers Dæmningen har den Bundbredde, som svarer til dens Højde.

I mange Tilfælde maa det ogsaa være uheldigt for Udfiskningens Skyld at lægge Renden 1 Alen under Dambunden.

Red.

Spørgsmaal og Svar.

(Besvarelsen ved Smidt-Nissen med Undtagelse af det sidste Spørgsmaal.)

Vil De være saa venlig at oplyse mig igennem Deres ærede Medlemsblad, om det er tænkeligt, at Fisk kan leve og trives i en svovlet Tørvedam, og hvad Art, der kan leve?

Jeg har tænkt at belægge Bunden med Grus og Smaasten; ligesaa at lægge Grus og Smaasten ved Indløbet?

Kan Karper leve i samme Slags Damme, hvor der er Bundvæld og Afløb, men ikke kan tørlægges?

Jeg har Aal i samme Slags Damme; tilsyneladende befinder de sig vel; men hvordan skal jeg føde disse. Kan jeg hakke, hvad Slags Kød det skal være, og give dem ligesom Ørreden?

Hvorledes skal jeg faa Vandet op af en lille Bæk, hvor Bækbunden og Dambunden ligger i samme Højde?

Smed Dam,

Røgen pr. Sporup St.

Svar:

Vandet og Bunden kan være saa svovlet, at ingen Planter eller noget

Vanddyr kan leve deri; saadant Vand er ogsaa ubrugeligt til Fiskeavl. Dermed er ikke sagt, at det af Dem omtalte Vand er ubrugeligt til Fiskeavl. Her maa en Undersøgelse til.

Det er godt at belægge Dambunden med Grus og Smaasten, jo tykkere Lag, desto bedre.

Jeg har ingen Kendskab til Behandling af Aal. Her i Sydjysk Damkultur vil blive gjort et Forsøg nu i Sommer med Fodring af Aal. Vi tænker paa at kaste Foderet, døde Fisk og andet helt og uhakket Foder, ud til Aalene.

Kan det ikke ske ved Opstemning fra et ovenfor liggende Sted, lader det sig vanskeligt gøre.

* * *

Jeg har et Areal, som jeg mener kan bruges til Fiskedamme, om til Ørred eller Karper er jeg ikke klar over. Arealet er sumpet Engbund, fuld af Væld, bevokset med Halvgræsser, passende Fald. Bækløbet faar sin Vandmængde fra Engen, hvori den gaar, og fra nærmeste Arealer, saa det er udelukkende Vældvand. Vandstanden næsten ens hele Aaret.

Hvor jeg agter at begynde med Damme, giver Bækken ca. 70 Potter i Minuttet, og det øges stadig ned efter. Kan der med denne Vandmængde blive Strøm nok?

Skal Dammen være fri for Græsbevoksning i Bunden?

Kan der drives Fiskeavl i den Slags Vand uden at fodre Fiskene?

Hvad Foderemner skal der helst bruges?

Udkommer der ikke et Tidsskrift, som behandler Spørgsmaal vedrørende Fiskeri?

Har De Udklækningsanstalt, saa man kan købe Yngel hos Dem?

N. H.

Svar:

Naar Dammens Vanddybde kan blive mindst 4 Fod, kan der meget godt drives Ørredavl, hvor der er Vældbund, især naar Arealet med den opgivne Vandmængde ikke er over 1 Skp. Land stor.

De $\frac{2}{3}$ af Dambunden og Vandets Overflade skal helst være fri for Plantevækst.

At Engbunden er bevokset med Halvgræsser, tyder paa, at den er mager og kun vil give et lille Tilskud af Naturfoder. Skal der drives Fiskeavl uden Kunstfoder, skal Dammen besættes tyndt.

Affaldsfisk fra Søer eller Havet er det bedste Foder. Slagteraffald kan ogsaa bruges. Alt Foder, som nævnt foran, skal gaa igennem en Kødhakmaskine forinden.

Ja, der udgaar et Tidsskrift som Medlemsblad for „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“.

Ja, jeg har Udklækningsanstalt, og De kan købe Yngel hos mig.

* * *

Maa jeg bede Dem oplyse mig om Resultatet og Driftsmaaden af Deres Fiskeavl.

Jeg har nemlig i Sinde til Foraaret at anlægge en Fiskedam langs en Bæk. Dammen skulde gennemstrømmes af en Del Vand fra Bækken, der til Stadighed har rigelig Vand og har sit Aflob fra en Sø.

Hvilken Slags Fisk mener De, der vilde være mest passende for saadan en Dam?

Hvor kan man faa den udklækkede Yngel og til hvilken Pris pr. 1,000 Stkr.?

Hvor megen Yngel tør man udsætte i en Dam, der f. Eks. er 500 □-Al. stor?

Svar:

Resultatet af mine Damme vil jeg betro Dem, om De en Gang skulde besøge mig.

Driftsmaaden kan De bedst faa Forstand paa ved at se min Fiskeavlsanstalt eller en andens, der er under Drift, og ved at tale med mig eller en anden Mand, som leder eller bruger Fiskeridrft, om Sagen.

Da den af Dem paatænkte Dam skal have sit Aflob (rettere Tilløb) fra en Sø, og De ikke omtaler, at der er andet Vand til Dammen, f. Eks. Vældvand, maa jeg antage, at den vil egne sig for Regnbueørreden, hvis De kan skaffe Dammen en Vanddybde paa 4—6 Fod eller derover, med en Varmegrad i Vandet, som i den allervarmeste Tid ikke overstiger 19 a 20 Gr. R. Ellers maa De dyrke Karper eller Suder eller anden Art, som ynder og taaler grunde og varmere Damme. Den udklækkede Yngel kan købes her hos mig eller hos andre. (Se Annoncerne i Medlemsbladet.)

Nogle Arter af spød Yngel koster under 10 Kr. pr. 1,000 Stkr., andre gaar over 10 Kr. pr. 1,000.

Paa Arealerne her besætter vi med indtil 10 Stkr. pr. □-Alen. Vel at mærke bliver Smaafiskene saa sorterede og udtyndede 3 a 4 Maaneder efter Udsættelsen.

Jeg tør ikke, førend jeg har set Pladsen og Forholdene, udtale noget bestemt om, hvor stort et Antal, De skal udsætte paa 500 □-Al. Bedst vil Erfaringen sige Dem, „hvor tykt De skal saa Sæden“.

Efterskrift:

Er der Gedder eller Aborrer i den

Sø, som skal føde den paatænkte Dam med Vand, da maa De sikre Dem mod disse Fiskes eller disses Yngels Indtrængen i Dammen, thi ellers vil det gaa Fiskebesætningen som det gaar Hønsebesætningen i den Hønsegaard, hvor Ræven er lukket ind.

* * *

Er Skydning paa en Skytteforæningsbane ca. 200 Alen fra et Damanlæg for Udklækning af Fisk skadelig for samme?

L. P. I.

Svar:

Vi har ladet foretage Skydning ganske nær Dammene, men Fiskene i disse syntes ikke at tage mindste Notits heraf.

Red.

Aalen.

(*Anguilla vulgaris*.)

At Aalen hvert Efteraar vandrer fra det ferske Vand ud i Havet og der forplanter sig, er bekendt nok, thi herpaa grunder sig jo de store Fiskerier med Aalegaarde, Ruser o. s. v. Og at den tillige byder en Mangfoldighed af Navne, kan enhver, der kender lidt til Fiskeriet, tale med om. Man har da været tilbøjelig til at antage, at hvert af disse Navne betegner én Art (eller Varietet). Men efter de nyeste Undersøgelser er det den almindelige Aal, der hermed betegnes, og de skyldes alle det forskellige Udseende, Aalen kan have, „Gul Aal“ og „Visse-Aal“ er da det samme og betegner den unge Aal i Vækstdragt, medens „Blank-Aal“ er „Gaardaal“ — Aal i Forplæntningsdragt. Kommer Aalen ikke ud i Havet, men bliver i Ferskvand om

Vinteren, gennemgaar den en tilbage-skriddende Udvikling: Æggestokkene svinde ind, dens Øjne bliver uforholdsmæssig store (8 Gange det normale) og Hornhinden „overgroes“ af smaa Snyltedy (Gregariner o. a.). Det er næsten udelukkende Hunner, man træffer af dette Udseende i vore lukkede Vande, og disse konstante Pebermøer gaa her under Navn af „Klæpaal“.

Men de andre Aal, der undgaar denne lidet misundelsesværdige Stilling og Fiskenes Efterstræbelser, drager langt ud til Havs, hvor endnu ikke Menneskets Snille har kunnet opdage dem, og de lægger da her deres Æg, som det almindelig vis antages.

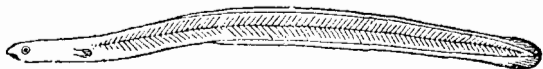
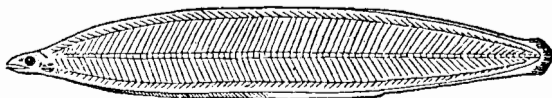
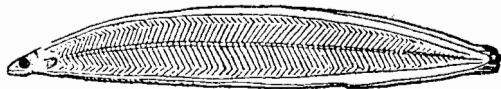
Men hvor de lægges, og hvorledes de udklækkes, aner ingen. Thi det allertidligste Stadium, man kender, er de italienske „Aalelarver“ (Leptocephalus), der træffes i Neapels Golf paa Sandbunden eller slugte af Klumpfisken. Det er høje, sammentrykte og glasklare Dyr, og ved at udklække dem i Akvarier overgik de efterhaanden til de smaa ca. 2 Tm. lange Høraal, som enhver Skoledreng om Foraaret har set stige op i vore Bække fra Havet. Hos os foregaar denne Aalens Indvandring i Maj og i Syden noget tidligere, og utallige er Iagt-

tagelserne om disse Smaaæseseners Udholdenhed og Snille, om hvorledes de tager Ophold i Sprækker og Dæmninger og afventer højere Vandstand, springer over Sluser eller kryber over Land udenom Forhindringerne.

Oppe i Ferskvandet foregaar saa deres videre Udvikling; ved ca. 8 Tommer viser Skællene sig (i Mod-sætning til deres Slægtning, Hav-aalen, der aldrig faar Skæl) — og først nu kan man ved anatomisk

Undersøgelse skelne mellem Han og Hun. Forplantningsdragten anlægges, før de er kønsmodne, idet dette sidste varer et Aars Tid.

Dette er det vigtigste, der vides om Aalen, og man forstaar, at en Fisk som denne,

der har en overordentlig stor geografisk Udbredelse og alle Vegne spiller en vigtig økonomisk Rolle, allerede tidligt maa have sat Folkeslagenes Fantasi i Bevægelse paa Grund af Uklarheden om dens Udvikling. Paa Sardinien anser Fiskerne den for at være født af en Vandkalv (Dytiscus), andre har ment, at Jupiter, forskellige Fiske, Dynd eller Slim havde Ansvar for dens Fødsel. Saaledes hæver Aristoteles, at de hverken er levendefødte eller æglæggende, men „stammer fra Jordens Indvolde, Dynd og Slim, da dette er saa almindeligt

i Floder og Søer“. Men saa komisk denne Antagelse end er, overgaas den dog af den af danske Fiskere i det 19. Aarhundrede udtalte Mening, at de i Aalens Indvolde levende Snylteorme var dens Unger. Den danske Zoolog Krøyer fortæller et morsomt Eksempel herpaa, og det skyldes denne Anskuelse, at man ofte vil høre Fiskere paastaa, at Aalen føder levende Unger.

Man faar da nøjes med, hvad man hidtil ved, og overlade til de fremtidige Dybhavsundersøgelser at udrede Traadene i Aalens Udviklingshistorie; det skulde synes mærkeligt, om der for bestandigt skulde hvile et Slør over Naturens Hemmeligheder paa dette Punkt.

(Af Frits Johansen i „Frem“.)

Fisketyve. — Nattevagt.

Det er nogle Gange i den senere Tid hændet, at der er stjaalet af Fiskene i Damme i Sydjylland. Særligt for de større Fiskerier, hvor betydelige Værdier kan staa paa Spil, var der Grund til at sikre sig mod Ubehageligheder af denne Art for ikke at tale om naturlige Uheld, der kunne indtræffe ved Nattetid.

Ved „De forenede danske Ferskyandsfiskerier“ er der allerede Nattevagt ved Anlægene, og noget lignende indføres muligens ogsaa andre Steder.

Ny Medlemmer.

Grosserer Becket & Meyer, Kvæsthusgade 6, København K.
Arbejdsmand Niels Chr. Pedersen, Houborg pr. Holsted.

Bankdirektør, Løjtnant V. Steen, Assens.
Husejer Niels P. Jakobsen, Brusaa pr. Løgstør.
Kommunekasserer H. Johansen, Raadhuset, Helsingør.
Fabrikant Krohn, Odder.
Overretssagfører H. F. Helweg-Larsen, R. af Dbg, Nørregade 39, København K.
Amtsraadsmedlem, Propr. C. Windfeld, Olufgaard pr. Varde.
Borgmester Drechsel, Varde.
Bogholder Johs. Karmark, Hobro.
Godsekspeditør C. G. W. Schmidt, Horsens.
Veksellerer E. Schiøtz, Odense.
Godsejer Harding R. Rieffestahl, Urup pr. Stenbjerg.
Godsejer C. v. Folsach, Gjessinggaard pr. Randers.
Sagfører M. Sørensen, Vestergade 1, Odense.
Fiskemester O. Nielsen, Vejen store Vandmølle, Vejen.
Henry Bydekarken, Fischzuchtanstalt, Rendsborg.
Gaardejer L. Andersen, Skovlide pr. Hørning.
Kaptejn Honnens de Lichtenberg, Aagade 15, Aalborg.
Randers Amts Husholdningsselskab ved Sekretæren, Hr. Kjerulf-Petersen, Kirkegade 17, Randers.
Købmand Valdemar S. Henrichsen, Fuur pr. Roslev.
Proprietær Gustav Fensmark, Søholt pr. Trustrup.
Eksportør C. Brandt Breinholt, Esbjerg.
Proprietær Chr. Lind, Binderup pr. Kolding.
Snedkermester M. Christensen, Nørregade, Hjørring.
Mejeriejer J. Chr. Esbensen, Viborg.

Proprietær J. Leth-Nissen, Bodil Mølle pr. Hørning.
 Entreprenør S. Leth-Nissen, Bodil Mølle pr. Hørning.
 Snedker S. Andersen, Bodil Mølle pr. Hørning.
 Møllebygger M. Pedersen, Norsminde pr. Malling.
 Proprietær L. P. Laursen, Dørup pr. Hørning.
 A. Ingerslev, Neder Testrup, Viborg.
 L. Nielsen, Thim Station.
 Mejeribestyrer N. C. Petersen, Doorhøj pr. Faarup.
 Mejeribestyrer M. Dyrholm, Boostebro, Randers.
 Proprietær Have, Asbølgaard pr. Ejstrup St.

Afgaaede Medlemmer.

Fabrikant Kl. Sørensen, Gørding.
 Købmand L. J. Larsen, Faaborg.
 Fiskerieejer Th. Bierring Petersen, Højrup, Ejstrup.
 Fiskehandler Lauritz Larsen, Snaregade 8, København K.
 Proprietær Johannes Bog, Binderup pr. Kolding.

Laksefiskeri i Amerika.

(Udklip af „Aftenposten“.)

Laksen er som bekendt en meget frugtbar Fisk. En Hunlaks indeholder saaledes i Reglen omtrent 1,000 Rognkorn for hvert Pund, den selv vejer, men det bør jo ogsaa erindres, at selv om en enkelt Fisk lægger maaske 20,000 Æg ad Gangen, er det kun en meget ringe Del af disse, der naar at blive til voksne Laks. Af de utalte Tusinder af Æg, der aarlig lægges paa Ynglepladserne, gaar rimeligvis mere end Halvdelen straks til Grunde,

for det første fordi en Del af Ægene slet ikke naar at blive befrugtede, og for det andet, fordi en Mængde af dem bortskylles af Strømmen eller fortæres af de talrige Fjender, som efterstræber dem. Af de Fisk, som virkelig naar at blive udklækkede, dør igen mange Tusind af Sult, fordi de er ude af Stand til at skaffe sig Føden, medens andre Tusinder bliver et Bytte for forskellige Dyr, som synes instinktmæssig at arbejde paa deres Udryddelse. Trods kunstig Avl og trods alle Fredningsbestemmelser formerer Laksen sig derfor ingenlunde i Forhold til den stigende Efterspørgsel, og Følgen heraf er, at Laksen — i ethvert Fald her i Evropa — vedbliver at være en temmelig dyr Fisk. Den forholdsvis høje Pris, der stadig forlanges for fersk Laks, har imidlertid haft den Virkning, at der nu eksporteres store Partier henkøbt Laks fra Amerika. Navnlig kommer der en Mængde fra Floden Columbia eller Oregon i det vestlige Nordamerika, hvor Udbyttet alene i en enkelt Sæson undertiden har andraget fra 20 — 25 Millioner Pund, som for største Delen forsendes til Evropa. Selve Henkogningsprocessen foregaar paa Etablissementer, som er anlagte langs Floden og tildels ude i denne. Bygningen har nemlig i Reglen Form som en Halvcirkel, hvis to Ender rager helt ud i Vandet, saaledes at den nylig fangede Fisk lige fra Baadene føres ind i den ene Ende af Etablissemertet, hvor den efterhaanden gennemgaar en Række forskellige Processer, indtil den i hermetisk henkøbt Stand passerer ud af den anden Ende af Halvcirklen, hvor Dampskibene ligger parate til at indlade den.

Fangsten gaar for sig paa mange forskellige Maader. Tidligere, da det kun gjaldt om at fange de Fisk, som forbrugtes der paa Stedet, anvendte man i Reglen Knipler og Spyd, og paa de Steder, hvor der var grundet Vand og rigelig med Fisk, plejede man at tage den med store Kroge, som var fastgjort til lange Stænger. Desuden fangede man den ved Hjælp af Snøre med Lakserogn som Madning. For at kunne tilfredsstille den nuværende stærke Efterspørgsel har man imidlertid maattet tage sin Tilflugt til Vaad og Bundgarn. De Net, der anvendes paa Columbia-Floden, er meget store — Vaad paa over Tusind Favnes Længde er saaledes ingenlunde sjældne — og Maskerne i dem er indrettede saaledes, at Fisken kun kan faa Hovedet igennem dem indtil Gællerne. Ogsaa Bundgarnene er tit af en meget betydelig Størrelse.

I Fiskesæsonen, som varer fra April til Juli, arbejdes der med feberagtig Hast paa alle Henkøgningsetablissementerne, thi det gælder jo om at benytte Tiden, saa længe Fisken „leger“. Udenlandsk Arbejds-kraft benyttes i stor Udstrækning. En Mængde Italienerne er saaledes beskæftigede med at fange Fisken, medens dennes Rensning og videre Behandling hovedsagelig udføres af Kinesere. Ja, man kan godt sige, at hele dette store Eksportforetagende slet ikke vilde være den lukrative Forretning, det nu er, hvis man ikke havde den billige, kinesiske Arbejds-kraft.

Naar Fiskerbaadene kommer ind til Etablissementet med deres Fangst, udlosses denne paa store, skraatstil-lede Trærister, hvor Fisken først skylles ren ved Hjælp af en kraftig Vand-

straale, og saasart denne Renselses-proces er færdig, tager Arbejderne fat. Den forreste af disse griber en Fisk ved Gællerne, lægger den paa et Bord og afskærer med stor Færdighed de Dele af den, som ikke skal medtages, nemlig Hovedet, Finnerne, Halen etc., saa giver han den et Snit, udtager i en Fart Indvoldene og kaster derefter Kroppen ned i et stort Kar, som er halvt fyldt med Vand. Bortfjernelsen af Hovedet og Indvoldene formindsker naturligvis Vægten en Del. Anslaar man f. Eks. Gennemsnitsvægten til toogtyve Pund, kan man godt regne, at denne efter den nævnte Operation er formindsket til sytten Pund. Den næste Arbejder har det Hverv at vadske, skrabe og paa anden Maade rense den slagtede Fisk, og naar han er færdig hermed, gaar den videre til Nummer tre, som paaser, at den forudgaaende Behandling er udført paa rette Maade, idet han samtidig afhjælper mulige Mangler. Nummer fire anbringer Fisken i en Slags Skærekiste, hvor den ved Hjælp af en Række Knivblade parteres i flere Dele, som saa igen af en femte Arbejder udskæres i langagtige Stykker. Disse transporteres saa bort i Kurve og nedlægges i de Blikdaaser, hvori Fisken udbydes til Salg.

Nedlægningen er et Arbejde, der kræver stor Øvelse, og det er en hel Fornøjelse at se, hvor hurtigt og akkurat de paagældende Arbejdere kan fylde Daaserne, hvori de anbringer skiftevis et tykt og et tyndt Lag Fisk. En lille Skefuld Salt kommes i hver Daase, saasart den er fyldt, hvorefter Laaget loddes til, og den er nu færdig til at sendes til Kogehuset. Her anbringes de fyldte Daaser, i Reglen en 300 Stkr.

ad Gangen, i en stor Dampkedel, hvor de koges nøjagtig en Time. Efter at være taget op af Dampbadet, bliver der i hver Daase boret et lille Hul, dels for at fremme Afkølingen saa meget som muligt, dels for at den Luft, der er inde i den, kan blæse ud. Dernæst anbringes Daaserne i to Timer i en kæmpemæssig Kedel, som er fyldt med kogende salt Vand, hvorefter hver enkelt undersøges, for at man kan se, om begge Ender af Daasen har faaet en indadhvælvethed Form. Og de Daaser, som ikke har denne Facon, konfiskeres, medens de øvrige i en Fart gaar videre for at blive forsynede med Etiketter.

Alle disse forskellige Processer foregaar i største Hast, og et saa forceret Arbejde er naturligvis kun muligt derved, at alle Folkene faar deres Betaling i Forhold til, hvad de udretter. Før Blikdaaserne anbringes i de Trækasser, hvori de forsendes videre, bliver de atter undersøgt en nøje Prøvelse, idet man slaar paa dem med en Hammer for at forvise sig om, at de har den rigtige Klang og at der ikke findes nogen som helst Fejl ved dem; og det vidner fordelagtigt om Arbejderens Omhu og Øvelse, at der som Regel kun er nogle ganske enkelte Daaser, der bliver kasserede.

Ved at fordele Arbejdet paa den her anførte Maade er man i Stand til at fange og henkoge en umaadelig Mængde Fisk i Løbet af de faa Maaneder, Sæsonen varer. Paa enkelte af de større Etablissementer kan man saaledes behandle ca. 3,000 Laks paa en Dag. Fiskene modtages om Morgenen, og i Løbet af de følgende tolv Timer er den — takket være de kinesiske Arbejderes utrætte-

lige Flid — skaaret op, rensed, nedlagt i Daaser, henkogt og færdig til at sælges.

Til at anlægge en saadan Henkogningsanstalt udfordres der en meget betydelig Kapital, og skønt Fiskene ikke koster mere end Arbejdslønnen til de Folk, der fanger den, vilde hele denne Virksomhed dog næppe være bleven til den rentable Forretning, den nu er, hvis man ikke havde haft først og fremmest et saa uhyre Kvantum forholdsvis billigt Raastof til sin Raadighed og saa — den billige Arbejdskraft.

Mindre Meddelelser.

Sammenslutning af Fiskerier.

I afvigte Decbr. Maaned forenedes Fiskerierne „Vester Vamdrup Mølle“ og „Sarup Mølle“ (ved Flemløse) med de „Vamdrup Fiskeri-Selskab“ tilhørende Anlæg: Lundenæs Laksegaard, Fiskerierne i Vejen og Vamdrup m. m., til eet Aktieselskab under Navn af „De forenede danske Ferskvandsfiskerier“. De hidtidige Indehavere af „Vamdrup Fiskeri-Selskab“, N. Petersen og P. Pedersen Vendelbo, er Direktører for det ny Selskab, der har Kontor i Vamdrup.

Bestyrelsen bestaar af d'Hrr. Bankdirektør Steen og Læge Lind, Assens, Veksellerer Schiøtz, Odense, samt Direktørerne N. Petersen og P. Pedersen, Vendelbo.

Ny Fiskerier. Et Interessentskab (Formand: L. P. Laursen, Dørup pr. Hørning) har købt Rinds Mølle der paa Egnen samt nogle omliggende Arealer for. der at anlægge Damkultur i stor Stil. Man venter sig meger af dette Anlæg,

der indrettes paa en stor Produktion.

Et andet Selskab skal have købt Vandkraft og Areal ved Bodil Mølle (paa samme Egn) med samme Formaal.

Jedsted Mølle ved Gredstedbro er ligeledes solgt for at omdannes til Fiskeri. Terrænet er stort og særdeles skikket til Damanlæg, Belligenheden ved den vandrige Kongeaa nær dennes Udløb usædvanlig gunstig, og Stedet vil sikkert vise sig at være det Anlæg for Ørredavl i Evropa, der kan raade over de største Vandmasser. Ogsaa i Henseende til Frivandsfiskeriet er Forholdene særlig gode, saa at Fangsten af Moderfisk (Laks og Havørred) kan antages at ville blive af vidtrækkende Betydning for Ægvingden.

I Gudumlands Kanal (under Grevskaftet Lindenberg) er det tidligere saa rige Laksefiskeri aftaget betydeligt. Grevskaftet har nu bortforpagtet Fiskeriretten til et Konsortium, der vil drive Fiskeriet rationelt med Udsættelse af Yngel og Foranstaltninger til Sikring af dennes Opvækst. Forhaabentlig maa Bestræbelserne lykkes.

Fiskeriblade. Vi henlede Opmærksomheden paa den i Bergen udkommende „Norsk Fiskeritidende“, udgivet af Selskabet til de norske Fiskeriers Fremme, redigeret af Selskabets Sekretær, Hr. M. Barclay. Bladet beskæftiger sig naturligt nærmest med Havfiskeri, men indeholder dog ogsaa jævnlig Artikler af Interesse for Ferskvandsfiskeri. Prisen er 3 Kr. 30 Øre aarlig.

Endvidere paa den siden Nytaar i Malmø udkommende „Allmän svensk Fiskeritidning“, Redaktør Hr. Ken-

sulent Wilhelm Sandberg, Lund. Prisen er 5 Kr. aarlig.

Bladene kan bestilles paa Postkontorerne, og Prøvenumre erholdes ved Henvendelse til de respektive Redaktioner.

Der er Forskel paa de forskellige Ørredarters Fvrdøjelsesevne, hvad der let iagttages paa denne Aarstid. Den amerikanske Regnbueørred har længe indstillet Ædelysten, har holdt op med at æde. Den danske Bækørred gør endnu under den værende Temperatur Fordring paa nogen Æde. Størst er Ædelysten hos Kildeørreden.

Kommer man til Dammene noget efter Middag, vil man finde Kildeørrederne parat i store Flokke, der venter paa Foder.

I Vælddamme vil man med Fordel kunne fodre sidstnævnte Ørredart endnu. Selv om Kulden blev strengere, er det et Spørgsmaal, om det ikke ligegodt var fordelagtigt at give Kildeørrederne en lille Ration daglig, selv om man ogsaa skulde hugge Hul paa Isen for den Sags Skyld. Foderet skal da være af den Beskaffenhed, at det kan synke til Bunds, og Hullet maa efter endt Fodring dækkes med et Laag, at Fiskene ikke skal springe op paa Isen.

Kildeørreden bærer ikke Navnet forgæves; den fordøjer ved lavere Varmegrad end den danske Bækørred; denne ved lavere Grad end Regnbueørreden.

Gedden. I en Sø i Østpreussen fangedes nylig en Gedde af 83 Ctm. Længde; den havde slugt en anden Gedde, der var 64 Ctm. lang. Offerets Hale hang langt ud af Røverens Mund.

— I en lille Grøft ved Vester Vamdrup Fiskeri gik i Vinter 600 Gedder af Størrelsen 16—40 Ctm.

Grøften var kun ca. 1 Alen bred og havde ikke meget Vand, men uagtet Fiskene saaledes maa have haft en tydelig Følelse af Fangenskabet, aad de dog hinanden, saa at der efter ca. 3 Maaneders Forløb kun var 350 tilbage. 250 af de mindre havde tjent til Flokkens Næring. Ved Udfiskningen gylpedes en Del op.

Følgende Smaaskrifter

af

Professor Feddersen

kan bestilles paa

Dansk Fiskeriforenings Kontor,

Gothersgade 8, Købvn. K.

Faas for 25 Øre pr. Eksemplar +
Porto til Forsendelse:

„Lidt Vejledning i Karpeavl“.

„Krebsen, dens Fangst og Pleje“.

„En liden Fiskebog“.

„Aalefaringen“.

„Odderen og dens Fangst“.

„Om at gøre Fiskegarn holdbart“.

„Udklækning af Ørredyngel
og dennes første Pleje“.

Geddeyngel.

Saa længe Forraad haves udsælges
Geddeyngel til følgende Priser:

For spæd Yngel 8 Kr. pr. 1,000.

Fra $\frac{1}{2}$ til 1 Tm. lang Yngel 15 Kr.
pr. 1,000, 2 Kr. pr. 100.

Fra 1 til 2 Tm. lang 25 Kr. pr.
1,000, 3 Kr. pr. 100.

Fra 2 til 3 Tm. 35 Kr. pr. 1000,
4 Kr. pr. 100.

Fra 3 til 4 Tm. 45 Kr. pr. 1,000,
5 Kr. pr. 100.

Fra 4 til 5 Tm. lange Gedder 55
Kr. pr. 1,000, 6 Kr. pr. 100
Stkr.

Til Levering i Foraarsmaanederne

Brahetrolleborgs Fiskeri

pr. Korinth St., Fyn.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af Kr. til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“'s Virksomhed, eller for et Bidrag af Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning eller maa hæves ved Postoprævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer. Pengesendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors, Ribe.

Annoncer.

Damkultur.

Projektering, Overslag og Udførelse af Damanlæg
Sagkyndig, praktisk, billig.

A. Christiansen, Arkitekt.

„Dansk Fiskerianstalt“, Brabrand.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra
1/2 til 38 Mm., saavel
runde som aflange.

Prisliste gratis og
franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

KREBS

fra 2 Tommers Længde
købes.

Vi paatager os ogsaa
Fiskningen efter nær-
mere Aftale.

**Vamdrup
Fiskeri-Selskab,
Vamdrup.**

Fiskemester søges.

En dygtig Fiskemester,
som paa egen Haand kan
paatage sig saavel Udklæk-
ning som Opdræt af Ørred,
kan faa Plads straks.

Bladets Kontor anviser.

Tilbud

paa

Flod-Niaal

i større og mindre

Partier

ønskes af

**Niels C. Brinck,
Skive.**

Fra H. Bydekarkens

Fiskerianstalt,

Rendsborg, Holsten,

anbefales billigst

1-, 2- og 3-aarige Karper, Suder og Foreller.

Specialitet: Befrugtede Øjneæg af Foreller, bedste Kvalitet.

☛ Telefon 72. ☚

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 3

Marts

1904

*Eftertryk af Bladets Artikler til-
lades, naar Kilden angives. I Und-
tagelsestilfælde vil det være udtrykke-
lig angivet ved den paagældende Ar-
tikel.*

*Medlemmerne erholde Bladet gratis.
Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Be-
gæring om Indmeldelse, tilsendes et
Bestyrelsesmedlem.*

*Prisen for Annoncer er 10 Øre pr.
Petitlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For
Annoncer over et længere Tidsrum
indrømmes betydelig Rabat.*

*Det er kommet til Redaktionen
Kundskab, at Bladet kun meget uregel-
mæssigt kommer flere Medlemmer i
Hænde og ofte endog helt udebliver.
Da Fejlen herfor maa antages at
ligge hos Postvæsenet, bedes Medlem-
merne, naar Bladet udebliver, anmelde
saadant til Formanden, af hvem Bla-
det besørges udsendt gennem Trykke-
riet, og der vil da af denne blive
gjort Skridt til at faa Sagen under-
søgt.*

*I denne Forbindelse erindres Med-
lemmerne om at anmelde Bopæls-
forandring — ligeledes til Formanden.*

*De Medlemmer, der af ovennævnte
Grund mangler et eller flere Numre
af Bladet, kan faa det manglende
ved Henvendelse til Redaktionen.*

Indhold: Nogle Bemærkninger til For-
slaget om en Saltvandslov. — Generalfor-
samlingen. — Advarsel. — En Vandplante
der fanger Fiskeyngel. — Om Behandling
og Besætning af Karpedamme. — Grundig
Sødrift. Anlæg af Fiskedamme. —
Spørgsmaal og Svar. — Mindre Meddelel-
ser. — Annoncer.

Nogle Bemærkninger til Forslaget om en Saltvandslov.

I.

Som vore Læsere ved, er der et
Forslag til Lov om Saltvandsfiskeri
fremme i Rigsdagen. I Betænk-
ningen til nævnte Forslag læser man
følgende vedrørende Ferskvands-
fiskeriet:

„Der har i Kommissionen været
forhandlet om Betimeligheden af at
søge indført en større Beskyttelse
for Laks og Ørred under dens Op-
gang til Legepladserne i ferske
Vande, end de her foreslaaede Be-
stemmelser yde. Som Eksempel paa
de Ønsker, der i saa Henseende er
fremkomne, henvises til det nedenfor
aftrykte Andragende (Nr. 24) fra
Dansk Ferskvandsfiskeriforening. Det
foreslaas heri, at Fredningsbæltet
udfor Aaers og Bækkes Munding
for hvert enkelt Vands Vedkommende
skal fastslaas og afmærkes af en
Kommission, bestaaende af Politi-
mesteren, Statens Konsulent for
Ferskvandsfiskeriet og vedkommende
Fiskerikontrollør.

Dette Forslag er bygget paa det i og for sig rigtige Ræsonement, at det er umuligt at fastslaa en almindelig Afstandsbestemmelse, som kan passe for de ganske forskelligartede Forhold ved Vandløbene i Landets forskellige Egne, men Kommissionen har desuagtet ikke fundet Anledning til at stille Forslag i denne Retning, idet man har frygtet for, at dette skulde føre til Laasning af alt for store Saltvandsarealer. Da derhos Erfaringen tilfulde har vist, at Kontrollen med Overholdelsen af slige Forbud mod Fiskeri i et begrænset Vandomraade falder særlig vanskelig, hvorfor den her omhandlede Fredningsbestemmelse — selv om Afstandene sættes større end i Forslaget — ikke, naar den staar alene, vil kunne byde tilstrækkelig Beskyttelse for Laks og Ørred under Opgangen til Leg, har Kommissionen søgt ydeligere at tilvejebringe saadan Beskyttelse ved at stille Forslag om et Forbud mod Ilandbringelse og Forhandling af Laks og Ørred i Yngledragt, hvorom nærmere nedenfor i Bemærkningerne til § 15.

Den foreslaaede Fredningstid for Laks og Ørred i Yngledragt betragter Kommissionen som særdeles ønskelig, dog kun for saa vidt den ogsaa indføres for det ferske Vand“.

Det hertil svarende Lovforslag lyder:

„Uden særlig Adkomst maa intet Fiskeredskab udsættes eller Vaaddræt finde Sted nærmere ved Aaers, Bækkes og Indvandes naturlige eller ved Kunst frembragte Udløb eller Udmunding i Havet eller Fjordene end 100 Favne (188 Meter), naar Aaen, Bækken eller Indvandet ved Udløbet har en Bredde af mindst

10 Fod (3 Meter), og 50 Favne (94 Meter), naar Bredden er under 10 Fod (3 Meter). Hvor Forholdenes Beskaffenhed maatte gøre det ønskeligt, kunne mindre Afstande dog fastsættes af Landbrugsministeren.

For de Aaers og Bækkes og Indvandes Vedkommende, ved hvilke der findes Udklækningsanstalter eller i hvilke der sker Udsætning af Fiskeyngel, og hvor saadanne Foranstaltninger skønnes at være af Betydning for Fiskeriet, saa vel som for de jyske Aaer, Bække og Indvande, kan Landbrugsministeren fastsætte større Afstande end de ovennævnte.

Fangstredskaber, der sættes ud for Aaers, Bækkes og Indvandes Udløb eller Udmunding, maa ikke anbringes saaledes, at der spærres for Fiskenes Opgang i de nævnte Vande, men der skal altid være uhindret Passage paa en Strækning af mindst $\frac{1}{3}$ af Fredningsbæltets Grænselinie, og skal denne Strækning i Afstanden indtil 50 Fv. (94 Meter) uden for Fredningsbæltet ligge i lige Retning ud for Vandløbets eller Indvandets Udløb.

For saa vidt angaar Afstanden ud for Fjordens Udmunding i Havet, inden for hvilken Fangstredskaber ikke maa benyttes, fastsættes samme af Landbrugsministeren.“

Af foranstaaende fremgaar altsaa at Kommissionen foreslaar ikke at tage noget videre Hensyn til det, der er fremkommen fra Dansk Ferskvandsfiskeriforening vedrørende Fredningsbæltet ud for de ferske Vandets Udløb.

Det ser jo ud, som om der var vist Ferskvandsfiskerne nogen Imødekommenhed. I den nugældende Ferskvandsfiskerilov staar nemlig, at

Regulativer for ferske Vande kan fatte Bestemmelser, der gælder indtil 150 Alen udenfor det ved Kunst eller Natur frembragte Udløb i Stranden. I fornævnte Forslag er dette udvidet til 300 Alen, og der skal desuden være ubindret Passage udenfor Fredningsbæltet i lige Retning indtil 150 Alen udfor VandløbetsUdmunding. DenneBestemmelse om de 150 Alen udenfor Fredningsbæltet i lige Retning med Udløbet betyder f. Eks. intet for Kolding Aas Vedkommende, hvad man overbeviser sig om ved Selvsyn.

Det ser altsaa ud til, at vi faar et større Fredningsbælte. Men i Virkeligheden faar vi ikke mere, end vi hidtil har haft. Hvem skal nemlig sætte disse Fredningsmærker? Det indeholder Lovforslaget ikke noget om. Det vil derfor gaa som hidtil: vi faar intet Fredningsbælte. De Fredningsbælter, der hidtil er blevne satte, er ved Dom kendte ugyldige, fordi Loven ikke har hjemlet nogen Ret til at fastsætte Grænserne for disse, hvad Forslaget, som sagt, heller ikke har. Hvem tør i det hele taget vove med saadanne Bestemmelser for Øje at lave Fiskeriregulativer? Men selv om de ved Loven lod sig fastsætte i fornævnte Udstrækning, vilde det for de østjyske Vandes Vedkommende være uden Betydning de fleste Steder. Brakvandet, hvori Fiskene vænne sig til før Opgangen, vil der ikke være noget af i Fredningsbæltet. Med Regn og Vestenvind søger nemlig Ørreden ind mod Kysterne og op ad Aerne. Vestenvinden og den rigeligere Vandmængde bevirker, at Brakvandet kommer til at ligge udenfor det snævrere Fredningsbælte. Det vil derfor gaa som hidtil, at

Fiskene bliver opfiskede i Brakvandet og naar ikke den tiltænkte Bestemmelse at komme op i Vandløbene, hvor Fiskene bedst og hurtigst modnes til Leg.

Dertil vil man vel svare, at der i Lovforslaget er fastsat betryggende Fredningsbestemmelser, i hvilken Tid Fiskene altsaa ubindrede kan gaa op og ned ad Vandløbene.

Hertil svarer vi: Naar Fiskene forinden er opfisket, hvor skal de saa komme fra? I de ni af de ti Aar falder Trækket nemlig om Efteraaret før Fredningstiden (Novbr.—Decbr.)

Selv om der ogsaa kommer en Del Fisk op i Aerne under Fredningstiderne, hvem faar saa Gavn af det? Lodsejerne ved Aerne i ethvert Fald ikke! De har blot at lægge Vandløbene til, idet nemlig Kommissionen foreslaar, at der samtidig fredes for Laks og Ørred i de ferske Vande. Fordelen vil tilfalde Fjordfiskerne. Yngelen, der under Fredningstiden kommer frem i Aerne, vil nemlig til sin Tid blive fanget af Fjordfiskerne.

Naar der i Betænkningen siges, at Erfaringen tilfulde har vist, at Kontrollen over begrænsede Vandomraader er vanskelig, og at man derfor ikke har kunnet anbefale Ferskvandsf.-Foreningens Forslag om større Fredningsbælter, saa vil vi dertil svare, at Staten jo endnu ikke har ført nogen saadan Kontrol med Fredningsbælter, som er omtalt, hvorfor der ikke kan være gjort nogen Erfaring, hverken for smaa eller store Bælters Vedkommende.

Grunden til Frygt ligger snarere i det, Kommissionen selv har udtalt, at „man frygter for, at dette skal føre til Laasning af alt for store

Saltvands-Arealer“. Det viser, at man i alt for høj Grad har taget Hensyn til Saltvandsfiskernes Ønsker; men ikke til deres Tarv.

En Lov, der ikke kan vække Ferskvandsfiskernes Interesser, vil ikke skaffe Fremgang og Udvikling af de ferske Vandes Fiskeliv. Forøgelsen af Laks og Ørred afhænger nemlig udelukkende af Grundejerne langs Landets Vandløb. De maa derfor paa en eller anden Maade vindes. Er det ikke retfærdigt og billigt, at de, der lægger Ejendom og Sæd til, faar en passende Andel af Udbyttet.

Laks og Ørred kan ikke fanges, naar de ikke eksisterer, de kan ikke eksistere, hvis Vandene i Aaer og Bække ikke fredes for Spædfiskene. Men disse Vandløb kan ikke fredes uden Grundejernes Medvirken; og er der ingen Interesse hos disse, saa bliver der heller ingen Medvirken fra dem. Men af fornævnte Forslag kan man virkelig — selv med god Vilje — ikke skønne, at der vil vaagne nogen Interesse for at frede Smaafiskene i Aaer og Bække. Som det nu er, er Smaafiskene ved den Maade, hvorpaa man vander Engene, og ved Plyndringssystemet, der er herskende, undergivne de usleste Kaar. En Fortsættelse heraf vil ikke blive til nogens Tarv, men til Skade for alle.

Med Hensyn til Fredningsbælter lyder det fra Dansk Ferskvands-Fiskeriforening fremkomne Forslag saaledes:

„Uden for alle Aaers og Bækkes Udløb skal der anbringes Fredningsmærker, indenfor hvis Grænser intet Fiskeri, af hvad Art nævnes kan, maa finde Sted, for at de Fisk, der vandre fra Havet op i de ferske Vande og tilbage igen, uhindret kan

vænne sig til denne Overgang fra salt til fersk Vand og omvendt. Fredningsbæltet indenfor disse Fredningsmærker skal være saa stort og rummeligt, at Afspærring eller væsentlig Hindring for Fiskenes Ind- og Udgang i og fra dette Bælte umuliggøres.

Til at bestemme Fredningsbæltets Størrelse nedsættes en Kommission paa Stedet, bestaaende af den stedlige Politimester, Statens Fiskerikonstulent for de ferske Vande samt Fiskeri-Kontrolløren for Jylland for Jyllands Vedkommende og Fiskeri-Kontrolløren for Øerne for disses Vedkommende, hvilken Kommission supplerer sig med 2 stedlige fiskerikyndige, en for Ferskvandsfiskeriet, der vælges af Konsulenten, og en for Saltvandsfiskeriet, der vælges af Kontrolløren. Denne Kommission skal tillige uden Vederlag tra de fiskeriberettigedes Side sørge for Fredningsmærkernes Anbringelse. Den almindelige Adgang til Fiskeri i saadanne Fjorde og Vige, der hidtil har været undergivne Reglerne for Saltvandsfiskeri, berøres ikke af nærværende Lov med Undtagelse af ovenstaaende Bestemmelse om et Fredningsbælte ud for Aaers og Bækkes Udløb.“

Mon Fredningsbælter af passende Størrelse for *hvert enkelt Vandløb* i Grunden kan skaffes til Veje paa fornuftigere Grundlag. Efter de nu gældende og foreslaede Bestemmelser skal de offentlige Vandes Munding findes ved „almindelig lavest Vandstand“. Hvis man vil gøre sig bekendt med de danske Vandes Udløb, vil man med Retfærdighed hverken kunne bruge Aabredderne, Aalejet eller Vandets Beskaffenhed

som Grundlag for at finde et Vandløbs virkelige Ophør!

Men en Kommission, maaske sammensat paa en anden Maade end som ovenfor foreslaaet, vil have det i sin Magt at tage de nødvendige stedlige Hensyn, saaledes at hverken den ene eller anden Part bliver forurettet, men at der dermed skabes Betingelser for en god Sæd og en rig Høst af Laks og Ørred i de danske salte og ferske Vande.

S. N.

Generalforsamlingen.

Ved Annonce andetsteds i Bladet indkaldes Medlemmerne til den første ordinære Generalforsamling den 30. Marts i Fredericia.

Til Forhandling paa denne forelægges Forslag af største Vigtighed for Foreningens videre Udvikling og for Løsningen af de Opgaver, den har sat sig, og det forventes derfor, at Medlemmerne i saa stort Tal som muligt vil vise deres Interesse og give Møde, saa at Forsamlingens Beslutninger kan fremtræde med fornøden Vægt.

Et af de Punkter, der vil komme til Forhandling, er Agitation for Foreningens Vækst. Som det første Led heri indbydes *alle fiskeriinteresserede*, ogsaa Ikke-Medlemmer, til at overvære Generalforsamlingen, og Medlemmerne anmodes om hver i sin Kreds at gøre Mødet bekendt for Folk med Interesse for Fiskeri og opfordre disse til at deltage og til at indmelde sig i Foreningen.

Vi tillader os herved ogsaa at paakalde Bladenes Assistance til at bekendtgøre Mødet for Befolkningen. Særligt for Landbrugere,

Mølleejere o. a. vil Fiskerisagen kunne blive af stor Vigtighed, men den kan kun fremmes som den bør ved Fællesvirken, og derfor maa alle interesserede slutte sig til Foreningen. I det forløbne Aar, siden denne dannedes, har den vundet 300 Medlemmer, men dette er endnu langt fra nok. Opgaven kan ikke siges at være fuldt løst, før *alle*, der eje Ferskvandsarealer, er med og deltage i det fælles Arbejde for at skaffe alle ferske Vande befolkede med spiseværdige Fisk til hele Befolkningens Nytte.

Paa Mødet i Fredericia den 30. Marts vil, som nævnt i Bekendtgørelsen, blive afholdt orienterende Foredrag af nogle af Sagens Forkæmpere og blive Lejlighed til at drøfte Sagen og erholde alle ønskede Oplysninger under Diskussionen og ved Samværet med Mænd, som nære Interesse for og er kendte med alle Arter af Ferskvandsfiskeri.

Vi beder derfor de ærede Redaktioner rundt om i Landet at vise Foreningen den Velvilje, før Mødets Afholdelse, at gøre Læsekredsen opmærksom paa dette, Programmet derfor og Foreningens Virksomhed overhovedet, samt saa vidt muligt, at sende Referent til Mødet.

Advarsel.

Der indløber til os den ene Forespørgsel efter den anden, og Vejledning og Anvisning til Anlæg og Drift af Fiskedamme begæres snart her og snart der. Meddelelser om ny Anlæg spørges og høres næsten daglig. Enhver Vandpyt paa en Mark skal danes til Fiskedam.

At Folk har faaet Sindene sat i saa stærk Bevægelse og er blevne saa optagne af den ny Kultur, har vist for en stor Del sin Grund i de fænomenale Rygter om dens Rentabilitet. Man kan om den Ting høre det rent meningsløse, rene Münchhausen-Historier. Mange mener, at vi her har fundet et „Klondyke“, og det et Klondyke, hvor man kun behøver at bukke sig efter Guldet for at faa det.

Det er temmelig sikkert Grunden til „Fiskefeberen“.

Prof. Feddersen raader Mænd, der søger Oplysning og Vejledning i nævnte Sag, til at se sig godt for og ogsaa se sig godt omkring, inden de foretager sig noget i den Retning. Heller ikke skal nogen begynde herpaa, dersom han ikke har Tro paa Sagen og tillige Tro og Tillid til sig selv.

Jeg vil bede Folk, der agter at lægge sig efter Fiskeri-Kulturen, om at lægge sig Professorens Ord paa Sinde, for at de ikke skal skade sig selv eller Sagen i det hele taget. Det gælder om at være ædru og ikke lade sig beruse af store Ord og Tal.

Mange har den Mening, at det er den letteste Sag af Verden at drive Fiskeavls-Kultur. Det ser jo ogsaa saa saare let ud. At grave Damme, hvor der er Vand, at udsætte Yngel og Smaafisk i dem, at fodre dem o. s. v., det ser virkelig ikke saa vanskeligt ud. Men Erfaringen har allerede vist, at det ikke er hver Mands Sag at have med de Ting at gøre. Det gaar slet ikke som Fod i Hose. Man faar slet intet Guld her ved bare at bukke sig.

Der skal nu til Dags Energi, Dygtighed og Udholdenhed til for at klare sig som Landbruger; mindre kan virkelig heller ikke gøre det paa

Fiskeribrugets Omraade. Den, som ikke har kunnet klare sig ved Landbruget, og af den Grund kaster sig over Fiskeribruget, er slet ikke sikker paa at fange Guldet der, om end Fiskeribruget for Tiden er mere lønende end Landbruget.

Vi maa nemlig huske paa, at Fiskeavlskulturen er ny, og at vi paa det Omraade savner Erfaring om mangt og meget. Endnu kender vi, og det endda kun sparsomt, til Dyrkning af Ørred og Karper. Alle andre Ferskvaandsfiskearter, saasom Aal, Helt, Stallinger, Gedder, Brasen o. fl. a. har endnu ikke været under Forsøg. Kanske er det langt heldigere paa sine Steder at dyrke Aal og Stallinger end Ørred og Karper. Forsøg koster Penge. Hvem vil gøre Forsøget? Hvem burde gøre Forsøget?

Et Forsøg uden Kontrol af Fagmænd betyder ikke stort. De Forsøg, der hidtil er gjorte paa den ny Fiskeavls Omraade, har været mangelfulde, ensidige og alt for tidsspildende. Skal Udviklingen gaa støt og rolig fremad, saa er det nødvendigt, at vi snarest faar en *Forsøgsstation* for Avl af Fisk og med en dertil knyttet *Fiskeriskole*, begge ledede af en interesseret, videnskabelig dannet Mand. En Forsøgsstation vil hindre Bortødsling af Kapitaler og lede Kulturen ind paa et sundt og sikkert Spor, især hvis der derfra kunde udgaa Elever med praktisk og teoretisk Uddannelse.

Af den efterfølgende Artikel „En Vandplante, der fanger Fiskeyngel“ vil man i nogen Maade indse Nødvendigheden af, at en videnskabelig uddannet Mand knyttes til Forsøgsstationen og Skolen.

En Vandplante, der fanger Fiskeyngel.

At Fiskene og særlig Fiskeyngelen har mange Fjender er en kendt Sag, men at der ogsaa findes en Vandplante, der fanger og dræber Fiskeyngelen, er vist næppe kendt af mange af vort Blads Læsere, og vi skal derfor henlede Opmærksomheden paa denne Plante.

Den hedder *Blærerod* (*Utricularia vulgaris*).

I Birgitte Møllers „Vilde Planter“ findes følgende om den:

Blærerod er en højst ejendommelig og interessant Plante, der vokser almindelig i Tørvegrave, Grøfter, Mosehuller og Mergelgrave. Det er en *svømmende Vandplante*, der ikke har nogen Rod, hvorfor Navnet heller ikke er videre heldigt; derimod er Bladene, der er fint fjernetdelte med haarformede Afsnit, nedsænkede i Vandet og *besatte med Blærer*, gennem hvilke Planten tager en Del af sin Næring. Hele Planten kan naa en Længde af $1\frac{1}{2}$ —4 Kvarter, men den brunlige Stængel, der hæver sig op over Vandets Overflade, er kun henimod 1 Kvarter høj og bærer 5—10 *æggegule*, klasestillede *Blomster*, der saaledes bliver synlige for Insekterne, ved hvis Hjælp de bestøves. Blomsterne bestaar af et tobladet Bæger og en *maskeformet Krone*, der er *forsynet med Spore*. Paa Kronens indvendige Side findes nogle røde Striber, der antagelig tjener som Vejvisere for Insekterne, naar de søger efter Honningen. Ved sin maskeformede Bygning kommer Blomsterdækket til at danne et beskærmende Tag over den Plads, hvor Støvet, naar det er friggjort, lejrer

sig. Blæreroden blomstrer i Juni, Juli og August, og da den er flersaaarig, overvintrer den paa Bunden af de stillestaaende Vande, hvori den lever, idet den danner Vinterskud, der synker til Bunds. Den hører til den lille Blærerodfamilie.

Blærerne, gennem hvilke Planten faar en Del af sin Næring, har paa den ene Side en Aabning, som lukkes af en Klap, der meget let lader sig trykke ind ad, men da den er elastisk, slaar den hurtig tilbage og spærrer saaledes Indgangen, og den elutter saa tæt, at smaa Vanddyr, f. Eks. Smaakrebs, der tilfældig faar en Fod eller et Følehorn i Klemme, kan blive holdte fast en hel Dag. — Ved Hjælp af disse sindrige Redskaber fanger Planten smaa Dyr, navnlig Insekter, f. Eks. Myggelarver, Smaakrebs og andre Leddyr, sandsynligvis ogsaa den spæde *Fiskeyngel*, som den derpaa fortærer.

Omkring Blærerens Munding findes store forgrenede Børster, der rager langt frem og ud til Siderne og tjener til at lede Smaadyrene ind i Blæren, ganske som den saakaldte „Rad“ paa Aaleruserne leder Aalene ind i Rusen. Men der findes ogsaa ved Mundingen nogle ejendommelig stilkede Kirtelhaar, der synes at indeholde et eller andet Løkkemiddel for Dyrene, og naar disse under deres Forsøg paa at nærme sig Kirtelhaarene kommer til at røre ved den elastiske Klap, aabner denne sig, det lille Dyr glider ind, og idet Fald døren straks igen falder til, er det Blærerodens Fange. Lidt kraftigere Smaadyr, som Myggelarver, kan undertiden bide Hul i Blærens Væg og saaledes slippe ud af Fangenskabet. Mange Smaadyr søger maaske ogsaa ind i Blærerne, fordi de i det hele

gerne søger ind i Huller og Sprækker, hvor de tror at kunne finde Ly.

Om en Smaakrebs ved Navn *Cypris* fortæller en amerikansk Forfatterinde Mrs. Treat i New Jersey, der har anstillet meget nøjagtige Undersøgelser over denne interessante Plante:

„Den var meget forsigtig, men blev dog ofte fangen; naar den var kommen ind i Blærens Munding, betænkte den sig undertiden og løb sin Vej; af og til kom den tæt op til og dristede sig endog et Stykke paa Vej ind i Aabningen, men trak sig saa hastig tilbage, som om den var bange.“

Dette lille Fangeapparat arbejder saa hurtigt og sikkert, at der undertiden i en halvanden Times Tid fanges et Dusin Smaadyr af en *enkelt Blære*. De smaa Fanger behøver dog ikke straks at lade Livet. Det Vand, der findes i Blærerne, indeholder Luftbobler, og i mange Dage kan man se Smaadyrene bevæge sig rundt i deres trange Fængsel, indtil de dør, maaske af Mangel paa Næring, maaske fordi der af Blæren afsondres et eller andet Stof, der virker skadeligt paa dem. Først naar de gaar i Forraadnelse, opsuges de af de smaa firgredede Haar, der findes paa Blærens indvendige Side. Det er sandsynligt, at den dyriske Næring, som Planten paa denne Maade tager til sig, virkelig er den til Nytte og særlig hjælper den til en rigeligere og bedre Frødannelse. Man har nemlig anstillet Forsøg med Blæreroden, og det har da vist sig, at de Eksemplarer, der holdtes i filtreret Vand, voksede meget langsommere og langt fra naaede den kraftige Udvikling som de, der holdtes i Vand, hvori der var mange

Smaadyr, og som saa at sige blev fodrede. — I Skovmoserne mellem Birkerød og Rudegaard vokser en Blærerodart, der afviger lidt fra den almindelige.

Saa vidt Birgitte Møller. — Lærerne vil vist have lagt Mærke til, at hun skriver, at Blæreroden *sandsynligvis* ogsaa fanger den spæde *Fiskeyngel*, som den derpaa fortærer, ligesom den gør ved Myggelarver, Smaakrebs og andre Leddyr.

Efter de nyeste Iagttagelser og Forsøg er det imidlertid en Kendsgerning, at den fanger Fiskeyngel og fortærer den.

Tidsskriftet „Kringssjaa“ meddeler herom følgende:

Allerede for 20 Aar siden — nøjagtig i 1884, da Kendsgerningerne blev opdaget af G. F. Simms i Oxford og bragt til Offentlighedens Kundskab af Moseley — vidste man, at de Blærer, hvormed den Plante, der kaldes Blærerod (*Ultricularia*), er udstyret, er i Stand til at fange og dræbe unge Fisk. Simms fik konstateret flere Tilfælde. I et Kar, indeholdende Blærerod samt Fiskeyngel, blev et Dusin af disse sidste indfanget i Løbet af 6 Timer. De fleste Smaafisk blev grebne efter Hovedet, som de havde puttet ind i Blæren; undertiden blev de fangede ved Halen. Simms saa endog Tilfælde, hvor en og samme Fisk samtidig blev greben i begge Ender af to Naboblærer. Men det lykkedes ikke Moseley at faa se dette Fænomen; Darwin heller ikke. Moseley kunde altsaa blot opføre sig en Hypotese om den Maade, hvorpaa Blærerne greb Fiskene. Blærerne er ved Mundingen forsynede med fire spidse Forlængelser, der er rettede ind mod Blærens Bund, akkurat som

i enkelte Fiskeruser, og man kan godt forstaa, at hvis en Fisk kommer ind i Aabningen, saa vil Spidserne modsætte sig Tilbagetoget, og alle Fiskens Anstrængelser for at slippe løs igen tjener ikke til stort andet end, at den sætter sig endnu dybere fast i Hullet. Hvilken Rolle Fiskene spiller i Blærerodens Liv, er endnu et aabent Spørgsmaal.

Vi vender Spørgsmaalet om: Hvilken Rolle Blæreroden spiller i Fiskenes Liv, er endnu et aabent Spørgsmaal.

S. N.

Om Behandling og Besætning af Karpedamme.

Af

Henry Bydekarken, Rendsborg.

Til Forhøjelse af en Dams naturlige Næringsindhold er det absolut nødvendigt, at Dammen ligger tør om Vinteren. Saa snart Ud fiskningen om Efteraaret er endt, og Karperne bragte i Vinterdammene, maa man søge atter at rense de smaa Aflobsgrave, som sædvanligvis er blevne fyldte med Mudder i Sommerens Løb. Det optagne Mudder og Planteresterne lader man ligge Vinteren over ved Kanten af de smaa Grøfter, saa at de ordentlig gennemfryses.

Men før Dammen atter fyldes med Vand, gør man vel i at sammen-skovle dette gennemfrosne Mudder og de nu tildels forraadnede og sønderdelte Plantedele i smaa Bunker og omgive disse med noget af Dambunden, for at de ikke straks skal skylles ned i Gravene af Vandet. Saa snart Solen udsender sin velgørende Varme, samler der sig en

Mængde Smaadyr omkring disse Dynger, hvorfor Karperne ogsaa gerne søge Næring her. Men fremfor alt opnaar man ved Udgravningen af de smaa Grave en smuk, tør Dambund i Løbet af Vinteren, som især ved Vælddamme er af største Værdi for Næringsudviklingen.

Dersom Damejeren raader over billig Hestekraft, er en Opbrydning af de flade Damsider meget at anbefale. Dette bør dog ikke være en almindelig Pløjning, thi dette bliver for dyrt og vilde ikke staa rigtigt i Forhold til Nytten derved. Det er tilstrækkeligt, naar man for hver halve Meter opløjer en Fure og derved væsentlig forøger Dambundens Overflade. Næste Aar opbryder man da paa samme Maade den fra forrige Aar liggende, ikke opløjede Bund.

En paa denne Maade med forholdsvis faa Omkostninger behandlet Dam vil ogsaa længe bringe gode Vækstresultater og svare sig særlig godt. Heller ikke vil man have Uheld som Fiskesygdomme og Overhaandtagen af Utøj. Syge Fisk finder man egentlig kun der, hvor der ikke lægges Vægt paa Dammens Tørliggen om Vinteren.

Det vilde vel være haabløst paany at advare Damejere mod at besætte for stærkt, og dog ser man atter og atter denne Fejl, hvorved Rentabilitet er ganske udelukket. For at kunne besætte rigtigt maa man hvert Aar, jeg betoner: hvert Aar, paany forvise sig om Dammens Næringsværdi og besætte derefter.

Af en god 2- eller 3-somrig Karpe kræver jeg 1½ Punds og af en 8—12 ctm. lang Suder eller Ørred venter jeg 1¼ Punds Tilvækst pr. Sommer, og herefter besætter man.

Men kender man ikke en Dams Ydeevne, regner jeg i Almindelighed 200 Pund Tilvækst pr. Hektar*). Men er Dambunden meget fattig, og har man med store Damme at gøre, regner jeg kun med 100 Pund.

Om Efteraaret ved den første Udfiskning konstaterer man da Fiskenes nøjagtige Tal og Vægt, og man vil da allerede næste Aar kunne besætte rigtigt.

Hvormed skal nu Dammen besættes?

Ja, dette retter sig ganske efter Dammen og dennes Beliggenhed, og der lader sig ikke give almindelige Bestemmelser herom. Har jeg en Dam for mig, der endnu ikke har været benyttet og mulig har Græs-bundt, eller en meget næringsrig Dam, saa er *Suderen* i en Længde af 7—12 ctm. min Hovedfisk og den 2-aarige Karpe til at supplere med.

I næringsrige Damme viser *Suderen* en forbavsende Tilvækst, og 7—12 ctm. *Suder* bliver ikke saa sjældent $\frac{1}{2}$ Pund tunge paa en Sommer. Men saa snart Dammen ikke er særlig rig paa Næring, vokser *Suderen* kun langsomt, og i saa Tilfælde er *Karpen* min Hovedfisk og suppleres med *Suder*.

Har man f. Eks. en Dam paa en Hektars Størrelse eller bedre udtrykt af 200 Punds Ydeevne uden at være meget stor, saa udsætter man 800 Stkr. 7—12 ctm. *Suder*. Disse 800 *Suder* vil da ligesaavel give en Tilvækst paa 200 Pund, som naar Dammen var tilsvarende besat med Karper. Men for 200 Pund Portionssuder faar man 260 Mark, for Karper derimod kun 130 Mark, og af denne Grund skulde man interessere sig mere for *Suderne* og

ved Dambesætningen ogsaa regne med, hvad der svarer sig bedst.

Med det foranførte vil jeg nu dog ikke have sagt, at man skal besætte en Dam udelukkende med *Suder* eller Karper. Nej, dette vilde være urigtigt, men man faar størst Udbytte af en Dam, naar man indsætter Fisk af forskellig Art og Størrelse, kun maa man vælge en Hovedfisk, der passer til Dammen og opfylder Fordringen om Rentabilitet.

Fremfor alt burde Ørreden som Sættefisk vinde mere Indpas i Karpedammene. Ørreden kan trives i mange flere Damme end almindelig antaget, og man kan roligt indsætte 100 Stkr. 8—12 ctm. Ørreder pr. Hektar, da de søge væsentlig anden Næring end Fladfiskene. Jeg har altid fundet, at Ørredernes Tilvækst i Karpedamme var ren Tilgift.

Før jeg slutter, maa jeg ikke undlade at gøre d'Hrr. Dam- og Søjere, der maa købe Sættefiskene, opmærksom paa, at Rentabiliteten i første Række afhænger af gode og sunde Sættefisk. Men dette sidste bliver meget tvivlsomt, naar d'Hrr. vil købe og lade sig tilsende Fiskene i sidste Øjeblik, naar det egentlig allerede er for vamt for Fiskenes Transport. Selv om Fiskene da maaske ankomme i levende Tilstand, har de dog faaet et saadant Knæk af Transporten i den varme Dag, at en Del dør de følgende Dage, og dér ligger hele Besætnings- og Rentabilitetsberegningen!

Derfor skal man lade sig Besætningen tilsende i Februar—Marts og ikke i April—Maj.

Om Damarbejde om Sommeren en anden Gang og nu „Petriheil“ for 1904!*)

*) 1 Hektar = næppe 2 Tdr. Land.

*) Tysk Fiskerhilsen. Sct. Peter er Fiskeriets Skytsgud Red.

Grundig Sødrift.

(Efter Dr. O. Nordqvists Rejseberetning; her efter Arth. F. i „Dansk Fiskerit.“)

Det er en god Skik i Norge, Sverrig og Finland, at Staten idelig udsender sine fiskerikyndige Mænd til andre Lande, for at de til Nytte for deres eget Land kan drage Udbytte af Fremskridtet i disse. Det er nu saa let at komme omkring, at Rejseomkostninger og Tid ikke har synderligt at sige overfor de Erfaringer, som indvindes gennem Selvsyn.

I Efteraaret vendte Nordqvist, der, efter at have maattet, paa Grund af politiske Forhold, opgive Stillingen som Fiskeriinspektør i Finland, nu er den finske Fiskeriforenings Leder, tilbage fra en saadan Rejse i Tyskland. Han gjorde et kort Ophold i København, og vi havde da Lejlighed til at samtale med ham om Udbyttet af hans Rejse. Imellem de mange Fiskerier, han havde haft Lejlighed til at lære at kende, var det især det af Forstmester Wilh. Reuter gennemførte.

Dr. Nordqvist har allerede i det finske Fiskeritidsskrift givet Meddelelser om Hr. Reuters Fremgangsmaade, og da denne er en saa grundig Modsætning til den hidtil brugte Drift af Ferskvandssøer, skal vi gengive, hvad Dr. Nordqvist mener om den.

Hr. Reuter, som har lejet de indenfor hans Skovdistrikt værende Søer, er ved at gennemføre en grundig Pleje af disse utvivlsomt bleven en Banebryder paa Nutidens Ferskvandskulturs Omraade. Han er nemlig den første, som er kommen til fuld og klar Opfattelse af, at man ikke kan, ved den hidindtil almindelig hylkede, ængstelige Fredning af al Slags

Fisk, skabe et økonomisk indbringende Fiskeri. Dermed er dog ikke sagt, at Reuter er den første, som har opponeret imod visse Fredningsbestemmelser. Dette har nemlig de fleste Praktikere gjort. Men Reuter er den første, som har sat en anden og bedre Drift i Stedet for den af de fleste Lovgivere og Teoretikere hidtil anbefalede Fredning. Han har i Praksis vist, at hans Fredningsmaade er den mest følgerette.

For at gøre Fiskeriet saa indbringende som muligt, kom han snart til den Overtydning, at man maatte dyrke de mest lønnende Fiskesorter, som passer for det vedkommende Vand, mens andre, mindre værdifulde Fiske, som hindrer de bedre i Udvikling, bør opfattes paa samme Maade, som Landmanden opfatter al Slags Ugræs i sin Mark, og at de derfor maatte fjærnes. Uligheden imellem en Sø, hvori Fiskeriet ordnes efter Reuters Fremgangsmaade, og en anden Sø, hvori man lader alle Fiskearter vokse, som de vil og kan, er omtrent ligesom den, der er imellem en Eng eller Mark, paa hvilken man lader al Slags Ugræs trives, og en anden Eng eller Mark som dyrkes med værdifuld Plantevækst.

Indenfor Reuters Skovdistrikt (Siehdichum) ligger 9 smaa Søer, som tilsammen har et Flademaal af henad 260 Tdr. L. (142 ha). Af disse Søer gennemstrømmes de seks af en lille Aa, og de er højst omtrent 16 Fod dybe. Det er i dem, at Reuter driver sit Fiskeri. De andre tre Søers Dybde er indtil 27 Fod, og det er derfor vanskeligt fra dem at fange de i dem værende Fiske med Vaad og derved regulere Fiskeriet. Alle Søerne har et flere Meter tykt Dynd,

lag paa Bunden, der stærkt vanskeliggør Vaadtræk.

Søbredderne er for det meste høje Skrænter med Naale- eller Løvskov, og udenfor Bredderne er der for det meste en Opvækst af Rør, Siv, Aakander og andre Vandplanter. Tidligere levede der i Søerne Gedde, Aborre, Brasen, Skalle, Rudskalle, Suder og Sandart; den sidste dog kun sjældent.

Reuter lejede 1877 disse Søer af Staten. I Førstningen sørgede han kun for at overholde Fiskenes Fredning saa meget som muligt. Men Følgen var, at Reuter nok efter Udløbet af nogle Aar havde mange Fisk, men uden alligevel at have synderligt Udbytte; samtidig var Fiskene smaa og følgerig ikke meget værd. For at blive sælgværdig Vare maatte Skaller o. s. v. først omsættes i Gedde og Aborre, og ved Forsøg udfandt Reuter, at der for at frembringe et Pund Gedde medgik 10 Pd. Skallefisk. Denne Drift var derfor lidet lønnende. Længe famlede Reuter nu med dyre Forsøg, og ingen kunde raade ham.

Hovedpunkterne i Reuters Fiskeridrift er følgende:

1. Man skal ved Hjælp af hurtigvoksende og dyre Fiskeslags udnytte det Foder, Søerne selv frembringer.

2. Man skal fremme Naturfoderets naturlige Formerelse samt ved Kunstfoder og Gødning øge Søens Fedme.

3. Man skal som Medarbejdere i Søen holde saadanne Rovfisk, der er i Værdi og som ikke kan æde de større, madnyttige Fisk, man har indsat, og som derfor maa holde sig til de mindre værdifulde Fisk.

Efter Reuters Erfaring udnytter Karpen bedst en Søs Naturfoder. Den nærer sig nemlig af de mest

uensartede Æmner, vokser hurtigere og betales bedre end alle andre Fisk i Søen. Derfor lægger Reuter Hovedvægten paa Karpeholdet i Søerne. Men Karpen har to for Fiskeren kedelige Egenskaber: den avler i Reglen ikke i Søerne og tilmed er den vanskelig at fange. Reuter har derfor været nødt til at lave særlige Avle- og Vækstdamme, i hvilke han klækker Yngelen og fodrer den, til den er to Aar; saa udslippes de unge Karper i Søerne. De vejer da i Reglen 75 Kvint og er i den Størrelse ikke særlig udsatte for at blive Rovfiskes Bytte. Gedden er desuden nu ret sjælden i Reuters Søer, fordi den er bleven ivrigt jaget, og Sandarten lever alene af Smaafiske.

Men hvorledes øges nu Søernes Fodertilgang. Baade Karpen og dens Slægtninge lever mestendels af forskellige Smaadyr, som lever dels frit i Vandet og dels imellem Planter og Planterester paa eller i Bundens Dynd. Da Dyrene umiddelbart eller ligefrem lever af Planter, er Tilgangen af Fiskeføde i en Sø og altsaa ogsaa af Fisk afhængig af Søens stærkere eller svagere Opvækst af Vandplanter. Karpen æder kun, saa længe Vandets Varmegrad er i det mindste 8 Gr. C. Det gælder derfor om i den korte Tid af Aaret, mens Vandet har en højere Varmegrad, at sørge for Føde i størst mulig Omfang. Derfor er det nyttigt, at alle mulige organiske Æmner, saasom Gødning, Afløb fra dyrket Jord og Bygninger, Løv og Kviste samt raadnende Planter tilføres Søen. Disse Æmner skaffer Føde og Ophold til Søens Dyreliv. Men foruden denne Tilgang af organiske Æmner kræves Udviklingen af et rigt Dyreliv — Varme. Dersom Skov, især paa Søens Sydside, staar

alt for høj, hindrer den Solen i at varme Søsidenes Bælte. Ligesaa er en alt for tæt Opvækst af Rør og Siv, der kun har liden Værdi som Fiskefoder, hindrende for Udviklingen af et rigt Dyreliv. De skygger for meget og hindrer et tilstrækkeligt Vandskifte, som er nødvendigt, bl. a. for at bortføre de stinkende og skadelige Luftarter, som opstaar ved de organiske Æmners Raadnen. Dog bør man ikke heraf slutte, at Skov- og Rørvækst i Sølandingen er skadelig for Dyrelivet i Søen og for Fiskenes Trivsel. De er tværtimod meget nyttige; de bør kun ikke vokse for tæt. (Sluttes.)

Anlæg af Fiskedamme.

I min sidste Artikel i „Ferskvandsfiskeribladet“ om Anlæg af Fiskedamme er fremkommen en Misforstaaelse, som bedes rettet.

Det er en Selvfølge, at Afløbskanalen bør lægges i samme Dybde som Bunden af Dammen. Betonmuren eller Spundsvæggen føres derimod noget dybere ned, ca. 1 Alen under Bunden af Dammen, for at Vandet ikke skal bane sig Vej nedefter.

At Dæmninger kan bygges lettere og dog nogenlunde svare til deres Bestemmelse, derom er jeg ikke i Tvivl, og da særlig for Damme, hvor der er stadigt Tilsyn. Ved Damme, der for en Del maa passe sig selv, bliver det derimod let daarlig Økonomi at spare de faa Kroner, nævnte Sikkerhedsforanstaltning koster, for en skøn Dag at se Dæmningen genembrudt, og Fiskebestanden tabt.

Da jeg nu er ved Pennen, vil jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa de saakaldte Foderdamme; her kan man paa en billig Maade fremskaffe et udmærket Hjælpefoder, særlig for smaa Fisk. Forsøg hos mig har givet et meget tilfredsstillende

Resultat. Jeg har anlagt mine Foderdamme paa en varm, solrig Plads, $2\frac{1}{2}$ Alen brede, 6 Alen lange, $1\frac{1}{4}$ Alen dybe, i Bunden et Lag Mudder, derover 6 à 8 Tom. Kogøning, og over dette en Vandstand af 16 à 18 Tom., heri udvikler sig et Utal af Myg- og Fluelarver, der med en Haardugskætscher optages og bringes til Smaaafskene.

Kolding, den 29. Febr. 1904.

Morten Nielsen.

Spørgsmaal og Svar.

Spørgsmaal.

- 1) Kan de saakaldte Krebsdyr gives levende til den spæde Yngel, eller er der andet Foder, som passer bedre, f. Eks. kogte Hønsæg?
- 2) Hvor stort et Kvantum skal der gives daglig pr. 1,000 Stkr.?
- 3) Hvor lang Tid hengaar fra Fiskens kommer frem og til Fosterblæren forsvinder, og Fiskens skal have Næring?
- 4) Kan der, saa snart Yngelen udsættes i Dammen, fodres med Slagteriaffald?
- 5) Er Traadvæv brugelig til Afspærring?
- 6) Hvilket Nr. af Plader og Væv er mest passende for henholdsvis spæd Yngel og 1 Aars Yngel?
- 7) Giver Foreningen sine Medlemmer andre Fordele end Medlemsbladet med dets Oplysninger og Besvarelser af Spørgsmaal?
- 8) Paatager Foreningen sig Salg af Portionsfisk for Medlemmer?
- 9) Hvad er Salgsprisen for Portionsfisk pr. Pund efter Fradrag af Forsendelsen?

N. P. Jacobsen,
Brusaa pr. Løgstør.

Svar.

- 1) Til den spæde Yngel kan udkastet levende Krebsdyr; det bliver ikke disse selv, der ernærer Yngelen, men Krebsdyrenes Yngel. Myggelarver er et godt Foder. Æg kan bruges, men er for stræng en Begyndelseskost. Fiskerogn, frisk Fiskekød, findelt paa Maskine, er ogsaa et godt Foder. De skulde ikke fodre Yngelen den første Maanedstid eller to med andet end levende Krebsdyr eller Myggelarver.
- 2) Der kan ingen Regel gives passende for alle Vande. Yngelen maa ikke faa mere af dødt Foder, end den æder op.
- 3) Beror noget paa den Varmegrad, Vandet har eller faar i Klækkehuset; sædvanlig ca. 5 à 6 Uger efter at den er kommen frem, tabes Blæren, og Trangen til Næring øges.
- 4) Nej.
- 5) Ja, men er uboldbart.
- 6) 1⁸/₁₀ Mm. og 6¹/₁₀ Mm.
- 7) For Tiden ikke.
- 8) Endnu ikke.
- 9) Ca. 1 Kr. pr. Pund for Deres Egn.

S. N.

Opmærksomheden

henledes paa Fællesspisningen paa Hotellet i Fredericia efter Generalforsamlingen.

Se Annoncen.

Generalforsamling.

I Henhold til Lovenes § 7 afholdes **ordinær Generalforsamling** Onsdag den 30. Marts 1904, Kl. 3 Efterm., paa Hotel „Kronprins Frederik“ i Fredericia med følgende Dagsorden:

1. Regnskabet fremlægges til Decision.
2. Beretning om Virksomheden i det forløbne Aar afgives af Formanden.
3. Valg af Revisorer.
4. Valg af 3 Bestyrelsesmedlemmer for dem, der afgaar ved Lodtrækning.
5. Forslag fra Bestyrelsen:
 - a) til at denne suppleres med 4 Medlemmer til 15,
 - b) til Lovændring, hvorved den ordinære Generalforsamling henlægges til en senere Maaned, saa at en Udflugt kan sættes i Forbindelse med Generalforsamlingen,
 - c) til en planlagt Agitation for Foreningens Vækst.
6. Foredrag:
 - a) Af Hr. Fiskeriejær N. D. Jensen, Brabrand, om „Ferskvandsfiskeriets Standpunkt nu og Midlerne til dets Ophjælpning“. Eventuelt Forelæggelse af en Resolution, sigtende til Ferskvandsfiskerilovens Revision.
 - b) Af Hr. Fiskerikonsulent, Professor Arthur Feddersen om „Damkulturen“.

Efter Foredragene Diskussion og Besvarelse af mulige Forespørgsler Fiskeri og Fiskeavl vedrørende.

Vamdrup, den 8. April 1904.

P. B. V.:

N. Petersen,
Formand.

Mindre Meddelelser.

Ved Statens Hjælp og ved Tilskud fra Landhusholdningsselskabet er nu en af de Opgaver, Foreningen har paa sit Program, sin Løsning nær, nemlig Opførelsen af et Frysehus til Forsøg med Frysning af Fisk til Foder. Huset er omtrent færdigindrettet, saa at Forsøgene om ikke lang Tid kan paabegyndes. Det er bygget i Vamdrup paa en Grund, der er overladt Foreningen gratis af „De forenede danske Ferskvandsfiskerier“, (Vamdrup Fiskeriselskab), der har paataget sig — ligeledes uden Vederlag — at levere den fornødne Is, saalænge Forsøgene varer, samt at udføre alle ved Husets Drift forekommende egentlige Arbejder.

Fællesspisning.

Efter Generalforsamlingen i Fredencia den 30. ds. agtes arrangeret en Fællesspisning paa Hotellet. Prisen er 2 Kr. pr. Kuvet for 1 varm Ret og koldt Bord samt Øl og Snaps. De, der ønske at deltage, bedes snarest sende Underretning til Formanden.

Bestyrelsen.

Geddeyngel.

Saa længe Forraad haves udsælges Geddeyngel til følgende Priser:

- For spæd Yngel 8 Kr. pr. 1,000.
 Fra $\frac{1}{2}$ til 1 Tm. lang Yngel 15 Kr. pr. 1,000, 2 Kr. pr. 100.
 Fra 1 til 2 Tm. lang 25 Kr. pr. 1,000, 3 Kr. pr. 100.
 Fra 2 til 3 Tm. 35 Kr. pr. 1000 4 Kr. pr. 100.
 Fra 3 til 4 Tm. 45 Kr. pr. 1,000, 5 Kr. pr. 100.
 Fra 4 til 5 Tm. lange Gedder 55 Kr. pr. 1,000, 6 Kr. pr. 100 Stkr.

Til Levering i Foraarsmaanederne.

Brahetrolleborgs Fiskeri

pr. Korinth St., Fyn.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af Kr. til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Virksomhed, eller for et Bidrag af Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning eller maa hæves ved Postopkrævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer. Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors Ribe.

Annoncer.

Yngel af **Laksørred** og **Regnbueørred** kan bestilles hos **J. A. Bie, Hobro.**

Telegram-Adresse: Fiskeriet.

Telefon Nr. 26.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup.

I Løbet af Foraaret og Sommeren leveres prima **Øjneæg af Regnbueørred**, spæd og større **Yngel af samtlige Ørredarter**, større **Yngel af Karper**, **Besætningsfisk af Suder, Karper, Ørreder, Aal, Krebs** og flere Arter, alt af bedste Kvalitet og til billigste Pris. Varefortegnelse franko. Forlang Pristilbud.

KREBS

fra 2 Tommers Længde købes.

Vi paatager os ogsaa Fiskningen efter nærmere Aftale.

„De forenede danske Ferskvands fiskerier“, Vamdrup.

Fiskemester søges.

En dygtig Fiskemester, som paa egen Haand kan paatage sig saavel Udklækning som Opdræt af Ørred, kan faa Plads straks.

Bladets Kontor anviser.

Tilbud

paa

Flod-Niaal

i større og mindre

Partier

ønskes af

Niels C. Brinck,
Skive.

Ferskvandsfiskeriet
„Kongens Mølle“
pr. Svebølle.

Bestillinger paa kraftige, naturfodrede, maa-nedsgamle **Bækørreder** modtages, 10 Kr. pr. Tusind. Større Partier Rabat. Skriftlig Henvendelse besvares omg.

A. Ross,
Fiskemester.

Fra H. Bydekarkens Fiskerianstalt,

Rendsborg, Holsten,
anbefales billigst

1-, 2- og 3-aarige Karper, Suder og Foreller.

Specialitet: Befrugtede Øjneæg af Foreller, bedste Kvalitet.

☛ **Telefon 72.** ☛

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 4

April

1904

*Eftertryk af Bladets Artikler til-
lades, naar Kilden angives. I Und-
tagelsestilfælde vil det være udtrykke-
lig angivet ved den paagældende Ar-
tikel.*

*Medlemmerne erholde Bladet gratis.
Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Be-
gæring om Indmeldelse tilsendes et
Bestyrelsesmedlem.*

*Prisen for Annoncer er 10 Øre pr.
Petitlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For
Annoncer over et længere Tidsrum
indrømmes betydelig Rabat.*

*Det er kommet til Redaktionen
Kundskab, at Bladet kun meget uregel-
mæssigt kommer flere Medlemmer i
Hænde og ofte endog helt udebliver.
Da Fejlen herfor maa antages at
ligge hos Postvæsenet, bedes Medlem-
merne, naar Bladet udebliver, anmelde
saadant til Formanden, af hvem Bla-
det besørges udsendt gennem Trykke-
riet, og der vil da af denne blive
gjort Skridt til at faa Sagen under-
søgt.*

*I denne Forbindelse erindres Med-
lemmerne om at anmelde Bopæls-
forandring — ligeledes til Formanden.*

*De Medlemmer, der af ovennævnte
Grund mangler et eller flere Numre
af Bladet, kan faa det manglende
ved Henvendelse til Redaktionen.*

Indhold: Generalforsamlingen i Fredericia. — Grundig Sødrift. — Opdræt af Snegle. — Praktiske Erfaringer om Suder-avl. — Literatur. — Mindre Meddelelser. — Ny Medlemmer. — Annoncer.

Generalforsamlingen i Fredericia den 30. Marts.

I Betragtning af, at Foreningen endnu er saa ung, og dens Medlemmer spredte over det ganske Land, maa man sige, at Generalforsamlingen var velbesøgt. Der var efter Itogenes Ankomst samlet omtrent 200 Mennesker paa Hotel „Kronprins Frederik“, og Mødet, der varede i ca. 5 Timer, bar det tydeligste Præg af den Interesse, hvormed en Række Mænd i Landet arbejder for Ophjælpningen af vort Ferskvandsfiskeri og dermed for en ny og forhaabentlig betydelig Erhvervsgren.

Formanden, Direktør N. Petersen, Vamdrup, bød Forsamlingen Velkommen og foreslog Fabrikant Joh. Lauridsen, Vejen, som Dirigent, hvilket enstemmigt vedtoges.

Ordstyreren takkede for Hvervet og gav Ordet til

Formanden, der aflagde Beretning og Regnskab for sidste Aar.

Af Regnskabet fremgik, at Foreningen havde haft en Indtægt af 1273 Kr. 03 Øre, en Udgift af

820 Kr. 07 Øre og et Overskud af 452 Kr. 96 Øre.

Regnskabet godkendtes enstemmigt.

Af Beretningen fremgik, at Foreningens Medlemsantal i Aarets Løb var vokset fra ca. 80 til ca. 340, men at man desuagtet maatte have Opmærksomheden henvendt paa at skaffe flere Medlemmer.

Bestyrelsen havde i Overensstemmelse med det vedtagne Program i Aarets Løb arbejdet for

1. Beskyttelse af Laks og Ørreder i Legetiden, saavel i Fersk- som i Brakvand. — Man har overrakt Landbrugsminister Ole Hansen og vedkommende Folketingsudvalg et Forslag til Ændringer i Loven 26. Marts 1898; hvorvidt Lovændringerne, der jo omfatter baade Saltvands- og Ferskvandsfiskeribestemmelserne, bliver vedtagne i Aar er vel tvivlsomt, da det er en vidtløftig og vanskelig Sag.
2. For at hindre Spild og Ødelæggelse af Fiskeyngel ved Engvandingskanaler havde man gjort forskellige Forsøg, hvortil Landhusholdningsselskabet havde ydet et Tilskud af 300 Kr.
3. Var der arbejdet paa „Fodrings-spørgsmaalet“, der er af største Vigtighed for Damkulturen. Hertil er af Staten ydet et Tilskud af 1000 Kr., og af Skrikes Stiftelse, efter Anbefaling af Landhusholdningsselskabet, 300 Kr. — Efter at Aktieselskabet „De forenede danske Ferskvandsfiskerier“ desuden gratis havde afgivet en Grund, var der i Vamdrup bygget en Frysninganstalt for Foder, hvor der nu gøres Eksperimenter, hvorom der se-

ner skal fremkomme Oplysninger her i Bladet.

4. Var der foreslaaet Oprettelse af en videnskabelig Forsøgsstation med en Skole for Fiskeri. — Fra Smidt-Madsen, Horsens, forelaa Tilbud paa en til en saadan Forsøgsstation passende Plads.
5. Omtaltes Medlemsbladet, der hidtil gratis er redigeret af Formanden og Smidt-Nissen, Hvilestedgaard. — Det er hidtil udgaaet en Gang om Maanednen, men man burde naa at kunne udsende det to Gange maanedlig, hvilket der imidlertid ikke var Penge nok til, saalænge der ikke var flere Medlemmer, hvorefter Formanden
6. kom ind paa Spørgsmaalet om en planlagt Agitation for Foreningens Vækst.

Endelig fremsattes Forslag fra Bestyrelsen om

- a. at supplere denne med 4 Medlemmer til 15.
- b. en Lovændring, hvorefter Generalforsamlingen henlægges til en senere Maaned, saa at en Udflugt kan sættes i Forbindelse med Generalforsamlingen.

Formanden omtalte derefter kort en Rejse, han paa sit Selskabs Vegne havde gjort til Udlandet for at undersøge Afsætningsforholdene, om hvilke man selvfølgelig maa have Klarhed, da der synes at blive en stor Fremgang i Produktionen. — Taleren havde i Berlin, Dresden, Frankfurt a. M. og flere Steder besøgt Grossister og Detaillister, der handler med vore Fisk, ligesom ogsaa flere af de større Forbrugere. — Der var flere Steder stærk lokal Produktion af Fisk, og da Tyskerne

kalder denne en Industri, hvilken de som bekendt særdeles gerne „beskytter“ med Told, saa bør vi vistnok være lidt forsigtige og søge at skaffe andre Udveje, hvis det skulde blive nødvendigt. Der bør saaledes oparbejdes et Hjemmemarked for vore Produkter. — Paris var med Hensyn til Forbruget en Skuffelse for Taleren. Der tilførtes, men kun i ringe Omfang, „Gebirgs-Forellen“ fra Sydfrankrig. — Der bør aabenbart gøres Forsøg paa at skaffe os et Marked i Paris.

Ordstyreren opfordrede nu til Diskussion, og denne blev meget interessant, men tillige saa langvarig, at vi maa sammentrænge Udtalelserne.

Sørensen, Esbjerg, oplyste, med Henblik paa Eksporten til Frankrig, at der med en af ham opfundet Fisketransportkasse var sendt død Portionsfisk til Paris. Forsøget faldt særdeles heldigt ud. — Kassen kunde ses ved Mødet.

Smidt Nissen: Hvilken Pris opnaaedes for 1 Pd. død Fisk?

Sørensen: Ca. 6 Frcs. pr. Kilo Brutto.

Grosserer *Jensen*, Brabrand: Kan man ikke bemyndige Bestyrelsen til at udvide Medlemsbladet, saasnart Forholdene tillader det.

Smidt Nissen ønskede sig afløst i Redaktionen af Medlemsbladet, i alt Fald for et Aar.

Fiskeriejer *Fr. Jensen*, Vejen, foreslog, med Henblik paa den paatænkte Udvidelse af Medlemsbladet, at forhøje Kontingentet fra 4 til 5 Kr. Det er meningsløst, at Redaktionen skal arbejde gratis.

Gross. *Jensen* og Kaptajn *Poulsen*, Vejle, m. fl. fraraadede, af Hensyn til mange Smaakaarsfolk, at forhøje Medlemsbidraget.

Etter at der havde rejst sig Røster for, at Bidraget skulde være efter vedkommendes Evne, og det var paavist, at sligt vilde være næsten umuligt og tillige unødvendigt, da de 4 Kr. kun er Minimumsbetaling, vedtog man at udtale Ønsket om, at den hidtidige Redaktion vilde fortsætte endnu et Aar som hidtil, ligesom Bestyrelsen bemyndigedes til at antage lønnet Medhjælp til Redaktionen.

Telegrafist *Riis*, Fredericia, tilbød derefter gratis Assistance.

Vejassistant *Smidt*, Holsted: Kan der allerede i Aar faas Fiskefoder fra Anstalten i Vamdrup, ogsaa uden for Frysetiden?

Grosserer *Jensen* mente at maatte svare bekræftende.

Prof. *Feddersen* mente, at man burde sætte sig i Forbindelse med de forskellige Fiskepladser, hvor der kunde købes Fisk til en meget billig Pris. Og først, naar der intet var at opdrive her, skulde man ty til Frysingsanstalten i Vamdrup.

Fiskehandler *Munk* betoned, at det vilde blive vanskeligt for Sælger og Køber at finde hinanden, og det var absolut nødvendigt, at det skete hurtigt, for at Foderet ikke skal fordærv.

Prof. *Feddersen*: Foderet kan pakkes i Sne og sprænges med Salt.

Munk: Fisken skal fryses i fersk Tilstand, ellers smelter det hele, og desuden duer salt Fisk ikke til Foder.

Prof. *Feddersen*: I Tyskland udvander man Fisken, og det gaar udmærket.

Formanden: Foderspørgsmaalet er under nøjeste Overvejelse af Bestyrelsen, men jeg finder Tiden ubelejlig til at fremkomme med Oplysninger, især da Forsøgene ikke er

afsluttede. Saa snart dette er sket, skal Oplysningerne være til Tjeneste i Medlemsbladet.

Hr. *Videbæk*, Hellerup, Sekretær i „Dansk Fiskeriforening“, udtalte, at det slet ikke var nødvendigt at starte et stort Selskab for Foderfrysning. Den ny Laanelov omhandler bl. a. ogsaa dette Spørgsmaal derved, at der kan ydes Laan til Ishuse. Herved kan Fiskerne paa en Plads slutte sig sammen og bringe noget ud af det, der ellers tit gaar til Spilde.

Schmidth, Landlyst: Det er umuligt for de enkelte Sælgere og Købere at finde hinanden. Lad os anmode Bestyrelsen om at tage Sagen i sin Haand.

Formanden paapegede, at kun en mindre Del af Foreningens Medlemmer havde Interesse i dette Spørgsmaal, hvorfor han var betænkelig ved Sagen, især saalænge Forsøgene ikke er sluttede.

Prof. *Feddersen* tiltraadte *Formandens* Udtalelser, men Bestyrelsen vilde selvfølgelig altid bistaa med Raad og Daad.

Munk jun., Fredericia: Hvor meget kan der eventuelt gives for et Pund Fiskefoder?

Formanden: Foder til den spædeste Yngel kan betales med indtil 15 Øre pr. Pund, men i Almindelighed kan Prisen vel sættes til ca. 5 Øre pr. Pund.

Munk jun. vilde gerne give Tilbud paa Foder fra sin Frysninganstalt.

Kapt. *Poulsen*, Vejle: Hvor meget Foder beregnes til 1 Pund Portionsfisk.

Formanden: Ca. 8 Pund.

Smidt Nissen og *Morten Nielsen*, Kolding, anbefalede særlig den tørrede Rogn til Fiskefoder. *Smidt Nissen* havde henvendt sig til Direktør St.

Nyeland og spurgt, om Rogn kunde tørres. Svaret lød bejaende, dog udtalte Direktøren, at Æggene maaske vilde blive ufrugtbare. (Munterhed.)

Prof. *Feddersen* var lidt bange for den tørrede Rogn. Æggehvideofferne blev haarde, hornagtige og tungt opløselige ved Indtørringsprocessen og saaledes mindre værdifulde som Foder for de smaa Fisk.

Munk sen. havde gjort Forsøg med Indtørring af Torsk og senere udvandet dem. Forsøget lykkedes aldeles.

Kapt. *Poulsen* bad de enkelte Medlemmer hver i sin Kreds om, naar Lejlighed gaves, at opkøbe Udskudsfisk, der tit kunde købes ganske billigt.

Sagfører *Nors*, Ribe, foreslaar derefter, at Bestyrelsen modtager Tilbud paa Leverance af Foder og atter sælger dette til Medlemmerne.

Formanden udtalte sin Betænkelighed, hvorefter Forsamlingen overlod til Bestyrelsen at træffe Bestemmelse.

V a l g e n e .

Revisorerne, Apoteker Lund og Læge Bolvig af Ribe, genvalgte.

Ligeledes de afgaaende Bestyrelsesmedlemmer: Fiskerifoged Sørensen, Bramminge, Direktør Petersen, Vamdrup, og Overbanemester Lysholm, Skanderborg.

Bestyrelsens Forslag om at udvide Antallet af Bestyrelsesmedlemmer med 4 vedtoges enstemmigt.

Valgt blev: Prof. *Feddersen*, København, (ved Akklamation), Bankdirektør Sten, Assens, Fabrikant Joh. Lauridsen, Vejen, og Gods-ekspeditør *Smidt*, Horsens.

Det vedtoges at henlægge Generalforsamlingen til Tiden fra 15. Maj til 15. Juni.

Kapt. *Poulsen*, Vejle, og Murer-
mester *Morten Nielsen*, Kolding,
vilde gerne have Generalforsamlingen
henlagt til henholdsvis Vejle og
Kolding.

Formanden mente ikke, dette lod
sig gøre, efter Lovene skal den holdes
i Fredericia, og det passer ogsaa
bedst for Trafikken, men derimod
vil vi jo gerne inviteres til Vejle og
Kolding efter Generalforsamlingen.
(Muntherhed).

Formanden takkede derefter Pres-
sen for dens værdifulde Bistand ved
Agitationen for Sagen. Men des-
uden burde der agiteres af hvert
enkelt Medlem.

Telegrafist *Riis*: Et godt Hjælpe-
middel vilde sikkert være, om Lyst-
fiskerne fik Adgang til Statens Vande.

Gross. *Jensen*: Ja naar der bli-
ver noget at fiske efter. Men der-
for maa vi først have en Fersk-
vandsfiskerilov.

Sagfører *Nors* anbefalede Afhol-
delse af Foredrag i de Egne, hvor
Interessen endnu ikke var vakt,
hvilket *Videbæk* tiltraadte som et
Forslag, der var prøvet og fundet
godt, saaledes af Dalgas, da Hede-
sagen endnu var i sin Vorden.

Endnu besvarede *Formanden* en
Række Spørgsmaal i forskellige Ret-
ninger.

Gross. *Jensen* holdt nu et varmt
Foredrag om „Ferskvandsfiske-
riets Standpunkt nu og Mid-
lerne til dets Ophjælpning.“
— Taleren gav en Række Oplys-
ninger om, hvor uheldige Forholdene
er for vore Ferskvandsfisk, der paa
det grusomste forfølges og ødelæg-
ges. — Taleren demonstrerede dette
ved at paapege Havørredens Vil-
kaar, medens den gaar fra Fjorden

op i Aaerne. — Overalt er den ud-
sat for Fjender. Følgerne er ikke
udeblevne. For 50 Aar siden vilde
Tjenestefolkene i Randerseggen „ikke
have Laks mere end 2 Gange om
Ugen“. — Nu er der ingen Fare
for den Slags Bestemmelser. Vor
Lovgivning er særlig daarlig paa
Fiskeriomraadet. Ved Kolding-Aa
kunde 76 af 77 Lodsejere af denne
Grund ikke gennemføre en Foran-
staltning til Gavn for Fiskeriet. —
Fiskeren er desuden mere retsløs i
sin Stilling end de fleste andre. —
Mangfoldige Erstatningssager fra
hans Side er ikke Politisager, men
skal paadømmes ved Domstolene.
Der maa ske en Forandring, og vi
faar forhaabentlig ogsaa snart det
paatænkte Fiskeridepartement.

Vi har ikke faaet alle vore dej-
lige Smaavande, for at de skal ligge
hen til Unytte. — Det er en na-
tional Sag, vi arbejder for, naar
vi arbejder for Ferskvandsfiskeriet.

Munk sen.: Det er rigtigt. Vi
maa have en anden Lovgivning. Og
saa skal Loven haandhæves.

Videbæk paaviste Vanskeligheden
for Lovgiverne og tillige, at der
skal et Oplysningsarbejde til for at
skaffe Sagen den rette Fremgang.
Vi s Deres Folketingsmænd omkring,
hvor der er Fiskerier. — I det Hele
kan De være sikker paa lydhør In-
teresse hos Ministeriet, naar bare
det er aabenbart, at Sagen har Be-
tydning.

Prof. *Fedderson*: Ja bare mere
Oplysning. Vi skal kende vore
Vande og pleje dem. Underligt
nok undersøger og opmaaler Gene-
ralstaben alt i vort Fædreland, saa-
nær som Vandene. — I 1892 be-
gyndte jeg saaledes Undersøgelse og
Kortlægning af Tjustrup-Bavelse Sø,

og vi maa se at gaa videre i den Retning.

Gross. *Jensen* og *Videbæk* replicerede til hinanden.

Forskellige Medlemmer fremdrog ejendommelige Træk, hvoraf det fremgik, at man mange Steder lægger Fiskeriet Hindringer i Vejen.

Videbæk: Flertallet her er Landmænd. Skaf Talere om Fiskerisagen gennem Deres Landboforening, saa faar vi de bedste Hjælpere.

Prof. *Feddersen* oplyste, at paa Sjælland havde han holdt mange Foredrag i Landboforeningerne, og der var meget mere Interesse for dette Spørgsmaal, end for de gamle „Travere“ om Gødning og Kvæg osv.

Shott, Friisenborgegnen, talte om Odderen og dens frygtelige Angreb paa Fiskebestanden.

Prof. *Feddersen* vilde have en Præmie paa Odderen, som der var for Fangst af Sæler. Det skulde nok hjælpe, ligeledes burde Hejrer, Aalekrager o. l. udryddes.

Smidt Nissen oplæste Forslag til en Resolution.

Varming, Kolding, var bange for at Regnbueørreden ikke var den rette Fisk for vore Vande. — Han omtalte indgaaende Fredningsbestemmelserne osv.

Den foreslaaede Resolution vedtoges enstemmigt.

Professor *Arthur Feddersens* Foredrag om „Damkulturen“.

(Stærkt sammentrængt og brudstykkevis, i det Spørgsmaalene var berørt flere Gange under den langvarige Diskussion, som Professoren med største Livlighed deltog i.)

Vi lærer meget af Amerikanerne ogsaa med Hensyn til Fiskeopdræt. De er bl. a. Mestre i Opdrætning af Larver, af Myg og Fluer, altsaa

levende Foder; man søger at komme det naturlige Foder saa nær som muligt, og man dresserer i en mindre Beholder en Del af Fiskeyngelen til at tage dette Foder. Senere sættes den saaledes oplærte Yngel ind i større Bassiner, hvor den bliver Læremester for en stor Flok.

Med Hensyn til „Larvedyrkning“, da kan denne ske paa mange Maader. I en Tønde med Hornspaaner og Affald gyder man Vand. Der vil da snart være Tusinder af Maddiker. — Ligeledes kan man anbringe Kadavere o. l. i Tønder med Huller i Bunden. Herfra drysser da Maddikerne ned i Dammene til den spæde 5-cm. Yngel, for hvilken det er et ganske udmærket Foder. — Maaske skal man dog sortere Maddikerne i Sold, saa de mindste Fisk faar de mindste Maddiker. — Man har været betænkelig ved denne Fremgangsmaade og troet, at Maddikerne indeholdt Liggift, men Frygten var ugrundet. — Ogsaa Indretning af Gruber til Avl af Regnorme kan meget anbefales.

Med Hensyn til Fodring af de større Fisk kan vi ogsaa lære meget af Amerikanerne. — De søger at fange alle unyttige eller endog skadelige Fisk for at anvende dem til Foderbrug. I vore Fjordvande fanges saaledes en Masse Ulke, som absolut bør udryddes. Og her kan da skaffes et baade billigt og godt Foder.

Omkring Fiskedamme bør der plantes Træer, ikke for Skyggens Skyld, men for at skaffe Læ. Der vil da komme Tusinder af Insekter til Vandspejlet, hvor de bliver Fiskenes Bytte. Røn og Pil m. fl. er her meget formaalstjenlige Planter.

Med Hensyn til „Vækningen“ af

Isen har der hersket megen Uklarhed. Naar der gaar rigelig Strøm gennem Dammene, er Vækning ikke nødvendig. I modsat Fald bør det absolut gøres, thi naar det bliver mørkt, fortærer Planterne paa Bunden af Dammen alt for meget af Vandets Ilt til Skade for Fiskene.

Af Dyndet udvikles Gasarter, som ogsaa kan være til stor Skade for Fisken, naar den gaar i et lukket Rum.

Mange spørger, hvor meget Vand der skal til for at drive Fiskeri.

Dette Spørgsmaal kan umulig besvares uden i al Almindelighed, thi der er særdeles stor Forskel paa Vandets „Fedme“.

Der ønskes nu en videnskabelig Forsøgsanstalt til Oplæring i Fiskeribrug.

Det er jeg noget betænkelig ved. Jeg er bange, man ikke bliver praktisk deraf.

Nej, jeg vilde foretrække Kursus, saaledes som man bruger i Sachsen og i Finland. Folk har endnu altfor liden Indsigt i Fiskeavl. Der forefalder ofte Ting, som man er hjælpeløs overfor, og som koster Hundreder af Kroner.

Vi har en Række udmærkede Skoler, f. Eks. Landbrugsskoler, hvor disse Kursus kunde holdes, og bagefter burde saa Lærlingene i et halvt eller helt Aar praktisk beskæftiges ved vore større og bedre Fiskerier.

Der skal være overfyldt med Landbrugskandidater herhjemme; var det ikke en Opgave for dem at tage op?

Paa disse Kursus skal man lære vore vigtigste Fiskearter at kende ad fysiologisk Vej, Vilkaarene for Avlen af dem, lære deres Fjender at kende, baade Snylterne og de

Sygdomme, som forekommer, samt Midlerne derimod osv. — Paa denne Maade vil man følge Udviklingen og undgaa at betale de dyre Lærepenge.

Det udmærkede Foredrag hilstes med stærke Haandklap af Forsamlingen.

Efter Foredragene afholdtes en animeret Fællesspisning, hvorefter der var Bestyrelsesmøde.

Grundig Sødrift.

(Efter Dr. O. Nordqvists Rejseberetning; her efter Arth. F. i „Dansk Fiskerit.“)

(Sluttet.)

Reuter hindrer Rørs og Sivs Overhaandtagen, idet han om Sommeren, mens de endnu er i Opvækst, skærer dem under Vandet; yderst ude i Søen lader han dog et nogle Meter bredt Bælte urørt. Derved opnaar han, at der nærmest Søbredden, hvor det rigeste Dyreliv plejer at udvikles, er en aaben Kanal, i hvilken mindre og for Dyrelivet vigtigere Planter kan opvokse. Rør- og Sivbæltet værner Kanalen, dens Planter og Dyr imod et alt for livligt Bølgeslag. I Kanalens varme og lune Vand har Reuter fundet, at Karpen og andre Fisk helst opholder sig om Sommeren. Hvor der er Pladser i Søen, der er alt for udsatte for Vind og Vove, planter Reuter passende Vandplanter eller hidbringer løsrevne eller fraskaarne Stykker Hængemose, som han saa fastgør ved Hjælp af Pæleværk.

Reuter sammenfatter sin Virksomhed for Søernes Ophjælp paa følgende Maade: Tilstrækkelig Tilførsel af organiske Æmner, Forbedring af Varmeforholdene, Vedligeholdelse af

Vandskifte for at fjerne Sumpgas og lette Vandets Luftning, Dæmpning af Bølgeslaget mod Sølandingen, Skjulepladser og Opholdssteder for Smaadyr ved Hjælp af passende Vandplanter og af Udlægning af Risværk m. m.

Endelig bruger Reuter ligefrem at fodre. De bedste Foderæmner er dem, som indeholder meget Kvælstof og dertil noget fosforsur Kalk. Stivelse indeholdende Æmner, som mest udvikler Varme, har derimod ringe Værdi for koldblodede Dyr, altsaa heller ikke for Fiskene. Tidligere brugte Reuter med Udbytte Liebigs Kødaffald. Men efter at dette bruges mere i Jordbruget, er det blevet for dyrt, hvorfor han nu bruger Lupiner. Disse maa først en Dag oplødes i Vand. Lægges de uden forudgaaende Opblødning i Søen, kan det hændes, at Karperne fylder sig saa stærkt med dem, at Bugen sprænges. Lupinerne spredes paa opgrundet Sandbund, Kødmel æltes først sammen med Rugmel, hvorefter den derved frembragte Dejg lægges paa særlige Foderbrætter med høje Kanter og som sænkes i Vandet. Foderpladserne paa grundt Vand søges mest af Smaafisk, mens de store Karper søger deres Føde paa dybere Steder.

Udryddelsen af hvad man i Tyskland kalder „Hvidfisk“, d. v. s. Skalle, Rudskalle og Brasen, er et vigtigt Formaal for Reuters Søkultur. „Hvidfiskene“ æder selvfølgelig en stor Del baade af Søernes Naturfoder og af det Foder, som Reuter udlægger for sine Karper. Han jager og udrydder derfor „Hvidfiskene“ uden Skaansel. Dette sker ved at lade Fiskerne fange dem til enhver Aarstid; for dette Arbejde faar Fiskerne Halvdelen af Fangsten. Men til Trods

for det hensynsløseste Fiskeri, aftog disse Fiskes Tal ikke. Derfor har Reuter i en Aarrække udlagt Ris fra Enebærbusken i Sølandingerne, og paa disse Ris har Skaller og andre Fiskeslags afsat deres Rogn. Men saa snart dette er sket, lader Reuter Risene landdrage, og han faar derved Rognen dræbt. Han har ligeledes prøvet, hvor det var udførligt, umiddelbart efter at Skallerne havde avlet, at sænke Søens Vandstand. Dette maatte imidlertid ske hurtigt, eftersom Skalleæggene allerede klækkes tre Dage efter at de er lagte. Endelig lader han overalt, i den Tid Hvidfiskene avler, udlægge Ruser og Tejner for at fange de avlende Fiske, som desuden jages med Vaad og andet Redskab. Aborrerogn indsamles og ødelægges, hvert Aar endog indtil 6 Centner, uden at det lader til, at Aborretallet aftager synderligt.

Hvilken Modsætning til den Behandling, man ellers byder en Sø. Hvilket Skrig om Ødelæggelse af Fiskeriet vilde det ikke vække, hvilken Snak om Fiske til Svineføde.

Uagtet sin Ihærdighed for at udrydde Hvidfiskene og Aborrerne er det altsaa næppe lykkedes at nedbringe deres Tal. Reuter har saa, for paa mere indbringende Maade at udnytte Smaafiskene i Søerne, været tvungen til ved Siden af Karpe at holde Rovfiske. Aborren vokser alt for langsomt, og den tager som mindre netop de samme Smaadyr som Karpen, foruden at den ødelægger de unge Sandarter; den skal derfor, som nævnt, udryddes. Hvor skadelig den er for Sandarten fremgaar bl. a. deraf, at, efter at Reuter i en Dam, som modtager Tilløb fra en Sø, i hvilken det ikke var lykkedes at udrydde Aborrerne, havde om Efter-

aaret udsat 5,000 en Sommer gamle Sandarter, fangede han fire Uger efter Udsættelsen, da Dammen udfiskedes, kun 2,500 Sandarter, men derimod 1,000 Aborrer, som var sluppen ind gennem Grinderne, som skiller Dammen fra Søen. Gedden kan han heller ikke bruge til sit Øjemed. Thi alt ved en Vægt af 3 Pd. overfalder den de 2 Aar gamle Karper. Derfor søger Reuter ogsaa paa alle tænkelige Maader at fange Gedderne. I en af Søerne, hvis Vandstand han ved Hjælp af en dyr Rørledning har faaet det i sin Magt at sænke flere Meter, har han dog været saa heldig helt at udrydde den; ogsaa i de andre Søer har han haft Held til at gøre den mindre talrig. Den Rovfisk, som derimod passer bedst i den Reuterske Søkultur, har Sandarten vist sig at være. Den vokser rask, er i god Pris og lever alene af Smaafisk. Uheldigvis avler den kun i ringe Grad i disse Søer, og Reuter maa derfor skaffe sig det nødvendige Tal af Sættefisk ved at lave Legepladser for den og holde Yngelen i særskilte Damme.

I de første Aar af Lejemaalet havde Reuter næppe nogen Indtægt af Fiskeriet. Men i de 26 Aar, som siden er gaaede, har Forholdene overordentligt ændret sig. I et Vaaddræt, som Dr. Nordqvist overværede den 9. Novbr. sidste Aar, toges Fisk i det mindste til en Værdi af 3,560 Kr., der blev holdte tilbage som sælgerværdige. Der var nemlig foruden disse endnu mange flere Fisk i Vaad- det. Dr. Nordqvist skriver: „Dersom vore Fiskere havde set den vældige Fangst, vilde de sagtens have gnedet Øjnene et Par Gange for at overtøye sig om, at det ikke var en Drøm. Men havde de senere set, hvorlunde man kastede flere Hundrede store

Karper og Sandarter tilbage i Søen, d. v. s. alle, som vejede under 3½ Pd. Stykket, vilde de have tænkt, at man her ikke var rigtig klog. Desuden fik man en Mængde smaa Brænsener, nogle Skaller og Aborrer samt et Par Gedder, men af disse blev i Overensstemmelse med Driftsplanen ikke en eneste Fisk udsat, ikke en Gang de allermindste.“ De var Utøjet, som blev udrenset samtidig med Høsten.

Ialt fanger Reuter hvert Aar i sine Søer omtrent 12,000 Pd. Karpe og Sandart foruden omtrent 4,000 Pd. Hvidfisk, hvilket tilsammen giver et Udbytte af 112 Pd. pr. Hektar*) af det hele Vandareal, som Reuter har lejet. Men da, som nævnt, tre af Søerne ikke indgaar i den egentlige Fiskeridrift, er Udbyttet af de seks Søer med gennemført Kultur saa meget bedre. Desuden bør det ikke glemmes, at Reuter hvert Aar sælger flere Tusende een Sommer gamle Sandart (i 1903 omtr. 15,000 Stkr.) og een og to Somre gamle Sættekarper. Herved gaar altsaa Aarsudbyttet yderligere opefter.

Med Hensyn til Udgiften oplyser Dr. Nordqvist, at Anlægsudgifterne vistnok har været over en Snes Tusend Rmk. Alene Sænkningen af den ene Sø, hvorved en omtrent 60 Fod høj Sandvold maatte gennemgraves og en Rørledning nedlægges, maa have slugt større Summer. Hertil kommer saa Anlægsudgifterne til de 16 Avle- og Vækstdamme, til Vinterbassiner, Baade og Redskaber. Alene det store Vaad koster 2,000 Rmk. Reuter har ikke veget for Ud- læg for at gøre sit Fiskeri til, hvad det nu er.

*) 16 Hektar er omtrent — 29 Tdr. Ld da sk Maal.

Derimod er de aarlige Driftsudgifter forholdsvis ringe. De største er øjensynlig Renter af Anlægskapitalen og Udlæg til Fornyelse af Redskab og Damme; Arbejdslønnen kan ikke være stor. Reuter passer nemlig selv Fiskeriet og holder ikke noget fast Personale, men en Fisker har dog næsten hele Aaret om Arbejde hos ham. Denne fodrer Karperne fra Juni til August, hvilket Arbejde tager omtrent en halv Dag, og lønnes hver Gang med $1\frac{1}{2}$ Rmk.; de Dage, han fisker, faar han 2 Rmk. Naar der fanges Hvidfisk, faar Fiskeren den halve Fangst, og af den Aal, som Reuter har udsat i Søerne, faar han en Tredjedel, naar de indfanges. Ved Vaaddragningen er femten Mand i Arbejde; de faar i Løn 160 Pf. om Dagen, Gaardens Kost og en Ret Hvidfisk faar de med sig hjem. Til disse Udlæg maa endnu føjes, hvad omtrent 20,000 Pd. Lupiner koster. Uagtet alle disse Udgifter giver Reuters Søer flere Tusende Rmk. i Overskud, og han har saaledes af hidtil saa godt som værdiløse Søer skaffet sig en rigelig, aarlig Indtægt.

Det er øjensynligt, at Forstmester Reuter har gjort Ferskvandsfiskeriet en stor Tjeneste ved at bryde med gammeldags Metoder. Han har set, at Søers naturlige Vilkaar maatte saa vidt muligt ind under Mands Vilje og Tænksomhed, at de maatte bøjes saaledes, at de kunde afgive det rette Grundlag for et Fiskeliv, som kunde nyttiggøres. Maaden er meget lig den, hvormed Landbrugeren plejer sin Mark for at den kan blive et Grundlag for et Planteliv, som kan nyttiggøres.

Imidlertid ligger det nær i denne Nydrift af Indsøer at finde et Fingerpeg, som viser længere ud.

Det er jo klart, at det ikke alene er selve Søens Pleje, som har givet Reuter en velfortjent Løn. Det er tillige det Retsyn, han har haft, da han uden at tøve tog fat paa at fjerne de hurtigvoksende og indbringende Fiskes Medædere; da han fangede uden Medynk alt Kravlet bort eller allenfals tog saa mange bort som muligt.

Ligger det ikke nær at spørge: skulde det ikke være tænkeligt, at visse af vore mange Smaafjorde, af Vige eller Strandsøer kunde have godt af en Pleje og af en Udrensning af de Fisk og andre Dyr, som er Nyttefiskes Medædere? Er den i mange Indvande tit grumme tarvelige Opvækst af Rør og Siv ikke paa lignende Maade hæmmende, som Reuter har vist, at den er i Søerne? Burde der ikke skrives ind overfor nævnte Brakvandes Utøj, imod Ulke, Hundestejler, Søstjærner o. m. a.? Man har hidtil været stemt for at „laase“ flere af disse Vande, og man har glemt, at medens man mente at gøre Nyttefiskenes Yngel noget godt, værnede man ogsaa om alskens Utøj. Hvad om man saa lidt mere stort paa Tingene og ophørte at spare paa Skillingerne, mens Dalerne ruller.

Opdræt af Snegle.

(Efter „Allg. Fisch. Zeit.“)

Snegle er nu om Stunder sjældent Genstand for Opdræt, men i ældre Tid var dette ret almindeligt. Alleerede paa Romernes Tid spistes forskellige Arter og i Middelalderen med dens mange Fastedage var Snegle foruden Fisk og Frøer en yndet Fastespise, og da spistes de ogsaa i Norden, saaledes i Egnen omkring Hamborg, ved Flensborg og Glyksborg

(hvor der den Gang fandtes Klostre). Nu er Forbruget af Snegle i Tyskland kun af Betydning i den sydlige Del, og der spises kun Vinbjergsneglen (*Helix pomatia*), der enten koges eller steges.¹

Da Vinbjergsneglen ynder kalkholdig Jordbund, findes den hyppigst i Mellemeuropa, hvor den er almindelig i Haver og Vinbjerger, ved Gærder og Hegn. I det kalkfattigere Øst- og Nordtyskland hører den ikke oprindelig hjemme, men er indført af Klostermunkene. Da Klostrene i disse Egne nedlagdes, ophørte Opdrættet af Snegle, men Vinbjergsneglen træffes endnu hist og her. I Sydtykland derimod, saaledes i Egnen omkring Ulm, samt i flere Egne af Schweiz danner Opdrættet af Snegle endnu den Dag i Dag en ikke uvigtig Sidegren af Landbruget.

Det foregaar paa en ganske simpel Maade. I Sensommeren samles Sneglene i store Mængder og anbringes i saakaldte „Sneglehaver“. Disse maa være saaledes indrettede, at Sneglene ikke kunne undvige, hvorfor Øer, der ligge i store Damme eller i Søer, egne sig bedst hertil.

Til Fodring af Sneglene udkræves store Mængder af Grønt, Salat, Kaal og Kløver. Iøvrigt giver Avlen ikke videre Arbejde, kun maa man ved Kuldens Indtræden, naar Sneglene ville krybe i Jorden, overstrø „Sneglehaven“ med Mos i ca. 10 Ctm.s Højde. Ved Udgangen af Oktober samles de da, sorteres og lægges i massevis paa Vidjefletninger i frostfri Kældere og sendes efter Behov i Fustager, hver med 10,000 Stkr., til Østrig, Italien og Sydtykland. I Wien forbruges store Mængder Snegle. I ældre Tid skal der være afskibet hele Skibsladninger dertil

fra Egnen omkring Neu-Ulm. I Paris bruges aarlig ca. 2 Mill. Pd. Snegle.

Ved den ringe Ulejlighed, Snegleopdrættet kræver, og ved den lette Adgang til at skaffe dertil egnet Foder, burde Fiskeavlerne være opmærksomme paa dette indbringende Bierhverv.

Praktiske Erfaringer om Suderavl.

Af Henry Bydekarken, Rendsborg.

Efter at jeg i flere Aar havde interesseret mig særlig for den saa fortræffelige Damfisk Suderen og opdrættede denne lejlighedsvis i Karpedamme, men enten i kolossal Mængde eller fuldstændig uden Held, hvilket ene og alene havde sin Grund i Vejr- liget, søgte jeg at lede denne Avl i et rigtigt Spor.

Her at anføre alle de anstillede Forsøg, som forløb mere eller mindre heldigt, turde savne Interesse, er i hvert Fald overflødig.

Jeg vil kun betone, at Avl i smaa Damme paa f. Eks. $\frac{1}{8}$ Hektars Størrelse eller mindre, hvilke hovedsagelig er flade, aldrig lønner sig. Suderne kom i disse Damme aldrig ud fra de dybe Steder, men opholdt sig stadig — ogsaa i Legetiden — i Gravene. Suderne er nu en Gang Dyndfisk og sky Lyset, og naar man ikke giver dem dybe og meget næringsrige Damme, vil man heller ikke kunne vente, at de skulle tage synderligt til i Vægt. Dette har allerede længe været mig bekendt, og jeg søger Aarsagen deri, at Suderen er sky og derfor undgaar de næringsrige, men flade Dele af Dambunden.

Avl i mindre Damme gav jeg mig derfor ikke af med, da dette som sagt stedse forblev resultatløst.

Jeg gik derfor igen over til lejlighedsvis Avl og da i større og dybere Ørred- og Karpedamme og gjorde med disse forskellige Forsøg. Med 3—6-pundige Suder fra Søer opnaaede jeg egentlig aldrig gode Resultater. Jeg tror, at disse Fisk er for gamle, tilmed hvis de paagældende Søer ikke er meget næringsrige. De bedste Resultater kan jeg notere med 3—4-aarige Suder, og navnlig naar der af disse ikke indsættes nogle faa Sæt, men 100 eller flere Fisk. Jeg tror, at i samme Dam modnes Suderne til forskellig Tid, og naar da Hunnerne intet Udvalg har af Hanner, kommer der intet ud af Sagen.

Som jeg sagde, fik jeg ved denne Metode nogle Aar Mængder af Suderyngel (200,000 eller mere) og andre Aar slet intet, alt efter Vind og Vejr.

Jeg sagde da til mig selv: Suderyngel faar man kun i de store og dybe Damme, men dersom det er stormfuldt Vejr i Legetiden, gaar alt tilgrunde.“ Jeg maatte altsaa skaffe en beskyttet Legeplads i en stor og dyb Dam. Min 9 Hektar store Dam, som kun besættes med Moderørred og Suder, og som paa flere Steder har en større Sivvækst, som jeg lader staa til Beskyttelse af mine Moderørreder mod Varmen, indrettede jeg i dette Øjemed til en beskyttet Legeplads paa følgende Maade:

I Midten af Sivvæksten, hvor der var ca. $\frac{1}{2}$ Meter Vand, lod jeg, før Dammen fyldtes, bygge et passende Lad af Fyrrestammer, til hvilket fastgjordes Enebærbuske henimod Legetiden. I Midten af Juni afskares da et passende Bælte rundt omkring Ladet, saa at dette henholdsvis de den 1. Juli hertil fastgjorte Enebærbuske var udsatte for Solstraalerne hele Dagen igennem. Legetiden falder

sædvanlig midt i Juli. Sivene er da allerede temmelig høje og yde Læ for Legepladsen, og da ogsaa den sky Suder uden Frygt kan opholde sig paa disse Steder, undrede det mig ikke, at mit Forsøg lykkedes udmærket. Snart var Buskene oversaaede med Æg, som ogsaa udklækkes godt og derved bød mine Legeørreder i den store Vælddam et udmærket Naturfoder, hvilket tillige var tilsigtet.

En Del af Suderlegen overfører jeg hvert Aar til en med gammel Svinegødning vel gødet Væktsdam for Yngel, ca. $\frac{1}{4}$ Hektar stor, som altid lige før fyldes med Vand. Her kommer nu Yngelen frem og kan — da den kommer under gode Forhold — udvikle sig prægtigt og viser en Vækst, som enhver Fiskeavler maa fryde sig over.

Paa denne Maade har jeg nu i de sidste Aar ikke alene skaffet nok til mit eget Forbrug, men har ogsaa kunnet sælge mange Suder som Sættefisk.

* * *

Efterskrift. I min Artikel „Om Behandling og Besætning af Karpedamme“ i forrige Nummer af Bladet er indløbet en Fejl. Spalte 66 nederst nævnes en Tilvækst for Suder og Ørred af $1\frac{1}{4}$ Pund pr. Sommer, skal være $\frac{1}{4}$ Pund.

Literatur.

Af Fr. Jensen i Vejen er paa Ernst Carlsens Forlag sammesteds udkommet en Bog med Titel: „Fiskeopdræt som Bierhverv i Landbruget“.

Bogen er i 2 Afdelinger, der omhandler Anlæg af Naturdamme og Fiskeodderen og dens Fangst.

Det er formentlig Forfatterens Hensigt at ville behandle flere Emner af Interesse for fiskeriinteresserede under ovennævnte Fællestitel.

Beskrivelse af de danske Fiskearter. Som bekendt foreligger der ikke paa Dansk noget let tilgængeligt og billigt Værk over de Saltvands- og Ferskvandsfisk, som findes her i Landet. Fra kyndig Haand vil der imidlertid nu med det første i det naturhistoriske Tidsskrift „Flora og Fauna“ blive offentliggjort et beskrivende, af Fagmænd meget rosende omtalt, Arbejde over alle danske Fiskearter (ca. 160), hvorefter der let vil kunne skelnes mellem de mange forskellige Arter, hvilket i mange Tilfælde kan være af betydelig Interesse. Dette Arbejde vil blive udgivet i Særtryk til en Pris af 75 Øre pr. Eksp. (10 Eksp. samlet ialt 5 Kr.). Naar Meddelelse derom snarest tilsendes A. C. Jensen-Haarup, Randers, eller Esben Petersen, Silkeborg, vil Særtryk til den nævnte Pris blive reserveret Bestilleren og tilsendt ham i Løbet af Forsommeren.

„Stuekultur“, et Tidsskrift, udgivet af „Selskabet for Stuekultur“, sætter sig som Opgave at udbrede Kundskab om de levende Væseners Røgt og Pleje, som er yndede i Hjemmene, altsaa alle Slags Stueplanter, Fugle, Akvariefisk o. s. v. Man indmelder sig i Selskabet hos Redaktionen, hvis Adresse er Rosenborggade 5, 3. Sal.

Mindre Meddelelser.

I Følge „Berl. Tid.“ har Dansk Ferskvandsfiskeriselskab opsagt de Lejemaal, det har haft med Vallø

Stift og Gl. Køgegaard. Fiskeriet i Lellinge- og Køge-Aa har navnlig i de sidste Aar kun givet Tab. Derimod fortsættes Udklækningsanstalten. Paa et Areal ved den nedlagte Lellinge Vandmølle vil et Konsortium anlægge 16 Damme til Opdrætning af Regnbue- og Bækørreder samt Karper. For Damanlægget skal der findes udmærkede Betingelser.

Ogsaa paa Viborg-Eggen paatænkes Fiskerianlæg, bl. a. hos Forpagter Ingerslev, Neder Testrup, hvor en Del af Engarealet skal egne sig udmærket til Fiskedamme.

En nordisk Fiskeriudstilling afholdes i Marstrand i Dagene 9.—24. Juli d. A. Udstillingen, der omfatter Fartøjer, Motorer, Redskaber, Modeller m. v., har kun Havfiskeriet for Øje og ordnes for Danmarks Vedkommende af Dansk Fiskeriforening.

Rationel Fiskeavl. Røde Mølle i Frørup Sogn ved Odense med Tiliggende 110 Tdr. Land er i Følge R. B. af Møller Andersen solgt til et Konsortium, som agter at anlægge Damme til rationel Fiskeavl.

— Fhv. Møller Christiansen, Kolding, har i F. „Kolding Flkbl.“ af Grosserer H. C. Vinter købt en Engstrækning, hvor det er hans Hensigt at anlægge Fiskedamme til Opdrætning af Fiskeyngel.

Et Ferskvandsfiskeriaulag ved Vejle. Proprietær Hvenegaard, Petersholm, har i disse Dage solgt et Engstykke i Højen Kjær til et Konsortium, hvis Interessenter dels bestaar af Assensianere og dels af Vejlenere. Det er i F. „Vejle A. Av.“ Konsortiets Mening at lade det omtalte Engstykke, der er ca. 40 Tdr. Land stort, udgrave og indrette til Ferskvandsfiskeri.

Aktieselskabet til Fremme af Dansk Ferskvandskultur (Lammefjorden) holdt aarlig Generalforsamling den 18. Marts under Ledelse af Overretssagfører W. Krüger.

Driftsbestyreren, Grosserer Carl Bang meddelte Beretning om Virksomheden. Fiskeriet har ikke været fuldt tilfredsstillende, da Dammene ikke har kunnet holde Vandstanden. Nu er de betydelig forbedrede, men de har været meget kostbare for Selskabet, da de har været anlagt paa uheldige Pladser uden Tilløb af Vand. Der vil nu blive opstillet to Dampmotorer, da de gamle Vindmotorer har vist sig ubrugelige.

Bestyrelsens Formand, Kontreadmiral Gad, der meddelte, at den hidtilværende Formand, Grosserer Lauritz Salomonsen, har nedlagt sit Mandat som Medlem af Bestyrelsen, fremlagde Regnskabet, som viser, at der er solgt Fisk for 11,843 Kr., medens Indtægten ved Leje af Arealer og Jagtkort har udgjort 17,063 Kr. Ialt har Indtægten været 30,236 Kr. Aaret slutter med et Overskud af 1,843 Kr. Der er al mulig Grund til at se lysere paa Fremtiden. I Aar er der første Gang et virkeligt Overskud. Anlægene ved Audebo har givet et Udbytte af 3,840 Kr. og Anlægget ved Køge, der hidtil har kostet Selskabet mange Penge, er nu bragt i bedre Forhold.

Sekretær Videbæk gjorde en Del Bemærkninger om Regnskabet. Han fandt det for meget, naar Udgiften til Lønning og Drift udgjorde 43 pCt. af de samlede Udgifter og fremkom iøvrigt med en Række Henstillinger angaaende Driften.

Der blev enstemmig givet Decharge for Regnskabet, hvorefter Revisorerne genvalgtes.

Guldfisk. I Følge „Nationaltid.“ skal William Stroup i Waldron, Indiana (Forenede Stater) eje en Opdrætningsanstalt for Guldfisk. Der skal altid findes ca. 150,000 saadanne i hans Damme, og Forretningen skal være særdeles indbringende.

En mægtig Aal paa 25 Pund, 60 Tommer lang og 6 Tommer i Gennemsnit, er funden død ved Rødvig. Uhyret bliver indsendt til Zoologisk Museum.

Ny Medlemmer.

Gaardejer Ingv. Petersen pr. Ejstrup Station.

Hans Rasmussen, Skaarup Skovmølle pr. Skaarup.

Lærer Petersen, Bøgeskov pr. Asserup St.

Landinspektør P. Mosbech, Løgstør.

Entreprenør N. H. Hansen, Svendborg.

Fiskerielev Harald Olrik, N. Alslev Mølle, Varde.

Apoteker Chr. Rafn, Thisted.

Fiskeriejer Th. Krohn, Dørup Mølle pr. Hørning.

Mejeribestyrer Kr. Andersen, Engelsholm pr. Hørning.

Møllejer P. Thomsen, Dørup pr. Hørning.

Gaardejer P. Sørensen, Jevngyde pr. Skanderborg.

Fiskeeksportør F. H. Mehlsen, Struer.

Købmand P. Nielsen, Struer.

Købmand Guldborg-Hansen, Struer.

Gaardejer N. Nielsen, Ølby pr. Struer.

Gaardejer Ole Viuff, Agtrup pr. Kolding.

Hofjægermester Cederfeldt de Simonsen, Erholm pr. Aarup.

Inspektør Hammann, Jedsted
Mølle, Gredstedbro.

Fabrikerer Johs. J. Bruun, Bruun-
haab pr. Viborg.

Direktør E. Kinch, The east
asiatic Comp., Bangkok.

Proprietær Kr. Taaberg, Kloster
Mølle, Gudum pr. Lemvig.

Gaardejer C. Weigelt, Firgaarde
pr. Ry.

Gaardejer Mads Bjerrum, Gudum
pr. Lemvig.

Proprietær N. P. Sørensen, Aabo-
gaard pr. Ormslev.

Annoncer.

Ejendom til Salg.

Begrundet paa Alderdom agter jeg
at sælge min Ejendom, beliggende
10 Minutters Gang fra Troldhede
St., Areal ca. 170 Tdr. Land, som
gennemstrømmes af to Vandløb og
egner sig fortrinlig for Tørvesalg og
Fiskerianlæg, Besætning 18 Fækrea-
turer og 3 Heste, Pris 18,000 Kr.
Der er ingen Laan paa Ejendommen.
Nærmere ved Henvendelse til Ejeren,
Chr. Pedersen, Rahbeksminde pr.
Troldhede, eller **Kristen Rahbæk**,
Nygaard i Gudum pr. Lemvig.

Geddeyngel.

Saa længe Forraad haves udsælges
Geddeyngel til følgende Priser:

For spæd Yngel 8 Kr. pr. 1,000.

Fra $\frac{1}{2}$ til 1 Tm. lang Yngel 15 Kr.
pr. 1,000, 2 Kr. pr. 100.

Fra 1 til 2 Tm. lang 25 Kr. pr.
1,000, 3 Kr. pr. 100.

Fra 2 til 3 Tm. 35 Kr. pr. 1000
4 Kr. pr. 100.

Fra 3 til 4 Tm. 45 Kr. pr. 1,000,
5 Kr. pr. 100.

Fra 4 til 5 Tm. lange Gedder 55
Kr. pr. 1,000, 6 Kr. pr. 100
Stkr.

Til Levering i Foraarsmaanederne.

Brahetrolleborgs Fiskeri

pr. Korinth St., Fyn.

K u' p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvands-
fiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af Kr.
til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Virksomhed, eller for et
Bidrag af Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning
eller maa hæves ved Postopkrævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer.
Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Yngel af **Laksørred** og **Regnbueørred** kan bestilles hos
J. A. Bie, Hobro.

Øresø Fiskerianlæg

pr. **Svebølle St.**

leverer en Maaned gamle, naturfodrede Bækørred i større og mindre Partier for 10 Kr. pr. 1,000 Stkr. Henvendelse til Direktør **Axholm.**

KREBS

fra 2 Tommers Længde købes.

Vi paatager os ogsaa Fiskningen efter nærmere Aftale.

„De forenede danske Ferskvands fiskerier“,
Vamdrup.

Et enestaaende, fortrinligt

Areal til Fiskeri,

ca. 9 Tdr. Land, tildels anlagt til Karper, Suder og Ørred kan forpagtes paa en længere Aarrække.

Brøndum,

Ørskovgaard, Tvingstrup.

Tilbud

paa

Flod-Niaal

i større og mindre

Partier

ønskes af

Niels C. Brinck,
Skive.

En mindre Gaard,

5 Fjerdingvej nord for Bramminge, Besætning 5 a 6 Køer og et Par Heste, kan købes. Flere Tønder Land egner sig til Anlæg af Fiskedamme.

Nærmere ved **P. K. Mortensen, Hjortkjær** pr. Bramminge.

Telegram-Adresse: Fiskeriet.

Telefon Nr. 26.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup.

I Løbet af Foraaret og Sommeren leveres prima **Øjneæg af Regnbueørred,** spæd og større **Yngel af samtlige Ørredarter,** større **Yngel af Karper,**

Besætningsfisk af Suder, Karper, Ørreder, Aal, Krebs og flere Arter.

Alt af bedste Kvalitet og til billigste Pris.

Varefortegnelse franko.

Forlang Pristilbud.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 5

Maj

1904

Eftertryk af Bladets Artikler til-lades, naar Kilden angives. I Und-tagelsestilfælde vil det være udtrykkeligt angivet ved den paagældende Ar-tikel.

Medlemmerne erholde Bladet gratis. Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Be-gæring om Indmeldelse tilsendes et Bestyrelsesmedlem.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitolinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For Annoncer over et længere Tidsrum indrømmes betydelig Rabat.

Det er kommet til Redaktionen Kundskab, at Bladet kun meget uregel-mæssigt kommer flere Medlemmer i Hænde og ofte endog helt udebliver. Da Fejlen herfor maa antages at ligge hos Postvæsenet, bedes Medlemmerne, naar Bladet udebliver, anmelde saadant til Formanden, af hvem Bla-det besørger udsendt gennem Trykke-riet, og der vil da af denne blive gjort Skridt til at faa Sagen under-søgt.

I denne Forbindelse erindres Medlemmerne om at anmelde Bopøls-forandring — ligeledes til Formanden-

De Medlemmer, der af ovennævnte Grund mangler et eller flere Numre af Bladet, kan faa det manglende ved Henvendelse til Redaktionen.

Indhold: Produktion og Afsætning af Portionsørred. — Smaa Anvisninger for Begyndere af Ørredyngel-Opdræt. — Bar-ber William Johnsens Rhinlaks. — Ny Medlemmer. — Annoncer.

Produktion og Afsætning af Portionsørred.

Af

can. polyt. I. A. Bie, Hobro.

I „Allgemeine Fischerei Zeitung“ for 15. Februar 1904 har den be- kendte tyske Fiskeavler S. Jaffé i Sandfort skrevet en meget interes- sant Artikel om „den fremtidige Produktion og Afsætning af Por- tionsørred“, særlig tagende Sigte paa, hvor langt Prisen maa komme ned, for at det endnu kan betale sig at drive de intensivt arbejdende Fiskeri- anlæg. Da denne Artikel fra en saa bekendt Forfatters Haand sik- kert i høj Grad kan interessere danske Fiskeavlere, skal jeg i nede- staaende give et Uddrag af samme.

Forf. omtaler først Muligheden af en Overproduktion, men mener, at der ikke foreløbig kan være Tale herom, særlig naar Udbudet paa Markedet kan ske i Aarets 3 første Maaneder, paa hvilken Tid Marke- det altid har været knapt forsynet. Men selvfølgelig vil det være rigtigt

at overveje, hvorledes Stillingen vil blive, naar Produktionen bliver for stor for Forbruget, og hvornaar man ophører med at kunne producere med Fordel. Spørgsmaalet besvarer Forfatteren i al Almindelighed, uden Hensyn til stedlige Forhold. Regnbueørred, Bækørred og Kildeørred er de Ørredarter, som spørges paa Markedet. Portionsfisk af Bækørred betales i Reglen med 10 % højere Pris end Regnbueørred, men ikke desto mindre betaler Regnbueørreden sig bedre, da man for at producere den kun behøver en 2-aarig Driftsperiode, medens man til Bækørred behøver en 3-aarig. Alligevel er det nødvendigt at producere Bækørred, da Køberne forlanger Bækørred og Regnbueørred i Forholdet 1 til 2.

Det gælder om at producere godt tegnede, d. v. s. stærkt farvede og sortplettede Regnbueforeller, og ikke sølvhvide, mod hvilke der er en vis Uvillie, da de i Reglen er overfodrede. Ved en Krydsning af Regnbueørred og Purpurforelle faas en godt voksende og stærkt mørkpletet Varietet, som Køberne fortrinsvis søger.

Hvad angaar Spørgsmaalet: „Til hvilken Pris kan Ørreden produceres?“ afhænger dette ved intensiv Drift af Omsætningen, som ikke maa være for lille, da der er en Del faste Udgifter, som først skal udredes, før man kan vente noget Udbytte.

Forfatteren udelukker fra sine Beregninger Udklækning og Opdræt af Yngel, og besætter Dammene med Sættefisk, som han kalkulerer til 10 Pf. pr. Stk.

Forfatteren opstiller følgende Regnskab for et Anlæg, som pro-

ducerer 5000 Pd. cirka $\frac{1}{4}$ Pd.s Portionsfisk.

De faste Udgifter er følgende:

	Mk.
Løn til en Fiskemester eller Godtgørelse for eget Arbejde aarlig	1200
Medhjælp	600
Rente af Købesummen eller Leje	500
Amortisation af 10 Damme med Til- og Afløb a 250 Mk. ca. 15 %	375
Skat, Annoncer, Kontorudgifter	325
Redskabers Fornylse	100
	<hr/>
	Mark 3100

Driftsudgifter:

	Mk.	Pf.
25000 Stk. Sættefisk a 10 Pf.	2500	„
Foder, 7 Gange Udfisknings Vægten, 5000 × 7 = 35000 Pd., (der er regnet med et Tab af indtil 20 % af den udsatte Fisk), bruges friskt Fiskekød koster disse 35000 Pd. erfaringsmæssigt	2250	„
Rente af den anvendte Kapital (5350 Mk. a 5 %)	362	50
	<hr/>	
	Mark 5112	50
	+ 3100	„
	<hr/>	
	Ialt Mark 8212	50

Med en Produktion af 5000 Pd. cirka $\frac{1}{4}$ Pd.s Fisk vil i Dammen hvert Pd. koste Mk. 1,65. Hertil kommer Udfiskning, Transport til Banen og Tab paa udestaaende Fordringer, men endda er der jo en beskedent Rente og Løn for Ulejligheden, naar Fisken kan sælges til 2 Mk. pr. Pd. frit Bane.

Den nødvendige Kapital til et saadant Anlæg anslaaer Forfatteren til

	Mk.
Udgift til Damme	2500
Redskaber, mindst	100
Første Driftsaar, Løn	1200
Sættefisk, Foder, Forpagtning	5250
	Mark 9050

og mener, at de, med saadan Kapital godt funderede Anlæg, har Udsigt til at kunne drives med Fordel til den nuværende Markedspris for Portionsfisk.

Efter i ovenstaaende at have givet et Uddrag af Jaffés Artikel, og gengivet hans Overslag over Driften af et Fiskerianlæg, skal jeg knytte nogle Bemærkninger til samme.

Danske Fiskeavlere vil vist straks være paa det rene med, at det ikke kan betale sig at drive intensiv Avl af Portionsørred, hvis det herhjemme for et saadant Anlæg, som ovenfor nævnt, skal koste 1 Mark 65 Pf. = 1 Kr. 50 Øre at producere et Pund Portionsørred, eftersom vi hidtil kun har kunnet opnaa Priser fra 80 Øre til 1 Kr. 40 Øre pr. Pund, frit Bane, afhængig af hvor langt Nord- eller Syd paa Anlægene ligger. Vi maa altsaa — „enten opnaa en højere Salgspris end vi nu gør“ — „eller producere billigere end ovenfor beregnet“. Den bedste Maade at opnaa en højere Pris paa, vil sikkert være, i hvert Fald for de mindre Anlæg, at slutte sig sammen i en Salgsforening, hvorved Tilførslen til Markedet bedre kan reguleres, Fragten bringes ned, og Salgsomkostningerne reduceres. Men Produktionsomkostningerne maa ogsaa ned under det, som Jaffé anslaa dem til, om der skal blive nogen Avance. Arbejdslønnen maa sikkert kunne bringes noget ned, men den største Besparelse kan

finde Sted, ved selv at avle de 25000 Stk. Sættefisk. Jeg formener, at den Sum, der er opført til Rente, Amortisation etc., paa det nærmeste er tilstrækkelig til et Anlæg, hvor man ikke alene har Damme nok til Opdræt af Spisefisk, men ogsaa Damme til Avl af Sættefisk. En *kyndig* Fiskeavler bør ikke købe Sættefisk til 10 Pf. Stk. (om end det ikke er nogen høj Pris), men selv avle sine Sættefisk. Regner man, at f. Eks. Regnbueyngel koster 12 Kr. pr. 1000 Stk. og at 40 % lever, skal man, for at faa 25000 Stk. Sættefisk, have ca. 6000 Stk. Yngel, som koster 720 Kr. Vil man regne, at man yderligere skal forrente og amortisere paa Dam anlæg 180 Kr., koster 25000 Sættefisk 900 Kr. eller ca. 1000 Mark, der bliver altsaa en Besparelse paa denne Post af 1500 Mark.

Endvidere bør 35000 Pd. Foder ikke koste 2250 Mk., man maa her i Landet, hvor man har nem Adgang til Fiskeaffald (eller Slagteri-affald) kunne skaffe sig Foderet billigere.

Men selv om Produktionsomkostningerne kan bringes ned, vil det i hvert Fald ikke til de nuværende Salgspriser, for Anlæg i det nordligste Jylland, være nogen rentabel Forretning at producere Portionsørred; betydelig gunstigere stillet er Anlægene i det sydlige Jylland.

Jaffés Bemærkning om, at Anlægget skal have en vis Størrelse, (5000 Pd.s Produktion) for at kunne betale sig, er selvfølgelig rigtig, hvor det drejer sig om Kapitalanlæg, som skal holde Fiskemester og fremmed Arbejdskraft. Mindste Størrelsen af Produktionen (5000 Pd.) faar imidlertid ingen Betydning, naar

Fiskeavl drives paa Steder, hvor der er gunstig Lejlighed dertil, som Bierhverv for Landbruget, og naar alle disse smaa Anlæg slutte sig sammen i en Salgsforening. Anlægsomkostningerne vil blive smaa, Kapitalrenten ikke stor og Arbejdskraften til Driften vil heller ikke løbe op til meget, og vil i hvert Fald kunne komme Jordbrugeren selv tilgode. Naar der er udbredt tilstrækkelig Oplysning om Fiskeavl, vil saadanne smaa Anlæg sikkert kunne give en betydelig Indtægt for Landet. Men Kundskab om og Indsigt i Fiskeavl maa der til, enten det saa gælder smaa eller store Anlæg.

Der læses daglig i Bladene om ny Fiskerianlæg, hvori stor Kapital anbringes, og det er vel ikke alle Steder, da Sagen er saa ny her i Landet, at den nødvendige Indsigt i Fiskeavl haves. Det er næsten som en Modesag nu at lave kunstig Fiskeavl.

Jaffés Artikel og Beregninger maner efter min Mening til en vis Forsigtighed, og særlig gælder det om ikke at begynde paa saadanne Anlæg, uden at have den tilstrækkelige Sagkundskab, ellers risikerer vi let at faa alt for mange mislykkede Foretagender, som vil bringe den i sig selv saa gode Sag megen Skade.

Smaa Anvisninger for Begyndere af Ørredyngel-Opdræt.

April og Maj er de Maaneder, hvori den spæde Yngel udsættes i Damme direkte fra Klækkeanstalterne. For Begyndere er det ikke raadeligt at begynde Fodring i Klækkehuset,

forinden de udsættes. Sagen er den, at den spæde Yngel er meget følsom for Misgreb. Er Klækkehuset eller Vandet til dette udsat for stærk Opvarmning af Solen, og Fodringen ikke sker med Omtanke og Indsigt, vil der let indtræde saadanne Forhold eller Tilstande, som kan bevirke Dødelighed i stor Stil. Ørredyngelens Levevis i Naturen er saaledes, at den fødes og lever i den unge Alder under de friskeste Forhold, Naturen kan yde den, og af det reneste og friskeste Foder, der findes i Naturens Husholdning. Den kommer nemlig til Verden i de smaa Vandløb, saa nær ved Kilderne som muligt. Her findes derfor disse gunstige Betingelser for dens Udvikling.

Skal vi med Held tage disse Fiskes Liv under Kultur, maa vi saa meget som muligt skaffe Yngelen de Betingelser, som Naturen anviser, og som den er vænnet til i mange Generationer. Jo bedre vi kan efterligne Naturen, desto sikrere er vi paa et godt Resultat.

Derfor bygger vi smalle Smaadamme i Lighed med et Bækløb og med en ringe Dybde af Vandstanden. Her kan man derfor se Livet, som rører sig paa Bunden, og man bliver i nogen Maade i Stand til at værne den spæde Yngel mod dens mange smaa Fjender.

En saadan Dam eller et saadant Barnekammer skal helst have ligget tør 1 à 2 Maaneder forinden, saa er man sikker paa, at alle de Dyr og Planter, som er Yngelens Fjender, er ødelagte.

Ca. 8 Dage før Udsættelsen lukkes Vandet ind. Inden Yngelen er kommen i Dammen, maa man være aldeles sikker paa, at Afløbsristen har en passende Størrelse, og at den

slutter ganske tæt. Mus og Ørreder er nogle af de værste Skabninger at lukke for. Ligeledes maa man være forvisset om, at Indløbsristen, hvorigennem Vandet passerer til Dammen, ogsaa slutter tæt, saa at Yngelen ikke kan passere ud mod Strømmen, og at ingen Larver, Hundestjeler, Geddeyngel o. a. kan trænge ind i Barnekammeret. Allerede dette kan have sin Vanskelighed for en Begynder.

Lykkes det for Begynderen at lukke eller laase saaledes, at ingen Yngel kan undslippe, er det næste og aller vigtigste tilbage, nemlig Fodringen. Er det Vælddamme med fed Græs-bund eller i det hele Damme med fed Græs-bund, da bør Begynderen slet ikke give sig af med at fodre med nogen Slags dødt Foder i den første Tid. Han har kun at tilføre Dammen levende Naturfoder, saasom Krebsdyr, Smaalarver (Myggelarver) og Snegle (Mosesnegle). Saalænge man kan se, at Yngelen ser trivelig og godt ud, skal man ganske rolig vente med det døde Foder.

Hovedarbejdet i denne Tid er — foruden at tilføre Dammen levende Naturfoder — at passe Rensningen af Udløbs- og Tilløbsristen, for at Vandet kan gaa sin jævne Gang ind og ud med saa stor en Strøm, at Yngelen ikke af den presses mod Afløbsristen og dør.

Er Dammene magre og fattige paa gode Græsser, er man, foruden at tilføre Dammen levende Naturfoder, nødt til at begynde Fodringen med dødt Foder straks.

„Hvad skal man saa fodre med?“ Det er gerne det almindelige Spørgsmaal

Mange Ting kan bruges, og meget er forsøgt. Fint hakkede, haardkogte

Æg, Svinehjørner, kogt, tørret og reven Lever, Miltskrabning, ostet Mælk, fint hakket Fisk m. m. Det kan altsammen bruges. Det hele beror kun paa, om Foderet er friskt, og saa, med hvilken Forstaaelse og med hvilken Indsigt der fodres.

Her er et Felt, hvor man ikke kan give en Receipt eller tilføre Spørgeren Impulser ad Papirets Vej. Her skal et praktisk Greb til. Saa meget kan imidlertid siges: Fisken skal fodres, naar den har Ædelyst, og den skal æde op efter hver Fodring.

I de Damme, hvor Aarsfisken er sat ud for at drives frem til Portionsfisk til Efteraar eller næste Foraar, skulde man nu være i fuld Gang med at fodre. — Det gælder om at fodre kraftigt i denne Tid, inden Varmen kommer. Er denne indtraadt, da gælder det om at være varsom. Der kan da være Dage, hvor man helst maa undlade at fodre.

Barber William Johnsens Rhinlaks.

Barber Johnsen fortsætter stadig væk med sine storslaaede Reklameartikler om sine Rhinlaks i Landets Dagblade. Hvad skal man tænke om disse Reklamer, naar man ved, at Rhinlaks er forsøgt og undersøgt af kyndige Mænd, som har erklæret, at denne Fiskeart er ubrugelig til Damkultur?

Hvad skal man tænke, naar man ved og kender adskillige Mænd, som har rejst paa Kryds og tværs her i Landet i Damkulturens Ærinde — ogsaa har jeg selv rejst ikke lidt —, men aldrig opdaget en eneste Rhinlaksdam eller hørt det fjærneste Rygte om Resultater af Barberens Rhin-

laks? Der plejer dog altid at ses nogen Røg, hvor der er Brand. Efter Reklamerne at dømme maatte her jo være stor Brand.

Hvad skal man endelig tænke, naar man erindrer sig vore Udtalelser i Medlemsbladet i August sidste Aar, hvor Direktør Petersen og jeg betegnede Johnsens Reklamer „for i høj Grad misvisende“, og hvor vi erklærede: „Det bliver aldrig i Fiskedamme, endnu mindre i Mergelgrave eller Tørvegrave, at W. J. vil komme til at fange Laks paa 12—14 Pd. Stykket.“ Johnsen tav dertil. Man plejer at sige, at den, der tier, samtykker. Ja, hvad skal man egentlig tænke om Johnsens og hans Reklame?

Smidt Nissen.

Ny Medlemmer.

Fabrikant Christensen, „Aalykke“, Odder.

Sagfører Chr. Schou, Odder.

Assistent J. P. Mogensen, Vandrup.

Teglværksejer N. Willemoës, Skjærum Mølle pr. Vemb.

Proprietær O. Nygaard, Sdr. Bjært pr. Kolding.

Fiskemester Chr. Andersen, Villestrup pr. Arden.

Proprietær N. K. Sørensen, Højris pr. Ikast.

Gaardejer Niels Holm, Lund St. Fiskemester V. Jørgensen, Handed Mølle pr. Horsens.

Smed A. C. Larsen, Lerkenfeldt Mølle pr. Østrup.

Frederik Lange, Bigum pr. Onsil.

Godsinspektør Copmann, Hellerup pr. Pederstrup.

Proprietær H. Jørgensen, Tangsgaard pr. Humlum.

Hospitalsforstander Thomsen, Aarhus.

I alle Boglader faas:

Fiskerikonsulent Fr. Jensen:

Fiskeopdræt

som

Bierhverv i Landbruget.

Pris 1 Kr.

Om denne Bog, hvoraf I Oplag omtrent er udsolgt og II Oplag under Trykning, skriver bl. a.:

Horsens Avis: — Bogens Oplysninger og Vejledninger er affattede paa en saadan Maade, at enhver kan forstaa dem og drage dem til Nytte.

Fredensborg & Omegns Tidende omtaler Bogen i 3 Spalter, og slutter med: Vi anbefaler Landmænd her paa Egnen, hvem Sagen maatte interessere, at gøre sig bekendt med Skriftet, som indeholder mange nyttige Vink og Oplysninger.

Østsjællands Avis: En fortræffelig Bog, som har stor landøkonomisk Interesse, denne Bog indeholder værdifulde Anvisninger.

Fyens Venstreblad: Denne lille Bog giver mange nyttige Vink om Fiskeopdræt. — En rigtig god og fornøjelig lille Bog. — Der findes i Bogen en Række udmærkede Oplysninger om Fiskeopdræt.

Politiken: Dette Spørgsmaal er i de sidste Aar blevet meget aktuelt, og en skriftlig Vejledning som denne vil derfor være paa sin Plads.

Kristeligt Dagblad: Det er Fiskerikonsulent Fr. Jensen, som her paa en særlig klar og anskuelig Maade har givet Anvisning paa Indretning af Fiskedamme og Fiskeavl som Bierhverv i Landbruget.

Mødersmaalet: Denne interessante Vejledning, som kan faas gennem enhver Boghandel, bør absolut anskaffes af de Landmænd, der ved Fiskeopdræt vil forøge deres Landbrugs Rentabilitet.

Aftenbladet: Det er meget betimeligt, at der nu fremkommer en Vejledning i Fiskeopdræt i Forbindelse med Landbruget.

Kolding Folkeblad: — efter et Udtog af Bogen om Odderfangsten skrives: Om alt dette staaar der nærmere at læse i den udmærkede Bog om Fiskeopdræt, som Fiskerikonsulent Fr. Jensen har skrevet. Og der gives desuden mange fortræffelige Vink om, hvorledes man skal fange dette slemme Dyr.

Randers Arbejderblad: Under ovenstaaende Titel har Fiskerikonsulent Fr. Jensen udgivet et nitid udstyret lille Skrift paa Boghandler Ernst Carlsens Forlag, Vejen.

Dansk Fiskeritidende (Red. Professor Føddersen): Bogen indeholder flere gode Vink, udmærker sig ved klar og læselig Form og vil være et godt Agitationsmiddel i de Dele af Landet, hvor Danskultur og Fiskehold endnu ikke har faaet Fæste, — idet hele maa Bogen anbefales.

Aarhus Amtstidende: Der findes i Bogen en Række udmærkede Oplysninger om Fiskeopdræt. Vi anbefaler enhver Landmand, der ved sit Landbrug har Dam eller Bæk eller Grav, at gøre sig bekendt med den.

Ejendom til Salg.

Begrundet paa Alderdom agter jeg at sælge min Ejendom, beliggende 10 Minutters Gang fra Troldhede St., Areal ca. 170 Tdr. Land, som gennemstrømmes af to Vandløb og egner sig fortrinlig for Tørveselg og Fiskerianlæg, Besætning 18 Fækreaturer og 3 Heste, Pris 18,000 Kr. Der er ingen Laan paa Ejendommen. Nærmere ved Henvendelse til Ejeren, **Chr. Pedersen, Rabbeksminde pr. Troldhede, eller Kristen Rahbæk, Nygaard i Gudum pr. Lemvig.**

F. M a n f o r d,
Kolding,
 forsender **Yngel** af
Havørred
 og
Regnbueørred.

Geddeyngel.

Saa længe Forraad haves udsælges Geddeyngel til følgende Priser:

For spød Yngel 8 Kr. pr. 1,000.

Fra $\frac{1}{2}$ til 1 Tm. lang Yngel 15 Kr. pr. 1,000, 2 Kr. pr. 100.

Fra 1 til 2 Tm. lang 25 Kr. pr. 1,000, 3 Kr. pr. 100.

Fra 2 til 3 Tm. 35 Kr. pr. 1000 4 Kr. pr. 100.

Fra 3 til 4 Tm. 45 Kr. pr. 1,000, 5 Kr. pr. 100.

Fra 4 til 5 Tm. lange Gedder 55 Kr. pr. 1,000, 6 Kr. pr. 100 Stkr.

Til Levering i Foraarsmaanederne

Brahetrolleborgs Fiskeri

pr. Korinth St., Fyn.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af Kr. til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Virksomhed, eller for et Bidrag af Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning eller maa hæves ved Postopkrævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer. Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Yngel af **Laksørred** og **Regnbueørred** kan bestilles hos
J. A. Bie, Hobro.

Øresø Fiskerianlæg

pr. **Svebølle St.**

leverer en Maaned gamle, naturfodrede Bækørred i større og mindre Partier for 10 Kr. pr. 1 000 Stkr. Henvendelse til Direktør **Axholm.**

En mindre

Gaard,

5 Fjerdingvej nord for Bramminge, Besætning 5 a 6 Køer og et Par Heste, kan købes. Flere Tønder Land egner sig til Anlæg af Fiskedamme.

Nærmere ved **P. K. Mortensen, Hjortkjær** pr. Bramminge.

KREBS

fra 2 Tommers Længde købes.

Vi paatager os ogsaa Fiskningen efter nærmere Aftale.

„De forenede danske Ferskvands fiskerier“, Vamdrup.

Et enesteaaende, fortrinligt

Areal til Fiskeri,

ca. 9 Tdr. Land, tildels anlagt til Karper, Suder og Ørred kan forpagtes paa en længere Aarrække.

Brøndum,

Ørskovgaard, Tvingstrup.

Tilbud

paa

Flod-Niaal

i større og mindre

Partier

ønskes af

Niels C. Brinck,
Skive.

Telegram-Adresse: Fiskeriet.

Telefon Nr. 26.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup.

I Løbet af Foraaret og Sommeren leveres prima **Øjneæg af Regnbueørred,**

spæd og større **Yngel af samtlige Ørredarter,**

større **Yngel af Karper,**

Besætningsfisk af Suder, Karper, Ørreder, Aal, Krebs og flere Arter.

Alt af bedste Kvalitet og til billigste Pris.

Varefortegnelse franko.

Forlang Pristilbud.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af **Smidt Nissen** pr. Ejstrup St. og **N. Petersen**, Vamdrup.

Nr. 6

Juni

1904

*Eftertryk af Bladets Artikler til-
lades, naar Kilden angives. I Und-
tagelsestilfælde vil det være udtrykke-
lig angivet ved den paagældende Ar-
tikel.*

*Medlemmerne erholde Bladet gratis.
Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Be-
gæring om Indmeldelse tilsendes et
Bestyrelsesmedlem.*

*Prisen for Annoncer er 10 Øre pr.
Petitlinje af 1/2 Sides Bredde. For
Annoncer over et længere Tidsrum
indrømmes betydelig Rabat.*

*Det er kommet til Redaktionen
Kundskab, at Bladet kun meget uregel-
mæssigt kommer flere Medlemmer i
Hænde og ofte endog helt udebliver.
Da Fejlen herfor maa antages at
ligge hos Postvæsenet, bedes Medlem-
merne, naar Bladet udebliver, anmelde
saadant til Formanden, af hvem Bla-
det besørges udsendt gennem Trykke-
riet, og der vil da af denne blive
gjort Skridt til at faa Sagen under-
søgt.*

*I denne Forbindelse erindres Med-
lemmerne om at anmelde Bopæls-
forandring — ligeledes til Formanden.*

*De Medlemmer, der af ovennævnte
Grund mangler et eller flere Numre
af Bladet, kan faa det manglende
ved Henvendelse til Redaktionen.*

Indhold: Rhinlaks-Spørgsmaalet. —
Generalforsamling. — Fabriksdrift og Fi-
skeri. — Spørgsmaal og Svar. — Ny
Medlemmer. — Ammoncer.

Rhinlaks-Spørgsmaalet.

For at raade Bod paa de uhel-
dige Skriverier i Bladene, hvormed
Hr. William Johnsen i Randers sta-
dig anbefaler sin Rhinlaksyngel til
Damfisk, har saavel Hr. Fiskerikon-
sulent, Professor Arthur Feddersen,
som Landbrugsministeriets Fiskeri-
konsulent, Hr. Magister Levinsen,
offentligt i Dagbladene advaret mod
at fæste Lid til Hr. Johnsens gyldne
Løfter, der — som vi gjorde op-
mærksom paa i Fjor — desværre
ikke indfries af Virkeligheden. De
paagældende Artikler gengives ne-
denfor:

Rhinlaks.

Af Fiskerikonsulent, Professor
Arthur Feddersen.

Hvert Foraar, saa snart de vin-
teravlende Fisks Æg er klækkede,
og Yngelen netop er saa langt ud-
viklet, at den kan nogenlunde frit
flytte sig, ser man indgaa i en Del
af Dagspressen nogle reklamerende
Linjer fra „Udklækningsanstalten i
Randers“, der anbefaler Yngel af
„Rhinlaks“ til Udsættelse i Damme,

Moser og Mergelgrave. „Fyld Yngel af Rhinlaks deri i passende Antal“, hedder det, „saa vil man faa Gavn og Glæde deraf“. — Endvidere hedder det, at der „i de sidste 25 Aar er drevet Udrugning i stor Stil og udsat Yngel over hele Landet mindst 4000 Steder“.

Uheldigvis nævnes der ikke et eneste af disse 4000 Steder, hvor et nævneværdigt Udbytte kan paavises at ligge uden for Fantasiens Rige. Der disktes, til Svar paa Spørgsmaal om Resultaterne, gerne op med en Historie om en Dam, „lavet paa Gehejmeetsraad Tietgens Ejendom „Strødam“ pr. Hillerød Station“, hvor Yngelen blev udsat i Juni 1891 og da var ca. 3 Maaneder gammel. Netop 3 Aar efter, da Fiskene var „lige 3 Aar gamle“, skal Hr. Tietgen have meddelt Ejeren af „Udrugningsanstalten i Randers“, at Laksene, der vejede $4\frac{1}{2}$ Pd., saas at springe i Mængde over hele Dammen og smagte fortrinligt. Dette vilde jo have været et ypperligt Resultat, dersom det bare havde været overensstemmende med Sandheden. Men denne her desværre været slet underbygget, thi det blev oplyst af Ejendommens Forvalter i 1895, at der da hidtil kun var fanget een Fisk, og „den vejede mellem $1\frac{1}{2}$ —2 Pd.“ — Senere er der aldrig hørt noget om „Laks“ fra „Strødam“, og det er ukendt, hvor de 3000 er gaaede hen. Uagtet „Udrugningsanstalten i Randers“ ikke hidtil har kunnet godtgøre, at den har skaffet noget Menneske i det ganske Land en fuldvoksen Laks i Dam, Mergelgrav eller Mose, løber Reklamen for disse „Rhinlaks“ hvert Aar, og adskillige godtroende Folk giver Penge til den Sport at faa udsat

Lakse yngel i deres Vandhuller. Dette er grumme kedeligt for Sagens Skyld, thi Reklamen fra „Udrugningsanstalten“ volder kun idel Skuffelse.

Det er nemlig ugørligt at holde Lakseyngel i Damme og bringe den til avlemoden Størrelse, enten saa Dammen eller Graven har stillestaaende Vand eller ej. Man kan holde Lakseyngel en Tid i Dam, dersom ellers Vilkaarene er til det, og det sker, hvor man har klækket Lakseyngel og ønsker at lade den naa den Størrelse, hvorved den, om den var klækket frit i et eller andet Vandløb, vilde søge til Havs. Ingen Fiskeavler har hidtil i Dam holdt den ægte Laks som Yngel og bragt den til den Udvikling, som vi priser hos den fra Havet mod Avlepladserne søgende Storlaks.

Sagen er let at forklare: Saa snart Lakseungen er klækket og har opbrugt den Fosterblære, som i dens første Levedage nærer den, kræver den saadan Føde, som Avlepladsen kan byde den i de paa denne levende Mængder Smaadyr, næppe synlige og i hvert Fald vanskelige at iagttage. Herved vokser Lakseungen efterhaanden, og den ombytter saa de meget smaa Skabninger med større, saasom Insektlarver, fuldbaarne Insekter o. s. v., indtil heller ikke denne Føde længere er tilstrækkelig til Fiskens Vækst. Saa forlader den de ferske Vande og trækker til Havet, hvor den jager andre Fisk, saasom Sild og Tobis, og ved dem æder sig stor og fed. I en Dam kan Lakseungen en Tid skaffe sig Føde, men saa snart den er vokset fra Barnemaden, om man saa kan skrive, falder den af, sultefødes en Tid maaske og omkommer sluttelig. Derfor er det Humbug,

om nogen vil raade Folk til at skaffe sig den ægte og fuldvoksne Laks ved Hjælp af Dam, Mosehul eller Mergelgrav. Vent ikke at faa noget, som kan fylde i Gryde eller Pung, ved at udsætte Yngel af ægte Laks, selv om denne skriver sig fra Æg af „Rhinlaks“.

„Rhinlaks“ til Fi-kehold er Humbug og intet andet.

* * *

Rhinlaks som Damfisk.

Af Fiskerikonsulent for Landbrugsministeriet *Chr. Levinson*.

Med lignende Regelmæssighed som Agurketidens „store Søslinge“ vil man i vor Presse i Foraarstiden støde paa Artikler, der paa en ret bestikkende Maade slaa til Lyd for Udsætning af „Rhinlaks“ i Damme, Mergelgrave og Tørvemoser.

Artiklerne er skrevne af Hr. Frisør W. Johnsen i Randers og udmærke sig ved en vis tilsyneladende Troværdighed, og da hertil kommer, at de for den ikke sagkyndige Læser synes at give en vis paalidelig Anvisning paa en hurtig og sikker Fortjeneste, er det ikke saa underligt, om adskillige Medborgere lade sig friste deraf og sætte sig i Udgift til ingen Nytte.

Foruden det uheldige heri har Hr. Johnsens Reklamer og Bladartikler tillige den beklagelige Virkning, at Fiskeavl og Damkultur bringes i Miskredit netop hos en stor Mængde af de Mennesker, for hvem den kunde være et nyttigt og fornøjeligt Bierhverv.

Jeg har liggende foran mig et Brev tra en Mand, hvem Hr. Johnsen opfordrer til at udsætte i en Dam paa 700 Kv.-Alen 5000 Stkr. Rhinlaks (som købes hos J. for 30

Kr. pr. 1000). Hr. Johnsen stiller ham i Udsigt, at Laksen i Løbet af 3 Aar vil kunne vokse til ca. 15,000 Pd., og da Prisen er ca. 3 Kr. pr. Pd., vil Udbyttet altsaa være ca. 45,000 Kr. (!) i de tre Aar.

Man fristes unægtelig til at udbyrde: „Hvorfor i Alverden skynde ikke Alle, der har et Vaudhul, sig med at købe Laks hos Hr. Johnsen. Her var jo Millioner at tjene!“ Og med stille Undren spørger man sig selv, hvorfor man dog aldrig hører noget om de glimrende Resultater, der skulde kunne opnaas ved den Johnsenske Metode.

Jo, Sagen er ganske simpelt den: Der er ingen Resultater, og der kan intet andet Resultat være, end at Køberen bliver af med sine Penge.

Laks kan ikke trives i saadant stillestaaende Vand.

For at udvikle sig normalt kræver Laksen rindende Vand og Adgang til Havet.

Hermed har Naturen selv fældet Dødsdommen over de Johnsenske Damkulturer.

Uagtet det skulde synes selvindlysende, at 45,000 Pd. Laks eller en hvilken som helst anden Fisk ikke kan faa tilstrækkelig Næring af 700 Kv.-Alen Vandflade, ser man dog jævnlig En og Anden kaste sine ofte surt erhvervede Spareskillinger bort til disse haabløse Forsøg.

Hensigten med disse Linier er at advare mod slige Blændværker, der kun har hjemme i Fantasiens Verden, og som intet har at gøre med den virkelig fornuftige og rationelle Fiskeavl.

* * *

Hr. Johnsen maatte jo nu frem

paa Arenaen, men nøjes desværre med følgende matte Udfald:

Rhinlaks som Damfisk.

Under denne Overskrift har Hr. Chr. Levinsen skrevet en knusende Artikel om mig og min Rhinlaks. Nu tror da vist Hr. L., at baade jeg og mine Rhinlaks er slaaede ihjel, knuste, ødelagte, gjorde umulige. Men Hr. Levinsen kan tro Nej. Det gaar slet ikke saadan til. Der skal mere til end hans Teorier. Naar jeg nu faar al min Rhinlaksyngel udsat, saa skal jeg ud at tømme Dammene, og saa skal han og alle, hvem den Sag interesserer, høre fra mig. Det Brev, som Hr. L. skriver, han har fra mig, maa jo være falsk. Sligt Galskab kunde det dog aldrig falde mig ind at skrive. Jeg har dog heldigvis min Forstand endnu. Det kunde være interessant at vide, hvorfra Hr. L. har sin Kundskab om Rhinlaksen. Selv har han jo ingen Damme med Rhinlaks.

William Johnsen.

* * *

Vi antager, at Hr. Johnsen nu har faaet sin Yngel udsat og er ifærd (eller færdig?) med at tømme Dammene, og vi skulde da altsaa snart begynde at høre om „Resultaterne“.

Generalforsamling.

Vi har modtaget officielt Referat fra „Dansk Fiskeriforening“s Generalforsamling den 26. Marts 1904 og meddeler nedenfor et Uddrag af de Udtalelser, der vedrører Ferskvandsfiskeriet:

A. C. Nielsen, Sallerup: Jeg ser, at der er givet en Masse til Fersk-

vandsfiskeriet, 3890 Kr., men kun ubetydeligt til Saltvandsfiskeriet. Det ser ud, som om Dansk Fiskeriforening tager mere Hensyn til Ferskvandsfiskeriet end til Saltvandsfiskeriet, og det synes jeg er at vende Sagen lidt paa Hovedet. Jeg haaber til næste Aar at finde en større Part til Saltvandsfiskeriet.

Sekretær *Videbæk*: Det er en meget stor Fejltagelse. Af de 35552 Kr. Udgift er opført 3890 Kr. til Ferskvandsfiskeriet, men deraf er 1000 Kr. Tilskud fra Staten til Professor Feddersen, dernæst 600 Kr. til samme som Redaktør af Medlemsbladet, og saa er der forøvrigt kun tilbage den Løn, som Professor Feddersen har som Foreningens Konsulent. Hvis de Herrer vil se Regnskaberne nøje efter, vil de finde, at disse Beløb netop er udpint saaledes som her anført.

Videbæk: Det, jeg før sagde, blev maaske ikke helt rigtigt opfattet. Konsulenten har 2000 Kr. i Gage, det vil sige: de 1500 Kr. er fast Gage, det øvrige er Rejsegodtgørelser o. lign.

A. C. Nielsen: Efter disse Udtalelser ser det jo ud, som om jeg havde misforstaaet Regnskabet; det er jo muligt, men jeg vil ikke indrømme det. Til virkelige Fiskeriformaal kan jeg ikke finde noget, og jeg ønsker at høre noget om, hvad man agter at gøre for Saltvandsfiskeriet. Hvad Konsulenten angaar, synes jeg, at vi ogsaa burde lønne en Konsulent for Saltvandsfiskeriet.

Sagfører *Theill*, Bogense: Jeg mener ikke, at den Anke, der er fremført mod Bestyrelsen, er berettiget. Der er anvendt ca. 4000 Kr. til Ferskvandsfiskeriet, og det er et

meget beskedent Beløb; vi maa støtte Ferskvandsfiskeriet, det har en stor Fremtid for sig her i Landet. Hvad angaar Saltvandsfiskeriet, vil jeg bede Dem se paa Regnskabet. Naar vi tager de enkelte Poster, vil De se, at det med Undertagelse af de 4000 Kr., saa at sige kun er Poster, der vedrører Saltvandsfiskeriet.

Redaktør *Bro*, Rudkøbing: Jeg forstod ikke rigtig Sekretærens Redegørelse. Udgifterne til Modelsamlingen, Medlemsbladet, Bestyrelsesrejser, Generalforsamling osv. er fælles Udgifter, der ikke kan overføres paa Posten for Saltvandsfiskeriet. Direkte under Saltvandsfiskeriet ser jeg ikke andet end Kapsejladser og Fiskerskolen.

Mikkelsen-Vendsyssel: Der er udgivet 3800 Kr. til Ferskvandsfiskeriet, deraf er 1000 Kr. Tilskud fra Staten. 1500 Kr. har Konsulenten i Løn af Dansk Fiskeriforening, ikke alene for at være Konsulent for Ferskvandsfiskerne, men ogsaa for Saltvandsfiskere. 700 Kr. anvendes til Rejsegodtgørelse m. m., og det er ikke meget. Ydermere skal jeg oplyse, at Beløbet er mindre i Aar end i Fjor, da det var paa 4227 Kr. Man ser altsaa, at Bestyrelsen har haft sin Opmærksomhed henvendt paa at reducere Beløbet saa meget som muligt.

Kaptajn *Trolle*: Den Jalousi, der synes at være mellem Fersk- og Saltvandsfiskeriet, er ganske uberettiget. Saltvandsfiskerne kan ikke undvære de ferske Vande, der opdrætter Laks og Ørred, den blanke Aal kommer ogsaa derfra, og dem vil Saltvandsfiskerne gerne have fat i. Ret beset har Ferskvandsfiskeriets Røgt og Pleje den allerstørste

Betydning for Fiskeriet i det hele taget.

Sagfører *Theill*, Bogense, hævder vedblivende, at det er fuldt forsvarligt, naar Dansk Fiskeriforening anvender ca. 4000 Kr. til Ferskvandsfiskeriet, da dette er i Fremgang.

Redaktør *Bro*, Rudkøbing: Kaptajn *Trolles* Udtalelser om, at der ingen Grund er til Jalousi mellem Saltvandsfiskeriet og Ferskvandsfiskeriet, skal jeg ikke komme ind paa, men i det praktiske Liv staar Interesserne ofte mod hinanden. Der har for nylig været en Sag ovre i Vejle, idet Tenegaardsejerne, ved Sønderaaen fandt sig beføjede til at beklage sig over nogle Fiskere, der siden Arilds Tid har fisket ved Aaens Udløb i Vejle Fjord. Fiskerikonsulenten, Professor *Fedderson*, holdt med Grundejerne, men da Sagen kom for Retten, fik Fiskerne Medhold. Der er saaledes ofte Sammenstød ved Aaer mellem Saltvandsfiskere og dem, der har Ret til at fiske i det ferske Vand. Jeg vil samtidig spørge, om det er rigtigt at have den samme Mand til Konsulent for Ferskvands- og Saltvandsfiskeriet, da der ofte her er modstridende Interesser.

Fiskerikontrollør *Stub*, Bornholm: M. H. t. de Bemærkninger, der er faldne om Saltvands- og Ferskvandsfiskeri, skal jeg udtale, at for Bornholms Vedkommende arbejder de to Faktorer i største Enighed for at fremme Fiskernes Interesser. De ferske Vande gør absolut stor Nytte, idet Ørredyngelen jo udklækkes i disse, og der er ingen Tvivl om, at vi bliver nødt til at tage de ferske Vande med for at fremme Saltvandsfiskeriet. Forøvrigt vil jeg anbefale, at vi slutter denne Diskussion.

Professor *Fedderson*: Jeg skal ikke opholde mig ret længe ved dette Spørgsmaal, men kun oplyse, at de 700 Kr. er anvendte til Rejser, Vejledning og Undersøgelse af saadanne Smaadamme, som kunne komme de mindre Landejendomsbesiddere til Gode.

Det er en Side af Foreningens Virksomhed, som bør opretholdes, og man bør i Dansk Fiskeriforening ikke alene tage Hensyn til Saltvandsfiskeriet, men ogsaa til, hvad der kan tjene Landet i det hele taget. Overalt, hvor der er Smaavande, der kunde dyrkes, bør vi tage fat og opmuntre Folk til at dyrke dem.

Angaaende Spørgsmaalet om Fiskerne ovre ved Vejle Fjord forholdt det sig saaledes, at Fiskerne var gaaet for nær til det virkelige Udløb af Vejle Aa, og de satte deres Ruser saaledes, at de forhindrede Fiskenes fri Opgang i Aaen.

Lodsformand *Petersen*, Kallundborg: Jeg vil bare rette et Spørgsmaal til Kaptajn Trolle. Hvad angaar Laks og Ørred kan det være meget hensigtsmæssigt at hjælpe Ferskvandsfiskeriet, men tror Kaptajnen, at de mange Hundrede Tusind Pund blanke Aal kommer fra vore Ferskvandsdamme; nej, saa maatte vi have meget større Søer og Vandløb, end vi har.

Fiskekontrollør *Holstein*: Jeg vil foreslaa at afslutte Diskussionen om Ferskvandsfiskeri kontra Saltvandsfiskeri i Haab om, at dette Spørgsmaal ved Forhandlingen om Lovforslaget, der er fremsat angaaende Saltvandsfiskeriet, maa komme frem til yderligere Drøftelse. Jeg oreslaar foreløbig at lade den Sag

ligge for at komme til andre lige saa vigtige Spørgsmaal.

Kaptajn *Trolle*: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg vil gøre i Anledning af det Spørgsmaal, som Hr. Petersen gjorde. Det er en bekendt Sag, at Aalefaringen i store Mængder gaar op i de ferske Vande, men hvor mange, der kommer tilbage, kan hverken jeg eller Hr. Petersen konstatere. Men at Aalen vokser sig stor i de ferske Vande og derpaa vandrer ud i det salte Vand, er en bekendt Sag.

Redaktør *Kofoed*: Før vi spiste Frokost, blev der rettet nogle Bebrejdelser mod den højtærede Bestyrelse, fordi den havde været for flot overfor Ferskvandsfiskeriet, medens dog Saltvandsfiskeriet havde Krav paa større Støtte. Det forekommer mig, at Forholdet er lige akkurat omvendt. Jeg finder det meget rigtigt, at der anvendes nogle Penge til Fremme for Ferskvandsfiskeriet, naar der derved kan komme en Vekselvirkning i Stand mellem Fiskeriet i vore Aaer og i det salte Vand i vore Fjorde og Vige. Det er en Selvfølge, at hvor der løber Vand ud i Fjorde og Vige, er det af den allerstørste Betydning, at der udsættes saa mange Ørreder som muligt, thi derved kan der paa mange Steder blive et rigt Ørredfiskeri.

*

*

*

Desværre pege ogsaa Udtalelserne her hen paa den hos mange Saltvandsfiskere gængse Underkendelse af de ferske Vandets Betydning for Fiskerierhvervet i det hele. Efter Referatet at dømme er Sagen fra Fiskernes Side kun berørt en enkelt Gang, men henset til de gentagne Imødegaaelser og Bemærkninger fra

forskellig Side til Forsvar for Ferskvandsfiskeriet, turde det maaske antages, at Misstemningen egentlig er større, end man faar Indtryk af her. Dog er det altid glædeligt, at de mere omskuende indenfor Foreningen har Øjnene opladte for Vekselvirkningen mellem de to Arter Fiskeri, og vi tør vel haabe, at den rette Opfattelse heraf snart maa trænge videre ud og da særligt til de Kredse, der har Afgørelsen af saa mange vigtige, herhenhørende Spørgsmaal ihænde.

Foreningens Budget for det kommende Aar fremlagdes. Det ballancerer med 47,000 Kr., idet der paa-regnes Statstilskud til forskellige Formaal til et Beløb af ca. 38,000 Kr., Medlemsbidrag 6000 Kr., Tilskud fra andre Sider 1450 Kr., Abonnement og Annoncer 1500 Kr. m. m. Heraf er budgetteret til: Medlemsbladet 4500 Kr., Faresignaler 4300 Kr., Fiskerrejser, Foredrag, Kursus, Udryddelsespræmier 11,000 Kr., Fiskeriudstilling 1904 8500 Kr., Lønninger, Annoncer, Tryksager, Porto m. v. 6400 Kr., Modelsamling 2500 Kr., Ferskvandsfiskeriet ca. 4000 Kr. osv.

Generalforsamlingen sluttede med en livlig Drøftelse af Fiskerilovfor-slaget, i hvilken bl. a. Folketingsmand Frederiksen deltog. Folke-tingsmanden omtalte, at Regeringen siden 1895 har fremsat Forslag 7 Gange til ny Fiskerilov, men hver Gang strandede Sagen, tildels paa de mange modstridende Andragen-der fra Fiskerne i alle Egne af Landet, og han mente, at de mange Krav, der ogsaa er fremkommet denne Gang, gerne kunde medføre, at vi fik Lov at beholde den nu-værende Fiskerilov endnu i mange

Aar. Iøvrigt ventedes det, at Fredningstiden for Laks og Ørred vilde blive sat til Novbr. og Decbr. Maa-neder.

Fabriksdrift og Fiskeri.

I Haarby i Nærheden af Assens har i F. „Pol.“ de danske Sukkerfabriker i en Aarrække haft en Saftstation, som i de Perioder om Efter-aaret, da Udpresningen af Roerne foregik, lod Spildevandet, der indeholdt en Mængde organiske Stoffer, løbe ud i Haarby Aa. Herved skadedes Fiskeriet i Aaen, især Ørredfiskeriet, og efter at Fiskeriloven af 1898 var kommen, blev der af en af de fiskeriberettigede indgivet Klage over Fabrikerne, og da Klagen efter foretagne Undersøgelser fandtes grundet, blev Direktørerne for Sukkerfabrikerne baade ved Under- og Overretten idømte hver en Bøde af 100 Kroner.

Samtidig med, at Sukkerfabrikerne foretog omfattende Foranstaltninger til Forbedring af Forholdene, appellerede de Sagen til Højesteret, og Resultatet blev her, at Direktørerne frifandtes, fordi det var oplyst, at den Del af Spildevandet, der havde været benyttet til Indvinding af Roesaften, og som medførte den største Del af de for Aavandets Renhed skadelige Stoffer, ikke længere havde Udlob til Aaen, men nu lededes ud over et Areal af ca. $9\frac{1}{2}$ Td. Lands Størrelse, som Fabrikerne i den Anledning havde købt. Ved Analyser af Vandet var det derefter godtgjort, at Afløbet fra Saftstationen ikke mere udøvede nogen for Fiskeriet skadelig Indflydelse paa Vandet i Aaen.

Spørgsmaal og Svar.

Spørgsmaal:

Jeg har 4 Mergelgrave tæt ved min Gaard. I disse Grave har jeg store Gedder, som er mig til Byrde, fordi de æder mine smaa Ællinger. Mergelgravene er hinanden saa nær, at de nemt kan gøres til en Grav. Alle Gravene er tilsammen 9 Skpr. Ld. stor. Der er ogsaa mange Aal, men de er mig ikke til Byrde.

Jeg har læst i „Aalborg Amtstidende“ om, at en anden Fiskeart kunde anvendes med Fordel i Stedet for Gedder i saadanne Mergelgrave. Jeg vilde gerne have Underretning om; hvorledes jeg skal forholde mig for at faa en anden og bedre Fiskeart end Gedder.

1. Skal jeg grave de 4 Mergelgrave sammen til en Grav?

2. Jeg kan snegle Vandet ud, skønt det er noget besværligt; men det er, siger man mig, nødvendigt for at fange Gedderne rent ud. — Hvad mener De?

3. Hvilken Fisk skal jeg indsætte?

4. Hvor stor skal den være?

5. Hvor mange skal jeg indsætte?

Saa fremt der er andre Ting at tage i Betragtning, er De nok saa god at oplyse mig derom samtidig med.

Ch. S.

Svar:

Til 1. Jeg vilde foretrække at beholde de 4 Grave hver for sig. De har lettere ved at snegle 3 Skpr. Land ud ad Gangen end 9 Skpr. I det Tilfælde, at De besætter de enkelte Grave hver for sig, vil de lettere kunne holde en jævn Fiskebestand til Husets Brug. Laver De det hele i en Dam, vil De ikke til enhver Tid have Fisk til Husets Brug af

de indsatte Fisk, da disse ikke yngler i Mergelgrave. Det kan De derimod faa ved at beholde det i 3 eller 4 Grave.

Til 2. Gravene maa nødvendigvis tørlægges og Gedder og deres Yngel fuldstændig udryddes. Da Gedderne jo nu har lagt deres Rogn, er det for sent med Tørlægning i dette Foraar, da den spæde Yngel ikke lader sig opfange; det maa vist ud sættes til Efteraar.

Til 3. Amerikansk Regnbueørred.

Til 4. Fra 10—15 Centimeter.

Til 5. Prøv med 1600 Stkr. paa hele Arealet. Aal og andre Dyr vil vel sagtens tage en Del af dem. Dersom Betingelserne ellers er nogenlunde gunstige, vil der endda blive et rigeligt Antal tilbage.

Hvor dybe Gravene er, har De ikke meddelt. Har de ikke mindst en Dybde paa sine Steder af 2—3 Alen, er det vanskeligt, at De faar noget Udbytte ud af det.

Som Hjælpefoder skulde De ind sætte nogle Ynglekarper eller Karusser. Yngelen af disse Fisk vil yde en god Hjælp til rigelig Næring for de i Gravene indsatte Regnbueørreder.

S. N.

* * *

Spørgsmaal:

Hvilken Skade gør Frøer (Skrubtudser) i en Dam? Kan de udryddes og hvorledes?

Svar:

De æde Fisker næring og Fiskeyngel. Udryddes kan de næppe, men de kan modvirkes ved Tørlægning af Dammen om Vinteren og ved Indsamling af Legen ved Foraarstid.

N. P.

Ny Medlemmer.

S. Jensen Skøt, Norring pr. Hinne-
rup.

Gartner G. J. Jørgensen, Erritsø
pr. Fredericia.

Møller P. Sørensen, Nebbe Mølle
pr. Børkop.

Fiskeeksportør G. Taabel, Esbjerg.
Teglbrænder J. Pedersen, Gaars-
bo pr. Børkop.

Murer H. Gade, Gaarsbo pr.
Børkop.

Gaardejer A. Lauritzen, Urdholm-
gaard, Skodborg.

Fiskehandler M. Munk, Fredericia.

Fisker C. P. Blaabjerg, Høll pr.
Børkop.

Overretssagfører Knudsen, Vejle.
Bødkermester Chr. Nielsen, Silke-
borg.

Garvermester Schultz, Silkeborg.

Justitsraad Oscar Lund, Silkeborg.

Professor Arthur Feddersen, R.
af Dbg., Malmøgade 3, Københ. Ø.

Læge K. M. Lind, Assens.

Anders Hjollund, Sandbæk i Brej-
ning pr. Ringkøbing.

Erik Hansen Møller, Dampmøllen,
Vejle.

Karetmager H. C. Petersen, Øster-
bro 173 F., Randers.

Forpagter A. B. Cruse, Marien-
borg, Stege.

Boelsmand Hans Hansen, Kjongs
Højrup Mark pr. Glamsbjerg.

Direktør J. P. Mide, Roskilde.

Skovfoged S. Jensen, Stagsted
Skov, Flauenskjold.

Gaardejer O. Skauenborg, Alken
Østergaard, Alken.

Gaardejer Chr. Christensen, Høgild
Mølle pr. Sparkær.

Landskabsmaler Soya - Jensen,
Gothersgade 143, 3. S., København.

Hotelejer S. J. Hansen, „Kron-
prins Frederik“, Fredericia.

Proprietær Møller, Klostret,
Mariager.

Lærer Hartvig, Vejrum pr. Viborg.
H. Krogh, Sdr. Vissing pr. Øst-
birk.

Gaardejer N. R. Holm, Hasle pr.
Aarhus.

Fiskerielev N. Ellebæk, Aakærdal,
Lunderskov.

P. Nielsen, Lisbjerg Terp pr. Ly-
strup.

Smed Mads Madsen, Loft, Grind-
sted.

Fiskeeksportør A. Ottesen, Thi-
sted.

Herredsfuldmechtig Esmann, Vi-
borg.

Arkitekt F. Funch-Thomsen jun,
Kystvejen 57, Aarhus.

Gaardejer Lars Meldgaard, Brun-
hede, Assing, Kibæk.

Løjtnant Olaf Scavenius Nelle-
mann, Frederiksholms Kanal 20, 2,
København.

Inspektør Breth Petersen, Bøg-
sted, Hjørring.

Baandskærer Søren Loft, Vester-
gade 42, Randers.

Tømremester Madsen, Østerbro,
Randers.

Fiskeeksportør A. F. Christensen,
Glyngøre.

Fiskeeksportør A. Priess, Glyng-
øre.

Fiskeeksportør L. B. Jensen,
Glyngøre.

Fiskeeksportør Carl Jørgensen,
Glyngøre.

Dr. Wesenberg-Lund, Kongens
Lyngby.

Gaardejer V. Vistisen, Ytteborg
pr. Hjørring.

Sadelmager Anton Sørensen, Øl-
god.

Fiskeribestyrer Ottosen, Bierne
Mølle pr. Langeskov.

Fiskeribestyrer Th. Schmidt, Aars-
lev pr. Brabrand.

Byfogedfuldm., Cand. jur. Chr.
Rasmussen, Raadhuset, Odense.

S. Martensen, Industripalæet,
Odense.

Hestehandler H. C. Lind, Odense.

Anton Jørgensen, Vester Alle 6,
2. Sal, Aarhus.

Lensgreve Ahlefeldt Laurvig til
Langeland, Tranekjær.

Husmand G. Reumert, Vindelbæk,
Rødkærsbro.

H. Larsen, Solvang, Bølling pr.
Kolding.

Møller Chr. Øhrberg, Bysted
Mølle, Durup.

Gaardejer P. Jensen Toft, Tønde-
ring, Durup.

Gaardejer Christen Hansen, Lyk-
kenssæde, Fangel, Fyn.

Barber P. Højlund, Brønderslev.
stud. polyt. N. Dueholm-Larsen,
Marstalgade 27, 2., København Ø.

Søren Christensen, Thorsø Mølle,
Hammel.

Gaardejer Ingvard Jensen, Erslev,
Nykøbing M.

Gaardejer Chresten Christiansen,
Stubberupgaard, Arden.

Proprietær Mathias la Cour, Trin-
derup, Onsild.

Kaptajn Tretow-Loof, Hobro.

Gaardejer Peder Dalsgaard, Sten-
ild pr. Hobro.

Lærer Chr. P. Lauridsen, Vile
Skole Glyngøre.

Ingeniør Marius Knudsen, Odense.

Gaardejer Rasmus Dengsø, V.
Velling, Langaa.

I alle Boglader faas:

Fiskerikonsulent Fr. Jensen:

Fiskeopdræt

som

Bierhverv i Landbruget.

Pris 1 Kr.

Om denne Bog, hvoraf I Oplag
ontrent er udsolgt og II Oplag un-
der Trykning, skriver bl. a.:

Horsens Avis: — Bogens Oplysninger
og Vejledninger er affattede paa en saa-
dan Maade, at enhver kan forstaa dem
og drage dem til Nytte.

Fredensborg & Omegns Tidende om-
taer Bogen i 3 Spalter, og slutter med:
Vi anbefaler Landmænd her paa Egnen,
hvem Sagen maatte interessere, at gøre
sig bekendt med Skriftet, som indeholder
mange nyttige Vink og Oplysninger.

Østjyllands Avis: En fortræffelig Bog,
som har stor landøkonomisk Interesse,
denne Bog indeholder værdifulde Anvis-
ninger.

Fyens Venstreblad: Denne lille Bog
giver mange nyttige Vink om Fiskeopdræt.
— En rigtig god og fornøjelig lille Bog.
— Der findes i Bogen en Række udmær-
kede Oplysninger om Fiskeopdræt.

Politiken: Dette Spørgsmaal er i de
sidste Aar blevet meget aktuelt, og en skrift-
lig Vejledning som denne vil derfor være
paa sin Plads.

Kristeligt Dagblad: Det er Fiskeri-
konsulent Fr. Jensen, som her paa en
særlig klar og anskuelig Maade har givet
Anvisning paa Indretning af Fiskedamme
og Fiskeavl som Bierhverv i Landbruget.

Modersmaalet: Denne interessante Vej-
ledning, som kan faas gennem enhver Bog-
handel, bør absolut anskaffes af de Land-
mænd, der ved Fiskeopdræt vil forøge
deres Landbrugs Rentabilitet.

Aftenbladet: Det er meget betimeligt,
at der nu fremkommer en Vejledning i
Fiskeopdræt i Forbindelse med Landbruget.

Kolding Folkeblad: — efter et Udtog
af Bogen om Odderfangsten skrives: Om
alt dette staar der nærmere at læse i den
udmærkede Bog om Fiskeopdræt, som Fi-
skerikonsulent Fr. Jensen har skrevet. Og
der gives desuden mange fortræffelige Vink
om, hvorledes man skal fange dette slemme
Dyr.

Randers Arbejderblad: Under oven-
staaende Titel har Fiskerikonsulent Fr.
Jensen udgivet et nitid udstyret lille Skrift
paa Boghandler Ernst Carlsens Forlag,
Vejen.

Dansk Fiskeritidende (Red. Professor Feddersen): Bogen indeholder flere gode Vink, udmærker sig ved klar og læselig Form og vil være et godt Agitationsmiddel i de Dele af Landet, hvor Damkultur og Fiskehold endnu ikke har faaet Fæste, — idet hele maa Bogen anbefales.

Aarhus Amtstidende: Der findes i Bogen en Række udmærkede Oplysninger om Fiskeopdræt. Vi anbefaler enhver Landmand, der ved sit Landbrug har Dam eller Bæk eller Grav, at gøre sig bekendt med den.

Ejendom til Salg.

Begrundet paa Alderdom agter jeg at sælge min Ejendom, beliggende 10 Minutters Gang fra Troldhede St., Areal ca. 170 Tdr. Land, som gennemstrømmes af to Vandløb og egner sig fortrinlig for Tørveselg og Fiskerianlæg, Besætning 18 Fækreaturer og 3 Heste, Pris 18,000 Kr. Der er ingen Laan paa Ejendommen. Nærmere ved Henvendelse til Ejeren, **Chr. Pedersen, Rahbeksminde** pr. Troldhede, eller **Kristen Rahbæk, Nygaard** i Gudum pr. Lemvig.

KREBS

fra 2 Tommers Længde købes.

Vi paatager os ogsaa Fiskningen efter nærmere Aftale.

„De forenede danske Ferskvandsfiskerier“,
Vamdrup.

Geddeyngel.

Saa længe Forraad haves udsælges Geddeyngel til følgende Priser:

For spæd Yngel 8 Kr. pr. 1,000.

Fra $\frac{1}{2}$ til 1 Tm. lang Yngel 15 Kr. pr. 1,000, 2 Kr. pr. 100.

Fra 1 til 2 Tm. lang 25 Kr. pr. 1,000, 3 Kr. pr. 100.

Fra 2 til 3 Tm. 35 Kr. pr. 1000, 4 Kr. pr. 100.

Fra 3 til 4 Tm. 45 Kr. pr. 1,000, 5 Kr. pr. 100.

Fra 4 til 5 Tm. lange Gedder 55 Kr. pr. 1,000, 6 Kr. pr. 100 Stkr.

Til Levering i Foraarsmaanederne.

Brahetrolleborgs Fiskeri

pr. Korinth St., Fyn.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af Kr. til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Virksomhed, eller for et Bidrag af Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning eller maa hæves ved Postopkrævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer. Pengesendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors, Ribe.

Tilbud paa

Flod-Niaal

i større og mindre Partier, ønskes af

Niels C. Brinck,
Skive.

En mindre Gaard,

5 Fjerdingvej nord for Bramminge, Besætning 5 a 6 Køer og et Par Heste, kan købes. Flere Tønder Land egner sig til Anlæg af Fiske-damme.

Nærmere ved P. K. Mortensen, Hjortkjær pr. Bramminge.

Fiskefoder.

„Garneelen“ (tørrede Rejer),

„Planktonfoder“ (tørret Rogn),

Kødfodermel, Blodmel,

Foderlupiner

leveres i fineste og bedste Kvalitet fra os. Prøver og Tilbud til Tjeneste ved Henvendelse til

Becket & Meyer,

Kvæsthusgade 6.

København K.

Telegram-Adresse: Fiskeriet.

Telefon Nr. 26.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup.

I Løbet af Foraaret og Sommeren leveres

prima **Øjneæg af Regnbueørred,**

spæd og større **Yngel af samtlige Ørredarter,**

større **Yngel af Karper,**

Besætningsfisk af Suder, Karper, Ørreder, Aal, Krebs
og flere Arter.

Alt af bedste Kvalitet og til billigste Pris.

Varefortegnelse franko.

Forlang Pristilbud.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af **Smidt Nissen** pr. Ejstrup St. og **N. Petersen**, Vamdrup.

Nr. 7

Juli

1904

*Eftertryk af Bladets Artikler til-
lades, naar Kilden angives. I Und-
tagelsestilfælde vil det være udtrykke-
lig angivet ved den paagældende Ar-
tikel.*

*Medlemmerne erholde Bladet gratis.
Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Be-
gæring om Indmeldelse tilsendes et
Bestyrelsesmedlem.*

*Prisen for Annoncer er 10 Øre pr.
Petitlinje af $\frac{1}{2}$ Sides Bredde. For
Annoncer over et længere Tidsrum
indrømmes betydelig Rabat.*

*Det er kommet til Redaktionens
Kundskab, at Bladet kun meget uregel-
mæssigt kommer flere Medlemmer i
Hænde og ofte endog helt udebliver.
Da Fejlen herfor maa antages at
ligge hos Postvæsenet, bedes Medlem-
merne, naar Bladet udebliver, anmelde
saadant til Formanden, af hvem Bla-
det besørges udsendt gennem Trykke-
riet, og der vil da af denne blive
gjort Skridt til at faa Sagen under-
søgt.*

*I denne Forbindelse erindres Med-
lemmerne om at anmelde Bopæls-
forandring — ligeledes til Formanden.*

*De Medlemmer, der af ovennævnte
Grund mangler et eller flere Numre
af Bladet, kan faa det manglende
ved Henvendelse til Redaktionen.*

Indhold: Om Svævet i vore ferske
Vande. — Til Medlemmerne af Fersk-
vandsfiskeriforeningen. — Aalen. — Fra
Foderdammene. — Pariser-Forælmarkedet.
— Literatur. — Mindre Medde'elser. —
Annoncer.

Om Svævet i vore ferske Vande.

Af

Dr. C. Wesenberg-Lund.

I.

Man forstaar ved *Plankton* eller
Svævet, som man har forsøgt at
oversætte det græske Ord ved, det
Samfund af Organismer, der har til-
passet sig til Livet ude i det aabne
Havs eller de større Søers frie
Vandmasser. Kendskabet til dette
Samfund er nyt; endnu for godt en
Menneskealder siden kunde man
finde den Anskuelse fremsat, at de
frie Vandmasser saa godt som intet
Liv husede, ja de blev endog lige-
frem betegnede som „Ørkner“. Det
var først for ca. 20 Aar siden, at
Grunden blev lagt til en mere om-
fattende Kundskab om dette mærke-
lige Samfund. Samtidig begyndte
man at blive klar over, at dette,
om end indirekte, har den største
Betydning for os Mennesker, idet
det danner Næringen for en meget
stor Del af vore økonomisk vigtige
Fisk i disses Ungdomsstadier, og
for adskillige, f. Eks. Silden, er den

eneste Næringskilde hele Livet igennem.

Undersøgelserne dreves i Begyndelsen næsten ndelukkende over Havets Plankton, og efter at det gennem Videnskabsmændenes Arbejde var gaaet over i den almindelige Bevidsthed, at Planktonets økonomiske Betydning var overordentlig stor, blev der fra de nord- og mellemeuropæiske Landes Regeringer bevilget betydelige Summer til et nærmere Studium af Planktonet, dets Livsformer og Livsfænomener. I de sidste Aar har de samme Stater sluttet sig sammen til vistnok et af de største internationale praktisk-videnskabelige Foretagender, de saakaldte internationale Havundersøgelser.

Planktonstudierne i Ferskvand, saavel som de videnskabelige Søundersøgelser i al Almindelighed, er af endnu yngre Dato; de maa nærmest siges at have gaaet i Lære hos Havundersøgelserne og først i de aller sidste Aar er de begyndt at kunne gaa paa egne Ben.

Medens der forlængst er slaaget Bro mellem de videnskabelige Havundersøgelser og det praktiske Havfiskeri, kan en saadan Bro endnu knapt nok siges at være etableret mellem de videnskabelige Ferskvandsundersøgelser og det praktiske Ferskvandsfiskeri. Tidspunktet for et saadant Samarbejde er maaske knebent nok kommet; dog tyder adskilligt paa, at dette nu i hvert Fald rykker os nærmere.

Kendskabet til de danske Ferskvande og særlig vore Søers Dybde og Terrænforhold, deres Bundarter, Søvandets Temperaturer, dets Genemsigtighed og kemiske Beskaffenhed, Søernes Dyr- og Planteliv,

deres Plankton o. m. a. har indtil de senere Aar været grumme ringe.

I Aaret 1897 opførtes der for en af Carlsbergfondets Midler bevilget Sum et lille videnskabeligt *Ferskvandsbiologisk Laboratorium ved Furesøen*, hvortil Grunden blev overladt os af Grev Schulin. Huset er det Dækshus, der tjente Naturforskerne paa Ingolfsekspeditionen til Arbejdslokale og er af Træ; det indeholder 3 Rum et større til Samling og Akvarier med Vandledning, og to mindre, der benyttedes som Undersøgelingslokaler; tillige anskaffedes samtidig to Baade og de aller nødvendigeste Apparater. I Aaret 1900 overtog Staten Driften af Laboratoriet og lønnede dettes Leder. Efter det af mig indgivne Forslag er Laboratoriets Opgaver af ren videnskabelig Natur; det skal i videste Forstand søge at uddybe Kendskabet til vore ferske Vande, deres Fauna og Flora. For ca. 125 Aar siden var Kendskabet hertil takket være en berømt dansk Naturforsker O. F. Müllers Arbejde større end vistnok i noget andet Land, men ingen eller dog kun meget faa har i de derpaa følgende Aar beskæftiget sig med herhenhørende Studier.

Først i den allerseneste Tid er Undersøgelserne paany taget op, men endnu er det kun en forsvindende Del, der er udrettet. Der er fra Laboratoriet udgivet Arbejder, der har til Hensigt at øge Kundskaben over vore Søers Bundarter, ganske særlig deres Kalkaflejninger (Sømergel) og Maaden, hvorpaa disse opstaar, Jærnaflejninger og alle de Aflejninger, der i daglig Tale gaar ind under Begreberne Dynd og Slam. Endvidere er det ved Laboratoriets Undersøgelser godtgjort, at ogsaa

hos os ligesom i Nabolandene findes der i Søerne visse arktiske Havdyr, som under Istiden er vandret ind i mindre saltholdigt Vand og senere hen, alt som Vandet i vore Indhave aftog i Saltholdighed, og Fjordarmene lukkede sig og forvandlede sig til Søer, tilpassede sig til at leve i rent Ferskvand og nu er udprægede Ferskvandsorganismer. Endvidere er visse Algers Biologi nærmere studeret, og endelig er der fornylig fra Laboratoriet udgivet et stort Arbejde over vore Søers Plankton. Dette er ved regelmæssige maanedlige Indsamlinger studeret i 5 jyske Søer (Viborgsø, Haldsø, Skanderborgsø, Mossø og Julsø) samt 4 sjællandske (Furesø, Esromsø, Sorøssø og Tjustrupsø). Der er tillige givet Oplysninger om Søvandets Temperaturer og Søernes Tilfrysningsperioder. Værket er ledsaget af 10 Tavler, der viser, hvordan Planktonet ser ud til de forskellige Aarstider i de forskellige Søer, 8 Kort, bl. a. 3 Dybdekort over Furesø, Sorøssø og Esromsø samt 9 Plankton-tabeller. Iøvrigt indeholder det udgivne Afsnit nærmest kun en Beretning om, hvilke Planktonorganismer, vi har i vore Søer (ialt ca. 150), og om deres Levevis til forskellige Aarstider; i en senere følgende anden Del skulde mere generelle Forhold, dels vedrørende Planktonet, dels Søerne i Almindelighed nærmere behandles.

Vi har endvidere indtil Dato vidst saa grumme lidt om, hvilke lavere Dyreformer, der findes i vore Søer; vi kan kun sige, at deres Antal sikkert beløber sig til adskillige Tusinde. Efter mit Forslag blev der bevilget en mindre Pengesum, for hvilken Studerende skulde have gra-

tis Ophold ved Laboratoriet (Kost og Logis); i de forløbne Aar har Laboratoriet i alt haft ca. 20 Besøg; de studerende har valgt sig hver sin Dyre- eller Plantegruppe eller konkurreret til Prisopgaver, udsatte af Universitetet, indsamlet saa mange Arter, de har kunnet finde og iøvrigt studeret Gruppens Biologi. I de følgende Aar vil deres Arbejder udkomme, og vi vil da gennem disse blive belærte om, hvilke lavere Krebsdyr, Orme etc., der findes i vore ferske Vande. For tre af disse Undersøgelser har Universitetet tildelt Forfatterne sin Guldmedaille.

Naar Redaktøren af Ferskvandsfiskeribladet har anmodet mig om at give en Meddelelse om Laboratoriet og dets Virksomhed, er jeg meget beredvilligt gaaet ind herpaa. Selv om de Undersøgelser, der i de første Aar ventes at udgaa fra Laboratoriet nødvendigvis maa være af ren videnskabelig Natur, er det paa den anden Side mit Haab, at disse Undersøgelser ikke maa være ganske uden Interesse for praktiske Fiskerifolk, og at disse vil forstaa, at om de Arbejder, der udgaa fra Laboratoriet, end ikke direkte vedrører det praktiske Fiskeri, saa er disse Undersøgelser dem dog for saa vidt ikke uvedkommende, som de alle søger at bidrage til et nøjere Kendskab til de ydre Forhold, hvorunder Fiskene lever.

Jeg skal i det Følgende give en kortfattet Meddelelse om en Del Spørgsmaal vedrørende Plankton, idet jeg dels holder mig til det ovenfor omtalte Planktonarbejde, dels til et i Naturhistorisk Forening nylig holdt Foredrag, som Redaktøren har anmodet mig om.

For at *indfange* de oftest mikroskopisk smaa Organismer, hvoraf Planktonet bestaar, betjener man sig af de fineste Numre af det Sigteflor, som anvendes af Møllerne. Af dette meget dyre Silketøj danner man sine Planktonposer. En Del Organismer er saa fine, at de endog gaar gennem Maskerne paa disse Stoffer, og man har da i den senere Tid fundet paa en anden Fremgangsmaade. I Havets Plankton findes talrige større Planktonorganismer, der lever af de mindre. De større har inde i deres Legeme Fangapparater, der meget vel lader sig sammenligne med Planktonposer, med hvilke de indfanger deres Bytte. Kun er Maskerne i disse Apparater langt finere end i dem, vi kan forfærdige. Man præparerer nu disse Fangapparater ud, og kan da i dem finde de Smaaorganismer, som vi ikke selv er i Stand til at fange med vore egne Apparater. Den Teknik, der iøvrigt anvendes til det nærmere Studium af Planktonorganismerne, særlig af den Mængde, hvori de optræder i en given Vandmasse samt af de Vandlag, hvori Hovedmassen til Døgnet og Aarets forskellige Tider staar, er yderst kompliceret og kan ikke her gøres til Genstand for Omtale.

Sammenligner man Havets og Ferskvandets Plankton med hinanden, viser der sig meget store Forskelligheder.

Havets Plankton bestaar af Tusinder og atter Tusinder af Arter, hvoraf endnu kun en forsvindende Brøkdel er kendt. Ferskvandets derimod kun af nogle faa Hundrede Arter, og det er tilmed ikke rimeligt, at fremtidige Undersøgelser vil forøge Antallet synderligt. Havets

Plankton tæller talrige store Organismer, saadanne, hvis Størrelse kan regnes ud i Metermaal, (Rippegopler, Vandmænd o. a.); alle Ferskvandets maa regnes ud i Millim., og det er kun overmaade faa der naar en Centimeters Størrelse. Havets Plankton indeholder talløse Larvestadier og Æg ikke alene af de Organismer, der ogsaa som voksne findes i de frie, aabne Vandmasser, eller som vi kalder dem, den pelagiske Region, men af utallige Bund- og Bredformer, hvis Æg og Larver med Bølgerne føres ud i aabent Hav; herude lever de i nogen Tid et pelagisk Liv, hvorpaa Larverne omdannes og synker ned paa Havbunden; her antager de Forældrene Skikkelse og er nu som udprægede Bund- og Bredformer ude af Stand til at leve et omdrivende Liv i de frie Vandmasser. I Ferskvandets Plankton findes næsten aldrig Larvestadier af Bund- og Bredformer, og kun af en iøvrigt meget vigtig Planktongruppe, Copepoderne eller Vandlopperne, findes fritlevende Larver; hos de øvrige Dyregrupper finder paa ganske enkelte Undtagelser nær, enten ingen Forvandling Sted, eller denne foregaar i særlige Dele af Moderdyrets Legeme. Det marine Planktons Skeletdele bestaar for en meget stor Del af Gele eller kulsur Kalk; Ferskvandets Planktonorganismer opbygger saa godt som aldrig sine Skeletdele af Kalk, og Gele anvendes som oftest efter en meget ringe Maalestok; deres Skeletdele dannes af Kiselsyre, Kitin, Kulin eller Cellulose. Jeg fremhæver dette, fordi det har den største Betydning med Hensyn til de Jordarter, der opstaar paa Havbunden og Søbunden, som Følge af Bund-

fældningen af Planktonorganismernes Skeletdele. I Havet opstaar mægtige Kalkaflejninger bl. a. Globigerinadyndet p. G. a. Bundfældningen af Rhizopodernes (Slimdyrenes) Kalkskaller. I Ferskvand derimod opstaar aldrig Kalkaflejninger ved Bundfældninger af Planktonorganismernes Skeletdele. Naar vi i Søbunden finder Kalkaflejninger, f. Eks. Sømerglen, da skyldes disse aldrig Planktonorganismer, men Bunddyr f. Eks. Alger, Muslinger, Snegle etc., hvis Kalkskeletter pulveriseres.

Havets pelagiske Region huser talrige Grupper af Organismer, der aldrig findes i Ferskvand; men alle de i Ferskvand forekommende større Grupper optræder ogsaa i Havets Plankton, og her som oftest med langt flere Former.

Ferskvandets Plankton er i det hele *fattigere* end Havets, men det er derfor ingenlunde mindre interessant at studere; netop fordi man ikke trykkes af den uendelige Rigdom paa yderst forskelligartede Former, som Havet rummer, og fordi Milieuet, hvori Ferskvandsorganismerne lever, frembyder mere stabile Forhold end det aabne Hav, kan Undersøgelserne mere maaltvist styres lige løs paa de Opgaver, der i mange Henseender i og for sig er fælles baade for Undersøgerne af Havets og af Ferskvandets Plankton.

Et af de mærkeligste og af næsten alle Planktonundersøgere fremhævet Træk ved Ferskvandets Plankton er, *at det i det store og hele synes at være det samme fra Pol til Pol*. Det er en bekendt Sag, at Landjordens Planteverden optræder i Bælter; man taler jo om Naaletræernes Bælte, Løvtræernes Bælte,

Palmernes Bælte o. s. v.; for Dyrenes Vedkommende kan en noget tilsvarende zonar Fordeling paavises. Ogsaa i Havet optræder Flora og Fauna delvis, men ikke i saa udpræget Grad, paa samme Vis, og hvad det marine Plankton angaar, da kan man meget vel tale om en Fordeling i Bælter. Der findes et udpræget arktisk Plankton vidt forskelligt fra det tropiske, og begge disse atter forskellige fra et mellemliggende tempereret Plankton. For Ferskvandsplanktonets Vedkommende kan ingen som helst Fordeling i Bælter paavises. Vi kan med Sikkerhed sige, at Ferskvandets Plankton lige fra Grønland og ned til Nordafrikas Kyster overalt sammensættes af ganske de samme Grupper af Organismer. Artsantallet tager vel noget af imod Nord, men der synes heroppe gennemgaaende ikke at komme nye Arter til; af de iøvrigt faa Prøver tagne fra de tropiske Søer eller fra den sydlige Halvkugle synes det at fremgaa, at der intet Steds optræder Familier særlig knyttede til bestemte Breddegrader. Vi kender fra denne Regel kun een Undtagelse nemlig Tanganuyikasøens Meduse, den eneste sikkert kendte Meduse i nogen Ferskvandssø; men dennes Tilstedeværelse falder dog nøje i Traad med Tilstedeværelsen af en Række andre ikke mindre mærkelige Skabninger, der dog alle er Bundformer; dens Optræden er fuldt forstaaelig, men en nærmere Redeørelse vilde her ikke være paa sin Plads.

Man kender kun grumme lidt til de tropiske Søers Plankton, men af det lidet vi kender, synes det at fremgaa, at Ferskvandets Plankton hverken i Henseende til Fylde og

Former eller i luksuriøs Udstyr af disse tiltager jo nærmere man kommer Troperne; tværtimod synes det efter alt, hvad vi foreløbig ved, som om Tyngdepunktet for den stærkeste Udfoldelse netop ligger i den tempererede Zone. Ogsaa i saa Henseende afviger Ferskvandets Plankton fra baade den øvrige Flora og Fauna saavel paa Landjorden som i Havet.

Planktonet over selv den allerstørste Indflydelse paa Naturforholdene i den Region, hvori det lever. Dets Sammensætning skifter altid, snart bestaar det overvejende af Planter snart overvejende af Dyr. Som bekendt er Resultaterne af Aandingsprocesserne hos Planter og Dyr stik modsatte. Medens Dyrene indaander Ilt og udaander Kulsyre, udskiller Planterne under Kulsyre-assimilationen Ilten og indaander Kulsyren. Derfor bliver Vandmassernes Luftarter ganske væsentlig afhængig af Planktonets Mængder og Mængdeforholdet mellem Dyr og Planter. For Havets Vedkommende er det direkte godtgjort, at Iltmængden er størst i de Vandmasser, hvor Planteplanktonet er overvejende, medens Kulsyremængden er størst, hvor det dyriske Plankton er fremherskende. For Ferskvandets Vedkommende er man i den nyeste Tid kommen til ganske lignende Resultater.

Den Grænse, hvortil Lyset er i Stand til at trænge ned i Vandlagene, afhænger for en meget væsentlig Del af Planktonmængden. Planktonet virker som en lyssløvend Faktor; jo rigere Planktonet er, des højere oppe ligger Grænsen for Lysets Nedtrængen. Da nu Mængden af Ferskvandets Plankton under

vore Breddegrader i det tidlige Foraar er ringe, men meget stor Sommer og Efteraar, trænger Lyset om Foraaret ned til meget større Dybder end senere paa Aaret. Man vil let kunne forstaa, at Planktonet indirekte faar Betydning for de talrige Bund- og Bredorganismer, hvis Livsfunktioner er afhængige af den Lysstyrke, der hersker paa den Lokaltet, hvorpaa de lever. Man mener at have bestemte Eksempler paa, at de i Aarets Løb regelmæssigt skiftende Planktonmasser netop som *lyssløvend* Faktorer griber meget føleligt ind i Bundorganismernes Liv; dette gælder særlig visse Alger. Man har for Schweizersøers Vedkommende med Sikkerhed ment at kunne paavise, at talrige Ferskvandsfisk aarligt foretager ganske regelmæssige Vandringer. Om Efteraaret forlader Fiskene Littoral- eller Bredzonen og trækker ud paa det dybe Vand, først hen paa Sommeren forlader de dette og vender atter tilbage til Littoralzonen og de højere Vandlag; ganske lignende Vandringer kan sikkert ogsaa paavises i vore Søer. Man er i Schweiz kommet til det Resultat, at hverken Temperatur eller andre dermed sammenhængende Faktorer kan forklare Fiskevandringerne, men at disse i første Instans afhænger af varierende Planktonmængder og de deraf følgende øverste Vandlags større eller mindre Gennemsigthed.

Mængden og Beskaffenheden af Planktonet bestemmer endvidere Søvandets Farve. Det er som bekendt en Alge, der giver det røde Hav sin Farve. Den, der har set Alpesøerne og sammenligner dem med vore egne Søer, vil have bemærket, at førstnævnte næsten altid er blaa, me-

dens vore kun sjældent har denne Farve, hvorimod de er gulgrønne eller blaagrønne, Farver det netop skyldes vore Søers kolossale Planktonmængder.

En af de første Iagttagelser, der gjordes, da man begyndte paa Planktonundersøgelserne var, at man til Aarets forskellige Tider støder paa ret forskellige Planktonorganismer. Man er nu klar over, at det kun er de færreste Organismer, der altid er til Stede i Vandmasserne, og af disse er den overvejende Del endog kun talrig paa en bestemt Aarstid; til andre Tider optræder de kun enkeltvis. Grafisk kan man optegne en Arts Forekomst i Vandlagene som en Kurve; Kurvens Begyndelse angiver da det Tidspunkt, da Arten viser sig i faa Eks., Kurvens Toppunkt, da Arten optræder i størst mulige Antal, eller som vi siger, har sit Maks. Kurvens Fald og Ophør betegner Artens Ophør og Forsvinden. Det fremgaar nu af Undersøgelserne, at hvis man optegner Kurverne for een Art i Landets forskellige Søer, da vil disse Kurver som oftest forholde sig mærkelig ens. Toppunkterne \circ : Arternes Maks., indtræffer omtrent samtidig i alle Søerne; optegner man endvidere Kurverne for de forskellige Søer flere Aar i Træk, viser det sig, at Maksima'erne Aar efter Aar indtræffer omtrent til samme Aarstid. Man vil heraf forstaa, at der er den største Regelmæssighed i Planktonorganismernes Optræden og Forsvinden.

For mange Organismers Vedkommende er Maks. kun overmaade smaa og kortvarige, men der er andre, som under deres Maks. optræder i ganske kolossale Masser

og over længere Tid fylder Vandmasserne, maskerer alt andet Plankton, saa at Søens Plankton faar et monotont Præg og Vandet den Farve, Organismen selv har. Organismer, der optræder i saa uhyre Mængder, synes at være de samme overalt; Antallet af dem er ikke ret stort 2—3 Diatomeer eller Kiselalger, 2—3 blaagrønne Alger og 1 Flagellat; kun undtagelsesvis optræder Dyrene i vore større Søer i saa uhyre Mængde.

Diatomeerne eller Kiselalgerne, de samme, der i bundfældet Tilstand danner dels Mosekisel, dels Moleret paa Mors, og som anvendes som Trippelse, Pudsemiddel og til Dynamitfabrikationen, opnaar nu deres højeste Maks. i Foraarsiden og om Efteraaret; de blaagrønne Alger og en encellet Organisme, Flagellaten *Ceratium hirundinella*, derimod deres om Sommeren. Læserne vil sikkert have lagt Mærke til, at vore Søer i det tidlige Foraar altid har det klareste blaa Vand; den blaa Farve er Vandets egen Farve; de store Planktonmasser, der senere maskerer denne, er endnu ikke kommen til Udvikling; naar Vandet i Maj Maaned omtrent i alle vore Søer farves gulbrunt, da skyldes dette de store Diatomeemaks., der alle kommer op i Løbet af April—Maj og fylder Vandmasserne med utrolige Mængder. I Sommerens Løb skifter en Del af vore Søer Farve, de bliver grønne eller blaagrønne. Enhver, der i Sommertiden har gjort den smukke Tur over Himmelbjergsøerne eller har været ved Viborgsø eller Frederiksborg Slotsø, vil have bemærket denne blaagrønne Farve. Andre Søer derimod bevarer i Alm. den gulbrune

Farve hele Aaret. Den blaagrønne Farve skyldes altid de blaagrønne Alger, men naar vore Søer i Sommertiden er gulbrune, hidrører dette ikke fra Diatomeerne, der farver dem, men den ovennævnte Flagellat, *Ceratium hirundinella*. Om Efteraaret bliver alle vore Søer igen gulbrune, og denne Farvning skyldes da overalt Diatomeerne, der nu igen opnaar store Maks.; henimod Vinteren affarves Vandet, og kort før Islægningen begynder Søerne igen at antage en mere blaalig Farve. Man maa nu ikke tro, at Vandmasserne om Vinteren intet Plankton huser; de indeholder ikke ubetydelige Mængder af Diatomeer, hvoraf dog, saa længe Søerne er tilagte, Størstedelen synker til Bunds; desuden indeholder de store Mængder af Dyr. Adskillige Alpesøer udmærker sig ved et brunrødt eller kirsebærrødt Vand, en Farve som kua undtagelsesvis forekommer her i Landet (Ulsesø ved Bregentved, maaske Rødsø ved Viborg); den skyldes enten en blaagrøn Alge eller en Grønalge, hvis oprindelige Farvestof er maskeret af en rød Olje. Begge forekommer de her i Landet.

Søer med blaagrønne Farver overtrækkes i stille Sommeraftener med et blaagrønt Lag; man siger da, at Søen „blomstrer“ eller har Vandblomst. Fænomenet fremkommer ved, at Algerne er lettere end Vandet og derfor, naar Vinden har lagt sig og Vandet er i Ro, stiger op og lejrer sig paa Overfladen.

Det viser sig nu, at de Søer, der een Sommer farves blaagrønne af blaagrønne Alger og i den varmeste Sommertid opviser Vandblomstfænomenet, Aar efter Aar opviser samme Fænomen, hvorimod de Søer, der

et Aar er brune hele Aaret igenem ogsaa til Stadighed Aar efter Aar viser sig brune. Farves disse sidste Søer blaagrønne, hænder det kun i den allervarmeste Sommertid og kun i særlig varme Aar. Det viser sig endvidere, at Søerne, der Aar efter Aar overtrækkes med Vandblomst, er forholdsvis lave Søer, hvis Tp. om Sommeren for længere Tid er oppe ved 20 Gr. C.; de Søer derimod, der har det brungule Vand, og som aldrig dækkes med Vandblomst, er dybe og kolde, hvis Sommertp. kun sjældent og kun for en kort Tid naar 18 Gr. C.

Den dybere liggende Grund til, at Vandblomstfænomenet kun optræder i de varme Søer eller i særlig varme Aar i de kolde Søer er, at de blaagrønne Alger for at opnaa de store Maks., der er Betingelsen for Vandblomstfænomenet, kræver Temperaturen omkring 20 Gr. C. Diatomeernes Maks. ligger ved meget lavere Temperaturer: 6—16 Gr. C. Da nu alle vore Søer i en vis Tid af Aaret opnaar 6—16 Gr. C. opnaar ogsaa Diatomeerne i alle disse de høje Maks., der hos os giver sig Udslag i Søernes brune Vandmasser. Saasnart Vandets Tp. gaar over 16 Gr. C., forsvinder næsten alle Diatomeerne. I de kolde Søer afløses de saa af Flagellaten, *Ceratium hirundinella*, hvis Maks. falder ved Tp. ca. 18 Gr. C., altsaa lidt højere end Diatomeernes, men mindre end de blaagrønne Algers. Vi har i de her omtalte Forhold Forklaringen paa Forskelighederne i vore Søers Farve til de forskellige Aarstider.

Hvad nu *Planktonsamfundets Ernæringsforhold* angaar, da spalter Planterne her som overalt ved deres

Farvelegemer under Lysets Indflydelse Luftens Kulsyre og danner organiske Produkter. Her som overalt har Planterne derfor den fundamentale Betydning at skaffe organisk Næringsstof tilveje. Blandt de Ernæringsprodukter, som Planktonplanterne saaledes frembringer, og som for Planktonsamfundets hele Ernæring formentlig spiller den aller største Rolle, maa særlig *Oljen* fremhæves. Denne Olje, der i alt Fald hos den ene af de store Plantegrupper, Diatomeerne, er det vigtigste Stofskifteprodukt, er af rødgul Farve og aflejres som kuglerunde Draaber i Cellerne. Nu danner Diatomeerne Hovednæringskilden for en stor Del af det dyriske Plankton, ganske særlig for Copepodene (Vandlopperne), i hvis Indre Oljedraaber af ganske samme Form og Farve findes aflejrede. Man har kunnet paavise, at Copepoderne indeholder den største Oljemængde under og efter de store Diatomeemaks. Naar vi nu ved, at Vandlopperne danner Hovednæringskilden for mange Fisk, vil man forstaa, at Fiskens Fødme og Vækst kan blive afhængig af Diatomeemængden. I Havet spises Copepoderne bl. a. af noget større Krebsdyr, Schizopoderne eller Spaltefødderne, hvis Legeme indeholder ganske de samme Oljemasser. Planktonekspeditionerne har nu vist, at disse Krebsdyr alle vandrer over i Svømmefuglenes Mave, og at de Transtraaler, som Svømmefuglene saa ofte spyer i Ansigtet paa Forfølgerne stammer fra disse Krebsdyr, hvormed deres Mave er fyldte. Planktondyrene lever foruden af Planterne tillige af Dyrene, de store og kraftige spiser her som overalt de smaa og svage; til-

lige lever de af alt det, som man med en Fællesbetegnelse kalder for Detritus σ : alle de pulveriserede Partikler, der dels er af organisk dels af uorganisk Oprindelse, og som stammer saavel fra Planktonet, som fra Bunden eller Bredden, og som navnlig i mindre Søer kan være til Stede i uhyre Mængde.

Hvis vi ved Rovdyr forstaaer Dyr, der forfølger deres Bytte, da tæller Planktonet, og ganske særlig Ferskvandets Plankton, kun grumme faa saadanne. Sagen er, at Planktonorganismernes Egenbevægelse gennemgaaende er grumme ringe; de bæres og føres af Bølger og Strømme. Dyrene griber, hvad Vandstrømmene fører indenfor deres Rækkevidde. Hvad der gribes føres henimod eller ind i Tarmkanalens forreste Afsnit. Man maa dog ikke derfor tro, at alt, hvad der gribes, derfor fordøjes. Hos talrige Planktondyr er den forreste Del af Tarmkanalen ved Stoppeapparater afspærret fra den bagerste fordøjende Del; hvad Dyret ikke synes om, spytter det ud igen.

Man kunde nu spørge: *Hvorfra stammer dette ejendommelige Samfund af Planter og Dyr, der befolker vore ferske Vandets frie Vandmasser; dette Spørgsmaal vil nu til Dags vistnok blive besvaret paa samme Maade af alle dem, der har arbejdet med Plankton. Man finder først og fremmest i Samfundet enkelte Organismer, der indtager en ganske isoleret Plads mellem alle de andre Ferskvandsorganismer; de tilhører Grupper, som ellers udelukkende lever i Havet, og som iøvrigt aldrig er paavist i Ferskvand, det gælder ganske særlig visse Diatomeer, en enkelt Flagellat og vistnok*

ogsaa visse Vandlopper. Om disse Former bør vi vistnok sige, at de er indvandrede fra Havet og har tilpasset sig til Livet i Ferskvand. Af disse Former findes dog kun ganske enkelte. Den langt overvejende Del har en anden Oprindelse.

Den, der kender noget nøjere til Ferskvandets Plankton, føler sig ofte slaaet af, hvor mærkelig uensartet dette Samfund er. Slægtskabsforholdet mellem de enkelte Former er saa mærkværdig ringe. I Plankton optræder næsten ingen Slægter, der repræsenteres af talrige Arter, og Slægterne selv hører som oftest til ganske forskellige Familier. Endvidere viser det sig, at en Mængde Arter har deres nærmeste Slægtinge mellem Bund- og Bredformerne, ja, at de hyppigt er saa nær beslægtede med visse af disse, at de knap nok kan skælnes fra dem. Man har endog Eksempler paa, at adskillige Former dels først optræder som fastsiddende Bund- og Bredformer, derpaa river sig løs og til Slut ender som Medlemmer af Planktonsamfundet. Atter andre er paa det nærmeste beslægtede med Former, der hører hjemme mellem de lave Dammes Plantevækst. Ud fra disse Iagttagelser har flere og flere sluttet sig til den Opfattelse, at vore Søers Plankton ikke er andet end Breddens og de lave Dammes Samfund af mikroskopiske Organismer, som direkte eller indirekte tidligere eller senere er førte ud i de aabne Vandmasser, og her har tilpasset sig til pelagisk Liv. Hvad der yderligere taler for denne Anskuelse er, at langt den største Del af alt Ferskvandsplankton stadig i lang Tid af Aaret nærmest maa betragtes som Bund- og Bredformer.

Jeg sagde før, at det kun var den mindste Del af Planktonorganismene, der til enhver Tid var at træffe i Søernes pelagiske Region; de har deres Maksima, hvorpaa de forsvinder. Ved Slutningen af deres Maksima danner de iøvrigt paa meget forskellig Vis deres *Hvilestadier*, Æg, Sporer eller Individet selv, som efter at have afkastet de Vægge, der hidtil har beklædt dets Legeme og begrænset det fra Omverdenen afrunder sig, mister sine Bevægelsesorganer og danner sig en ny Skal; man kalder et saadant indkapslet Individ for Hvilecyste. Fælles for den største Del af disse Hvilestadier er, at de er omgivne af meget tykke Skaller, som oftest brune eller sorte. Beskyttede at disse Skaller gaar Æggene, Kimene og Hvilecysterne til Bunds; de aflejres paa Søbunden eller inde ved Bredden. Her hviler de da i kortere eller længere Tid; største Delen af Hvilestadierne sprænges i det tidlige Foraar; Organismene viser sig nu igen i Vandlagene, hvad der har til Følge, at Planktonmængden øges og Vandets Farve forandres. Det er kun en rent forsvindende Del af Ferskvandets Plankton, der hele Aaret opholder sig i den pelagiske Region; det gælder kun med Sikkerhed om den iøvrigt meget vigtige Gruppe, Copepoderne, og som det af de nyeste Undersøgelser fremgaar maaske endog kun for et mindre Antal af disse. Det ser ud til, at største Delen af de Hvilestadier, der bundfældes ude paa de store Sødybder herude gaar til Grunde, og at det væsentlig kun er det Materiale, der er naaet ind ved Bredden, som atter, naar Forholdene tillader det, føres ud i den pelagiske Region. Inde paa lavere

Vand gribes nemlig Hvilestadierne af Bølgerne og Verlikalstrømningerne, de hæves da fra Bunden og føres ud under Forhold, hvor Spiringsbetingelserne (Lys og Varme) er gunstige. Ude paa dybere Vand er Betingelserne for Spiring langt mindre gunstige, og de færreste af disse Hvilestadier har vistnok Midler til selv at hæve sig op i højere Vandlag.

Gaar vi ud fra, at Ferskvandets Plankton er opstaaet og stadig opstaaer i Littoralregionen, da bliver Spørgsmaalet om, *hvilke Midler disse oprindelige Bredformer raader over for at kunne leve i Søernes pelagiske Region*. Det er indlysende, at fastsiddende Organismer ikke uden videre kan gaa over til at blive fritsvævende. Littoralzonen og den pelagiske Region er som to Verdener for sig, hver med sine ganske forskellige Livsforhold. Hvad der først og fremmest karakteriserer den pelagiske Region er, at Understøttelsessflader mangler; Organismerne herude kan ikke fæstne sig til noget og saaledes søge Hvile; og da de vistnok alle oprindelig er tungere end det Rumfang Vand, de fortrænger, vil de langsomt synke ned gennem Vandlagene og tilsidst naa Bunden; hernede møder de Temperaturer og Lysforhold, der ikke tillader Livets Opretholdelse. Planktonundersøgelserne har vist, at den aldeles overvejende Del af Ferskvandets Plankton hører hjemme i de øverste Vandlag; endvidere er det godtgjort, at der under de øvre Vandlags levende Planktonsamfund ofte kan paavises dybere Vandlag med fuldstændig dødt Plankton, bestaaende af saadanne Organismer, som for ca. 3 Uger siden dannede

Overfladezonens levende Planktonsamfund. Dette døde Plankton er af en eller anden Grund fortrængt fra Overfladezonen, sunket ned i dybere Vandlag, fra hvilke det ikke mere kan hæve sig op; de tomme Skeletdele er nu paa Vandring nedad mod Bunden.

Man vil forstaa, at den første Betingelse, for at en Organisme fra fastsiddende Form kan gaa over til at blive pelagisk er, at den paa en eller anden Vis bliver i Stand til at holde sig svævende i Vandlagene eller i hvert Fald til at modarbejde Faldhastigheden saa meget, at Faldet dog foregaar overmaade langsomt.

Man kunde jo tro, at Organismerne simpelthen ved aktiv Bevægelse selv kunde bestemme den Plads i Vandlagene, de ønsker at indtage. Dette er dog kun den ringeste Del af Planktonet og særlig af Ferskvandets Plankton i Stand til. Deres Bevægelsesorganer, Svømmeapparaterne er næsten altid svagt udviklede, og Egenbevægelsen ringe. En Del af Havets Plankton er udstyret med hydrostatiske Apparater, der tillader Organismerne at hæve og sænke sig i Vandlagene; saadanne er dog lidet kendte hos Ferskvandets Organismer og spiller næppe her nogen stor Rolle.

En Del Organismer bliver ved at indeholde Stoffer, der gør Legemet lettere end det Rumfang Vand det fortrænger, f. Eks. Vand af ringere Vægtfylde, Olje, Luft, torsynede med en Opdrift, der bevirker, at Legemerne under Hvilen gaar til Vejrs og lejrer sig paa Overfladen; dette er Tilfældet med de ovenfor omtalte blaagrønne Alger, der danner Vandblomstfænomenet. Den aldeles over-

vejende Del af alle Ferskvandets Planktonorganismer er dog vistnok, om end omtrent af Vandets Vægtfylde, saa dog snarest lidt tungere end dette. Det gælder da for dem om at nedsætte Faldhastigheden saa meget som mulig. Hertil anvender Organismerne det saakaldte Princip for Overfladeforstørrelse, der bevirker, at Organismernes Volumen og Overflade i meget væsentlig Grad øges uden at derfor Vægten tiltager i samme Forhold.

Hvad der i høj Grad karakteriserer Planktonorganismerne er, at deres Legemer saa meget ofte løber ud i lange Processer eller Torne, ofte mange Gange længere end selve Legemet; tit er Overfladen trukken ud i brede, pladeformede Forlængelser; eller hele Legemet er omgivet af store Gelemasser, ofte mange Gange større end Dyret selv. Ligeledes træffer man hyppig Gelehude udspændt mellem Organismens enkelte Dele. Ved alle disse Dannelser forøges Overfladens Størrelse uden at derfor Legemet tiltager synderlig i Vægt; herved nedsættes Faldhastigheden meget betydeligt. En stor Mængde Planktonorganismer optræder i Kolonier; for Ferskvandets Vedkommende kan man vise, at netop disse Arter dels er fastsiddende Bund- og Bredformer, dels Planktonorganismer; det fremgaar nu, at disse Arters Koloniformer undergaar Forandringer, naar de fra Bredformer gaar over til at blive Planktonorganismer, og at de Forandringer, Kolonierne undergaar, er fælles for alle, hvad enten man har med Grønalger, Brunalger eller blaagrønne Alger at gøre. Man maa formode, at ogsaa disse Omdannelser af Koloniformen staar i

Forbindelse med Organismernes Forsøg paa at modarbejde Faldhastigheden.

I Forbindelse med de ovennævnte Fællestræk for alle Planktonorganismer staar nu ogsaa, at deres Skeletdele næsten altid er overmaade tynde, ikke kraftige og tykke som Bund- og Bredformernes. Dette har atter til Følge, at de aller fleste Planktonorganismer er meget gennemsigtige og vandklare.

Idet nu et saa stort Antal Bygningsforhold bliver fælles for Planktonorganismerne, er det klart, at der over hele Planktonsamfundet kommer til at hvile et vist Fællespræg. Man faar tydelig Indtrykket af, at alle Samfundets enkelte Komponenter, hvor lidt i Slægt de end er med hverandre, under deres Omformning og Udvikling ligesom stræber henimod samme Fællesmaal; dette tør vistnok betegnes som Modarbejdelsen af den Hastighed, hvormed Faldet gennem Vandmasserne foregaar og den dermed forbundne større Svæveevne.

Det skal endnu kun bemærkes, at man gennem de nyeste Undersøgelser er bleven klar over, at Faldhastigheden gennem Vandmasserne ikke er den samme til alle Aarstider; til visse Tider sker Faldet hurtigere end til andre; dette er en Følge af aarlige og regelmæssige fysiske Forandringer, der foregaar med Vandmasserne. Heraf følger imidlertid, at de Organismer, der optræder som Planktonorganismer paa de Tider, da Forandringerne i Faldhastigheden er mest følelige, saafremt de skal kunne holde sig svævende, maa bringe deres Organisation i Overensstemmelse med Svingningerne i det omgivende Me-

dium. Her har nu Planktonundersøgelserne i den senere Tid vist, at talrige Planktonorganismer i Aarets Løb skifter Form, og at de til bestemte Tider af Aaret har ganske andre Former end til andre Tider. Vi ved, at det Legeme, der af alle synker hurtigst, er Kuglen, og det viser sig nu, at paa de Aarstider, da Faldhastigheden er størst, forlænger Organismerne deres Legemer: fjærner sig fra Kugleformen. Medens Forholdet mellem Længde og Tværsakse om Vinteren kan være som 2—1, kan det om Sommeren stige til fra 5 til 1. Inden man kendte dette Forhold, troede man, at man havde mange forskellige Arter for sig; nu har man forstaaet, at samme Art kan se meget forskellig ud, og man har begyndt at reducere Arternes Antal betydeligt.

For at forstaa Planktonets Bevægelser op og ned i Vandlagene maa man erindre, at Vandlagene selv aldrig er i absolut Hvile, men at der i disse altid findes baade vertikale og horisontale Strømninger. Da Planktonets Egenbevægelser i Alm. er saa overmaade ringe, er det i Virkeligheden disse Strømninger, der bestemmer Planktonets Vandringer og dets Plads i Vandlagene.

Jeg har nu i det foregaaende søgt at bidrage lidt til at Fiskeribladets Læsere maatte faa lidt Forstaaelse af, hvad Plankton i og for sig er og hvad Planktonundersøgelserne gaar ud paa. Jeg er gaaet en anden Vej, end den, de fleste vistnok vilde have fulgt. Man vilde vel i Alm. være begyndt med at præsentere Læseren saa mange som muligt af de Former, som her Talen er om. Jeg tror, at disse Beskri-

velser af ukendte Dyre- og Planterformer egentlig kun sjældent vil kunne tage Læserens Interesse fangen og mindst, naar man som her ikke kan ledsage Beskrivelserne med talrige og omhyggelig udførte Illustrationer. Jeg har ment, at det vilde interessere mere at faa noget at vide om Planktonet i Almindelighed. Endvidere har jeg ikke fulgt det almindelige Princip for populariserende Artikler kun at medtage, hvad der synes absolut sikkert. I den overmaade unge Videnskab, som Planktonologien er, er der saa grumme lidt sikkert; hvad jeg har tilstræbt er at vække Interessen for disse Undersøgelser. Jeg skal nu i det følgende forsøge kort at paavise, *hvorledes disse efter min Opfattelse kan faa praktisk Betydning.* Jeg maa straks begynde med at bemærke, at Planktonundersøgelserne i Ferskvand og det nærmere Studium af Livsforholdene i Søernes pelagiske Region, i alt Fald her i Landet, ikke vil faa den indgribende Betydning som de tilsvarende Undersøgelser i vore Have allerede har faaet og utvivlsomt i endnu højere Grad vil faa.

Studiet af Havets pelagiske Region og dettes Plankton har den store praktiske Betydning, fordi alle vore økonomisk vigtige Fisk, i alt Fald for en Del af deres Liv, som Æg, som Unger eller som voksne lever i denne Region og lever af Planktonet. Dette er Næringen for Fiskeungerne, og Fisk som Silden lever af det hele sit Liv.

De i vore Søer forekommende økonomisk vigtige Fisk, har saa vidt vi foreløbig med Sikkerhed ved, aldrig pelagiske Æg; Æggene lægges paa Søbunden, eller hvad der er

langt hyppigere, i den littorale Region; Ynglen forekommer aldrig pelagisk; den trækker i Stimer langs Sivranden eller staar mellem Plantevæksten eller Søbundens Sten. Som udvoksede er alle vore økonomisk vigtige Fisk overvejende Bund- og Bredformer, og selv om nogle, særlig Laksefiskene, noget mere færdes ude i de frie Vandmasser, er der dog næppe nogen af dem, der virkelig kan betegnes som pelagiske Fisk. I andre Lande f. Eks. Schweiz er Forholdet anderledes.

Den aldeles overvejende Del af vore vigtigste Ferskvandsfisk lever som udvoksne af Søbundens og Littoralzonens Produkter, o: Planter, Orme, Bundens og Breddens Krebsdyr, Myggelarver o. s. v.; selv om Laksefiskene ogsaa tildels lever af Organismer, der hører Planktonet til, er dette dog ikke i den Grad en Hovednæringskilde for disse Fisk, som for Fiskene, der hører hjemme i Havets pelagiske Region.

Man kunde ud fra disse Kendgerninger vel foranlediges til at fremsætte den Anskuelse, at Planktonundersøgelserne i Ferskvand egentlig slet ikke vedkommer det praktiske Fiskeri; jeg ved, der er adskillige ledende Mænd, der nærer denne Anskuelse. Selv hylder jeg den ikke, og jeg tror, at hvis denne Anskuelse vedbliver at holde sig, vil det være til Skade for Fiskeriet.

Man maa erindre, at Planktonet i Mængde føres ind i Littoralregionen, og at al Yngel af Ferskvandsfisk lever af den mikroskopiske Dyre- og Planteverden, det være sig Bred- og Bundformer eller Plankton; der kan næppe være Tvivl om, at Planktonet i meget væsentlig Grad danner Næringen for den

spæde Fisk. Ligeledes gør jeg opmærksom paa, at Løjeren, der af alle vore Karpesfisk er den, der nærmest maa siges at tilhøre vore Søers centrale Partier — uden at den dog derfor kan opfattes som pelagisk — for en stor Del lever af Plankton; en anden Del af dens Næring bestaar af de døde Insekter, der flyder paa Overfladen eller af Insekter, der navnlig for Æglægningens Skyld færdes paa denne eller umiddelbart over den.

Da det nu er en velbekendt Sag, at Løjen er en meget vigtig Fødefisk for Gedde og Aborre, faar ogsaa herigennem Planktonet økonomisk Betydning. Da det endvidere er bekendt, at ogsaa Laksefiskene, i alt Fald for en Del, lever af Organismer, der maa siges at høre Planktonet til, faar Studiet af dette ubestrideligt Betydning for det praktiske Fiskeri.

Mest af alt tror jeg, at Kendskabet til Planktonet har sin Betydning, fordi Planktonets Beskaffenhed i meget høj Grad øver sin Indflydelse paa det Milieu, hvori Fisken lever; det er en meget væsentlig medbestemmende Faktor af Vandets Luftarter, af dets Gennemsigthed, af dets „Fødme“ etc. Det er særlig p. G. heraf, at jeg tror, at Planktonundersøgelserne i Ferskvand ogsaa har deres store praktiske Berettigelse.

Man har ved tyske Fiskerianlæg begyndt at anvende Resultaterne fra de videnskabelige Undersøgelser. Man har ved at tage Prøver med Planktonet bestemt den Mængde Plankton, der til forskellige Tider findes i Dammene og baseret Fodringen paa de fundne Talværdier. Paa de Tidspunkter, da der kun var lidt

Plankton i Dammene, har man fodret stærkere og omvendt. At denne Fremgangsmaade for mine Øren lyder meget rationel, skal jeg villig indrømme, men tilstaar med det samme, at da jeg ingen Erfaring har m. H. t. praktiske Fiskerispørgsmaal, er denne min Anskuelse ikke af megen Betydning; dog skulde jeg tro, at den ogsaa herhjemme fortjener at prøves.

Jeg er i det hele af den Formening, at Damkulturerne, om end de i mange Tilfælde kan høste godt af de videnskabelige Undersøgelser, dog kan komme meget langt uden disse; derimod føler jeg mig overbevist om, at den første Betingelse for, at vore Søer skal blive mere rentable, utvivlsomt vil være, at de bliver underkastede langt mere indgaaende og omfattende Undersøgelser af rent videnskabelig Natur, end hidtil. Vort Land kan vel ikke siges at være rigt paa Søer; Landets samlede Søareal kan sættes til ca. 35,600 Tdr. Land. Alle kan dog vistnok være enige om, at denne i Forhold til Landets Størrelse ikke ubetydelige Brøkdeler burde kunne ernære langt flere af Landets Beboere, end den for Øjeblikket gør.

Naar man saa ofte hører Klager over, at Fiskemængden aftager i vore Søer, skyldes dette for en Del den tiltagende Fabriksdrift, som stadig paa mange Steder bruger Søens Afløb eller Tilløb som Afløbsrender for deres Affaldsstoffer; derved hindres Søerne i at faa ny Tilførsel af Vandrefisk og Søerne selv forurennes.

En medvirkende Grund til Miseren ser jeg iøvrigt i, at Avtoriteterne og Bevillingsmyndighederne ikke synes at have nogen som helst Forstaaelse af de videnskabelige Søn-

dersøgelers Betydning. Man har paa de løseste Gisningers Grundlag hist og her forsøgt at indføre nye Fiskeformer i vore Søer. Man har villet gaa, før man kunde krybe. Jeg tilstaar, at jeg selv staar overmaade skeptisk overfor disse Forsøg; om deres Nytte kan man iøvrigt ikke udtale sig endnu; viser det sig imidlertid, at disse Forsøg ikke falder heldigt ud, da vil det ogsaa være indlysende, at man maa forsøge andre Veje, for at forøge og forbedre Fiskebestanden.

Vilde man allerede paa dette Tidspunkt have indsat Fisk i vore Søer, havde det i hvert Fald været forsigtigere kun at indsætte Æg og Yngel af de Fisk, der i Øjeblikket fandtes i vedkommende Sø, og som man vidste kunne leve der, fremfor at sætte nye Fiskeformer ind i Vandarealer, om hvis Beskaffenhed vort Kendskab endnu er yderst ringe.

Det fremgaar nu af de fra det Ferskvands biologiske Laboratorium publicerede Planktonundersøgelser, at vore Søer næsten alle er varme Søer, hvis Temperaturer i Sommermaanederne i de fleste Aar i længere Tid vil holde sig omkring eller over 20 Gr. C. Endvidere har det vist sig, at Søerne er overmaade rige paa Plankton, og at de dels paa Grund af deres forholdsvis ringe Dybde og bløde Bund, dels paa Grund af deres store Planktonmasser har meget lidt gennemsigtigt Vand.

Jeg er her ud fra tilbøjelig til at tro, at de Fisk, som helst ønskes indførte i vore Søer, Ørred og Sandart, vistnok næppe hos os vil finde de gunstige Betingelser for deres Trivsel, som vi gjerne ønskede

at byde dem; begge ynder som bekendt rent, klart Vand.

At maaske begge i tidligere Tid har befolket vore Søer, er ikke i fjærneste Maade Bevis for, at de ogsaa kunne leve her nu; man maa erindre, at vore Søer stadig aftager i Størrelse, bliver lavere og varmere, og at deres Planktonmængder øges. Har disse Fisk i tidligere Tid levet i danske Søer, og er de nu forsvundne eller ved at tage af, saa er jeg heri langt mere tilbøjelig til at se Beviset for, at det vil være vanskeligt nok igen at skaffe dem Borgerret herhjemme. Selv om vi fornuftigvis vælger at indføre Ørredformer, som kan trives i mindre Vandmasser med forholdsvis høj Temperatur og uklart Vand, vil vore Søers store Geddebestand vistnok i høj Grad hindre alle Udplantningsforsøg.

Inden vi direkte kan ophjælpe Fiskebestanden i vore Søer, maa vi lære Fiskenes Hjem bedre at kende. Vi maa øge vort Kendskab til Søernes Temperatur til de forskellige Aarstider, navnlig deres Bundtp., vi maa kende Søvandets kemiske Beskaffenhed og studere Graden af dets Gennemsigtighed. Den samlede Planktonmasse i de enkelte Søer maa beregnes, og Mængden af de kemiske Stoffer, som Planktonet indeholder, maa beregnes i de enkelte Søer; vi maa have vore Søers Bund kortlagte og Søbundens Dyreliv, der danner saa mange Fisks Næring, nærmere kendt. Vi maa have et langt nøjere Kendskab til vore Søers Planteverden, hvor larvt Plantebælterne gaar ud, og af hvilke Planter de dannes. I Forbindelse hermed maa der Undersøgelser i Gang over Fiskemavernes Indhold til forskellige

Aarstider, Tidspunktet for Kønnsstoffernes Modning i de forskellige Søer, Fiskenes Fedme etc. og dennes mulige Afhængighed af Planktonets Beskaffenhed.

Ud fra min Formodning om, at vi for Øjeblikket kommer længst med at forøge Mængden af de Fisk, vi i Øjeblikket har i vore Søer, og ud fra den Kendsgerning, at disse overvejende er Bund- og Bredfisk, er jeg tilbøjelig til at tro, at det er Undersøgelserne over Søbunden og Søbredden, disses Planteliv og Dyreliv, der foreløbig vil faa den største praktiske Betydning.

En af Aarsagerne til, at Fiskemængden aftager i vore Søer, ser jeg i, at Yngelpladsernes Antal Aar for Aar inddrages. Dette er en Følge af Engkulturerne, der berøver Søerne deres side Bugter og brede Littoralzone, hvor Fiskene i tidligere Tid legede, og hvor Æggene blev lagte.

Det maa blive de videnskabelige Søundersøgelseres Sag, efter at Søbundene er bleven kortlagte, og efter et Studium af Maaden, hvorpaa Søerne selv danner sig deres Bugter, at paavise og uddanne Ynglepladser, give dem den rette Vandstand, Vegetation og Dyreliv.

Man kunde maaske sige, at den Slags Ønskesedler, som her er fremsat, nemt nok kan skrives, men aldrig opfyldes; heri tager man dog Fejl; der kan ikke være Spor af Tvivl om, at der vil komme en Tid, da de kræves opfyldte, og da de bliver det. Om Tiden allerede nu er kommen, ved jeg ikke, men egentlig indser jeg ikke, hvorfor den ikke skulde være det.

Vore Søer maa kunne gøres langt mere indbringende end de er det

for Øjeblikket; Fiskeriet i Søerne trues fra alle Kanter af Foretagender, der gaar Fiskeriinteresserne imod. Disse Foretagender har ogsaa deres Eksistensberettigelse; det er Faktorer, med hvilke man altid maa regne. Et kan man dog vente af disse Foretagender, og det er, at der vises vore ferske Vande og de Interesser der knytter sig til dem en noget større Respekt; men denne Respekt opbygges kun ved Kendsgærningernes Magt; det er Kendsgærningerne, det tilbørlige Kendskab til vore Søer, vi mangler, og som bedst og sikrest erhverves gennem de videnskabelige Undersøgelser.

Til Medlemmerne af Ferskvandsfiskeriforeningen.

Undertegnede anmoder Medlemmerne om godhedsfuldt at give Svar paa medfølgende Skemas Spørgsmaal. Hensigten med Opfordringen er at faa saa mange til at indsende Besvarelse, at vi kan faa Oversigt over de Arealer, der er optagne til Fiskeribrug, over: hvor store Kapitaler, der er anbragt deri, hvilken Sum Penge, der for Tiden sidder i Fiskebesætningen her i Landet, og hvad man ad Aare kan vente, at denne Erhvervskilde vil indbringe Landet m. m.

Saafernt der blandt Medlemmerne findes nogle, der har ført Regnskab over deres Fiskerier eller enkelte Dele deraf, haaber jeg, at man meddeler mig Resultaterne, baade de heldige og uheldige.

Naar De velvilligst tilstiller mig skriftlig Svar paa disse Spørgsmaal, saa er det selvfølgelig ikke min

Agt at offentliggøre Indsenderens Navn sammen med hans Besvarelse.

Jeg lover, at de mig opgivne Navne og Adresser ikke skal komme uden for Redaktionskontoret uden indhentet Tilladelse. Skulde jeg i enkelte Tilfælde finde det formaalstjenligst at offentliggøre Indberetninger uden Navn og Stedbetegnelse, da skal det ikke ske, før end jeg har indhentet Vedkommendes Tilladelse.

Jeg venter at faa Støtte af alle Bestyrelsesmedlemmer. Jeg haaber, de vil se at formaa Medlemmerne af Foreningen indenfor deres Kreds til at give mig de ønskede Oplysninger, og jeg haaber ogsaa, at de saa vidt muligt vil give mig Oplysning om Fiskeavl-Kulturer hos Ikke-Medlemmer indenfor deres Kreds, ved enten personlig at undersøge disse eller paa anden Maade at tilvejebringe et nogenlunde paalideligt Svar paa Spørgsmaalene.

Foruden de ønskede Oplysninger, er enhver anden Oplysning om Anlæg, Drift, Forsøg m. m. meget kjærkommen for Redaktionen, som gerne — især ved Besvarelserne under Punkt C. anført — derved vilde bidrage til videre Fremme af Fiskeribrug, og til Sammenslutning af Landets Fiskeavlere.

Paa Grundlag af de indkomne Svar, skal der med Tiden her i Bladet blive givet en statistisk Indberetning om Fiskeavlskulturen i de forskellige Amter her i Landet.

Vi venter ogsaa af de indkomne Svar at komme til Klarhed over Misgreb, der er gjorte ved Anlæg og Drift af Damme, ligesom de heldige Udfald vil kunne tjene til at retlede os.

Det er jo ikke saa længe siden,

at der paa Dansk Fiskeriforenings Generalforsamling blev anket over den forholdsvis store Støt'e, som ydedes Ferskvandsfiskeriet, som af Havfiskerne ikke regnes for næneværdigt.

Det var at haabe, at alle Fiskeavlere vilde indsende fyldestgørende Svar paa de opgivne Spørgsmaal. Det vilde da nemlig komme for Dagen, at Ferskvandsfiskeriet allerede nu er en betydelig Erhvervsgren, og at den fortjener, ikke alene den Støtte det hidtil har faaet, men meget mere.

Giv derfor de ønskede Svar og Oplysninger, for at Kendsgærningerne kan komme til at tale.

Det med Bladet medfølgende Skema bedes udfyldt og sendt mig inden Udgangen af August.

Skemaer haves og sendes mod Forlangende til enhver Fiskeavler eller Fiskeribruger.

Smidt Nissen,
„Sydjdysk Damkultur“
pr. Ejstrup St.

Maa jeg bede Medlemsbladets Holdere og Læsere om godhedsfuldt til Redaktionen at indsende Nyheder, Fiskekulturen vedrørende. Der er flere Ting, som kan have Nyhedens Interesse f. Eks. nye Damanlæg, Anlæg af Klækkeanstalter, Fangst af Laks og Ørred i vore offentlige Vande, opnaaede Salgspriser o. s. v. Det kunde være rart at høre noget om, hvorledes man indretter sig de forskellige Steder her i Landet, og hvordan man arbejder i Sagens Interesse. Som det nu er, maa Medlemsbladet hente sine Nyheds-Meddelelser fra andre Blade. Det burde være omvendt. Særlig bedes de ærede Bestyrelsesmedlemmer at have

deres Opmærksomhed henvendt herpaa. *S. N.*

Alle Spørgsmaal vedrørende Anlæg af Damme, Fodring af Fisk, Sygelighed, Dødelighed m. m. undersøges og besvares saa vidt mine Evner strækker til. — Hvad Oplysninger jeg kan yde Medlemmerne gennem Medlemsbladet eller skriftlig til Vedkommende gives gratis; dog maa Spørgeren vedlægge Svarporto. Rejser godtgøres med 10 Kr. i Dagpenge og fri Rejse. — Skal Sygelighed eller Dødelighed tænkes besvaret skriftlig, maa følgende Spørgsmaal indsendes besvarede, nemlig:

1. Hvor stort er Arealet?
2. Hvor meget rindende eller tilløbende Vand faar dette Areal i Minuttet?
3. Hvor mange Fisk er deri indsat?
4. Falder Vandet ind paa Dammens Vandoverflade?
5. Hvor mange Varmegrader holder Vandet?
6. Hvor dyb er Vandstanden?
7. Hvilken Bund er der i Dammen: a) Sand-, b) Ler- eller Mosebund?
8. Er Vandet eller Jordbunden stærkt jærn- eller okkerkoldig?
9. Omstændelige Oplysninger om Fiskenes Udseende, Foderets Beskaffenhed og om, hvorledes og hvor meget, der fodres om Dagen m. m.?

S. N.

Det store Anlæg, ca. 16 Tdr. L. ved Ejstrup, anlagt af „Sydjdysk Damkultur“s Medlemmer med flere af nærmeste Omegnens Mænd, i alt 8 Medlemmer, nærmer sig nu sin Fuldendelse. I de nu færdige Damme

er udsat ca. 850,000 Stkr. Ørred-
yngel af Bæk-, Regnbue- og Kilde-
ørred. Det hele er nærmest grun-
det som et Andelsforetagende.

Aalen.

Efter fremkomne Oplysninger er
der i Følge „Aftenposten“ i förrige
Aar fanget Aal her i Landet til et
Beløb af 3,376,000 Kr.

Hovedparten af denne Sum fal-
der selvfølgelig paa Saltvandsfiske-
riet, men Aalefiskeriet i de ferske
Vande er heller ikke uden Betyd-
ning, ikke alene i Indsøer og Aaløb,
men selv de mindre Moser og
Damme kan give sin Part, særlig
til eget Forbrug, en Part, der kan
forøges, naar der gøres lidt for det.
Aalen kan trives i forholdsvis smaa
Vande, naar den blot kan faa Ad-
gang til dem; man kan finde denne
Fisk i Damme og Moser, der ligger
temmelig isoleret, men disse er da
gaaet i dem som større paa deres
Vandringer, som ofte sker henover
Enge og fugtige Steder, den spæde
Yngel maa derimod hjælpes frem.
Aalen yngler som bekendt i Havet,
og nu er den Tid for Haanden, da
Yngelen trænger op gennem Bække
og Aaer for at finde en passende
Plads for deres videre Udvikling.
Stigbord og Sluseværker lægger Ind-
vandringen store Hindringer i Vejen,
og skønt de smaa Aal udviser en
forbavsende Kraft og Udholdenhed,
kan det ikke undgaaes, at en stor
Del gaar til Grunde i Kampen for
at naa frem, men denne Kamp kan
lettes betydeligt ved en lille Haands-
rækning. Ved Stigbord og Sluse-
værker, der hindre Aalevandringen,
kan man fra den øverste Vandflade

og ned til Bagvandet anbringe en
Trærende, paa hvis Bund er fast-
naglet Halmsimer eller Kviste. Ren-
den maa være temmelig skraatlig-
gende og en ikke for stærk Strøm
af Vand ledes ned ad den. De
smaa Aal vil da søge op ad Ren-
den og de paa Bunden værende
Halmsimer vil forhindre Vandet i
at skylle dem tilbage. Saa snart
de har naaet roligt Vand, følger de
langs Bredderne til de naar Grøfter
eller andre Tilløb, hvorefter de føl-
ger disse for om mulig at naa et
stillestaaende Vand. Har man saa
en Dam eller Mose liggende i Nær-
heden, behøver man blot at grave
en smal Rende ind til denne, og
Aalen vil straks søge til. Naar
Efteraarsudvandringen begynder, kan
man faa sin Ulejlighed betalt ved i
samme Rende at nedsætte en flettet
Aalekiste eller endnu bedre, en saa-
dan lille Aalekiste, som er beskrevet
i „Dansk Fiskeriforening“s Smaa-
skrifter Nr. III. Denne er baade
billig og praktisk og kan omtrent
laves af enhver.

Der er formentlig mange Steder
her i Landet, hvor der ved Stemme-
værkerne savnes et Overgangssted
for Aalefaringen, og det turde
maaske derfor være betimeligt at
henlede Opmærksomheden paa, at
saadanne Opgangsrender ikke alene
er i Fiskeriets og de fiskeberettigede
egen velforstaaede Interesse,
men ogsaa ere paabudte ved Lov.
Ferskvandsfiskeriloven siger herom i
§ 2 bl. a.:

„Ved . . . Stemmeværker, Møl-
ler, Engvandings-, industrielle eller
lignende Anlæg, som herefter op-
rettes, og hvorved der sker Spær-
ring for Fiskenes Op- og Ned-
gang i de her omhandlede Fiske-

vande (offentlige Vandløb), skal Ejeren paa sin Bekostning anbringe og vedligeholde Fisketrapper eller Passage for Aalefaring (Aalepas) efter nærmere Bestemmelse af de i § 3 nævnte Myndigheder (for mindre Vandløb: Vandsynsmændene, for Hovedvandløb: Landvæsenskommissionen).

Hvor ældre Stemmeværker og Anlæg allerede forefindes, er Ejeren, hvad enten der i Forbindelse dermed findes nogen Fiskeindretning eller ikke, forpligtet til at anbringe Aalepas og paa Forlangende at en eller flere af de i det paagældende Vand fiskeberetigede efter nærmere Bestemmelse af de i § 3 nævnte Myndigheder at lade anbringe Fisketrapper. Indretningen og Vedligeholdelsen af Aalepas paahviler Ejeren af Stemmeværket eller det paagældende Anlæg paa hans egen Bekostning . . .

. . . Aalepas skulde være i Virksomhed fra 1. April til 1. August. Fisketrapper fra 1. Oktober til 1. Januar, og hvis der ikke paa Stedet findes anbragt særlige Aalepas, tillige fra 1. April til 1. August. . . .“

Som vi udtalte ovenfor, efterkommes Lovens Paabud desværre ikke af alle, men det bør i hvert Fald kunne ventes af de mange nye Fiskerianlæg, der nu købe og drive Møller, at de anbringe og vedligeholde Aalepas til Overgang for den spæde Yngel, en saa ganske simpel og billig Foranstaltning, at den kan og bør overkommes af enhver. Yngelen er og har allerede i nogen Tid været under Vandring, og Sagen bør derfor ikke opsættes.

Fra Foderdammene.

Som oftest føres der Klage over den Ulejlighed, som Grøde og Slam volder Fiskerøgterten. Det kniber svært med at holde jævn Strøm til og i Dammene; det stopper til for Ind- og Afløbsristen. Navnlige er det en grønlig Grøde, en Slags Alger, som volder Forstyrrelse ogsaa i selve Dammene, hvor der skal fodres. Foderet falder paa Slammet og Grøden, hvor det bliver liggende kortere eller længere Tid, til det er halvt eller helt fordærvet, og da findes og ædes af Fiskene, som deraf kan faa Bugløb og Sygelighed.

At give Fiskene friskt Foder i en Uge og i en anden fordærvet Foder, er forkasteligt. Sikrest og bedst er det, til enhver Tid at give friskt Foder. Kan det paa sine Steder ikke bestemt overkommes, da maa man hellere helt lade være med at fodre, eller naar galt skal være da hellere vænne Fiskene til at æde fordærvet Foder, Gift til en vis Grad, end snart at give friskt og snart fordærvet Foder.

Dammene kan blive saa overfyldte af graa og grøn Grøde, at Smaafiskene saa at sige slet ikke kan bevæge sig uden stor Anstrængelse. De bliver udmattede, da enhver Bevægelse fordrer en Kraftanstrængelse for at frigøre sig for Algens Traade, der som Spindelvæv vil hindre dens Bevægelse. Den, som har drevet Avl af Ørredfisk i længere Tid, vil have erfaret, at i de Damme, hvor der er rigeligt med grønne Alger, der bliver Yngelen meget stærkt reduceret, og de overlevende er smaa og tynde Fyre.

Ørredfisken tager ikke sin Føde til sig som Suder og Karper, der

roder op i Bunden og suger og smasker Føden i sig; den er en Jager, der enten stiller sig an til Fangst i stærk Strøm, hvor Føden driver forbi, og hvorfra den kan fare paa de Vanddyr og Smaafisk, som den ynder; eller ogsaa har den i stillestaaende Vande et Jagtdistrikt, hvori den til Tider jager efter Vanddyr og de Fluier eller Myg, som falder paa Vandets Overflade.

Udbyttet af en Dam, anvendt til Avl af Fiskeyngel, vil — selv om den er aldeles ren for Fjender — naar den skal røgtes som en Biting, røgtes ved Lejlighed, kun blive lidet.

Rationelt drevne Damme fordrer stadigt Tilsyn og Arbejde. Der skal i Sommertiden til Tider renses for Indløb og Udløbsristen i hver Time fra før Middag til ud paa Aftenen, til Grøde og Slam har bundfældet sig. En Del vil efter Aftenluftens Afkøling synke til Bunds, for til næste Dags Middag atter at stige til Vandoverfladen med den Dagen i Forvejen forøgede Bundgrøde, fremkommen ved, at Solens varme Straaler har pirket i Dambunden. Den Stigning til Overfladen om Dagen og Synken til Bunds om Natten af Grøde og Slam er en Følge af, at Vand er en daarlig Varmeleder, opvarmes og afkøles langsommere, end Grøden og den grønne Slam. Godt er det, at Forholdet er saaledes, ellers vilde det blive meget besværligt, for ikke at sige umuligt, at drive rationel Fiskeavlskultur, Der skulde da arbejdes Nat og Dag, for at holde Strøm i Dammene.

Som Lus og Lopper kan være en Spore for Mennesket til Renholdelse af Legemet, saaledes kan Grøde og Slam i vore Damme være en Spore

for Fiskeavleren til at holde Fiskene sunde og friske. Vil han ikke muge Historien bort, afskumme eller optage Snavset, saa forarmes og uddør Besætningen i samme Grad, som der er Urenlighed til.

Naar Grøden letter om Dagen, tager den Foderrester, Fiskegødning, Surstof m. m. med sig op. Vel kan Sol og Luft nok besørge en Del Rensning og Udluftning, men der bliver altid noget tilbage, som det er Avlerens Pligt at besørge fjernet fra Vandet og Dammen. Ogsaa af den Grund er det nødvendigt at fjerne Snavset, da dette til sidst vil overfylde Dammen, saa andet Liv end Snavsets er umuliggjort paa Grund af Pladsmangel. Man gør derfor vel i mindst en Gang ugentlig at fjerne Grøde og Slam fra Vandoverfladen, især paa Dage, hvor Blæsten fører det sammen i et eller andet Hjørne af Dammen. Vi mangler stadig væk, efter min Mening, Forsøgsstationen. Ogsaa her vilde den kunne gøre Forsøg med, hvad mere der kunde gøres for Forfriskning af Dammene, særlig for Dambunden i Foraars- og Sommermaanederne; thi da kniber det mange Steder, hvor man ikke har god Bund og godt og rigeligt Vand. Kan det friske op at udkaste og udstrø Salt, friskt Muld eller andet i Dammene? Det kender man ikke. Heller ikke Tyskerne kender Midlet mod de grønne Alger. En Gang bliver vi vel nok klog paa, hvorledes vi kan forebygge eller blive kvit Grøde og Slam i vore Damme; men indtil videre maa vi betragte det som et nødvendigt Onde, som skal holdes nede til det mindst mulige ved at rive, feje eller skumme det op.

Pariser-Forelmarkedet.

Herom skriver den tyske Fiskeavler S. Jaffé i „Allgemeine-Fischerei-Zeitung“.

I Paris er salgbar: *Laksørred*, som kaldes *truite Saumouie*. Man skaffer den frem med søvlglinsende Skæl og meget mørkerødt Kød. Disse Fordringer tilfredsstillter Østersørredden ($1\frac{3}{4}$ til 3 Pd.), som kan koste fra 8 til 13 Frcs. pr. Kilo, medens selv ligesaa store Bæk- eller Damørreder ikke kan konkurrere med den paa Grund af deres afvigende Tegning og Kødfarve.

Endvidere sælges i Paris *Bækørred* og *Regnbueørred* fra $\frac{1}{5}$ til $\frac{1}{4}$ Pd. (altsaa smaa Portionsfisk), for hvilke kan opnaaes en Pris af fra $5\frac{1}{2}$ til 8 Francs pr. Kilo, selv paa den samme Dag, mindre afhængig af Tilførslen end af frisk Kvalitet og passende Pakning.

Priserne er tilsyneladende temmelig høje, og under Omstændigheder, hvor det drejer sig om hurtigt at komme af med et Parti Foreller, og under alle Omstændigheder faa dem solgt, kan det konvenere at sende dem til Paris. Dette sker bedst ved at sende dem til en af de forskellige (oftest meget respektable) *Mandatoire* for Salg af Ferskvands- og Havfisk i Central Markedshallen i Paris.

Pariser Markedsomkostningerne er imidlertid ret høje, og det anbefales at tage disse med i Beregning.

Omkostningerne er foruden Fragt og Kørsel:

Told 30 Frcs. pr. 100 Kg. Bytold (octroi) 40 Frcs. pr. 100 Kg. Svind 1 pCt. af Nettovægten. Vejerpenge 1 pCt. af Nettovægten. Kommission 8 pCt. af Produktets Værdi.

Naar disse Omkostninger tages i Betragtning, betyder en Markedspris af 5 Frcs. pr. Kg. cirka 1,70 Mark, og af 8 Frcs. pr. Kg. cirka 2,40 Mk. pr. Pd. i Tyskland uden Pakning.

Den bedste Pakning til Paris er at pakke 50 Portionsørred i en Kasse med Is og ca. 10 af disse Kasser i en stor Kasse atter med Is. Fredag, Lørdag og Søndag er de bedste Salgsdage.

I. A. B.

Literatur.

I disse Tider, da kunstig Fiskeavl og Fiskeopdræt har vundet saa mange Udøvere, der dog foreløbigt ikke alle har videre Kendskab til denne Virksomhed, savner sikkert mange en kyndig og overskuelig Vejledning i disse Spørgsmaal.

Vi henlede derfor Opmærksomheden paa den af Prof. Feddersen i sin Tid udgivne Bog „Fiskeavlen“, 132 Sider med 54 Billeder, der er en Bearbejdelse af en tysk Bog „Die Fischzucht“ af M. v. d. Borne. Bogen er ganske vist skreven, før Fiskeavlen ret havde Fæste her i Landet, men da den er bygget paa Forholdene ved veldrevne, vidtudviklede, udenlandske Anlæg og bearbejdet og suppleret af en saa kyndig Raadgiver som Professor Feddersen, netop med vordende dansk Fiskeavlere for Øje, giver den selvfølgelig dog en paalidelig, udtømmende og dertil klart skreven og velordnet Fremstilling af alle til Æmnet hørende Forhold: Anlæggenes Indretning og Pasning, Fiskenes Klækning, Fodring og Behandling, deres Livsvilkaar og Fjender, disse sidstes Ødelæggelse osv. Bogen fortjener

derfor at kendes af alle, der giver sig af med Fiskeavl, og da Foreningen, naar der kan aftages et vist Antal paa en Gang, ved Velvilje fra Forlagets Side er sat i Stand til at tilbyde den til den lave Pris af 50 Øre + Porto (Bogladeprisen er ellers 2 Kr. 25 Øre), vente vi, at Medlemmerne vil benytte sig af denne Lejlighed til at skaffe sig en kyndig Vejledning paa dette Omraade. .

For at kunne bedømme, om Foreningen kan aftage det bestemte Antal Eksemplarer, bede vi Medlemmer, der agte at anskaffe Bogen, om at sende Underretning herom til Formanden.

Mindre Meddelelser.

Fiskerianlæg i Karup. Et Konsortium, repræsenteret ved Herredsfuldmegetig Esmann i Viborg, har i Følge „Vib. St. Flkbl.“ købt Gaarden „Kronborg“ i Karup Sogn for 13,500 Kr. Det er Mening at anlægge Fiskedamme i Lighed med Anlægene ved Vamdrup. Hertil frembyder Gaarden nemlig udmærkede Betingelser, ikke alene ved de

rigelige Vandmasser, der forefindes, men ogsaa ved Vandets stærke Fald.

En Fiskerifabrik paatænkes anlagt i Korsør. Et holstensk Firma staar i Følge „Slagelseposten“ i Underhandling om Købet af den gamle Postgaard, hvis betydelige Grundareal og fortræffelige Beliggenhed tæt ved Fiskerbaadehavnen gør den vel skikket til at afgive Plads til Anlæg af en saadan Fabrik.

Annoncer.

Yngel

af Karper og Suder

faas fra

Ørskovgaards Fiskeri

pr. Tvingstrup.

M. Madsen.

KREBS

fra 2 Tommers Længde købes.

Vi paatager os ogsaa Fiskningen efter nærmere Aftale.

„De forenede
danske Ferskvandsfiskerier“,
Vamdrup.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af Kr. til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Virksomhed, eller for et Bidrag af Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning eller maa hæves ved Postopkrævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer. Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors Ribe,

Geddeyngel.

Saa længe Forraad haves udsælges Geddeyngel til følgende Priser:

For spæd Yngel 8 Kr. pr. 1000.

Fra $\frac{1}{2}$ til 1 Tm. lang Yngel 15 Kr. pr. 1000, 2 Kr. pr. 100.

Fra 1 til 2 Tm. lang 25 Kr. pr. 1000, 3 Kr. pr. 100.

Fra 2 til 3 Tm. 35 Kr. pr. 1000, 4 Kr. pr. 100.

Fra 3 til 4 Tm. 45 Kr. pr. 1000, 5 Kr. pr. 100.

Fra 4 til 5 Tm. lange Gedder 55 Kr. pr. 1000, 6 Kr. pr. 100 Stkr.

Til Levering i Foraarsmaanederne.

Brahetrolleborgs Fiskeri

pr. Korinth St., Fyn.

Fiskeredskaber

med alle Dimensioner i Net, saasom Vaad, Aaleruser og Gedderuser, leveres straks ab Lager fra

Københavns mek. Net- & Garnfabrik,

Mariendalsvej Nr. 55.

N. P. Utzon.

Telegram-Adresse: Fiskeriet.

Telefon Nr. 26.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup.

I Løbet af Foraaret og Sommeren leveres
prima **Øjneæg af Regnbueørred,**

spæd og større **Yngel af samtlige Ørredarter,**

større **Yngel af Karper,**

Besætningsfisk af Suder, Karper, Ørreder, Aal, Krebs

og flere Arter.

Alt af bedste Kvalitet og til billigste Pris.

Varefortegnelse franko.

Forlang Pristilbud.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 8

August

1904

Eftertryk af Bladets Artikler til-lades, naar Kilden angives. I Und-tagelsestilfælde vil det være udtrykke-lig angivet ved den paagældende Ar-tikel.

Medlemmerne erholde Bladet gratis. Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Be-gøring om Indmeldelse tilsendes et Bestyrelsesmedlem.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petitolinje af $\frac{1}{2}$ Sides Bredde. For Annoncer over et længere Tidsrum indrømmes betydelig Rabat.

Det er kommet til Redaktionen Kundskab, at Bladet kun meget uregel-mæssigt kommer flere Medlemmer i Hænde og ofte endog helt udebliver. Da Fejlen herfor maa antages at ligge hos Postvæsenet, bedes Medlemmerne, naar Bladet udebliver, anmelde saadant til Formanden, af hvem Bla-det besørges udsendt gennem Trykke-riet, og der vil da af denne blive gjort Skridt til at faa Sagen under-søgt.

I denne Forbindelse erindres Medlemmerne om at anmelde Bopæls-forandring — ligeledes til Formanden.

De Medlemmer, der af ovennævnte Grund mangler et eller flere Numre af Bladet, kan faa det manglende ved Henvendelse til Redaktionen.

Indhold: Ørred-Opdrætning som Stor-industri. — Naturdammene. — Rationel Fiskeavl — Udsættelse af Ørredyngel i frie Vande. — Fiskeriloven. — Behandling af Fisk. — Aalens Yngel. — Omsigt ved Ørredanlæg. — Forsøg med Udsæt-telse af Geddeyngel i Ulf Sund. — Litera-tur. — Spørgsmaal og Svar. — Annon-cer.

Ørred-Opdrætning som Storindustri.

Stordrift. — Fodring. — Overpro-duktion. — Levende Transport. — Han-del med Æg, Yngel og Sættelisk.

Stordriften er nøje betinget af Vandets Rigelighed og Kvaliteten. Endvidere af Adgangen til regel-mæssig at skaffe fuldstændig frisk og naturligt Foder. — Hvad der er foregaaet i Tyskland for nogle Aar siden vil efter alt at dømme gen-tage sig her i Landet, nemlig mange Damme og lidt Vand eller alt Van-det gennem mange Damme, samt unaturlige Fodringsemner, saasom Slagteraffald, Kød af selvdøde Krea-turer, raadne eller dog ikke helt friske Fisk.

Ligesom Drømmene i Tyskland førte til skuffede Forhaabninger med nedlagte Fiskerianlæg og store Pengetab, saaledes vil man vel ogsaa en Dag herhjemme vaagne til en bedre

Erkendelse af, at Naturen ikke uden videre lader sig bemestre og desværre har Sagens mange Modstandere da yderligere faaet Vaaben i Hænde.

For de Folk, der anlægge *Fodringsdamme* uden at have det fornødne Kvantum Vand af den rigtige Beskaffenhed, vil lignende Somre som i Aar med Tiden bringe en Afgørelse, der vil aabne deres Øjne!

I de Damme, der kunstig drives, og hvori sættes 3—4000 Stk. Ungfisk, vilde der efter Arealets Størrelse i Naturen være Plads til 30 å 40 Stk. Ørreder, og nu afhjælpes vel *een* Mangel ved Tilførsel af tilstrækkeligt Foder, men den anden Side af Sagen: den *friske, hastigt rindende Aa* med de dybe kølige „Høller“, som Ørreden er vant til, den erstatter man mange Steder med noget Vældvand, der om Sommeren holder op at give noget.

Man stempler meget rigtig William Johnsons Theorier som forkastelige, men lukker Øjnene, naar det drejer sig om at faa lavet nye Anlæg baseret paa lidt Vældvand eller et Bækløb, der tørrer ud om Sommeren.

Der er kun meget faa Steder her i Landet, og de findes vel udelukkende i Jylland, hvor der kan drives Ørredkultur i fuldeste Udstrækning; thi Forholdene maa være saaledes, åt der kan gaaes over til at producere Ørrederne i Størrelsen 2—5 Pd. pr. Stk., hvis det skulde vise sig ugørligt at afsætte dem som Portionsfisk til nuværende Priser, hvad jeg personlig dog anser for udelukket for Bækørredens (og Havørredens) Vedkommende.

Det synes vanskeligt at faa Folk klargjort, at det er Vandmængden,

der bestemmer Besætningstætheden, og i Almindelighed vil man foretrække at lave 4 eller endnu flere Damme med Deling af Vandmængden og da besætte noget svagere. Hvorfor er mig ufatteligt!

Faren for *Overproduktion* er et Spøgelse, der altid kan holdes frem, men om der nogensinde vil indtræde Overproduktion, kan intet Menneske forudsige, da Forbruget meget vel kan stige og som hidtil holde Skridt med Produktionen, og saaledes at de hidtidige Priser omtrent vil holde sig. Falder Priserne, er det værst for de Anlæg, der ligger længst borte fra Markedet, thi tænker man sig en Produktionspris af 60 Øre pr. Pd. Ørred, vil Grænsen for, at Produktion overhovedet kan betale sig, hurtigt være naaet for Anlæg i Vendsyssel, der under de nuværende Konjunkturer kun tør regne med en Pris ab nærmeste Jærnbane-station af 80 å 85 Øre pr. Pd., medens Prisen for Anlæg ved Grænsen er 140—150 Øre pr. Pd., altsaa en iøjnefaldende Forskel. — Paastande om lønnende Afsætning til Paris af *død* Portionsørred savner ethvert faktisk Grundlag; der bruges intet nævneværdigt i Paris.

Vanskelighederne ved *den levende Transport* og den dermed forbundne Risiko og de til Tider store Tab undervurderes fuldstændig af Folk, og det er mærkeligt at høre Forslag fremsatte til en gennemgribende Reform af hele Transport-Spørgsmaalet fra Folk, der aldrig har set en levende Fisk under Transport. Til de mest almindelig foreslaaede nye Maader hører Transport i Dam (pr. Skib) eller i Bassinvoerne.

Handelen med *Øjneæg* vil i Følge Sagens Natur tilfalde de store An-

læg, der virkelig er i Stand til at levere gode Varer. — Det at købe billige Æg fra de smaa Fiskerier, der Aar ud og Aar ind holder et Antal saakaldte „Moderfisk“ i smaa Damme med Tilfodring, vil være noget af det mest ødelæggende for den kunstige Fiskeavl.

Blandt de Fisk, der kommer ind som Spisefisk, ses allerede nu mange Eksemplarer med afkortede Gælle-Laag og lignende utvetydige Tegn paa en slet Afstamning, saa at vi allerede her hjemme er godt med paa Indavlen!

Man ser det ogsaa paa de Æg, der kommer fra de allerfleste tyske Fiskerier; thi der er saa daarlige Varer imellem, at det er helt utænkelig. — Lad os i første Række holde paa Æg af vor hjemlige gode Vandrerred (Havørred) og Bækørred.

Handelen med *Yngel og Sættefisk* vil hurtig blive ødelagt ved den indbyrdes skarpe Konkurrence, og dette bør man holde sig for Øje. Der er faktisk anlagt mange Damme, hvori der kun kan opdrættes Sættefisk, men Udgifterne har vel til Gengæld heller ikke været store, saa at det kan siges at være uden større Betydning for de paagældende! Saadanne Anlæg vil imidlertid trykke Prisen ned til et Minimum, og de Anlæg, der nu bygger store Udklækningsanstalter for at skabe sig Indtægter, vil lide en Skuffelse, thi hvor skal Køberne komme fra, naar hvert Anlæg har en uforholdsmæssig stor Udklækningsanstalt.

Vamdrup, Avgust 1904.

N. Petersen.

Naturdammene.

Flere Steder i Landet bliver der anlagt Naturdamme, større Damme, der omfatter Arealer paa flere Tønder Land. I disse Damme udsætter man som oftest Smaayngel, fordi man vil spare paa Pengene. Til at besætte en saadan Naturdam paa en Td. Land regner man nemlig, at der skal anvendes 20,000 Stkr. Spædyngel til en Pris af 2—300 Kr. — Skal den samme Dam derimod besættes med større Fisk, f. Eks. 1 Aars, skal der *mindst* anvendes 3000 Stk., som vil koste mellem 3 og 400 Kr. Ved at besætte Dammen med Spædyngel er der altsaa sparet 100 Kr. — Og 100 Kr. pr. Td. Land bliver 1000 Kr. for 10 Tdr. Land; og det maa man jo ogsaa sige er en net Spareskilling. Hvad der er sparet, er nemmest tjent, siger man. Men det er jo ogsaa galt at spare paa Skillingen og lade Daleren ryge. Og det mener jeg, man gør, naar man besætter de omtalte Damme med Spædyngel.

Selv om en saadan Dam er fri for Gedder, Aborrer og andre Rovfisk, saa vil der i Almindelighed i den findes et stort Tal af mindre Fjender, saasom Hundestejler, Frøer og Larver.

Saadanne Damme anlægges nemlig som oftest paa Steder, hvor der findes lav, sumpet Bund med Smaagrøfter og Smaapytter i. I disse overvintrer og formeres tidligt om Foraaret de nævnte Fjender af Spædyngelen, der saa fortæres af disse.

En mig bekendt ung Mand besatte en saadan Dam paa omtrent 2 Tdr. Land med 20,000 Stkr. Ørredyngel. Tredie Efteraar derefter blev den udfisket, og der fan-

gedes da kun en 500 Stk. til en Vægt af omtrent 1 Pd. pr. Stk. — De blev solgte til 1 Kr. Pundet. De indbragte altsaa ialt 500 Kr. De 20,000 Stk. Ørredyngel havde kostet 200 Kr. Altsaa blev Overskudet kun 300 Kr. i de 3 Aar eller 50 Kr. aarlig pr. Td. Land; og det kan man just ikke kalde noget glimrende Resultat.

Derimod blev Resultatet af 2 Skpr. Land, som en anden Mand besatte med 1000 Stk. Aarsfisk, bedre. Samme Aar, som Fiskene blev udsat om Foraaret, indfangedes de. Tallet var da ca. 859 Stk., som tilsammen vejede ca. 239 Pd. og solgtes til 239 Kr. Trækkes derfra 130 Kr., Prisen for de 1000 Stk. Aarsfisk, blev Overskudet $239 - 130 = 109$ Kr. for 2 Skpr. Land i en Sommer eller det samme som 436 Kr. for 1 Td. Land i en Sommer.

En saadan Dam vil kunne gøres færdig til at tage mod en ny Sæd til næste Foraar og sandsynligvis bringe ligesaa godt Udbytte til næste Trækning; især hvis man køber bedste Sort af Aarsfisk.

Sidstnævnte Dam havde fed Bund med gode Græsser; men selv en mindre fed Bund, ved Tilførsel af noget Hjælpefoder, vil kunne give et godt Resultat. — I de allerfleste Tilfælde vil det være daarlig Økonomi at købe spæd Yngel til Besættelse af større Naturdamme. Har man dyrket en Dam saaledes i 2 a 3 Somre med Aarsfisk eller større Fisk, vil det efter en saadan Periode være gavnligt for vedblivende at opnaa gode Resultater at avle Græs et Aar imellem.

S. N.

Rationel Fiskeavl.

Der tales i den senere Tid meget om Damkultur i Danmark, og der agiteres fra visse Sider endog derfor; i et interessant Foredrag, som Hr. Professor Feddersen holdt i Møens Landboforening d. 5. Marts, vil man finde samlet, hvad der kan siges som Anbefaling for denne i Danmark nye Industrigren. Den betegnes som en Indtægtskilde for det *danske Laudbrug*, i Stand til at give „en overvældende Rigdom“ — „en Indtægt, som gaar over alle Grænser“. Om det tekniske i Damkulturen, paa hvilket Omraade Hr. Prof. Feddersen er en Avtoritet, kan der næppe føjes noget væsentligt til omtalte Foredrag; med Hensyn til Afsætning i Udlandet — hvorved dog først Indtægten fremkommer — vil et Par Oplysninger sikkert være af Interesse.

Skønt Prof. F. taler om Damkultur i Almindelighed, viser de anførte Tal, at der særlig er tænkt paa Produktion af *Portionsørreder* (cirka $\frac{1}{4}$ Pd. store Ørreder), om hvilke der meddeles, at de i Berlin og Paris betales med 3, 4, 5 Mark. Man maa ikke glemme, at hidtil har kun Tysklands eller Frankrigs *egen* Produktion kunnet komme i Betragtning, en gensidig Eksport har ikke fundet Sted. I de fleste Byer dækkes Forbruget ved Tilførsel fra Omegnen, f. Eks. i saa stor en By som Hamborg er Efterspørgslen paa denne Maade ikke alene tilfredsstillet, men man maa endog eksportere til Berlin. Denne By er derfor den eneste, der kan faa Betydning for dansk Eksport. Det aarlige Forbrug var her sidste Aar ca. 40,000 Pd.; Prisen var for nogle

Aar siden 50—100 Pf. højere end den er nu paa Grund af den stigende tyske Produktion og den begyndende Tilførsel fra Danmark. Som bekendt forhandles Portionsørred i Tyskland kun levende, Eksport fra Danmark vil derfor altid være ret vanskelig.

I Paris forhandles Portionsørred i død Tilstand. Brutto-Prisen er $2\frac{1}{2}$ —3 Fr., Forsendelsesomkostninger 0,75—1,00 Fr., Netto-Pris altsaa ca. 1,50—2,25 Fr. pr. Pd. (= 1,10—1,75 Kr.). Denne Pris gælder dog kun for en ret ringe Tilførsel, ialt 4—500 Pd. om Ugen (en stor Del deraf gaar til de større Provinsbyer); overstiger Tilførslen dette Kvantum, falder Prisen yderligere. Priserne er her altid usikre, da *al* Handel med Levnedsmidler er koncentreret i Centralhallerne, og Varer *kun* modtages i Kommission; Køb og Salg til faste Priser er derfor udelukket.

Saaledes er de *nuværende* Forhold, at de i *nogen* Grad kan forandres er selvfølgeligt, men det er vanskeligt at afgøre, hvor meget Tilførselen kan forøges uden at Priserne falder saa meget, at det overhovedet ikke kan betale sig. Prof. Feddersen siger, at der ikke kan være Tale om Prisfald; for Portionsørredens Vedkommende stemmer dette som anført ikke. Det er ogsaa unøjagtigt, at Fiskepriserne i *Almindelighed* er i Opgang, de har i de senere Aar været ret stationære; men de er iøvrigt ganske uden Betydning med Hensyn til Portionsørredens Pris. Denne er en Luksusfisk i enhver Henseende; og Forbruget deraf vil altid være yderst begrænset. At f. Eks. Kødet er dyrt i Tyskland kan medføre, at

det *erstattes* med billige Fisk, Portionsørred kan fornuftigvis aldrig erstatte noget Næringsmiddel; det er derfor ogsaa uden Betydning, om Havfiskeriet (hvorfra man faar de billige Fisk) giver større eller mindre Udbytte. At man virkelig et eneste Øjeblik har kunnet tænke sig, at Portionsørred kunde blive en „Masse-Artikel“, er ganske uforstaaeligt.

Vil man købe Ørreder, foretrækker af forskellige Grunde langt den overvejende Del af Publikum store Ørreder; Priserne er her noget lavere, men Forbruget meget større. Om disse lader sig producere ved Damkultur afhænger af de lokale Forhold; om det lønner sig faar staa hen foreløbig. For Karper og Suder kommer mest Søer i Betragtning, det er altsaa en ganske anden Sag.

En af Hovedopgaverne for Udlandets Fiskerianlæg er — fraset Produktion af Spisefisk —, Levering af Yngel til Udsættelse i Floder og Vandløb, saaledes at disse stadig kan have en Fiskebestand; samtidig gør man store Anstrængelser for at regulere og beskytte Fiskeriet i Floderne. Disse Opgaver varetages dels af Staten dels af en Række Fiskeriforeninger.

En Andelseksport af Portionsørred, som Prof. Feddersen anbefaler, turde der saaledes ikke være Anledning til at forsøge; desuden lader den sig næppe praktisk gennemføre. Priserne svinger for meget til, at en rimelig Fordeling af Indtægterne kan finde Sted; en Kvalitet, der den ene Dag betales højt, kan nogle Dage senere være usælgelig. Det gælder om hurtige Handelsefterretninger og om øjeblikkelig at have til Disposition den

Kvalitet, der begæres. Selv for en Fisk med saa konstant Pris som Karper har den i Tyskland forsøgte Andelseksport ikke vist sig praktisk.

For Portionsørred kommer hertil i Danmark den Omstændighed i Betragtning, at en Andelseksport vilde standse hurtig paa Grund af den kunstig frembragte Overproduktion.

Hvis et Fiskerianlæg skal drives *rentabelt*, er det nødvendigt at have en dygtig teknisk Ledelse — noget, der er en kendt Sag i alle Lande; i Tyskland faar man ikke en dygtig Fiskemester under 3000 Mark. I Danmark synes man at mene, at man kan producere Ørreder, som man producerer Svin; Erfaringen vil hurtig vise, at dette ikke er Tilfældet. Deri ligger ogsaa, at det aldrig kan blive en Bi-Indtægt for Landbruget; Anlæggene maa i hvert Fald være saa store, at de kan lønne en specielt uddannet Mand. Damkultur er med andre Ord en *Industri* og vil kun kunne give Udbytte, hvor den drives som saadan. Prof. Feddersens Forslag om at holde Foredrag om „Sagen“ i Landboforeninger er derfor ret ubetideligt.

At Forbruget i Udlandets store Byer kan udvides er selvfølgeligt, og dette vil jo i første Linje komme de større Anlæg til gode. Dog kan der sikkert ikke anbefales for stor Varsomhed i Oprettelsen af nye Anlæg, der vil endnu gaa Aar, inden Forbrug og Priser i Udlandet tilpasses efter den enorme Stigning i Produktionen, Danmark betegner. Resultatet vil rimeligvis om nogle Aar være, at kun de Fiskerier, der har de bedste naturlige Betingelser i *Vandforhold* og *Beliggenhed*, endnu er i Drift. Det er beklageligt, at

den uegennyttige Agitation for denne Sag, der desværre er baseret paa fuldstændig Uvidenhed om Handelsforholdene, har ført til, at Finansmænd her mener at have fundet et Objekt for at „starte“ Selskaber uden at bryde sig om, hvorvidt naturlige Betingelser for Anlæg virkelig er tilstede, eller om de lovede store Procenter nogensinde vil komme. Der *kan* skabes en smuk national Industri, naar man blot giver den Tid til at udvikle sig langsomt og naturligt. — Forhaabentlig sørger Ferskvandsfiskeriforeningen for, — sent er bedre end aldrig — at der fremkommer Oplysninger om de virkelige Forhold paa Verdensmarkedet, saa der kan blive Ende paa de rene Spekulationsforetagender, der kun kan bringe Sagen i sin Helhed i Miskredit, og man paa den anden Side kan blive klar over, at det ikke *nu* er det rette Øjeblik for Oprettelse af mindre Anlæg som Bi-Indtægt for Landbruget. X.

* * *

Vi kan paa flere Punkter ikke være enige med den ærede Indsender, særligt med Hensyn til, at Forfatteren uden videre fastslaar, at der vil blive Overproduktion.

Hvorvidt Salget lader sig ordne efter Andelssystemet, vil kun Erfaringen kunne lære os, og vi vilde i hvert Fald finde andre Grunde derimod end de anførte.

Endvidere maa vi protestere imod, at mindre Anlæg, der er baserede paa naturlige Forhold, og hvor der ikke er Tale om Fodring, ikke skulde kunne bringe en virkelig Biindtægt for Landmændene. Dette er tilfulde godtgjort baade herhjemme og i Udlandet. *Red.*

Udsættelse af Ørredyngel i frie Vande.

Som tidligere meddelt her i Bladet har Fiskeriforeningen for Hobro Fjord i en Aarrække med Statstilskud udsat Ørredyngel i Fjorden og med et udmærket Resultat, idet Ørredfangsten siden den Tid stadigt er tiltaget, saa at den fra at være saa godt som uden Betydning nu giver et klækkeligt Udbytte. Man er imidlertid ikke bleven staaende herved, men har paa Initiativ af Hr. cand. polyt. Bie i Aar anlagt Fiskedamme, i hvilke der nu er udsat Yngel, som skal opfostres og senere udsættes i Fjorden som aar gamle Fisk, altsaa naar de have naaet en saadan Størrelse, at de bedre kan undgaa andre Rovfisks Efterstræbelser.

Foruden 90,000 Stkr., der i Aar udsættes direkte i Fjorden med Tiløb, er der i Dammene udsat 23,000 Stkr. Yngel.

Dette er utvivlsomt et Skridt, der hurtigt og sikkert vil føre til en stor og fast Ørredbestand i Fjorden, og Foreningen haaber med Rette, at Bekostningen ved Dammene Indretning rigeligt skal opvejes ved kommende Aars Fangst af store Øred.

Disse regelmæssige Udsættelser i større Stil er desværre ikke almindelige i Landet, men Eksemplet burde smitte. Der er nu Klækkeanstalter nok, og Yngel til Udsættelse i frie Vande kan hvert Foraar faas billigt ved Fiskerierne. Der mangler kun, at Fiskeriforeningerne ved Fjordene og de store Aar skal tage Initiativet og ved en lille, aarlig Udgift skabe en virkelig Ørredbestand i deres Fiskevande.

Der er herved intet at vove, og det er sig selv man hjælper, thi det er jo en Kendsgerning, at Ørrederne holde sig i og ved det Vand, hvor de udklækkedes eller udsættes; de søge deres Næring ved Udløbet af Fjorden eller Aaen og gaa ved Avletiden op i det samme Vand, hvorfra de selv kom.

I Hovedsagen bliver det saaledes ikke fremmede, men netop „Ejerne“, som høste Udbyttet deraf.

Dette er indlysende, og det skulde ikke synes svært at overtale Fiskerne til i det mindste at forsøge. Lønnen vil ikke udeblive.

Fiskeriloven.

Hr. Folketingsmand, Kommandør Bluhme, der er Medlem af Folketingets Fiskeriudvalg, har i „Dansk Fiskeritidende“ fremsat et Udkast til Egenbetænkning vedrørende Saltvandsfiskerilovforslaget. Vi hidsætte her den Del af Betænkningen, der angaar Ferskvandets særlige Interesser, og skal herved kun bemærke, at de „Portionsfisk“, der fanges ved Kysterne, saavidt os bekendt, ikke er af Størrelse som Portionsfiskene fra Damkulturen, men derimod vistnok paa ca. $\frac{1}{2}$ — $\frac{3}{4}$ Pd. pr. Stk. Fiskene af denne Størrelse betales *lavest*, og bør af Fiskerne absolut sættes levende tilbage i Vandet.

„ . . . Ogsaa Fiskeriet af Laks og Ørred maa rette sig efter Forholdene i Distriktet. Naar saaledes Lovforslaget i al Almindelighed fastsætter Mindstemaal for Laks og Ørred til $12\frac{1}{2}$ Tomme, da er dette maaske nok paa sin Plads i Limfjorden og maaske andet Steds; men langs Østersøen og Sundenes Bredder vil

man ved denne Bestemmelse sikkerlig begaa Uret; thi Fiskeriet af disse Fisk er ret betydeligt her, men Fisken naaer i Almindelighed ikke den foreskrevne Størrelse. Laks og Ørred falder her kun af Størrelse som de saakaldte „*Portion-fisk*“, der betales med langt højere Pris pr. Pd. end de større Laksefisk, som fanges andet Steds. Er det nu berettiget at forbyde vore Fiskere at fange disse mindre Fisk, for at de kunne vokse sig større, idet de drage videre, og fanges andet Steds — hvor, vides ikke en Gang. Disse unge Laks og Ørred udklækkes formentlig i Sverriges og Finlands store Floder, drage fra disse til Havet, følge til Dels Østersøens tyske Kyster, fanges her i store Mængder, medens Resten fortsætter Vandringen til vore Kyster — men her kommer Loven og forbyder vore Fiskere at fange dem.

Naar en Gang man naaer at faa internationale Overenskomster for dette Fiskeri, kan der blive Tale om at sætte Grænser, og da vil det blive Videnskabens Sag at finde de rette Begrænsninger langs de forskellige Kyster, saa at man ikke til Fordel for den ene Kyst ødelægger Erhvervet for de andre.

I Limfjorden, ved Aa- og Flodmundinger gælder det iøvrigt om, at man saavel for Aale- som Laksefiskenes Vedkommende paa de forskellige Pladser faar Vedtægter, der ved hensigtsmæssige Fredningsbestemmelser muliggør disse Fiskes Formeringsbetingelser og derfor tilvejebringer herhen sigtende hinanden supplerende Bestemmelser for Saltvands- og Ferskvands-Fiskeriet. Derfor burde helst en Lov om Ferskvandsfiskeriet vedtages samtidig med

Loven om Saltvandsfiskeriet og Bestemmelser fastsættes, hvorved det gjordes muligt for Ynglelaks og Aaleyngel at komme op i Aaløbene og de modnende Fisk atter at komme tilbage til Saltvandet. De for Tiden gældende Bestemmelser angaaende Ferskvand er dels for tarvelige og dels overholdes de aldeles ikke, hvad der er til stor Skade først for de Bestræbelser, der nu gøres for at udvikle Dam- og Ferskvandskultur og dernæst ogsaa til Skade for Saltvandsfiskeriet.

Naar endeligt Lovforslagets § 15 fastsætter Fredningstid for Laksefisk til 4 Maaneder, synes dette at være en altfor lang Tid at berøve Fiskerne deres Erhverv paa dette Omraade og det behøves ej heller, naar blot Fredningstiden paa de *forskellige* Fiskesteder retter sig efter de for Fiskenes Formering nødvendige Hensyn. I denne Henseende maa det erindres, at naar Laksen fra Havet søger op at yngle i de ferske Vande, fordrer den at kunne vænne sig langsomt til Overgangen og søger derfor Ophold i Brakvand, hvor den efterhaanden ifører sig Yngledragten — derfor bør Fredningstiden paa saadanne Steder falde tidligere end oppe i de ferske Vande og overalt i disse og ved Indgangen til dem maa der Aaret rundt gives fri Adgang visse Timer i Døgnet *hele Vejen* for saavel Op- som Nedgang fra og til Havet. Bestemt maa det fordres, at der nøje vaages over, at ikke Opdæmninger og Engvanding fra offentlige Vandløb ødelægger Yngelen. — Strænge Straffebestemmelser maa her hjælpe til at beskytte saavel Salt- som Ferskvandsfiskeriet — ligesom Aaernes og Fjordes Udløb i Havet maa være

aabne for Fiskevandringen. Talrige og kostbare Embedsmænd til Opsyn med Fiskeriet er unyttigt. Giv Fiskerne ved deres Fiskeriforeninger Myndighed og Midler til selv at vaage over Lovens Hævdelse og giv Midler til at Videnskaben vedblivende kan støtte Praksis, da vil det bedste Resultat naas til Fordel for Alle.

De Bøder, som maatte blive idømte for Overtrædelse af Love eller Vedtægter for Fiskeriet, som ogsaa hvad der indkommer ved Opbringelse af fremmede Fiskere paa Dansk Søterritorium, bør tilfalde Alderdoms- og Understøttelsesforeningen for gamle Fiskere og for Fiskernes Enker og Børn.

Behandling af Fisk.

„Svenska Fiskareförbundet“ har udgivet og spredt rundt om i Sverrig følgende kortfattede Forholdsregler for at undgaa unødvendigt Dyrplageri ved Fangst, Transport og Opbevaring af Fisk; disse kan vistnok have Interesse ogsaa for danske Læsere. Humanitet ved Behandling af Fisk kendes der ikke stort til her til Lands.

Den trykte Bekendtgørelse lyder saaledes: „De Dyr, hvis Liv Menneskene tager for at faa deres Kød, bør dræbes saa hurtigt og smertefrit som muligt, det er en almindelig Regel, som ogsaa bør anvendes paa Fiskene og Vandets øvrige madnyttige Beboere.

Hvorledes man skal slagte Fisk. Ved rationel Slagtning bør to Ting iagttages: 1) Slagtedyrets Bedøvelse og 2) Blodaftapningen. Bedøvelsen har til Hensigt at gøre Dyret føle-

sesløst, Blodaftapningen har dobbelt Formaal, dels at hindre Dyrets Opvaagnen fra Bedøvelsen og dels at gøre Slagtedyrets Kød mere velsmagende og holdbart samtidigt med, at det faar et mere tiltalende Udseende; Bedøvelse af Fisk sker bedst ved at tildele Dyrets Baghoved, i hvilket Nervesystemets centrale Dele befinder sig, et eller to kraftige Slag. Hertil kan man enten benytte en rund Træhammer, som slaas mod Fiskens Hoved, eller ogsaa tage Fiskens Hoved, eller ogsaa tage Fiskens Nakke mod en haard Genstand. For at faa bedre Tag i Fiskens Kød kan man omvikle den med et grovt Haandklæde eller lignende.

Efter at den er bedøvet, afskærer man med en skarp Kniv Hjertet eller Pulaarestammen, hvilke Organer er beliggende indenfor Gællenættet, d. v. s. inden for den trekantede Flig, som fra Bagsiden skyder sig frem mellem Gællelaagets Yderkanter mod Underkæben. Naar disse Dele, som enhver let kan finde, afskæres, forbløder Fiskens Kød snart. Man kan ogsaa straks afskære Fiskens Hoved, men Fiskens Udseende taber derved, og mange betragter jo Fiskehovedet som en Lækkerhed og vil have Fiskens serveret med det paa. Man kan ogsaa slagte Fiskens Rygmarven i Nakken lige bag ved Hjernen, men det fordrer mere Øvelse, og Dyret bliver derved ofte flænset paa en hæsli Maade.

Hvad man vinder ved Slagtning af Fisk? Foruden at man hurtig og smertefrit skiller Fiskens Kød af med Livet, vinder man følgende direkte Fordele. Den slagtede Fisks Kød er hos de fleste Arter hvidere, fastere og mere velsmagende. Fiskens

er tillige betydelig mere holdbar, hvilket f. Eks. viser sig derved, at Gællerne i længere Tid bevarer deres smukke højrøde Farve hos den slagtede Fisk end hos den selvdøde. Slagtet Fisk, som skal bevares, maa ikke afskylles eller kommes i Vand, men blot aftørres med et Klæde. Vandbehandling paaskynder Forraadelsen.

Slagtet Fisk er bedre end Hyttefadfisk. Fisken lider af at være indestængt i Hyttefåde, i Særdeleshed naar disse, som desværre ofte er Tilfældet, er snævre og daarlige, og endnu mere i tætte Kar med utilstrækkeligt eller daarligt Vand. Den støder sig mod Hyttefadets eller Karrets Vægge, bliver saaret og syg, ligesom Vandets mindre gode Beskaffenhed fremkalder en sygelig Tilstand. At Kødets Næringsværdi under saadanne Omstændigheder betydelig nedsættes, ligger i Sagens Natur. Desuden afmagres Fisk, som i længere Tid har gaaet i Hyttefad. Heraf følger, at den nyfangede og *straks slagtede* Fisk er den mest velmagende og den værdifuldeste. At holde halvdøde, matte Fisk til Salg i snævre Kar med daarligt Vand er naturligvis fra alle Synspunkter forkasteligt.

Levende Fisk i Hyttefåde er det undertiden nødvendigt at have, men man bør da altid sørge for, at Hyttefadene er store og rummelige — Fiskedamme er i saa Fald naturligvis at foretrække — saa at Fisken har godt Spillerum og kan makes. Hyttefadet bør helst lægges saaledes, at der gaar en svag Strøm af friskt Vand derigennem med tilstrækkeligt Antal Huller paa Siderne. Strømmen maa dog ingenlunde være saa stærk, at Fisken

stadig maa arbejde imod den; thi derved trættes den snart, drives og presses mod Hyttefadets Sider, saa at den dør.

Transport af Fisk. Slagtede Fisk er, som det fremgaar af, hvad ovenfor er sagt, lettere at transportere end den selvdøde. Den bør lægges i større Kasser eller Kurve; Kasserne maa være forsynede med Tremmer indvendig for at forhindre for tæt Sammenpakning. I den varme Aarstid pakkes Fiskene i Lag mellem knust Is og det paases, at Isvandet har frit Afløb.

Transport af levende Fisk til Udsætning eller andet Brug bør ske i tilstrækkelig store Kar, der er fyldt to Trediedel eller tre Fjerdedel med Vand. Vandet bør, hvis der er Lejlighed dertil, ombyttes med friskt Vand, endnu bedre er det at indpumpe Luft. Hvis Transporten afbrydes, eller Karret maa staa stille, fordærvs Vandet hurtigere, hvorfor en Opfriskning paa en eller anden Maade bliver nødvendig. Udvendig Isafkøling af Transportkarret er gavnligt.

Al unødvendigt Plageri af Fisk ved Fangsten bør selvfølgelig strængt fordømmes. Ved Krogfiskeri løsnest Krogen med tilbørlig Varsomhed, og hvis Fisken har slugt Krogen, saa at den har fæstnet sig i Mavesækken eller i andre Indvolde, bør Fisken ufortøvet slagtes, inden Krogen løsgøres.

Hummer, Krebs og andre Skaldyr kan ikke transporteres i Vand, fordi de da meget snart vilde dø af Kvælning og blive aldeles ubrugelige til Menneskeføde. De sendes derfor i smaa lette Kurve eller Kasser, som blot kan rumme et mindre Antal for at forebygge for haard Pak-

ning, Presning og Kvælning. Hummer pakkes bedst med Ryggen op ad i et enkelt Lag i tør Lyng eller Halm. Det bedste er at koge Hummer og Krabber, saasnært de er fanget og forsende dem i kogt Stand. Ved Kogningen bør iagttages, at Vandet spilkoger, naar de lægges i Gryden, og at Laaget straks paasættes. Vandet maa staa over Dyrene, en passende Saltmængde forhøjer Kogepunktet, hvorved Dyrenes Død bliver hurtigere og mindre smertefuld.

Aalens Yngel.

Man maa undres over, at Aalen, denne meget udbredte Nyttfisk, har formaaet helt indtil de nyes'e Tider at trodse den videnskabelige Forskning og dølge sin Forplantning og Omfanget af og Maalet for sine periodiske Vandringer. Særlig dens Forplantning har jo tidligere været Genstand for de forskelligste Gisninger, og det vil sikkert vare længe endnu, før de fremkomne rigtige Resultater af Forskning vil have fortrængt de ofte mærkelige Antagelser, der selv i vore Dage kan høres fremsat herom.

I Midten af det 18. Aarhundrede havde Mondini allerede fundet Æggestokkene, en Opdagelse, der bekræftedes ved uafhængig Forskning af O. F. Müller (ca. 1780) og Rathke (1824—50). Æggestokken ligger langs Tarmen som et langagtigt, gullig-hvidt Baand med paasiddende Æg af ca. $\frac{1}{10}$ Mm. Gennemsnit. Udførselsgang lod sig dog ikke paavise.

Russeren Syrski fandt 1874 i Bologna for første Gang paavisligt Hanaal, og Dr. Hermes, Berlin,

fandt i Havaal modne Spermatozeer. Sidstnævnte fandt blandt 170 Aal 146 Hanner, der var indtil 55 Ctm. lange. 200 Km. ud fra Cuxhaven fandt han endnu 24 Hanner. Han kendetegnede disse som mindre, indtil 49 Ctm. lange, med lavere Rygfinner, lavere og smallere Snudeparti, større og mere fremtrædende Øjne. Den „blanke“ Aal er Hanaalen i Paringsdragt.

1896—97 naaede Italienerne Grassi og Calandrucchio til den Overbevisning, at Aaleyngelen gennemgaar en Forvandling fra Æg gennem Larve til den endelige Skikkelse, og Larven skulde da være Leptocephalus, som allerede 1864 af andre var antaget for Aalemetamorphose. Af de to Italiener blev fritdrivende Æg udklækkede til disse Leptocephaler, og disse udviklede sig atter til vor Flodaal.

Man hører fremsat den Anskuelse, at Flodaalen kan forplante sig i Indvande. Maaske drejer det sig om Lokalformer i isolerede Vande, thi ogsaa i Tykland har man maattet antage Aalens Formering i en Sø, ligeledes i isolerede Søer i Skotland, men ellers antager man dog, at Forplantningen sker i Havene. Dette har ogsaa nu fornylig fundet sin Bekræftelse, idet det er lykkedes den danske Biolog, Dr. Johs. Schmidt, om Bord i et dansk Havundersøgelsesfartøj at finde saavel Aalens som Helleflynderens Ynglesteder i Atlanterhavet. Aalens Yngel, der hidtil kun er truffet i Middelhavet, fandtes svævende i Vandet paa store Dybder (over Tusinde Favne) mellem Island og Færøerne, er, som Italieneren Grassi beskrev den, (Leptocephalus), en 3 Tommer lang, glasklar Skabning, der er sammentrykt som

et Bændel og saaledes helt ulig den voksne Aal.

Man ved altsaa nu, at Aalen yngler paa store Havdybder fjærnt fra Kysterne, og heri ligger vel Aarsagen til, at det har varet saa længe med at spore dens Veje.

Omsigt ved Ørredanlæg.

Vi læser i et tysk Fiskeritidsskrift under Bladets Brevkasse-Rubrik følgende Besvarelse. Vi finder, at den er fyndig og træffende og har Ærinde mange Steder her hjemme, hvorfor den anføres her:

Spørgsmaal:

Jeg tror at have tilstrækkelig Plads og Vand til et Ørredanlæg og vilde gerne vide Hovedbetingelserne for et saadant Foretagende og Rentabiliteten.

Svar:

De stiller ikke faa Fordringer til vort Blads Brevkasse; at svare kun med et Par Linjer, vilde Fagkredsen ganske simpelt finde latterligt, og de nødvendige to Hundrede Sider kan vi ikke disponere over i et Nr., derfor maa vi gaa følgende Vej: Studer nu først Paul Vogels „Udførlige Lærebog i Damkultur“ 1. Bind Side 297—420, derpaa 2. Bind Side 478—564 og 3. Bind Ørredafdelingen som nyeste Publikation. De faar da et nøje Indblik i Driftsmaaden og kan da bedømme Deres Forhold med andre Øjne. Vi vil da her yderligere paavise de Hovedfejl, som i mange Tilfælde har ført til, at meget lovende Anlæg intet Overskud har bragt, men ofte følelige Tab.

1. Mangel paa Forstaaelse, paa Praksis og Erfaring, og disse Mangler affødte da følgende Kalamiteter.
2. Et forfejlet Anlæg, ved hvilket der oftest blev anlagt *for mange Damme* i Forhold til det forhaandenværende Vand, saa at der i kritiske Øjeblikke, navnlig paa varme Sommerdage, ikke kan skaffes den for at redde Bestanden til Tider nødvendige stærke Tilstrømning.
3. Blev Fodringsspørgsmaalet i Forvejen hverken overvejet end-sige løst, og ved hurtigt indtrædende Fodermangel skred man til en unaturlig og urationel Fodring med alle mulige eller umulige Surrogater.
4. Men selv om der i Forvejen var planlagt et Fodringsanlæg, maaske endda i stor Stil, havde man ikke sikret sig regelmæssig Tilførsel af dertil egnet Foder og lige saa lidt en samvittighedsfuld og erfaren Fodermester. Man var i sidstnævnte Henseende ganske vist ikke forlegen, idet man sagde til sig selv, vi har jo Tjenestefolk, Kuske, Gartnere etc. nok, de kunne jo besørge Fodringen. Men at kunne og kunne er to Ting.
5. Endelig havde man heller ikke en Gang sørget for, at de forholdsviis faa Ørreder, der ved et saadant Anlæg blev holdt i Live, ogsaa kunde afsættes, og da dette paa Grund af fuldstændigt Ukendskab til Afsætningsforholdene maaske slog fejl, var man sluttelig glad ved ikke at have høstet hundredfold, lagde Ørredopdrættet paa Hylden og — satte Guldkarper og Guld-

fisk i Dammene — for dog at have noget at kunne vise frem

Vi giver Dem altsaa det Raad: Arbejd Dem først ind i Ørredavlens Hemmeligheder og Praksis, da skal vi ogsaa gerne besvare Detajlspørgsmaal.

Forsøg med Udsættelse

af

Geddeyngel i Ulfsumd.

Af

Carl Hansen, Kallehave,
i „Dansk Fiskeritid.“

Med Statshjælp og under Kontrol af Statens Konsulent i Ferskvandsfiskeri, Hr. Levinsen, har Undertegnede for Fiskeriforeningen Ulfsumd og tilgrænsende Vande udført et Forsøg med Udsættelse af unge Gedder i Ulfsumd, for at blive kendt med, i hvilken Størrelse og paa hvilke Steder Geddeyngel kan taale at udsættes i salt eller brakket Vand. Forsøget begyndte den 4. Maj med, at Fisker Jens Pedersen, Tissø, sendte mig 1,000 14 Dage gamle Geddeunger med bestemt Ønske om, at disse maatte blive udsat i Sundet. Geddeungerne var raske ved Ankomsten, og udsattes straks i to Forsøgskasser udfor Kallehave By. — To Timer efter at de var udsat, var de meget matte, og 12 Timer efter var de alle døde. For Statens Regning sendte Jens Pedersen den 24. Maj paany 5000 14 Dage gamle Geddeunger. Disse var ved Ankomsten næsten alle døde, eller meget matte. De bedste af dem udsattes i Forsøgskasser. To Kasser i en Bæk, altsaa i Ferskvand, og to Kasser i Staureby Nor. Seks Dage efter at de udsattes, var endnu

enkelte levende i den ene Kasse i Staureby Nor; men 14 Dage efter var de alle døde, hvorimod de, som var udsat i Bækken, var i Løbet af 14 Dage vokset fra $\frac{3}{4}$ Tm. til $1\frac{1}{4}$ Tm. og var fuldt udviklet. Derefter indkøbtes et Parti Geddeunger 6 Uger gamle og 2— $2\frac{1}{2}$ Tm. lange; de kom fra Brahetrolleborg, Fyn. Disse kom godt levende d. 8. Juni, og udsattes i to Forsøgskasser, 100 Stkr. i hver. En Kasse lagdes i Borrevig ved Møen, og en ud for Kallehave By. De fodredes med Fiskekød og smaa Fiske. 8 Dage efter var de *alle* levende, synligt vokset og vel til Mode. Nogle Dage efter indtraf stærk Varme og Vindstille, og Fiskene begyndte da at blive matte. Nogle døde vistnok, fordi Kasserne var temmelig smaa; de udsattes da i Sundet for at ikke alle skulde dø.

Det er dermed godtgjort, at Geddeunger, naar de er mindst 2 Tm. lange, kan taale at udsættes lige fra det ferske og i det i Ulfsumd brakkede Vand, og om de naar en Størrelse af mindst to Tm. er de ikke udsat for Geddens værste Fjende Hundestejlen, som saa ikke kan faa Bugt med dem. Dersom de derimod udsættes kun 14 Dage gamle, vil Hundestejlerne hurtigt fortære dem, selv om de kunde leve i en saadan Størrelse. Geddebestanden vil utvivlsomt kunne ophjælpes her i Landet, om der aarlig udsattes en større Mængde Geddeunger, mindst 2 Tommer lange.

Literatur.

Der er siden Meddelelsen i forrige Nr. indløbet talrige Bestillin-

ger paa Professor Feddersens Bog „Fiskeavlen“, men endda undrer det os, at der ikke er indkommet flere endnu. Naturligvis havde mange allerede i Forvejen skaffet sig Bogen, men det kan dog næppe fejle, at endnu flere savner den, og vi forstaar derfor ikke, at disse ikke sikre sig et Eksemplar ved en Bestilling til Foreningens Formand, Vamdrup. Bogen er god, lærerig, letforstaaelig og med en Mængde praktiske Raad og Anvisninger, og naar Foreningen blot har Udsigt til at kunne afsætte et rimeligt Antal, kan den altsaa leveres for kun 50 Øre foruden Porto.

* * *

I Kommission hos H. Petersen-Calle, Silkeborg, er udkommet „Bestemmelsestabeller over de i danske Farvande forekommende Fiskearter“ af Hr. A. P. Henriksen.

Bogen indeholder paa sine 42 Sider en sammentrængt, men meget detailleret og, saavidt vi kan skønne, særdeles nøjagtig, systematisk Beskrivelse af samtlige danske Fiskearter (altsaa ogsaa alle Ferskvandfisk, hvilket egentlig ikke fremgaar af Titelen). Ved denne Bogs Hjælp vil det være muligt at bestemme enhver hos os forekommende Fisk med Hensyn til til hvilken Orden, Familie og Slægt den hører samt endelig dens eget Navn.

Foreningen har erhvervet nogle Eksemplarer af Skriftet, der kan faas til alm. Bogladepris, 75 Øre, portofrit tilsendt.

Spørgsmaal og Svar.

Spørgsmaal:

Kunde De ikke opgive mig hvil-

ken Græsart der kan gro i Flydesand, hvor Vældvandet kommer fra, da det vil flyde ned i Dammen til Fiskene?

Svar:

Statskonsulent, cand. mag. Levinsen, hvem Spørgsmaalet har været forelagt, udtaler herom: „Af Græsarter tror jeg egentlig ikke, at nogen vil egne sig til dette Formaal, muligvis vil man dog være istand til at faa „Dynd-Sødgræs“ (*glyceria aquatica*) til at slaa kraftigt an paa slige Steder. Som de bedste Planter ved Kildevæld vil jeg derimod særligt fremhæve følgende: Tykbladet Ærenpris (*Veronica Beccabunga*), Bitter Engkarse (*Cardamine amara*), Brøndkarse (*Nasturtium aquaticum*). Smalbladet Mærke (*Sium augustifolium*).

De her nævnte Planter, der let lade sig forskaaffe, danne hyppigt overordentlig tætte Bevoksninger ved Kildevæld og vil sikkert være i Stand til fuldstændigt at afdæmpe Sandtilfyldningen. Naturligvis kan ogsaa flere andre Planter bruges f. Eks. Vandpest (*Elodea canadensis*), men jeg tror dog hellere, jeg vil indskrænke mig til at anbefale de ovenfor nævnte.“

Spørgsmaal:

I en gl. mos- og græsgroet Dam udsatte jeg 9 Legekarper forskellige Slags, for at faa Krydsning.

Karperne legede i 4 Hold, første den 22. Maj, sidste den 10. Juni, og der var smaa Karper efter hver Leg i store Mængder.

Disse Karper er nu svundne ind til ca. 10,000 Stk. fra 1“ til ca. 2½“. De har hidtil gaaet i Lege-dammen og er stærkt fyldte med Føde saa de har ingen Mangel haft paa Næring.

For at skaffe Føde lod jeg grave et Hul, som jeg gødede, og hvori kom lidt Pløre fra forskellige Damme, da Hullet havde henstaaet vandfyldt i nogen Tid, lod jeg Vandet til Vedligeholdelse af Dammens Vandstand gaa gennem dette Hul og ud i den uden Afløb henliggende Lege-dam.

Ved Legedammen har en Mængde Snoge Tilhold, er det tænkeligt at disse tager Fiskeyngel? I Dammen avledes Tid efter anden en saa utrolig Masse Kryb (hvide, rundryggede og graa Rygsømmere), at jeg tænker mig, at en Del Karper har maattet lade Livet for dette.

Hvad har nu Grunden været til det tarvelige Resultat? Jeg formener, at der har været mindst 150,000 Stykker Yngel straks efter Klækningen.

Hvad skal man gøre for at faa Krybet bort, Sortering er jo saa godt som umulig.

De gamle Karper har gaaet i Dammen til nu, da vi tømte den ud, og er nu smækfede.

M.

Svar:

Vi kan næsten nøjes med at hen-vise til Bladets Nr. for Maj i Fjor, hvor Karpeleg er omtalt, og hvor de sandsynlige Aarsager til Yngelens Tab vil findes nævnte. Sand-synligvis har ogsaa Snogene været meddelagtige. For at fjærne Krybet, maa Dammen udfiskes og ud-kalkes og helst ligge tør om Vin-teren.

Annoncer.

Fiskemester

søger Plads.

Bladets Kontor anviser.

En veluddannet

Fiskemester,

fuldt fortrolig med alt til Ørred-Kultur henhørende søger Plads sna-rest. Billet mrkt. A. B. C. indsen-des til Bladets Kontor, Vamdrup.

Fiskemester.

Pladsen som saadan er ledig for en dygtig, velanbefalet Mand.

Henvendelse til

Direktør **Axholm,**
Øresø pr. Svebølle St.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvands-fiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af Kr. til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Virksomhed, eller for et Bidrag af Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning eller maa hæves ved Postopkrævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB.

Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer. Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra
1/2 til 38 Mm., saavel
runde som aflange.

Prisliste gratis og
franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Karpeyngel.

Et stort Parti Karpeyngel udsæl-
ges billigt fra

Brahetrolleborgs
Fiskeri
pr. Korinth, Fyn.

Fiskeredskaber

med alle Dimensioner i Net, saasom Vaad, Aaleruser og Gedde-
ruser, leveres straks ab Lager fra

Københavns mek. Net- & Garnfabrik,
Mariendalsvej Nr. 55.

N. P. Utzon.

Telegram-Adresse: Fiskeriet.

Telefon Nr. 26.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup.

I Løbet af Foraaret og Sommeren leveres

prima **Øjneæg af Regnbueørred,**

spæd og større **Yngel af samtlige Ørredarter,**

større **Yngel af Karper,**

Besætningsfisk af Suder, Karper, Ørreder, Aal, Krebs

og flere Arter.

Alt af bedste Kvalitet og til billigste Pris.

Varefortegnelse franko.

Forlang Pristilbud.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 9

September

1904

*Eftertryk af Bladets Artikler til-
lades, naar Kilden angives. I Und-
tagelsestilfælde vil det være udtrykke-
lig angivet ved den paagældende Ar-
tikel.*

*Medlemmerne erholde Bladet gratis.
Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Be-
gæring om Indmeldelse tilsendes et
Bestyrelsesmedlem.*

*Prisen for Annoncer er 10 Øre pr.
Petitlinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For
Annoncer over et længere Tidsrum
indrømmes betydelig Rabat.*

Indhold: Dagsorden ved Bestyrelses-
mødet. „Forsøgsfryse-Huset“. — Dam-
kulturerne ved Hvilestedgaard pr. Ejstrup.
— Brev fra Argentina. — Til Medlem-
merne. — Mindre Meddelelser. — An-
noncer.

Dagsorden ved Bestyrelsesmødet den 29. August 1904.

1. Hvad skal der fra Bestyrelsens Side yderligere foretages for at fremme Ferskvandsfiskerilovens Revision i den anstundende Rigsdagssamling.
2. I Anledning af indkomne Klager over Vanskelighederne fra Statsbanernes Side angaaende Befordring af Rogn og fersk Fisk til Foder, tages dette Spørgsmaal under Bestyrelsens Overvejelse.

3. Under Hensyn til det paa Generalforsamlingen den 30. Marts vedtagne, fastsættes Godtgørelsen for det med Bladets Udgivelse forbundne Arbejde. Endvidere fastsættes en Forøgelse af Bladets Oplag. Forslag om Vederlag til Kassereren.
4. Formanden aflægger Beretning om de af Foreningen anstillede Forsøg med Frysning af Foder samt fremlægger til Underskrift en Beretning til Landbrugsministeriet angaaende Sagen.
5. Skal Bestyrelsen paa det indhøstede Grundlag henstille til interesserede Medlemmer at opføre en Frysingsanstalt for Fiske-Foder.
6. Skal der fra Bestyrelsens Side foretages noget for at erholde Indflydelse paa Anvendelsen af det paa de aarlige Finanslove bevilgede Tilskud til Fremme af Ferskvandsfiskeriet, formentlig for indeværende Aar 8,000 Kr.
7. Ændring i Lovene i Anledning af den forandrede Tid for Generalforsamlingen.
8. Eventuelt andre Sager.

* * *

Aar 1904 den 29. August afholdtes Bestyrelsesmøde paa „De forenede danske Ferskvandsfiskerier“s Kontor i Vamdrup. Fraværende var d'Hrr. Bestyrelsesmedlemmer: Kand. I. A.

Bie, Hobro, Grosserer N. D. Jensen, Brabrand, Carl Bang, København, Schmidt, Horsens, Prof. Feddersen, København, Bankdirektør Steen, Assens, og Overbanemester Lysholm, Skanderborg.

Et Eksemplar af Dagsordenen fremlagdes, og behandledes derefter de forskellige Punkter saaledes:

Punkt 1. Det vedtoges at rette en fornyet **Henvendelse** til Regering og Rigsdag, formuleret som en Adresse, gaaende ud paa at søge fremmet Ferskvandsfiskerilovens Revision i Overensstemmelse med Ferskvandsfiskeriforeningens Forslag og samtidig med Saltvandsfiskeriloven. Henvendelsen udsendes til hvert enkelt Medlem med Anmodning om at skaffe saa mange Underskrifter som muligt og returnere den til Formanden inden 25. Septbr. Formanden og Hr. Nors arrangerer det nærmere.

Punkt 2. Det vedtoges at overdrage Forretningsudvalget at undersøge underhaanden Myndighedernes Stilling til dette Tarifieringspørgsmaal og derefter eventuelt at foreslaa videre Foranstaltninger fra Foreningens Side.

Punkt 3. Det vedtoges af Foreningens Kasse at yde hver af de 2 Redaktører et aarligt Vederlag af 200 Kr. samt for de med Ekspedition, Regnskab m. v. forbundne Arbejder at yde til Kassereren aarlig 100 Kr. og til Formanden 100 Kr. aarlig. Det vedtoges at forhøje Bladets Oplag til 800 Eksemplarer.

Punkt 4 og 5. Disse Punkter behandledes samtidigt. Det vedtoges i det fremlagte Udkast til Beretning, som iøvrigt godkendtes, at tilføje en Oplysning om Forholdet mellem det til Kuldeblandingen anvendte Kvantum Is og Salt, endvidere en Hen-

vendelse om fremtidig toldfri Indførsel af Salt til Frysning af Foder for Damfisk, for at gøre Brugen af saadant rentabel. Beretningen indsendes af Formanden. Medlemmerne vil senere gennem Medlemsbladet blive underrettet om Sagen angaaende Frysninganstalter.

Punkt 6. Efter at det var oplyst, at der foruden ovennævnte Sum (8,000 Kr.), der anvendes formentlig efter Statskonsulentens Raadgivning, ydes et aarligt Beløb til „Dansk Fiskeriforening“, vedtoges det at andrage Ministeriet om, at der aarligt bevilges Foreningen en Sum, som efter Bestyrelsens Skøn bl. a. skal anvendes til Foranstaltninger, der have til Formaal at hæve Fiskebestanden i de offentlige Vande, enten i Almindelighed eller forsøgsvis i enkelte Vandløb.

Punkt 7. Hr. Nors meddelte at ville foretage Rettelse i de Loveksemplarer, der fremtidigt udsendes. I øvrigt formenes det, at Ændringen er tilstrækkelig bekendtgjort, idet den er omtalt i Medlemsbladets Referat af Generalforsamlingen.

Punkt 8. Hr. Sagfører Nors udtalte, at han paa Grundlag af de Oplysninger, der maatte indkomme ved de af Hr. Smidt Nissen udsendte Spørgeschemaer, ang. Damkulturens Omfang, vilde henvende sig til en Kreditforening, f. Eks. „Vest- og sønderjydske Kreditforening“ i Ringkøbing for at undersøge Muligheden af Opnaelse af forhøjede Laan i Fiskeriejendomme under Hensyn til den ved Indretning af Fiskeriet forhøjede Værdi af Ejendommen.

Bestyrelsesmødet hævet.

N. Pedersen. Jens Chr. Sørensen.

Jul. Nors. Morten Nielsen.

Joh. Lauridsen. Niels Kristensen.

N. Petersen. Smidt Nissen.

„Forsøgsfryse-Huset“.

Huset er delt i en Forstue (1° 4“ × 3°), et Fryserum (6° × 5° 18“) samt et Kølerum (Lagerum) (4° 12“ × 3°). Alle Rummene er 3° 18“ høje. Der er overalt isolerende Vægge, Skillerum og Døre. Isoleringen bestaar af 22“ Lag af Boghvedeskaller.

Som Forsøgsfisk er anvendt Sild. Til Kuldefrembringelse anvendtes finmalet Is og knust Saltsten sammenblandet. Frysningen udførtes med bedst Udbytte saaledes:

Sildene renskylledes og lagdes i vaad Tilstand lagvis ned i smaa flade Zinkkasser. Disse var i Størrelsen 13“ × 20“ × 2“ (indvendig Maal), rummede hver ca. 15 Pd. Fisk og tillukkedes med tætsluttende Laag.

Kasserne anbragtes derpaa i Stabler i Kuldeblandingen, helt tildækkede af denne, og henstod heri i henimod 10 Timer, hvorefter Frysningen var tilendebragt. Fiskene lagdes da ind i Kølerummet, hvor de atter anbragtes i Stabler, saa at Luftpaavirkningsfladen blev saa lille som mulig.

I Fryserummet var køligt, men holdtes ingen bestemt Temperatur. Derimod holdtes Luften i Kølerummet selvfølgelig stedse under 0 Gr. Dette opnaaedes ved Hjælp af Zinkbeholdere, indeholdende Salt og Is. Disse Beholdere var lange, skorstenslignende Rør, der gik ned i Rummet gennem Loftet, hvorved Paafyldning kunde ske uden at aabne for Rummet. I Gulvet var Afløb for den smæltende Ismasse. Indholdet i disse Kulderør vedligeholdtes stadig under Hensyn til Mængden af det indlagte Foder, saaledes at der altid var netop saa stor Salt- og Ismasse, at Temperaturen ikke steg. Jo mere Foder (og altsaa jo mindre Luftmængde) Rum-

met indeholdt, jo mindre forbrugtes der af Kuldeblandingen. Luftens Varmegrad udenfor viste sig uden Indflydelse.

Der blev frossen indtil 1,500 Pd. Fisk ad Gangen og ialt 10,000 Pd., med hvilket Kvantum Rummet var fuldt. Fiskene lagredes i indtil 100 Dage. Der brugtes ialt 14,600 Pd. Saltsten og 30,000 Pd. Is.

Omkostningerne ved at bringe 1 Pd. Fisk i frossen Tilstand androg saaledes 5 Øre (bortset fra Anskaffelsen af Hus og Redskaber), idet Arbejdslønnen er regnet til 2 Kr. pr. Dag, Isen til $\frac{1}{4}$ Ø. pr. Pd. og Saltsten til $2\frac{1}{2}$ Ø. pr. Pd.

Fiskenes Tilstand ved Udtagelsen var tilfredsstillende, idet de vare fuldstændig friske, baade hvad Udseende og Lugt angik. De forsøgte anvendte til Menneskeføde og syntes heller ikke i Smagen at adskille sig fra alm. friske Sild. Dertil viste de sig særdeles holdbare, idet de efter flere Timers Transport paa varme Dage, tildels i Solskin, endnu dannede en fuldstændig fast stivfrossen Kage og derefter uden at tage Skade lod sig opbevare i flere Dage, blot stillede i Skyggen. — Fiskenes Anvendelighed, saaledes behandlede, til Fiskefoder og Agn er uomtvistelig, og det er bevist, at Damfisk æder dem gærne og uden Møn. Det vilde være Fiskeopdrættere en uvurderlig Støtte, særligt i fiskeknappe Tider, ved Frysningens Hjælp at kunne faa næringstulde, absolut friske Fisk til Foder for Damfiskene. Der er jo imidlertid herved den væsentlige Omstændighed, at Foderet ikke kan fremstilles saa billigt, at det med god Fordel kan anvendes af alle Fiskeopdrættere, og det vilde derfor være meget ønskeligt, om der for Fryse-

anstalter, der give sig af med Frysning af Fiskefoder, kunde opnaas Toldfrihed for det Salt, der indføres til Frysebrug.

Damkulturerne ved Hvilestedgaard pr. Ejstrup.

Blandt vort Lands mange Ørred-anlæg, de saakaldte „Kulturdamme“, indtager Anlægene ved Hvilestedgaard sikkert en meget fremragende Plads, navnlig fordi de Mænd, der staar i Spidsen for disse Foretagender, maa forudsættes at have et indgaaende Kendskab til Betingelserne for et saadant Fiskerianlæg og ogsaa har Forstaaelse af Driftsmaaden. Det Indtryk har jeg i det mindste faaet efter nogle Besøg ved de nævnte Anlæg.

Det ene Anlæg, som tilhører Ejeren af Hvilestedgaard, Hr. Smidt Nissen, er anlagt for en Del Aar siden; det andet og største Anlæg tilhører et Selskab og er først anlagt i Aar, og det er ikke fuldt færdigt endnu. Det store Anlæg er selvfølgelig det mest imponerende. Det ligger paa begge Sider af Nebel Aa eller Truds Aa, mellem Stenvad Mølle og Truds Aa. De store Enge, der er anvendte til Damanlægene, udgør tilsammen 15 Tdr. Land. Der er hidtil anlagt 50 Damme af forskellig Størrelse, og der er i Foraaret udsat omtr. 850,000 Stkr. Ørredyngel i dem.

Der kan endnu anlægges en Del Damme i en mindre Eng i Nærheden af Stenvad Mølle. Disse Damme tænkes anvendte som „Børnekamre“, det vil sige: til foreløbigt Ophold for den spæde Yngel.

Vandet til Anlæggets Damme faas dels fra Aaen og dels fra to mindre Tilløb til Aaen, saa her er rigeligt Vand.

Et „Stemmeværk“ lidt neden for Stenvad Mølle leder en Del af Aavandet om ad en saakaldt „Fødekanal“. Fra denne Kanal ledes en Sidekanal neden under Aaen. Denne Sidekanal skal saa være Fødekanal for de Damme, der findes ovre paa den anden Side af Aaen.

Ved Anlægget af disse Kanaler er der gjort alt for, at Fiskene stadigt kan faa friskt rindende og rigeligt Vand ind i de enkelte Damme, og Anlægget har i Aar med den tørre Sommer staaet sin Prøve. Der har stadigt været tilstrækkeligt friskt og godt Vand, og Dødeligheden blandt Fiskene har derfor ikke været stor, i hvert Fald ikke saa stort, som man havde ventet det første Aar. Navnlig var man bange for, at der skulde være døet mange, mens man lavede Stemmeværket, thi da kunde Dammene kun faa Tilførsel af Vand om Natten. Men det gik som sagt af over Forventning.

Dammene har altsaa nu staaet deres Prøve i en *meget tør og varm Sommer*, og det endda under de ugunstige Forhold, som Bygningen af Stemmeværket og Ledelsen af Sidekanalen under Aaen medfører. Dammene er imidlertid ogsaa bygget med *meget kolde Vintre* for Øje, og man har det Haab, at de ogsaa da skal staa deres Prøve.

Smidt Nissen paa Hvilestedgaard er Direktør og har Overledelsen, og som Hjælpere har han for Tiden 4 Fiskerielever, der her uddanner sig til Fiskemestre. De har foruden at fodre Fiskene at tilse og passe Dammene.

Da der med Tiden daglig skal anvendes mellem 1 og 2,000 Pd. Fiskefoder, har man tænkt at anlægge et Jærnbanespor langs Dammene samt

en Bro over Aaen for at føre Sporet over paa den anden Side. Foderet kan da køres paa Vogn til de forskellige Damme. Et lille Vandhjul skal ogsaa anbringes i en større Rende, der løber ud i Aaen her. Dette Vandhjul skal besørge Hakningen af det Kød, der anvendes til Fiskefoder.

Paa en fremspringende Bakkekant ved Hvilestedgaard har man en prægtig Udsigt over hele Anlægget. Her skal bygges et lille Udsigtstaarn saaledes, at Direktøren herfra kan have Tilsyn med Anlægget, og for at dette Tilsyn ogsaa kan føres om Natten, omgaas man med den Tanke at anlægge et Elektricitetsværk saaledes, at Anlægget ogsaa da ligger i fuld Belysning. Hvis alt dette kommer til Udførelse, vil man kunne forstaa, at Fiskerianlægget ved Hvilestedgaard bliver et af de interessanteste og mest storslaaede af alle vore Fiskerianlæg.

Selvfølgelig skal Banesporet gennem Engene og langs Dammene ikke alene benyttes til Transport af Foder, men det skal ogsaa benyttes til Transport af Fiskene. Sporet skal nemlig føres hen til Landevejen, der gaar lige forbi Anlægget, og derfra og til Ejstrup Station kan man køre i et Kvarters Tid, saa i denne Henseende er Anlægget ogsaa meget heldigt stillet, ligesom det ogsaa er af stor Betydning for Eksporten, at det ligger nær ved Grænsen.

Selvfølgelig vil der ogsaa ved Beplantning af Skrænterne og paa anden Maade blive sørget for Anlæggets Forskønnelse.

Det andet og mindre Anlæg, der ligger paa Smidt Nissens Ejendom, er ikke mindre interessant at se. Det ligger øst for Gaarden ovenfor en lille Mølle. Det har ogsaa i Aar i

den tørre Sommer staaet sin Prøve. Anlægget her tæller ialt 27 Damme foruden en stor „Udklækningsanstalt“. Her kan man faa Lejlighed til at se Fiskene paa deres forskellige Udviklingstrin, lige fra Æggene i Klækkeanstalten og den spæde Yngel i Børnekamrene til Dammene med de store Moderfisk i. Her kan man ogsaa faa de forskellige Ørredarter at se i de forskellige Damme, og da hans Ejendom er rig paa Kildevæld, tilbyder den Fordele fremfor mange andre Anlæg, blandt andet f. Eks. derved, at han har Damme, der særlig egner sig for Kildeørreden.

Det er især fornøjeligt at se Fiskene blive fodrede, særlig de store Moderfisk, og man faar i det hele Indtrykket af, at her er Betingelser for, at Foretagendet kan blive rentabelt, hvad det da ogsaa hidtil har været.

Man faar i det hele Indtrykket af, at det hele ledes paa en støt og solid Maade.

Selve Hvilestedgaard ligger imellem begge Anlægene. Til Gaarden hører en større Have, der fører lige ned til det store Anlæg.

Naar alt bliver færdigt, vil her med Tiden blive storartet smukt.

P—.

Brev fra Argentina.

Foreningen har modtaget følgende:

Tucuman, 30. April 1904.

Til

Dansk Ferskvandsfiskeriforening
eller et Medlem af samme,
Fredericia.

Højtærede!

I „Politiken“ af 23. Marts har jeg nylig læst, at „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“ den følgende 30. vil have holdt Generalforsamling i Fre-

dericia. Ved at læse denne Meddelelse bragtes mine Tanker atter tilbage til det kære gamle Land — og til dets Fiskerigdom.

Dette Brev kommer altsaa langvejs fra, fra Tucuman udi det Land Argentina i Syd-Amerika — mellem 26. og 28. Breddegrad i Syden, i Hjærtet af Landet, om jeg saa maa sige, hvor der er fuldt op med rindende Vand — men skal man have en god Fisk, maa den hentes fra Brakvandet i La Plata Flodens Munding, det vil sige en lille Jærnbanevej paa 11—1200 Kilom. Det er selvfølgelig kun i en kortere Tid af Aaret, at vi kan faa denne Fisk i spiselig Tilstand, thi den kan jo ikke udholde den lange Rejse under disse Breddegrader, i død Tilstand, indpakket i Kasser og transporteret i de af Solen opvarmede Jærnbanevogne. Byen her har i Følge min Drengs Geografi 49,000 Indbyggere.

Hvorfor kunne vi og de andre dødelige, der bo os nær, ikke faa god Fisk uden saa store Bekostninger og Vanskeligheder? — Det er vist af Mangel paa Foretagelsesaand; der mangler en Mand, som har Kundskab, Evne og Energi til at tage den Sag op her nede.

Da jeg som sagt læste Avisen, faldt mine Tanker saa: Hvem veed, om ikke en eller anden Landsmand, som er kendt med de Dele, kunde skabe sin Lykke her med Fiskeavl?

Skulde dette Brev træffe paa en, der kunde have Lyst til at høre mere om Forholdene her, saa kan man henvende sig til undertegnede; jeg skal med største Fornøjelse give alle de Oplysninger, jeg kan.

Findes der i Boghandelen hjemme en „Vejledning i kunstig Fiskeavl“?

Deres ærbødige

E. Behrens.

Min Adresse:

Senor Enrique Behrens,
Casa Senora Doua Pabla Gimenez
Calle Salta 168,
Tucuman,
Republica Argentina,
Syd-Amerika.

Til Medlemmerne.

Den Opfordring, jeg i Medlemsbladets Nr. 7 rettede til Medlemmerne om at udfylde det Schema, der fulgte med Bladet, er kun tagen til Følge af en halv Snes Medlemmer. Jeg anmoder paany indtrængende Medlemmerne om at udfylde Schemaet og indsende det snarest. Det gælder navnlig om at faa Damarealernes Størrelse, Antal og Anlægssum at vide, saa selv om der ikke kan gives andre Oplysninger, saa vil Oplysninger om de nævnte Ting være meget velkomne.

S. N.

* * *

„Sorteringen“ er begyndt. Er det nu paa Tide at sortere, spørger man, er det ikke for tidligt. Nej ingenlunde, jeg tror, det er for sent. Vi vil nok lære at begynde Sorteringen meget tidligere og derved opnaa større Procent af levende og kraftigere Fisk. Læg nøje Mærke til Fiskenes Liv. Nogle af de større har Hale i begge Ender. De store fortærer de smaa, jager efter de mindre Fisk, hvorfor de er sky, holder sig skjulte, faar ringe Næring og trives daarlig.

S. N.

Mindre Meddelelser.

Fiskeavl. Allerede i nogen Tid har der været Fiskerianlæg paa Herregaarden „Kjeldkær“ i Bredsten. Dammene ejes af et Aktieselskab, bestaaende af flere Mænd fra Bredsten Sogn. Dette Anlæg er i

Aar bleven betydelig udvidet, der er anlagt ikke saa faa nye Damme, ligesom der nu ogsaa skal være Ud-klækningsanstalt.

Selskabet har antaget sig en Fiske-mester.

Rejseunderstøttelse. Landbrugsministeriet har i Følge „Vs. Tid.“ tilstaaet Gaardejer A. C. Andreasen af Skajbjerg en Understøttelse af Statskassen paa 50 Kr. til Dækning af Udgifter ved en Rejse, han agter at foretage til de større Fiskerianlæg i det sydlige Jylland paa Vilkaar, at han til Ministeriet indsender Beretning om det ved Rej-sen vundne Udbytte.

Annoncer.

Fiskefoder

(særligt til Ungfisk)

**anbefalet af danske
Forbrugere**

leveres billigt. Prøver og Tilbud til Tjeneste ved Henvendelse til

Beckett & Meyer,

Kvæsthusg. 6, København K.

Lystfiskeri.

Under Forventning af, at passende Arealer kan erhverves, agter For-eningen at leje Fiskeriret i Søer og passende Aastrækninger med Ørred-Bestand, nær Jærnbane-station, og stille saadanne Arealer til Raadighed for Foreningens Medlemmer mod en passende aarlig Afgift for Fisketegn. Foreningen vil anvende Indtægten af de løste Fisketegn dels til Betaling af Lejeafgift og dels til Udsætning af Ungfisk. Prisen for Fisketegn, der vil give Ret til Fiskeri i samtlige Arealer, vil antagelig blive 10 Kr. aarlig. Til Bedømmelse af om Sagen lader sig gennemføre, bedes de, der ønske eventuelt at løse Fiske-tegn, indsende Meddelelse til For-manden, Direktør N. Petersen, Vamdrup.

Fiskemester

søger Plads.

Bladets Kontor anviser.

En veluddannet

Fiskemester,

fuldt fortrolig med alt til Ørred-Kultur henhørende søger Plads snarest. Billet mrkt. A. B. C. indsen-des til Bladets Kontor, Vamdrup.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvands-fiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af Kr. til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Virksomhed, eller for et Bidrag af Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning eller maa hæves ved Postopkrævning.

....., den 190 ..

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors, Ribe.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra $\frac{1}{2}$ til 38 Mm., saavel runde som aflange.

Prisliste gratis og franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Lystfiskeri.

Foreningen imødeser Tilbud paa Afgivelse af Arealer, egnede til Lystfiskeri; særligt ønskes mindre Søer og Aastrækninger med god Ørred-Bestand og ikke for langt fra Jærnbanestation.

Tilbud med Betingelser og øvrige Oplysninger indsendes til Formanden, Direktør **N. Petersen,** Vamdrup.

Karpeyngel.

Et stort Parti Karpeyngel udsælges billigt fra

Brahetrolleborgs
Fiskeri

pr. **Korinth, Fyn.**

Fiskeredskaber

med alle Dimensioner i Net, saasom Vaad, Aaleruser og Gedderuser, leveres straks af Lager fra

Københavns mek. Net- & Garnfabrik,

Mariendalsvej Nr. 55.

N. P. Utzon.

Post- og Telegram-Adresse:

Telefon Nr. 26.

Fiskeriet.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup.

Til Efteraaret leveres **Sættefisk** og **Moderfisk** for Damkulturen. **Øjneæg** af samtlige Ørredarter — **bedste Kvalitet** — leveres til Vinter.

Pristilbud paa Forlangende.

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 10

Oktober

1904

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. I Undtagelsestilfælde vil det være udtrykkelig angivet ved den paagældende Artikel.

Medlemmerne erholde Bladet gratis. Kontingentet er 4 Kr. aarlig. Børgering om Indmeldelse tilsendes et Bestyrelsesmedlem.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petittinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For Annoncer over et længere Tidsrum indrømmes betydelig Rabat.

Indhold: Fred for Opgangsfiskene. — Vort Aalefiskeri. — Hvorledes større Udbytte af Aalefiskeriet kan opnaas. — Tørken og Fiskeriet. — Udstilling i Horsens. — Fra Dammene. — Spørgsmaal og Svar. — Literatur. — Mindre Meddelelser. — Annoncer.

Fred for Opgangsfiskene.

For Fiskerisagens Venner er det en Støtte, naar der fra en eller anden Kant af Landet kommer Meddelelse om Foretagender, der har til Maal at fremme ikke alene Damkulturen og et mere eller mindre begrænset Fiskeris Udvikling i vore fri Vande, men hvor Maalet tillige er rettet paa at fremavle en rig Fiskebestand i Fjorde og ved Kysterne, der hurtigt

vil skabe forøget Indtægt for Fiske-riets Udøvere og øvrige Interesserede i vort Lands Eksport. Det er jo Fiskeribladenes Læsere bekendt, at Venner af Fiskerisagen i Hobro og Omegn ved Enighed og fælles Arbejde med Fiskerbefolkningen har opnaaet saa smukke Resultater ved Fiskebestandens Forøgelse i nævnte Egn, at dette maa tjene som et Eksempel til Efterfølgelse.

Det er jo soleklart, at Viljen dertil findes alle Vegne, og Evnen savnes næppe hos ret mange. Men indtil vi faar de skandaløse Forhold ved Strømmenes Udløb i Havet rettet ved tydelige og ufortolkelige Lovbestemmelser, og som Følge heraf Rovfiskerne fjernet med samt deres Ruser og Spærregarn, mener jeg, at Udsættelse af Yngel eller Ungfisk er et spildt Arbejde for saavel de vestjydske Aaløb som for forskellige andre af vort Lands mange Aaløb. I „Dansk Fiskeritidende“ for 1. August fremsætter Kommandør Bluhme, som var Udvalgsmedlem af Folketingets Fiskeriudvalg for Saltvandsloven, sin Opfattelse af Fiskerilovforslaget og kommer mod Artiklens Slutning med en Omtale af Fredningsbestemmelserne for Laks og Ørred, der næppe vil tilfredsstille nogen Ferskvandsfisker eller byde nogen Mulighed for Gennemførelse eller Kontrol, nemlig Overholdelse af dag-

lige Fredningstimer, som Kommandøren foreslaar indført saavel for Udlob som for Aaløb.

Skal en virksom Kontrol og deraf følgende Fredning gennemføres paa de Steder, hvor Brakvandet byder Betingelserne for Ophold, Liv og Trivsel af Laksefiskenes Yngel, ligesom det for Nedfaldsfiskene og den fra det aabne Hav optrækkende Moderfisk er nødvendigt at vænnes til Overgangen fra det ene Vand til det andet, maa og vil det staa klart for alle med noget Kendskab til slikt Fiskeri, at kun de i Ferskvandsfiskeriforeningens Forslag i § I. til Ændringer og Tilføjelser til Ferskvandsloven anførte Bestemmelser er de eneste, der gennemført paa en virksom Maade kan afskaffe det Misbrug, som nu snart i en Snes Aar har raadet her og vel ogsaa flere andre Steder har bragt de berettigede Fiskere og Lodsejere følelige Tab.

Kommandør Bluhme erindrer vel en Udtalelse af Entreprenør Thomsen fra Hjerting ved Mødet i Esbjerg den 18. Januar; under Omtalen af sin Anke over Fredningsbestemmelserne i § 15 i Lovforslag om Saltvandsfiskeri nævnte han, at det var meningsløst at forbyde Ilandbringelsen af døde Ungfisk, f. Eks. af Laks og Ørred fra de i Strømme anbragte Ruser, til Brug f. Eks. til Fodring af Svin, hvilket ofte fandt Sted i stor Udstrækning; ja, der er meget berettiget i denne Anke, thi er Ynglen af den værdifulde Laksefisk død, kan den lige saa vel kastes for Svin som kastes i Havet.

Jeg synes, man bør fjerne Ukrudtet (Ruserne og Spærregarnet) og lade Sæden (Laksefiskene) vokse, hvor de rigtige Betingelser er for dens Trivsel. „Hermed mener jeg, lad os gennem

Lovgivningen mest mulig støtte den nu levende Slægt og, saa vidt da ske kan, berede alt bedst muligt for dem, der kommer efter os.“

Fiskeriet i vore sydvestjydske Aaløb, hvor jeg saa nøje kender Forholdene, gav indtil 1888 et rigt Udbytte. Nævnte Aar og fremdeles drives et Fiskeri i Aauløbene, der saa godt som fuldstændig ødelægger Fiskeriet i de ferske Vande, og som tillige øver en meget skadelig Virkning paa den i sin Vorden, men i rask Udvikling værende Klækning og Damkultur. Vi gennemførte i 1893 det første Regulativ for Ferskvandsfiskeri, og i Kraft af dets Bestemmelser gennem mange Politiretssager mod Overtræderne hæmmedes Rovfiskeriet dog saa meget, at vi nærrede Haab om Ondets Ophør. Haabet bristede hurtigt, thi under en den 4. December 1899 afsagt Overrettsdom kendes nævnte Regulativ for ophævet i Henhold til Loven af 26. Marts 1898 om Fiskeriet i de ferske Vande § 13. Under 17. Juli 1900 stadfæstedes paany et Regulativ af Ribe Stiftamt, endog med lidt udvidet Gyldighedsomraade med Hensyn til Aaens Udlob i Havet, fastsat af Fiskerikontrolløren for Jylland under 23. Juni 1900.

Som man kunde vente, overtraadtes hurtigt det ny Regulativ, og ved Politiretten idømtes Overtræderne Bøder; Overretten afsagde under 31. December 1900 en Frifindelsesdom, ledsaget af nogle for mig ufattelige Motiver, idet samme, efter at have benyttet adskillige Buegange, kommer til den Slutning, at da saa vel jeg som de tvende Mænd, der ledsagede mig, ikke havde beediget vore afgivne Forklaringer, kunde det ikke anses for godtgjort, at de omstridte Redskaber var anbragte i selve Aa- eller Strøm-

løbet. — Den sidste Paataale af dette Fiskeri fandt Sted den 15. Juni 1902 og er udførligt fremdraget i Ferskvandsfiskeriblaadets Nr. 7 1903, Side 21—37; den deri citerede Overretsdøm synes mig ikke alene at tilside sætte Lodsejernes og Fiskernes Ret i Henhold til § 9 i Lov om Fiskeriet af 26. Marts 1898, men er en Støtte og Opmuntring til fortsat Ødelæggelse af Fiskeriet i de ferske Vande og gør et af Fiskeriloven hjemlet og af Amtet stadfæstet Regulativ fuldstændig betydningsløst; netop derfor maa Lovens Affattelse være klar og tydelig.

Det er selvfølgelig vor Ret som vor Pligt ved enhver Lejlighed at forsvare de Interesser, som knytter sig til Ferskvandsfiskeriet.

Jeg tillader mig derfor at fremdrage det uheldige i Regerings-Kommissionens Arbejde, som findes udtrykt i Bemærkningerne til dets Lovforslags § 13, hvori der anføres:

„Der har i Kommissionen været forhandlet om Betimeligheden af at søge indført en større Beskyttelse for Laks og Ørred under deres Opgang til Legepladserne i ferske Vande, end de her foreslaaede Bestemmelser yde. Som Eksempel paa de Ønsker, der i saa Henseende er fremkomne, henvises til det nedenfor aftrykte Andragende (Nr. 24) fra „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Det foreslaas heri, at Fredningsbæltet [ud for Aaers og Bækkes Munding for hvert enkelt Vands Vedkommende skal fastslaas og afmærkes af en Kommission, bestaaende af Politimesteren, Statens Konsulent for Ferskvandsfiskeriet og vedkommende Fiskerikontrollør. Dette Forslag er bygget paa det i og for sig rigtige Ræsonnement, at det er umuligt at fastslaa en almindelig Af-

standsbestemmelse, som kan passe for de forskelligartede Forhold ved Vandløbene i Landets forskellige Egne, men Kommissionen har desuagtet ikke fundet Anledning til at stille Forslag i denne Retning, idet man har frygtet for, at dette skulde føre til Laasning af alt for store Saltvandsarealer.“

Beklagelsen gaar her ud paa, at man ikke har kunnet tage Hensyn til, hvad de ærede Medlemmer formener rigtigt, som det synes af Frygt for at sagkyndige Mænd skulde misbruge deres i Embedsmedfør overdragne Myndighed. Beklageligere vilde det have været, om Kommissionen havde anført, at vort Andragende var bygget paa det urigtige Ræsonnement; i saa Fald maatte vi udelukkende have henholdt os til, hvad den af Landbrugsministeriet under 22. Juli 1896 udnævnte af 8 sagkyndige Mænd bestaaende Kommission skrev i Bemærkningen til § 9 i nugældende Ferskvandslov.

„Kommissionen har haft under Overvejelse, om det ikke vilde have været heldigt at fastsætte et almindeligt Forbud mod Fiskeri indenfor et Bælte som det ovenangivne udfor Aaers og Bækkes Udløb i Havet eller Fjordene for derved at skaffe gunstige Betingelser for Opgangen fra Havet. Forholdet er jo det, at Opgangsfiskene, naar de søger til Land, ikke straks gaar op i Aaløbene, men i nogen Tid holde sig udenfor Udløbet, formentlig for at vænne sig til Overgangen fra salt til fersk Vand. Paa denne Tid samler Fiskerne sig ofte udenfor Udløbene og blokerer ofte næsten fuldstændig disse med deres Redskaber, saa det er vanskeligt for Fiskene at slippe igennem. At der ved det stærke Fiskeri voldes Ferskvandsfiskeriet stort Tab er indlysende.

Naar Kommissionen imidlertid dog ikke har foreslaaet, at der altid skal være et saadant neutralt Bælte udfor Udløbene, er dette begrundet i, at man har ment, at dette Spørgsmaal rettest burde afgøres ved Saltvandslovgivningen og derfor ligger udenfor Kommissionens Opgave.“

Det fremgaar af Motiverne til Loyforslagene, saavel fra det første som det sidste, at det er i dette Overgangsled de mange indsnævrende Baand er, som Kommandør Bluhme skriver, han er Modstander af.

Vort Haab staar nu til Regering og Rigsdag, at de ved Gennemførelse af Fiskerilovene vil varetage vore Interesser paa en for Fiskeriets Udvikling og dets Udøvere værdig og heldbringende Maade. Det maa ingenlunde overses af Hav- og Kystfiskerne, at i de ferske Vande foregaar den første og betydelige Udvikling saa vel for Aalen som for Laksefiskene, derfor bør alle overflødige Hindringer fjernes, saa Fiskenes Vandring kan foregaa fra Aa til Hav og omvendt, med stadig stigende Udbytte for Fiskeriets Udøvere ved Aaløbene og Kysterne.

Bramminge, i August 1904.

Jens Chr. Sørensen.

Vort Aalefiskeri.

Under Fiskerimødet i Marstrand udtalte Overretsprokurator *Leth* i et Foredrag følgende om Betingelserne for Aalefiskeriets Fremme:

Paa en Tid, der vel ligger en 20 til 30 Aar eller længere tilbage, opkom der i Danmark en stor Tilbøjelighed til at indvinde Land fra Stranden ved at afdæmme Bugter og Vige for ved Udpumpning at tørlægge de inddæmmede Arealer og omdanne

dem til Eng og Agerland. Man troede at kunne gøre dette med stor Fordel, men er saa at sige overalt bleven skuffet og er ganske ophørt med slige Foretagender. Imidlertid viste det sig, at hvor der i disse Inddæmninger var blevet et Areal tilbage, der dannede en Sø, som man ikke kunde tørlægge paa Grund af for store Vanskeligheder, vagede det kun nogle Aar, før denne frembød et rigt Aalefiskeri, der ogsaa holdt ud i ikke ganske faa Aar, men efterhaanden udtømt. Det var den Aaleyngel og Smaaal, som var bleven indespærret ved Inddæmningen, og som nu efterhaanden voksede til og ikke kunde slippe bort, men maatte blive, hvor den var. Da man imidlertid mærkede, at Aalemængden med Tiden svandt mere og mere, forsøgte man at bøde derpaa ved i Stranden uden for Dæmningen at indfange Aaleyngel og kaste denne ind i det inddæmmede, men det har dog vist sig, at man ikke har været i Stand til herved at vedligeholde Bestanden i dens tidligere Størrelse. Maaske staar dog alligevel her en Vej aaben.

Angaaende Aalens Forplantningsmaade herskede tidligere hos os ikke ringe Uklarhed. Professor Krøyer lærte, at vi havde tre Slags Aal, Vandreaalen, Visseaalen eller den gule Aal og Klæpaalen, men ytrede dog selv Tvivl om Rigtigheden heraf. Det lykkedes mig at udrede, at Krøyers tre Slags Aal i Virkeligheden er den samme Fisk som gul Aal i sin Vokseperiode, som Vandreaal — ogsaa kaldet Ruseaal og blank Aal — i Kønstragt. Dr. Petersen, der ligesom mange Fiskere snart overbeviste sig om Rigtigheden af denne Udredelse, udtaler, at den er af største Betydning for vore Aalefiskeriers

Drift. Den har i alt Fald klaret, at den store Mængde blanke Aal, som hvert Efteraar vandrer ud imod det atlantiske Ocean, foretager en Ynglevandring, hvis Endemaal vi vel ikke endnu kender, men hvorfra der sendes os tilbage Skarer af spæd Yngel, som befolker vore ferske og brakke Vande, i hvilke den vokser sig stor, til dens Tid kommer til at anlægge Yngledragt og vandre bort mod sit ubekendte Fødested.

Kundskaben om disse Forhold medfører, at man med megen Sikkerhed hos os vil kunne skride til at benytte den samme Fremgangsmaade, som alt i Aarhundreder er bleven benyttet flere Steder i Italien, og som med Hensyn til Lagunen ved Comacchio paa Østsiden af det adriatiske Hav udførligt er beskrevet af den franske Forfatter Coste og den tyske Forfatter Dr. L. Jacoby. Denne Fremgangsmaade bestaar i sine Hovedtræk deri, at man, ligesom man hidtil har gjort til Tørlægning, afspærrer en Vig eller Bugt ved en Dæmning, forsynet med en eller flere Sluser, der kan lukkes og aabnes efter Behag, altsaa ikke Klapsluser. Herved indeslutter man den Aalebestand af Individuer paa de forskellige Udviklingstrin, der har vist sig altid at findes i slige Lokalteter. Om Foraaret eller Forsommeren, naar den spæde Aaleyngel — Feddersen har givet denne det hos os brugelige Navn „Aalefaring“ — viser sig, lukker man Sluserne op for at give den Lejlighed til at gaa ind i Vigen, men spærrer samtidig Sluseaabningerne med fintmaskede Garn, der vel tillader Aalefaringen at gaa ind, men forhindrer de i Vigen værende større Individuer fra at forlade denne. Paa denne Maade vedligeholder man Aale-

bestanden i den inddæmmede Vig og med langt ringere Bekostninger, end Tørlægnings-Forretningerne kræver, idet man er fri for Udgiften til Anlæg af de saakaldte Landvandskanaler, Udpumpning, Grøftegravning og anden Kanalisering m. m.

Dr. Jacoby tilraader stærkt slige Anlæg ved Østersøens Kyster, men der skal jo nogen til at begynde. I Danmark har man i mange Aar kun lidet beskæftiget sig med Anlæg til Ferskvandsfiskeri, højst maaske med Karpedamme paa nogle Godser og nogle Forsøg paa at udnytte de ved Tørlægningen tiloversblevne Søer; men pludselig i de allerseneste Aar har Fiskekultur i Ferskvand, opmuntret ved de ny betydelige Foregangs Anlæg i Vamdrup, taget et hidtil uanet Opsving efter en vid Maalestok.

Der turde være en ikke usandsynlig Mulighed for, at ogsaa paa Saltvandsfiskeriets Omraade vil en ny Indtægtskilde kunne aabnes paa den antydede Maade.

Hvorledes større Udbytte af Aalefiskeriet kan opnaas.

(Af Forstanderen for den danske biologiske Station, Dr. phil. C. G. Joh. Petersen.)

Som bekendt udvandrer de blanke Aal hvert Efteraar i Mængde fra enhver Sø med Tilløb til Havet, fra alle vore Fjorde og Vige, og de gaar gennem Bælterne og Øresund fra Østersøen. Fiskerne fanger med Ruser langs Kysterne og med Aalekister etc., hvor de kan overkomme; men langt det største Antal af Aalene maa antages at slippe forbi Redskaberne, hvor disse ikke ganske kan spærre over det hele Farvand, og det kan de oftest ikke af Hensyn til

Sejlads, paa Grund af Strøm, Tangdrift etc. Men nu har Biologisk Station gjort Forsøg med at standse Aalene i Fjordene med Lys, der skinner ned til Bunden, og som hindrer Aalene i at vandre forbi disse ud i Havet. Forsøgene er udførte i „Kilen“s Udløb ved Struer i sidste Maanemørke. De viste, at Aalevandringen der kan standses med nogle faa almindelige Petroleumslanterner. Jeg meddeler dette, fordi jeg vil opfordre Fiskerne til allerede i dette Efteraar at forsøge at standse Aalene i saadanne Udløb, som de ikke kan spærre fuldstændig med Redskaber, f. Eks. Ringkøbing Fjord og Nissum Fjord, og derved skaffe sig Adgang til et rigere Fiskeri end hidtil.

Denne Tanke at standse Blankaalene i vore Fjorde er ny og endnu lidet prøvet, men det lader til, at der kun behøves forholdsvis lidt Lys paa de dertil egnede Steder. Tanken vil blive prøvet yderligere af Stationen, og det vil blive at undersøge, i hvor stor Stil den lader sig gennemføre. For smaa Vande gaar det let, men det maa ogsaa kunne gaa for Limfjordens Udløb, og muligvis kan man komme dertil at standse alle Østersøens Aal i Øresund. Jeg kan i Øjeblikket ikke udtale mig om, hvor langt man kan komme med Sagen, men i hvert Fald kan Udbytte vindes i de mindre Udløb og allerede i Aar; — derfor skynder jeg mig med at omtale Sagen her.

* * *

Red. skal tillade sig at knytte den Bemærkning til ovenstaaende særdeles interessante Oplysning, at en stærkere Fangst af de kønsmodne Aal, der fra vore og Nabolandenes Indvande trækker til Havet for at yngle,

formentlig vil hævne sig ved en Aftagen i Indvandringen af Yngel og derved yderligere bringe Fart i det aftagende Aalefiskeri. De Fisk, der trækker mellem de salte og de ferske Vande, er de mest udsatte, og en Fare for Opfiskning i vore Vande er til Stede for disse Arter.

N. P.

Tørken og Fiskeriet.

Den lange, hede Sommer uden Nedbør med deraf følgende Vandmangel har voldt en hel Del Forstyrrelse og Fortræd rundt omkring. Her i det forholdsvis tempererede Norden har Tørken vel næppe haft særlig alvorlige Følger, men længere sydpaa, f. Eks. i Tyskland og Østrig, har man sporet dens Virkning i saa følelig Grad, at man der i visse Egne endog har kunnet tale om en virkelig Vandnød for Landbruget. Det fremgaar af Beretninger dernede fra, at det langtfra var sjældent at se Bække og Kilder, der havde løbet i Mands Minde, helt udtørrede, og i Floder og Søer faldt Vandet saa meget, at Flod- og Kanalfarten stærkt indskrænkedes og paa sine Steder helt maatte ophøre. Hvad dette betød for Flodtrafikken faar man et Begreb om ved at høre, at Varetransporten ad Tysklands Vandveje i Aaret 1900 var over 46 Mill. Tons, d. v. s. 24 pCt. af Landets hele indenlandske Godsfærdsel. — Men ogsaa Fiskeriet berørtes stærkt af Tørken, thi dels blev der paa mange Steder intet eller kun lidet Vand tilbage, dels blev det grunde Vand usædvanlig stærkt opvarmet, og dels forurenedes det forholdsvis mere ved Afløbene fra de langs Floderne liggende Fabriker, hvis Spildevand jo nu ikke fortyndedes

saa meget som ved almindelig Vandstand. Og i disse grunde og stærkt inficerede Vandløb kunde Fiskene da ikke i Længden friste Livet, men saas allevegne komme gispende til Overfladen og snappe efter Vejret for tilsidst at omkomme.

Tabene herved skal være ikke helt ringe, og de er saa meget mere at beklage, som disse Landes Floder ved store aarlige Udsættelser og ved det offentliges og Fiskeriforeningernes Virksomhed have en stor og virkelig værdifuld Fiskebestand. Nu er der vel ved Lov fastsat Erstatningspligt for paaviselig Skade, der øves mod Fiskeriet, men det er selvfølgelig vanskeligt eller rettere umuligt, hvor der ligger en Klynge eller Række Fabriker med Afløb til en Flod, at paavise, hvilken af dem, der i et givet Tilfælde bærer Skylden for en sket Fiskeødelæggelse, og Ejeren staar da i Praksis som oftest magtesløs.

Der lyder derfor ogsaa der som her den samme Klage: *Grundbetningen mangler* overhovedet for et i Længden lønnende Frivandsfiskeri. Hos Tyskerne er Vandene periodevis i vid Udstrækning slet ikke egnede til Fiskeliv, og i endnu større Omfang vil dette blive ødelagt i tørre Somre, som vi har set det i Aar.

Her hjemme er Vandløbene for smaa til at tjene Industrien enten som Færdselsveje eller som Drivkraft, og Fabriksulemperne er derfor ikke almindelige, men her mangler saa det andet Lag i Grundvolden: Vandrefiskenes fri Adgang til og fra Ynglepladserne og Beskyttelsen af Yngelen og Ungfiskene i den første Tid. Det er egentlig utroligt saa hensynsløst der i disse Henseender fares frem overfor Fiskene og dem, der skulde synes nærmest berettigede til at fange

disse. Paa Bornholm skal der saaledes hver Sommer af Turister blive fanget 1—2-aarige Ørreder i Mængde, ved Limfjorden fanges, fortælles der, Smaaørreder undertiden i læssevis, som da selvfølgelig kun kan bruges til Svineføde eller Gødning, ja, der skal — bedrøveligt at sige — endog være Fiskerianstalter, der gør sig en Indtægt af at opfiske Smaaørred fra fri Vande til Brug som Sættefisk i Anstalten.

Og saaledes gaar det vel mange Steder. Der mangler *Respekt* for de Værdier, der kunde fremkomme, og der mangler *Lovmedhold* og *Kontrol* til at lære Folk denne Respekt.

Men dette maa vel kunne frembringes, og man kan nu henvise til, at privat Initiativ længe har virket og stadig er beredt til at tage sin Del af Arbejdet; der ventes nu paa Lovgivningens Førstehjælp til at faa gjort Ret og Skel til alle Sider, den Hjælp, der ikke vil koste Staten noget, og som man derfor synes, det er dens Pligt at yde.

Udstilling i Horsens.

I Lighed med den i 1876 i Aarhus afholdte almindelige jydsk Industri- og Landbrugsudstilling forberedes en lignende afholdt i Horsens til næste Sommer, antagelig fra Midten af Juni til Udgangen af Juli Maaned, og da denne vil komme til at omfatte en Afdeling for *Fiskeri*, vil man allerede nu henlede Medlemmernes Opmærksomhed paa Sagen, saa at de, der ønsker at udstille, kan forberede sig paa at levere noget seværdigt. Foreningen skal indhente nærmere Oplysninger hos Udstillingskomiteens Formand, Hr. Direktør Chr. Jensen, Horsens, og meddele disse i Bladet.

Fra Dammene.

Mine Fisk dør, hvad skal jeg gøre?

En Besætning i en Dam kan være frisk og sund. Pludselig indtræder Sygdom og Dødsfald blandt Fiskene i større eller mindre Stil, alt efter den begaaede Fejls Størrelse.

I ethvert Tilfælde maa Fiskemesteren være ihærdig i at finde Aarsagen til Virkningen.

En Mand havde en dejlig Besætning af store og kraftige 4 Mdr. gl. Kildeørreder, som var vokset godt til paa Grund af sundt Opholdssted, rigelig Næring og god Pleje.

En Dag var Fodermesteren rejst ud. Fodringsen var da betroet en anden Mand. Nu skete det, at det den Dag blev endnu mere varmt, blikstille og klar Himmel. Vandets Varme steg til 18 Gr. Reamur. Da Fiskene viste god Appetit, trak godt fra, tænkte den ny Fodermester, at her skulde rigeligt til. Han blev ved at smide ud, indtil Fisken ikke lod sig se mere. Manden gik langt over Stregen med Fodringsen. Feberkost havde maaske den Dag været tilstrækkelig; Manden tog ikke i Betragtning, at ved saadan at øse ud, faar Fiskene kun en mindre Part af Foderet. De snapper efter det, som hver Gang falder paa Overfladen, største Parten gaar til Bunds og bliver liggende for den Dag. Næste Dag kan dette Foder være den rene Gift.

Nu siger det sig selv, at naar Vandet holder 18 Gr. og Vandstanden i Dammen er ca. 1 Al., selv om det er Vældvand, vil en saadan Fodring i varme Dage, i blikstille Vejr med stikkende Sol medføre Sygdom og Død i en Besætning, især blandt Kildeørreder.

Hvad skal jeg gøre? Hold helt op med at fodre, saasnart Dødelighed indtræder over det normale. Fisk Dammen ud hurtigst mulig og foretag en grundig Rensning med Udskylning af Dammen, inden Fiskene atter sættes ud. Giv ikke Fiskene Æde, før Maven atter er i Orden.

S. N.

Spørgsmaal og Svar.

1. Blandt Fiskene, som jeg modtog i Foraaret, og som trivedes godt, er nu indtraadt stor Dødelighed. For en Uge siden begyndte jeg at fodre med Maddiker, som jeg skaffede paa den Maade: Jeg hængte over Dammen en Kasse med Aadsel, hvorfra Maddikerne faldt ned i Vandet, og der faldt flere, end Fiskene kunde æde. Kan Dødsarsagen maaske skyldes Overfodring, eller kan Maddikerne raadne og forpeste Vandet?

2. Kan den Mulighed tænkes, at Vandet mangler Ilt?

* * *

ad 1. Ja, sikkert. Maddikefodringsen er næppe anbefalelsesværdig, i hvert Fald bør man ikke lade Maddikedannelsen foregaa *over* Dammen, men paa et afsides Sted, og først naar alle Kødrester i det væsentlige er fortæret, flytter man Maddikerne hen over Dammen, men desuagtet er det vist ikke udelukket, at der kan tilføres Giftstoffer, der dræber Fiskene.

ad 2. Muligt er det jo. Beror paa Temperaturen, Strømmen, Fodringsen m. v. Jo varmere, desto stærkere Strøm kræves.

N. P.

Literatur.

Da der ikke er indkommet et saa stort Antal Bestillinger paa Professor Feddersens Bog „Fiskeavlen“, som udkrævedes til at levere den for den nedsatte Pris, maa vi altsaa meddele til Underretning for Bestillerne, at Bogen *ikke* bliver leveret.

Mindre Meddelelser.

Nyt Ferskvandsfiskerianlæg. Paa Herregaarden Vedøs Jorder i Nærheden af Kolind har man i Nærheden af en Mølledam begyndt paa Anlæg-gelsen af en Række Fiskedamme, af hvilke nogle allerede vil blive tagne i Brug nu i Efteraaret. Landbrugsarkitekt Funch-Thomsen leder Ud-førelsen.

Nyt større Fiskerianlæg. Et Konsortium, bl. a. bestaaende af P. Jensen, Læge Faurby og Sagfører Ejlersen, Skjern, har af Ebbe Christensen, Albæk Mølle, købt 5—6 Tdr. Land Eng til Anlæg af Fiskedamme med rationel Fiskeavl af Karper og Ørreder. Prisen er ubekendt. Arbejdet skal i F. „Varde Av.“ straks paabegyndes, og Anlægget ventes færdigt endnu i dette Efteraar.

Købt Fiskeri. Ved en i Aktieselskabet Fiskeriet Jedsted Mølle pr. Gredstedbro afholdt ekstraordinær Generalforsamling vedtoges det at afkøbe Hr. H. Bydekarken, Rendsborg, det ham tilhørende Fiskeri ved Rendsborg og fremtidig at drive disse Fiskerier i Forening.

International Verdensudstilling i Lüttich, Belgien, 1905. Udstillingen, som aabnes i April, omfatter 21 Grupper. 9. Gruppe omfatter bl. a. Apparater og Redskaber for Fiskeri, Fiskeriprodukter, Fiskeavl,

Samlinger og Illustrationer af Fisk og andre Sødyr samt Perler, Svampe, Rav m. m.

Henvendelser kan adresseres til Comité exécutif de l'Exposition de Liége en 1905, quai de l'Univertité, 14, Lüttich, Belgien.

Fordelagtig Anvendelse af Ukrudt o. l. Naar man tidligt om Foraaret nedlægger Ukrudt fra Have og Mark i en Grube og overhælder det med Gødningvand, indtil Planterne er forraadnede, har man heri et billigt Middel til at forhøje Naturnæringen i en Dam. Man lægger Planterne i Nærheden af Dæmnin-gerne paa lave Steder i smaa toppede Hobe og saaledes, at de rager nogle faa Tommer op over Overfladen af Vandet. Bunkerne lægges med en indbyrdes Afstand af nogle Fod I disse Dynger lægger Myg og Kru-staceer i millionvis deres Æg, og Fiskene faar heraf en betydelig og billig Næring. Planterne synker om Efteraaret til Bunden, som derved gødes godt. Man kan ogsaa samle nedfaldne Blade, lægge disse i Lag afvekslende med Kogødning og lade denne Blanding staa Vinteren over. Af den herved fremkomne Kompost udrøres en Del i Vand og kastes som en tynd Grød ud over Dammen før Fodringen, saa at Vandet bliver uklart som efter en stærk Regn. Herved renses Mave og Tarme paa Fiskene, deres Appetit forhøjes, Dammens Vand renses og afkøles om Sommeren, og Fiskenes Sundhedstilstand i det hele fremmes.

(Oestr. F. Z.)

3 Fiskedamme

(stærke Væld) er til Leje. **2 Fiske-damme til Salg.** Anvises af Eje-ren af Buderupholm, Skjorping St.

Annoncer.

Lystfiskeri.

Foreningen imødeser Tilbud paa Afgivelse af Arealer, egnede til Lystfiskeri; særligt ønskes mindre Søer og Aastrækninger med god Ørred-Bestand og ikke for langt fra Jærnbanestation.

Tilbud med Betingelser og øvrige Oplysninger indsendes til Formanden, Direktør N. Petersen, Vamdrup.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra $\frac{1}{2}$ til 38 Mm., saavel runde som aflange.

Prisliste gratis og franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Karper.

Et Parti Karper

(ca. 600)

paa $\frac{3}{4}$ — $2\frac{1}{2}$ Pd. pr. Stk. sælges paa Grund af Pladsmangel billigt i November hos

Grev Ahlefeldt,

Ulstrup,

Ulstrup Station.

100,000 Sommergamle Karper,

hurtigvoksende galizisk Race.

Sættefisk, samtlige Ørredarter.

Øjneæg, do. do.

Sættefisk af Aborreforel.

Legekarp

hurtigvoksende bøhmisk Race.

Spisekarper.

Altid bedste Kvalitet.

Laksørred.

Prisliste franco.

„Kongshøjs Ferskvandsfiskerier“

Frørup, Fyen.

Fra
Sydjysk Damkultur

sælges

**Øjneæg, Yngel og Sættefisk
af Bæk-, Regnbue- og
Kildeørred.**

**Portionsfisk og større Spisefisk
af alle Arter købes.**

Man henvende sig til

P. Hansen, Aakærdal,
eller

P. Jørgensen, Kildeværk,
begge pr. Luuderskov.

**Et mindre Areal
til Damanlæg,**

rigt paa Kildevæld, og et dertil græn-
sende Markareal paa nogle faa Tdr.
Land er til Salg. Pladsen ligger op
til offentlig Vej og i Nærheden af
Ejstrup Station i det sydlige Jylland.

Man henvende sig til Gaardejer
Søren Jensen, Højrup pr. Ej-
strup.

Lystfiskeri.

Under Forventning af, at passende
Arealer kan erhverves, agter For-
eningen at leje Fiskeriret i Søer og
passende Aastrækninger med Ørred-
Bestand, nær Jærnbane-station, og
stille saadanne Arealer til Raadighed
for Foreningens Medlemmer mod en
passende aarlig Afgift for Fisketegn.
Foreningen vil anvende Indtægten af
de løste Fisketegn dels til Betaling
af Lejeafgift og dels til Udsætning
af Ungfisk. Prisen for Fisketegn,
der vil give Ret til Fiskeri i samtlige
Arealer, vil antagelig blive 10
Kr. aarlig. Til Bedømmelse af, om
Sagen lader sig gennemføre, bedes
de, der ønske eventuelt at løse Fiske-
tegn, indsende Meddelelse til For-
manden, Direktør **N. Petersen**,
Vamdrup.

Fiskemester

søger Plads.

Bladets Kontor anviser.

En veluddannet

Fiskemester,

fuldt fortlørlig med alt til Ørred-
Kultur henhørende søger Plads sna-
rest. Billet mrkt. A. B. C. indsen-
des til Bladets Kontor, Vamdrup.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvands-
fiskeriforening“, eller tegner sig herved for et aarligt Bidrag af Kr.
til Fremme af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“s Virksomhed, eller for et
Bidrag af Kr. én Gang for alle. Beløbet følger pr. Postanvisning
eller maa hæves ved Postopkrævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt et af Bestyrelsens Medlemmer.
Pengeforsendelser bedes dog adresserede til Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Fiskeredskaber

med alle Dimensioner i Net, saasom Vaad, Aaleruser og Gedderuser, leveres straks af Lager fra

Københavns mek. Net- & Garnfabrik,

Mariendalsvej Nr. 55.

N. P. Utzon.

Øjneæg købes

af Ørreder og Laks. Opgivelse af disponibelt Antal af hver Art samt nøjeste Pris udbedes i Billet, mrkt „**H. B.**“, til Bladets Kontor, Vamdrup.

Søholt Damkultur pr. Trustrup St.

kan i November Maaned levere ca. 20,000 Stkr. 6—8 og 8—12 Cm. prima Yngel af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred.

Pristilbud franco.

Post- og Telegram-Adresse:

Telefon Nr. 26.

Fiskeriet.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup.

Til Efteraaret leveres **Sættefisk** og **Moderfisk** for Damkulturen. **Øjneæg** af samtlige Ørredarter — **bedste Kvalitet** — leveres til Vinter.

Pristilbud paa Forlangende.

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 11

November

1904

Bladet udgaar den 15. i Maaneden frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt. Begæring om Indmeldelse saavel som Klager over Uregelmæssighed ved Bladets Forsendelse rettes til Foreningens Formand, Vamdrup.

Eftertryk af Bladets Artikler tillades, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petittinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat. Annoncer indsendes til Bladets Kontor, Vamdrup.

Indhold: Studier over de danske Søers Plankton. — Transport af Fisk. — Hvad der mangler. — Literatur. — Mindre Meddelelser. — Annoncer.

Studier over de danske Søers Plankton,

af Dr. C. Wesenberg-Lund.

I Medlemsbladet Nr. 7 har Dr. C. Wesenberg-Lund givet en udførlig og fortrinlig Fremstilling af vort nuværende Kendskab til de svævende Smaadyr og -planter, det saakaldte Plankton i de danske Søer. Dette Kendskab er fortrinsvis vundet ved

Dr. W.-L.s Arbejde som Leder af det ferskvands-biologiske Laboratorium ved Furesøen.

Som Dr. W.-L. selv fremhæver, er dette Laboratorium oprettet med det Formaal at tjene rent videnskabelige Opgaver, og dets Publikationer vidner herom. I den sidst udkomne: „Studier over de danske Søers Plankton, af Dr. C. Wesenberg-Lund“ findes alt, hvad man kan forlange af et videnskabeligt Værk. Først gives en Fremstilling af Undersøgelsens hele Metodik, derpaa Resultaterne i Form af de fundne Arters Forekomst og Levevis og endelig en Fortegnelse over den Literatur, der behandler de samme Æmner som Forfatteren.

Den, der uden videnskabelig Uddannelse interesserer sig for Fiskeriet i vore ferske Vande og derigennem ogsaa for Fiskenes Liv og Livsbetingelser, vil ikke høste stort Udbytte af at gennemlæse de nævnte Afsnit, der handler om Væsener, som kun ved Hjælp af Mikroskop kan opfattes som andet end Støv eller Uklarhed i Vandet. Han vil muligvis studse, naar han betragter de medfølgende Tavler, hvorpaa meget fint udførte mikro-fotografiske Billeder*) giver et Indblik i, hvad det er for en Verden af Væsener, der gør Vandet uklart.

*) Billeder, som fremkommer ved, at man fotograferer Plankton, der først er forstørret ved Hjælp af Mikroskop.

Men søger han efter at have gennem-
bladet Bogen at klare sig, hvilken
Indsats denne har givet i det prak-
tiske Fiskeris Udvikling, da maa han
trøste sig med, hvad Dr. W.-L. siger
i det nævnte Værk Side 23: „Man
maa gaa ud fra, at der en Gang i
Fremtiden vil komme et Tidspunkt,
hvor der vil blive slaaget Bro mellem
de videnskabelige Undersøgelser af
de ferske Vande og de praktiske
Fiskeriundersøgelser. Der vil komme
et Tidspunkt, hvor man, dels ud fra
Kendskab til vedkommende Fisks
Natur, dels ud fra Kendskabet til
den Sø, hvori Fisken skal udsættes,
og ikke mindst til Søens Plankton
vil være i Stand til paa rent viden-
skabeligt Grundlag at dømme om,
hvorvidt vedkommende Sø egner sig
for vedkommende Fisk. Det er lidet
lysteligt at se, hvorledes for Øjeblikket
her hjemme Tusinder af Kroner, der
næppe nogensinde giver en Øres Rente,
gives ud til Udsætning af Fisk i Søer,
hvor vedkommende Fisk aldeles ikke
kan trives. Man har i disse Tilfælde
villet gaa, inden man kunde krybe;
naar vort Ferskvandsfiskeri indtil den
seneste Tid har ligget Brak og nær-
mest vel maa siges at være gaaet
tilbage, da ligger Aarsagen hertil
først og fremmest i, at de ledende
Kræfter har staaet uden Forstaaelse
af de videnskabelige Søundersøgelser
Betydning for dette.

Det var mit Haab, at naar det
Tidspunkt en Gang indtræffer, da Be-
skaffenheden af en Søes Plankton bliver
en af Hovedfaktorerne til Bedømmelse
af, hvilke Fisk der bør udsættes i en
Sø, om hvilke der bør fredes o. s. v.,
da vil disse Tavler*), der giver et
Billede af Planktonet af næsten alle

de danske Søer, ved hvilke et større
rationelt Fiskeri maa kunne drives,
ikke være ganske uden Betydning for
Lægmanden og for den fiskerikyndige,
der mangler Kendskab til Plankton-
organismerne; af Hensyn til samme
Tidspunkt har jeg valgt at udgive
denne Del af mit Arbejde paa Dansk“.

Jeg har gengivet denne Udtalelse,
fordi den viser, at Dr. W.-L., der
oprindeligt anlagde sit Arbejde rent
videnskabeligt, nu begynder at tænke
paa, hvorledes hans Resultater skal
faa Betydning for det praktiske Fi-
skeri. Det er en ganske naturlig
Udvikling, der er foregaaet paa samme
Vis for den saltvands-biologiske Sta-
tions Vedkommende. Og der er næppe
Tvivl om, at Dr. W.-L. vil være i
Stand til at yde det praktiske Fiskeri
betydelige Tjenester ved Hjælp af
sine Undersøgelser. Det er imidler-
tid et Spørgsmaal, om det i første
Linje bliver Planktonundersøgelserne,
der faar Betydning ved Afgørelsen
af, med hvilke Fiskearter vore ferske
Vande bør besættes. Dr. W.-L. siger
jo selv, at alle Ferskvandsfisk, der
har Betydning for Fiskeriet, er Bund-
og Bredformer, der ernærer sig, ikke
af Plankton, men af Bundens Dyre-
liv. Det er derfor utvivlsomt, at et
Arbejde, der paa lignende Maade som
i det foreliggende er gjort for Plank-
tonets Vedkommende, giver en Over-
sigt over Bundens Dyreliv i vore for-
skellige ferske Vande, vil ramme be-
tydelig nærmere Maalet, forsaavidt
dette er at give den praktiske Fisker
Vink med Hensyn til hans Vandets
Evne til at huse de forskellige Fiske-
arter. Men da Dr. W.-L. selv i sin
Artikel i Medlemsbladet Nr. 7 ud-
taler en lignende Opfattelse, skal jeg
ikke komme nærmere ind herpaa.
Derimod vil jeg gerne gøre opmærk-

*) De omtalte mikro-fotografiske Tavler.

som paa, at det for Fiskeriets Skyld vilde være heldigt, om de ferskvandsbiologiske Undersøgelser ikke udelukkende knyttedes til vore større Søer. Ganske vist giver de store Søer størst økonomisk Udbytte, men deres Fiskebestand lader sig ogsaa vanskeligst regulere. Ved den kunstige Fiskeavl benyttes som Regel Vandet fra større eller mindre Bækløb. Og kan der f. Eks. være Tale om, at Planktonets Mængde eller Sættning har nogen betydelig Indflydelse paa Yngelen eller den voksne Fisks Trivsel, da bør ikke Planktonindholdet i vore kunstige Damme og i de Vandløb, der forsynes disse med Vand, lades upaaagtet. Hvilke Resultater dette kan faa for Fiskeavlen, skal jeg ikke udtale mig om. Men jeg tror, at Viden-skab og Praksis paa denne Maade rykker hinanden lidt nærmere.

Andreas Otterstrøm.

Transport af Fisk.

At transportere levende Fisk fra et Sted til et andet giver i Almindelighed Tab for den, der ikke har Kendskab dertil. Disse Tab kan undertiden være ret betydelige, idet mange af Fiskene dør under eller efter Forsendelsen.

De Spande, Kar eller Tønder, man agter at bruge i dette Øjemed, skal forinden Brugen være godt rensede indvendigt.

Har disse Genstande været brugte til et eller andet, f. Eks. til Saltning, Vaskning ell. dsl., maa de udkoges eller uddampes godt forinden Brugen.

Til Transportbrug anvendes for det meste Oliemargarinetønder, som kan købes paa en Margarinefabrik. I

disse Tønder skæres et Spundshul, der paa det nærmeste udgør 10 Kva-drattommer. Samme Spundshul lukkes med et hullet Laag. Det skal være hullet, for at der kan komme Luft ind i Tønden. Denne er paa Undersiden forsynet med Gænger, for at den kan komme til at vugge. Ved Vugningen sættes nemlig Vandet i Bevægelse og iltet. Enderne af Tønden forsynes med Haandgreb. Er Oliemargarinetønden forsvarlig udkogt, skruppet og skyllet, kan den tages i Brug.

Derpaa fyldes de $\frac{2}{3}$ af Tønden med koldt, rent og klart Bækvand, *men ikke med Brøndvand*. Er den helt fyldt af Vand, kan det ikke skulpe og ingen Iltning finde Sted.

Det beror paa Vejlængden og Vejr-liget, hvor mange Pund Fisk der kan puttes i Tønden. Jo kortere Stykke Vej og jo køligere det er, desto flere Pund Fisk kan der transporteres i den. Til en Dagsrejse regner man i Almindelighed, at der skal bruges 10 Pd. Vand til hver Pd. Fisk; desuden skal der medføres nogle Pd. Is, som underTransportenskalputtesiTønden.

Naar Fiskene er komne i Tønden, skal man hurtigst muligt sørge for at begynde Rejsen. Kan dette ikke ske straks, skal der indtil da vugges med denne, især naar Fiskene viser sig i Overfladen.

Under Transporten maa Tønden ikke være udsat for stærk Sol, og Kusken maa ikke gøre unødvendige Ophold undervejs til Pladsen. Naar Fiskene er kommen til Bestemmelsesstedet, maa de hurtigst mulig sættes ud eller i hvert Fald maa der vugges med Tønden, indtil dette kan ske.

Sker Transporten udelukkende ad Landeveje, kan Kar og Spande ogsaa benyttes, naar de er af behørig Størrelse.

Hvad der mangler.

I de fleste Fiskerier, tror jeg nok, man i Sommerens Løb i høj Grad har savnet en tilfredsstillende Maade at bevare Fiskefoderet paa. Forsøget i Vamdrup har vist, at det bliver for dyrt med Frysehus, hvorfor man vist ikke kan gøre Regning paa ad denne Vej at faa Foderspørgsmaalet løst. Maaske kan et Frysehus vise sig at være heldig, naar det er beliggende paa en af de større Fiskepladser, da man saa der kan have en Del Fisk frossen som Reserve under pludselig indtrædende Stilstand i Havfiskeriet, f. Eks. naar det giver Storm i flere Dage, eventuelt dreven i Forening med de stedlige Fiskeeksportører, da Driftsudgifterne ikke bliver saa store, tilligemed at der under Fællesdriften lettere faas en Del af Fisken til billigere Priser. Som Forholdene nu er, kan man i den varme Tid kun have Foder for et Par Dage ad Gangen. Fisken kan ganske vist sæltes, saa raadner den ikke, og man kan saa udbløde det Foder, man skal bruge om Dagen, den foregaaende Nat, men under Saltningen bliver Foderet let surt og gaar i Gæring og er mindst lige saa farligt, som hvis det ikke er rigtig friskt. Derfor tror jeg, at man absolut ved ethvert Fiskeri bør bygge sig et Ishus med et tilstødende Rum, hvor man kan rense Fisken, samt et mindre isoleret Rum eller en Kasse, hvor man kan opbevare Foderet ved at pakke det ned i finmalet eller knust Is og grov Salt. Hvor meget Is og Salt, der skal til, beror paa, hvor længe man skal holde Foderet. Man lægger først et Lag Is og Salt i Bunden af Kassen og der ovenpaa et Lag Fisk og saa igen Is og Salt

og bliver saaledes ved at pakke det lagvis; der vil da udvikle sig Kulde, som fryser Fisken, og den kan da opbevares i længere Tid.

Det er paa denne Maade, at en Del af de engelske Travlere opbevarer deres Fisk. Straks efter at de har Fiskene paa Dækket, bliver de opskaarne, rengjorte og pakket hen, mens de med Travlen fisker videre. Og de er dog ude i længere Tid, og Fisken bliver anvendt til Menneskeføde. Det er omtrent samme Maade, som der bliver anvendt i Frysehuse. Der bruger man ogsaa Is og Salt at frembringe Kulde med, men der er det Luften, der bliver afkølet, medens Kulden her virker direkte paa Foderet. En Del af de danske Fiskeeksportører bruger ogsaa Is og Salt at pakke Sild ned i, som afsendes til de tyske Røgerier.

Endvidere er der i „Dansk Fiskeritidende“s Nr. 29 fra 1895 udførlig beskrevet en Frysetønde, saakaldet „Wallems Frysetønde“. Denne Tønde bliver fyldt halvt op med finmalet Is og grovt Salt, med en Vægtedel Salt til fire Vægtdele Is; derefter fyldes tre Fjerdedele af den øvrige Del af Tønden med den Fisk, som skal fryses, hvorefter Tønden tilslaaes og bliver rullet langsom frem og tilbage et Kvarter, efter hvilken Tids Forløb Fisken er frossen og kan saa henpakkes i Savsmaan i et køligt Rum, hvor den i mindre Kvantum skal kunne holde sig en Maaned, i større Mængde to á tre Maaneder.

Dog bliver denne Maade vistnok for omstændelig, men Tanken er ogsaa der den samme, at fryse ved Is og Salt. Dog tror jeg ikke, man skal bruge nær saa meget Salt, naar man pakker det ned deri. Kassen kan man lave saadan, at den er godt iso-

leret foroven samt paa de tre Sider; paa den fjerde maa man have Døre eller ogsaa kun en Dør, som er dobbelt og hvor den indvendige Del er fyldt med Blade, Savsmuld eller andet, der kan isolere det. Indenfor Døren slaar man to Lister paa hver Side, saa man kan stikke Brædder ned, saa behøver man ikke at staa paa Hovedet for at faa det sidste op af Kassen. Altsaa laver man det paa samme Maade som i en Munk, — man sætter et Brædt mere i, efterhaanden som det fylder op i Kassen, og ligeledes tager bort af Brædderne, naar man bruger af Fisken. Helst skal man ikke lave Rummet større, end man har Brug for, idet man hver Gang, man aabner Døren, lukker varm Luft ind, og jo større det tomme Rum er, jo mere Luft kommer der, dog kan man nøjes med at tage Foder ud en Gang om Dagen.

Hvis denne Maade viser sig at være heldig, vil man opnaa følgende Fordele derved: *Altid frisk Foder*, da man altid faar Fisken bedre og billigere, naar man kan tage en Del, naar der er rigeligt af dem; ellers faar man disse Opsamlinger, og de er ikke altid saa behagelige. Tillige bliver Fragten heller ikke saa stor, hvis man f. Eks. faar sendt en Gang om Ugen i Stedet for hver eller hveranden Dag, og endelig risikerer man ikke enkelte Dage at mangle Foder, idet man, naar der er Udsigt til Storm, maa tage saa meget ud, at man er sikret de første Dage.

Bramminge Fiskeri, 7. Novbr. 1904.

Jesper Sørensen.

Literatur.

Dr. phil. C. G. Joh. Petersen,
Forstander for Statens biologiske

Station, har paa det Schubotheske Forlag udgivet en Bog: „*Aalen! Hvad man ved om den samt Anvisning paa at forøge Udbyttet af Aalefiskeriet*“.

Bogen omhandler i et særdeles populært Sprog, hvad Videnskaben til nu har fastslaaet om Aalen og dens Videreforplantning, samt giver interessante Oplysninger om, hvorledes Aalefangsten ved vore Kyster kan bringes betydeligt i Vejret. Vi anbefaler vore Læsere at anskaffe sig den læseværdige Bog, der kan faas i enhver Boglade til en Pris af 50 Øre, og ved Henvendelse til Forningens Kontor, Vamdrup, mod Indsendelse af 34 Øre.

Mindre Meddelelser.

Store Fisk. Den 17. Juli fangedes af en Fisker i Rogätz (Elben) en Stør paa 2 M. Længde, vejende 250 Pund.

— Den 9. Juni indkom til Hamborg med en norsk Fiskedamper en Laks paa 52 Pd. Det skal være en af de største, der vides at være bragt paa det derværende Marked.

— I Eisackfloden ved Brixen (Øst-rig) skal den 10. August være bleven fanget en Bækørred paa 23 Pd. Fisken havde en Længde af 102 Ctm. og et Omfang ved Brystfinnerne af 56 Ctm.

Fiskeffjender. En Lystfisker, der fiskede Ørreder i et Vandløb i Rhinegnene, fortæller, at alle de fangede Ørreder var besatte med *Igler*. Disse havde en Længde af 40—50 Mm., var 4—5 Mm. tykke og sad fastsugede til Ørredens Hoved. I Almindelighed var der 2—3 Igler paa hver Fisk, men der forekom ogsaa, selv paa mindre Fisk, indtil 8. Vedkommende Ejer af Aaløbet erklærede, at dette indtraf hvert Foraar i April og Maj, men senere fuldstændig ophørte. Mærkeligt nok fandtes der aldrig Igler paa Stallinger.

I Følge et belgisk Blad har man der lagt Mærke til, at *Ravnen* optræder som Fiskerøver i Ørredbække. Hvor den først har opdaget Ørrederne og faaet Smag for dem, aflægger den næsten dagligt Besøg og kan tage Fisk paa indtil Portionsfisks Størrelse ($\frac{1}{5}$ Pd.).

Her i Landet er det oftere bemærket, at *Kragen* fisker, særligt i Karpedamme, hvor Karperne gaar op paa de grunde Steder af Dammen og søger Føde i det opvarmede Vand, hvor den da snapper de 1-aarige. Dog maa den vist anses for ufarlig for Ørredfiskene, der sikkert er den for hurtige i Bevægelsen.

Om en anden Fiskety er meddelt os fra Mors. Det er en der hyppigt forekommende Fugl „*Moseternen*“, der skal være en graadig Røver af Fiskeyngel. Dens Navn kommer af, at den yngler i Moserne, og da der paa sine Steder ligger Damanlæg ved Siden af saadanne, og Fuglen optræder ret talrigt, gør den Fiskerijejerne ikke ringe Skade.

Annoncer.

Lystfiskeri.

Under Forventning af, at passende Arealer kan erhverves, agter Foreningen at leje Fiskeriret i Søer og passende Aastrækninger med Ørred-Bestand, nær Jærnbastation, og stille saadanne Arealer til Raadighed for Foreningens Medlemmer mod en passende aarlig Afgift for Fisketegn. Foreningen vil anvende Indtægten af de løste Fisketegn dels til Betaling af Lejeafgift og dels til Udsætning af Ungfisk. Prisen for Fisketegn, der vil give Ret til Fiskeri i samtlige Arealer, vil antagelig blive 10 Kr. aarlig. Til Bedømmelse af, om Sagen lader sig gennemføre, bedes de, der ønske eventuelt at løse Fisketegn, indsende Meddelelse til Formanden, Direktør N. Petersen, Vamdrup.

Erslev Ferskvandsfiskeriselskab

pr. Nykøbing, Mors.

modtager Tilbud paa Levering til Foraaret af Yngel af samtlige Ørredarter samt Karper og Suder.

Opkøber og sælger Spisefisk.

Sagkyndig Bistand ved Anlæg og Drift af Fiskerier.

NB. Elever antages.

Lystfiskeri.

Foreningen imødeser Tilbud paa Afgivelse af Arealer, egnede til Lystfiskeri; særligt ønskes mindre Søer og Aastrækninger med god Ørred-Bestand og ikke for langt fra Jærnbastation.

Tilbud med Betingelser og øvrige Oplysninger indsendes til Formanden, Direktør N. Petersen, Vamdrup.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra $\frac{1}{2}$ til 38 Mm., saavel runde som aflange.

Prisliste gratis og franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

I Boghandelen

kan følgende Bøger af Prof. Arthur Feddersen bestilles: „Den kunstige Fiskeavl (Aft. af Tidsskrift for Fiskeri)“. — „Ferskvandsfiskeriet.“ „Lidt om den kunstige Fiskeavl. (Med 8 Billeder).“ „Fiskeavl (1881)“.

Fiskemester

søger Plads.

Bladets Kontor anviser.

Fra

Sydjysk Damkultur

sælges

**Øjneæg, Yngel og Sættefisk
af Bæk-, Regnbue- og
Kildeørred.**

**Portionsfisk og større Spisefisk
af alle Arter købes.**

Man henvende sig til

P. Hansen, Aakærdal,
eller

P. Jørgensen, Kildeværk,
begge pr. Lunderskov.

Et mindre Areal til Damanlæg,

rigt paa Kildevæld, og et dertil græn-
sende Markareal paa nogle faa Tdr.
Land er til Salg. Pladsen ligger op
til offentlig Vej og i Nærheden af
Ejstrup Station i det sydlige Jylland.

Man henvende sig til Gaardejer
Søren Jensen, Højrup pr. Ej-
strup.

Fiske-Udklæknings- og Opdrætningsanstalten „Frøjk“ ved Holstebro til Salg.

Ovennævnte i fortrinlig Drift væ-
rende Anstalt med Damanlæg, Byg-
ninger, Inventarium og Beholdning
af Fisk og Rogn er af Grunde, der
ikke vedrører Rentabiliteten, billig
til Salg.

I Løbet af Efteraaret og Vinteren
leveres:

**Besætningsfisk, Portionsfisk og
Halvpundsfisk af alle Ørredarter,
ca. 150 Mælkefisk — Regnbue-
Bæk- og Kildeørreder — af Vægt
2 à 3 Pd. pr. Stk. og et Parti
Ynglekarper.**

I Løbet af Vinteren og Foraaret
leveres Øjneæg af Laks og for-
skellige Ørredarter.

Man henvende sig til en af os
undertegnede.

Holstebro, i November 1904.

J. Christian Christensen,
Købmand.

C. Wium,
Overretssagfører.

3 Fiskedamme

(stærke Væld) er til Leje. **2 Fiske-
damme til Salg.** Anvises af Eje-
ren af Buderupholm, Skjærping St.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvands-
fiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Loveksemplar
følger pr. Postanvisning.

kan haves ved Postopkrævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Formand, Vandrup. Penge-
forsendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kassører, Hr. Sagfører Jul.
Nors. Ribe.

Fiskeredskaber

med alle Dimensioner i Net, saasom Vaad, Aaleruser og Gedderuser, leveres straks af Lager fra

Københavns mek. Net- & Garnfabrik,

Mariendalsvej Nr. 55.

N. P. Utzon.

Øjneæg købes

af Ørreder og Laks. Opgivelse af disponibelt Antal af hver Art samt nøjeste Pris udbedes i Billet, mrkt. „**H. B.**“, til Bladets Kontor, Vamdrup.

Søholt Damkultur pr. Trustrup St.

kan i November Maaned levere ca. 20,000 Stkr. 6—8 og 8—12 Cm. prima Yngel af Bæk-, Regnbue- og Kildeørred.

Pristilbud franco.

Post- og Telegram-Adresse:

Telefon Nr. 26.

Fiskeriet.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup.

Til Efteraaret leveres **Sættefisk** og **Moderfisk** for Damkulturen. **Øjneæg** af samtlige Ørredarter — **bedste Kvalitet** — leveres til Vinter.

Pristilbud paa Forlangende.

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.

Ferskvandsfiskeribladet.

Dansk Ferskvandsfiskeriforenings Medlemsblad.

Udgaar den 15. i hver Maaned.

Redigeret af Smidt Nissen pr. Ejstrup St. og N. Petersen, Vamdrup.

Nr. 12

December

1904

Bladet udgaar den 15. i Maanedens frit til Medlemmerne af „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingentet er 4 Kr. aarligt. Begæring om Indmeldelse saavel som Klager over Uregelmæssighed ved Bladets Forsendelse rettes til Foreningens Formand, Vamdrup.

Eftertryk af Bladets Artikler til-lades, naar Kilden angives. Undtagelsestilfælde vil være angivet ved den paagældende Artikel.

Prisen for Annoncer er 10 Øre pr. Petittinje af $\frac{1}{3}$ Sides Bredde. For længere Tids Annoncering indrømmes betydelig og stigende Rabat. Annoncer indsendes til Bladets Kontor, Vamdrup.

Indhold: Lovens Revision. — Sammen-slutning. — Told paa Ørreder ved Indførsel fra Danmark til Tyskland. — Dam-Fiskeri paa Vallø. — Fra den 1. Januar 1905. — Spørgsmaal og Svar. — Ny Medlemmer. — Mindre Meddelelser. — Annoncer.

Lovens Revision.

Forretningsudvalget tilligemed Fiskerifoged J. Chr. Sørensen, Bramminge, har den 18. November overrakt Landbrugsministeriet den med godt 1300 Underskrifter forsynede Adresse til Regering og Rigsdag om

Ferskvandsfiskerilovens Revision. Ved samme Lejlighed blev Sagen grundig gennemgaaet med saavel „Dansk Fiskeriforening“s Konsulent, Hr. Professor A. Feddersen, som Statens Konsulent, Hr. Magister Chr. Levensen.

I Ministeriet meddeltes, at Loven vilde blive indbragt i Rigsdagen i indeværende Samling, og det maa da haabes, at den bliver vedtaget, og at dens Gennemførelse maa bidrage til at hæve Ferskvandsfiskeriets og Kulturens Fremgang til Gavn for Landet.

Sammenslutning.

Saafernt der vil komme Fisk i samme store Omfang som ny Fiskerier er opstaaede i det sidste Aars Tid, vil det blive en vanskelig Op-gave for de Mænd, der skal afsætte Produkterne. Afsætningen her i Lan-det kan der formentlig ses bort fra som ganske uvæsentlig, og af Ud-landet kommer foreløbig kun Tysk-land i Betragtning, og dette Land kan ikke aftage ret meget af den Produktion, der vel endnu kun er til Stede i Fantasiens eller paa Papiret, men som der vel sluttelig alligevel maa regnes med, naar Børnesygdom-mene om 3—4 Aar er overstaaede. Enten maa en Del af Fiskerierne atter nedlægges eller Afsætningsom-raadet maa udvides. Andet Steds i

Bladet har vi gjort opmærksom paa den Fare, der er til Stede, hvis de tyske Ørredavlere faar Held med Bestræbelserne for at belægge vore Fisk med en Told, thi her er den pekuniære Side maaske den uvæsenligste, men det vil vel formentlig dermed gøres praktisk uigennemførligt at indføre Fiskene levende. Selv om der nu ingen Grund er til at tro paa dette Told-Spøgelse, saa mener vi dog, at hele Afsætnings-Spørgsmaalet bør tages op til grundig Overvejelse.

Vi kan allerede her fremsætte et Forslag, hvorved vi vilde erhverve hele Verden som Aftager for vore Produkter, og det er Oprettelsen af en Fabrik for Konservering af smaa og store Ørreder. Fiskerierne maatte her slutte sig sammen og tegne den fornødne Kapital til Planens Gennemførelse. Der skal allerede i Tyskland være gjort Forsøg i den Retning, og den tekniske Side af Sagen lader sig vel nogenlunde let overvinde, og Raaprodukterne vil jo næppe komme til at mangle. Spørgsmaalet om, hvorvidt Produktet vil finde Købere, tør vist besvares fuldtud bekræftende, og da har vi Industrien sikret!

Sammenslutningen maatte ogsaa have til Opgave at regulere Tilførslen af levende Ørred til det tyske Marked, saaledes at de nuværende Priser i det væsenligste opretholdes.

Told paa Ørreder ved Indførsel fra Danmark til Tyskland.

„Verein Deutscher Teichwirte“ (Forening af tyske Fiskeavlere, 7—800 Medlemmer) holder Søndag den 18. ds. Generalforsamling i Leipzig, og som Punkt 2 b paa Dagsordenen findes følgende:

„Hvorvidt vil en Told paa Ørreder fra Danmark være berettiget. Forslagsstiller Hr. Godsejer Conze, Sarlhusen i Holsten.“

Der er vist næppe nogen Tvivl om, at vi selv har nogen Skyld i, at dette Spørgsmaal saa hurtigt er kommen op i Tyskland, idet Hr. Conze som Formand for Slesvig-Holstenske Fiskeri-Forening har haft Lejlighed til at kigge os lovlig meget i Kortene, og Hr. Conze driver selv en betydelig Ørred-Kultur. Endvidere skal vi gøre opmærksom paa en Tilbøjelighed, som alle Ny-Begyndere gør sig skyldig i, og som i denne Henseende har haft en uheldig Virkning, og det er at tilbyde i Handelen de Fisk, som de mener at have om 1 à 2 Aar, og der foreligger i Tilbud helt fantastiske Tal, idet det ikke er usædvanligt, at et enkelt større Fiskeri mener at kunne levere 50—100,000 Pd. Portionsfisk aarlig, et Tal, som udgør omtrent hele Forbruget i Tyskland for Tiden. — Fra Fiskehandlerne, der staar med saadanne Tilbud, bliver de tyske Producenter opskræmte og griber til Krav om Told-Beskyttelse.

Saa snart Referat fra nævnte Generalforsamling foreligger, skal vi komme tilbage til Sagen.

Dam-Fiskeri paa Vallø.

Følgende Bemærkninger ville maaske være af Interesse for Bladets Læsere, da de formentlig bl. a. illustrere den Forsigtighed og Omhyggelighed, der er fornøden ved Damfiskeris Pleje.

Stiftets Damfiskeri (Karpeavl) har i gamle Dage været drevet rationelt, man ser endnu i Grave, Damme og en udtørret Sø en Plan for Sagen,

men det har nu i mange Aar af forskellige Grunde maattet vige for andre Interesser. Som Bestyrer af Fiskeriet har jeg særligt haft min Opmærksomhed henvendt paa en lille Sø — ca. 6 Tdr. Ld. —, 1—3 Al. Dybde, forsynet med fuldstændig Afløbssluse og uden Forbindelse med større Vandløb. 1895 blev den undersøgt af Professor A. Feddersen og erklæret for et særdeles godt Fiskevand til Karper m. v. Jeg fulgte det givne Raad, lod 1895 Søen tømme og opfiskede en stor Del Gedder (indtil 14 Pd. pr. Stk.), Suder (indtil 7 Pd. pr. Stk.) samt 4 Karper til en Vægt af ca. 19 Pd. pr. Stk., ialt ca. 600 Pd. Fisk. Søen antoges at være rensset for Gedder, Afløbsslusen ansaas for at være tilfredsstillende med sin tætte Rist. 1896 blev der udsat ca. 4,000 Stk. Karpeyngel samt nogle Suder. Man bemærkede imidlertid snart en Del smaa Gedder i Søen, men da de blev ivrigt efterstræbte, haabede man endnu paa en god Karpe-Høst i Aaret 1900, som imidlertid — kort og godt — bragte det ringe Resultat af ca. 2—300 Pd. Gedder og Suder og ikke en eneste Karpe. Jeg havde imidlertid ikke alene faaet Bekræftelse paa Geddernes Graadighed, men tillige Mistanke til Afløbets rigtige Konstruktion, hvorfor Søen 1901 laa fuldstændig udtørret og tilsaat med Græsfrø og lidt Korn, ligesom der blev anbragt en solid *Overvands*-Sluse foran Afløbsristen. I April 1902 udsattes da paany 3,000 Stk. 1 Aars Sættekarper i den fyldte Sø, suppleret efterhaanden med nogen Karpeyngel, nogle Suder og Karudser, og nu i Novbr. d. A. er Søen atter tømt og udfisket med følgende Resultat: 1427 Stk. Karper til Vægt ca. 3,700 Pd.,

ca. 150 Pd. Suder, nogle Karudser samt en uoverskuelig Mængde prægtige Smaafisk til Udsætning af Karper, Suder og Karudser — ikke en eneste Gedde. Smaafiskenes Værdi antoges efter sagkyndig Udtalelse at overgaa Værdien af Hovedfiskene, og da de er opbevarede, er der for en Tid lagt en god Basis for hele Stiftets Damfiskeri, — Værdien af hele nævnte Udbytte maa anslaaes til mindst ca. 3,000 Kr.

Endnu skal bemærkes, at det var ganske tydeligt, at Karperne ogsaa havde leget og formeret sig i Søen, og de har altsaa, udsatte som 1 Aars Fisk, paa 3 Somre naaet en Gennemsnitsvægt af $2\frac{1}{2}$ — $2\frac{3}{4}$ Pd. pr. Stk.

Professor Feddersens Bedømmelse af Fiskevandet har staaet sin Prøve.

Hegnetslund pr. Køge, 6. Novbr. 1904.

Fr. Wedel.

Fra den 1. Januar 1905

vil Medlemsbladet udgaa 2 Gange maanedlig (den 1. og den 15.) og haaber derved at kunne løse sin Opgave som Forenigens Organ paa en noget fyldigere Maade end hidtil. Dels vil der nu fremtidigt være Mulighed for at medtage noget mere Stof, og dels vil saadanne Artikler eller Meddelelser, som særligt maatte interessere Medlemmerne eller kræve deres Opmærksomhed, ved den hyppigere Udgivelse ogsaa kunne naa deres Hensigt bedre end før.

Bladet vilde imidlertid sætte Pris paa, om der kunde komme et nogenlunde Medarbejderskab i Stand med Læserne, om disse ved Indsendelse af Artikler, Indlæg, Meddelelse om Iagttagelser og Erfaring fra egen Virksomhed o. s. v., vilde forøge vort Stof og derved gøre Bladet baade

mere afvekslende og mere lærerigt for os alle. Indholdet vilde vinde betydeligt i Interesse ved en saadan Deltagelse fra Læsernes Side, men maaske kan det ogsaa ventes, at den rask fremadskridende Udvikling af alt Fiskerivæsen, der frembyder Æmner nok til Drøftelse, af sig selv vil bringe de ønskede Bidrag fra vore Medlemmer.

Spørgsmaal og Svar.

Paa hvilken Maade transporteres bedst levende Aalefaringer og smaa Aal om Sommeren?

* * *
Svar: Aalefaring (Glasaal) kan formentlig kun transporteres i Vand; smaa Aal derimod i Kasser med vaad Tang. N. P.

Ny Medlemmer.

Gaardejer Rasmus Dengsø, V. Velling, Langaa.

Grosserer Th. Møller, Stormgade 20 IV, København B.

Forretningsbestyrer Fr. Mortensen, Løgstør.

S. Jørgensen, Vester Mølle, Ramme.

Mølleforpagter H. Finderup, Skægs Mølle, Odder.

Inspektør Maag-Jacobsen, Dørup Mølle, Hørning.

Fiskeriassistent H. Hansen, Køge.

Oberstløjtnant Th. Søegaard, Viborg.

Kronfoged i Olands Fögderi J. Lindgren Dannemora, Sverrig.

Fiskeriassistent Valdemar Jensen, Brabrand.

R. C. Andersen, Villa „Pax“, Randers.

Godsejer Kjeldsen, Lærkenfeldt, Østrup.

Tandlæge V. Christiansen, Hj. af Vestergade og Kongensgade, Odense.

Læge A. N. Andersen, Lemvig.

Mejeribestyrer Perthon, Endrup Mølle pr. Bramminge.

Elev Christensen, Lundgaard, Vejen.

Husejer Fris, Vejen.

Forpagter E. Mackeprang, Borge-skov, Nyborg.

Godsejer Henning Møller, Vedø pr. Kolind.

Skovfoged Beck, Pøt Mølle, Hammel.

Fabrikant C. Willemoes, Teglgården, Lemvig.

„Frøjk“, Fiskeudklækningsanstalt, ved Overretssagfører C. Wium, Holstebro.

Dyrlæge Hasle, Haarby pr. Assens.

Forpagter Clausen, Marslev.

Møller Jespersen, Gl. Mølle, Grenaa.

Proprietær H. H. Larsen, Vranne-rup Hovgaard, Ejstrup.

Dyrlæge, Kancelliraad Sander Larsen, Elisedal, Hornsyld.

Mourits Jensen, Houen pr. Tarm

Lærer M. Stokholm, Vestbirk pr. Østbirk.

Fiskemester Spliid, Poulholm pr. Blære.

Grosserer Jens Kjeldsen, Vester-voldgade 5, København K.

Fiskemester Chr. Jensen, Bregentved pr. Haslev.

Slagtermester K. Henriksen, N. Sundby.

Gaardejer K. Nielsen Karmand, Ø. Hvidbjerg pr. Karby (Mors).

Jens Hansen, Bindeballe pr. Vejle.

Direktør Axholm, Øresø Fabrikker. Svebølle.

Mindre Meddelelser.

Druknet. En ca. 40-aarig Mand, P. Mikkelsen, der boede mellem Lunderskov og Ejstrup og førte Tilsyn med et Fiskerianlæg, tilh. M. Friis i Hjarup, er forleden druknet.

Mikkelsen var om Formiddagen gaaet ned til Anlægget. Han har da faaet Krampe og er styrtet ud i en af Dammene. Her laa han, da hans Kone — vistnok en halv Snes Minutter efter — kom hen og fandt ham. Der var ikke meget Vand i Dammen, og Mikkelsen var ikke faldet helt ned i den, men hans Hoved var dog under Vand. Konen fik ham hurtigst muligt op, og i et Par Timer anstrængte man sig for at kalde ham til Live — men forgæves. Han var og blev død.

Mikkelsen efterlader sig Hustru og 4 Børn, hvoraf 2 ukonfirmerede.

Ferskvandskultur. Ved Høgild Møllebæk, der løber til Karup Aa, har Møller Christensen anlagt en Del Ørreddamme, der har vist sig meget vellykkede. For at drive Anlægget op og udnytte de paa Stedet værende gode Forhold er der dannet et Interessentskab, der vil drive Kulturen rationelt. Foruden Anlæg af en Udklækningsanstalt vil der i Løbet af Vinteren blive anlagt over 20 ny Damme, og man venter sig i Aarenes Løb en omfattende Bedrift dersteds. (Jyllandsposten.)

Svunden Fiskerigdom. I Vintrene 1900 – 1902 dreves der et ualmindeligt rigt Aalefiskeri i Vadskjær og Gjæller Søerne i Nordtørring, hvilke Søer i sin Tid var forsøgte udtørrede, men nu var bevoksede med Rør. Særlig den første Vinter var Udbyttet saa rigt, at Fiskerne fra

Lemvig samt omliggende Sogne søgte til Søerne og tjente en meget god Vinterløn. Lodsejerne søgte ved Rettens Hjælp at faa Fiskeriet forbudt, hvilket ogsaa lykkedes dem.

Men Aalene forsvandt lige saa hurtigt, som de var komne. Fiskeriet i Søerne bortforpagtedes, men Udbyttet er nu saa daarligt, at Forpagterne, skønt de kun giver 100 og 50 Kr., ikke har nogen videre Fortjeneste deraf. Navnlig er det nu slet ikke Aalen, der tages, men for det meste Flynder. (Jyllp.)

Annoncer.

Kompagnon

søges til et Fiskerianlæg. 10 Damme færdige til Brug, hvoraf kun 2 er besatte med Yngel. Billet, mrkt. „10 Damme“, bedes tilsendt dette Blads Kontor.

Lystfiskeri.

Under Forventning af, at passende Arealer kan erhverves, agter Foreningen at leje Fiskeriet i Søer og passende Aastrækninger med Ørred-Bestand, nær Jærnbanestation, og stille saadanne Arealer til Raadighed for Foreningens Medlemmer mod en passende aarlig Afgift for Fisketegn. Foreningen vil anvende Indtægten af de løste Fisketegn dels til Betaling af Lejeafgift og dels til Udsætning af Ungfisk. Prisen for Fisketegn, der vil give Ret til Fiskeri i samtlige Arealer, vil antagelig blive 10 Kr. aarlig. Til Bedømmelse af, om Sagen lader sig gennemføre, bedes de, der ønske eventuelt at løse Fisketegn, indsende Meddelelse til Formanden, Direktør N. Petersen, Vamdrup.

Lystfiskeri.

Foreningen imødeser Tilbud paa Afgivelse af Arealer, egnede til Lystfiskeri; særligt ønskes mindre Søer og Aastrækninger med god Ørred-Bestand og ikke for langt fra Jærnbanestation.

Tilbud med Betingelser og øvrige Oplysninger indsendes til Formanden, Direktør N. Petersen, Vamdrup.

Fiskefoder

tilbydes i regelmæssig Levering hele Aaret rundt af Fredericia.

Henvendelse til Fiskeeksportselskabet „Lillebælt“, Fredericia, eller Fiskeriet, Vamdrup.

Fiskemester.

Til et foreløbig mindre fynsk Anlæg søges en saadan til 1. Marts. Er han en omgængelig og dygtig Mand, kan han faa en varig og vellønnet Plads. Billet, mærket „Fiskemester“, med Lønfordring og Vidnesbyrd modtager **Smidt Nissen**, Sydjydsk Damkultur pr. Ejstrup.

Zinksolde

i alle Hulstørrelser fra $\frac{1}{2}$ til 38 Mm., saavel runde som aflange.

Prisliste gratis og franko.

N. Christensen & Co.,
Skanderborg.

Friskfangede Smaasild

til Fiskefoder kan næsten altid leveres fra

Priess & Co.,
Glyngøre.

Post- og Telegr.-Adresse:

Priess.

Telefon Nr. 10.

Jedsted Owschlag Fiskeriselskab

(Kontor:

Bydekarken, Rendsburg)
anbefaler

500,000 Bækørredæg
af virkelige Vildfisk
fra Bække.

Endvidere

500,000 Kildeørredæg
og

1 Mill. Regnbueørredæg
fra Vælddamme,
indtil ca. 20 Td. store.

Æggene er derfor
af allerbedste Kvalitet.

Jedsted Owschlag Fiskeriselskab

(Aktieselskab)

Forretningsfører:

Direktør H. Bydekarken.

Post-Adr.:

Jedsted pr. Gredstedbro
eller

H. Bydekarken, Rendsburg.

Telefon:

Jedsted Mølle over Ribe
Nr. 40.

Rendsburg.

Sølv-Statsmedaille

i

Wien 1902

Nürnberg 1904.

Telegr.-Adr.:

„Fiskeriet“ Gredstedbro
eller

„Bydekarken“, Rendsburg.

Telefon:

Rendsburg Nr. 72.

Selskabet paatager sig Levering af **Kilde-, Bæk-, Regnbue- og Havørred**, derunder ogsaa **Yngel og Æg** af **alle Arter Ørred**, endvidere **Karper, Suder, Krebs og Aal**.

Selskabet, der har sine Anlæg beliggende direkte ved Gredstedbro Station (Vestbanen) og direkte ved Owschlag ved Rendsburg (Østbanen) fra Danmark til Tyskland, ser sig i Stand til at overtage enhver Forsendelse af Fisk til Tyskland **paa billigste Vilkaar**, ligesom det til enhver Tid ser sig i Stand til for egne store Anlæg eller for Eksport at afkøbe Producenterne selv større Kvantiteter af nævnte Fiskearter.

Ordre og Tilbud bedes snarest indsendte til Selskabets Kontor i Jedsted pr. Gredstedbro eller til Direktør H. Bydekarken, Rendsburg.

Obs. Havørred-Æg og -Yngel fremstilles kun af de kraftigste og bedste Fisk fra Vesterhavet.

Fiskemester

søger Plads.

Bladets Kontor anviser.

Fra

Sydjysk Damkultur

sælges

**Øjneæg, Yngel og Sættefisk
af Bæk-, Regnbue- og
Kildeørred.**

**Portionsfisk og større Spisefisk
af alle Arter købes.**

Man henvende sig til

**P. Hansen, Aakærdal,
eller**

**P. Jørgensen, Kildeværk,
begge pr. Lunderskov.**

Et mindre Areal til Damanlæg,

rigt paa Kildevæld, og et dertil grænsende Markareal paa nogle faa Tdr. Land er til Salg. Pladsen ligger op til offentlig Vej og i Nærheden af Ejstrup Station i det sydlige Jylland.

Man henvende sig til Gaardejer **Søren Jensen, Hjørup pr. Ejstrup.**

Fiske-Udklæknings- og Opdrætningsanstalten „Frøjk“ ved Holstebro til Salg.

Ovennævnte i fortrinlig Drift værende Anstalt med Damanlæg, Bygninger, Inventarium og Beholdning af Fisk og Rogn er af Grunde, der ikke vedrører Rentabiliteten, billig til Salg.

I Løbet af Efteraaret og Vinteren leveres:

Besætningsfisk, Portionsfisk og Halvpundsfisk af alle Ørredarter, ca. 150 Mælkefisk — Regnbue-, Bæk- og Kildeørreder — af Vægt 2 à 3 Pd. pr. Stk. og et Parti Ynglekarper.

I Løbet af Vinteren og Foraaret leveres Øjneæg af Laks og forskellige Ørredarter.

Man henvende sig til en af os undertegnede.

Holstebro, i November 1904.

**J. Christian Christensen,
Købmand.**

**C. Wium,
Overretssagfører.**

3 Fiskedamme

(stærke Væld) er til Leje. **2 Fiskedamme** til Salg. Anvises af Ejderen af Buderupholm, Skjørping St.

K u p o n .

Undertegnede indmelder sig herved som Medlem i „Dansk Ferskvandsfiskeriforening“. Kontingent 4 Kr. samt 20 Øre for et Lovekseemplar følger pr. Postanvisning.

kan haves ved Postoprævning.

....., den 190 .

Navn: Stilling:

Postadresse:

NB. Kuponen bedes i udfyldt Stand tilsendt Foreningens Formand, Vamdrup. Pengesendelser bedes dog adresserede til Foreningens Kasserer, Hr. Sagfører Jul. Nors. Ribe.

Fiskeredskaber

med alle Dimensioner i Net, saasom Vaad, Aaleruser og Gedderuser, leveres straks af Lager fra

Københavns mek. Net- & Garnfabrik,

Mariendalsvej Nr. 55.

N. P. Utzon.

Øjneæg købes

af Ørreder og Laks. Opgivelse af disponibelt Antal af hver Art samt nøjeste Pris udbedes i Billet, mrkt. „**H. B.**“, til Bladets Kontor, Vamdrup.

Erslev Ferskvandsfiskeriselskab

pr. Nykøbing, Mors.

modtager Tilbud paa Levering til Foraaret af Yngel af samtlige Ørredarter samt Karper og Suder.

Opkøber og sælger Spisefisk.

Sagkyndig Bistand ved Anlæg og Drift af Fiskerier.

NB. Elever antages.

Post- og Telegram-Adresse:

Telefon Nr. 26.

Fiskeriet.

Aktieselskabet

De forenede danske Ferskvandsfiskerier, Vamdrup.

Til Efteraaret leveres **Sættefisk** og **Moderfisk** for Damkulturen. **Øjneæg** af samtlige Ørredarter — **bedste Kvalitet** — leveres til Vinter.

Pristilbud paa Forlangende.

Spisefisk købes og afhentes ved Anlægene.